

FAMILIA CREȘTINĂ

Shepherds Global Classroom există pentru a echipa trupul lui Cristos prin furnizarea de programe de studiu pentru liderii creștini în creștere din întreaga lume. Scopul nostru este de a multiplica programele de formare autohtone prin punerea unui instrument de curriculum cu 20 de cursuri în mâinile formatorilor spirituali din fiecare țară a lumii.

Această carte este disponibilă pentru descărcare gratuită la <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

Redactor principal: Dr. Stephen K. Gibson

Traducător: Ludmila Caragia

Redactare și tehnoredactare, varianta română: Cristina Ivodi

Drepturi de autor © 2023 Shepherds Global Classroom

Tradus în română din prima ediție engleză.

Toate drepturile sunt rezervate.

Materialele terților sunt protejate de drepturile de autor ale proprietarilor respectivi și sunt partajate sub diferite licențe.

Cu excepția cazului în care se indică altfel, toate textele biblice sunt din Biblia sau Sfânta Scriptură cu Trimiteri 1924, Dumitru Cornilescu. © Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 2014. Folosit cu permisiune. Toate drepturile sunt rezervate.

Aviz de permisiune/autorizare:

Această carte poate fi tipărită și distribuită în mod liber în format tipărit și digital în conformitate cu următoarele directive: (1) Conținutul cărții nu poate fi modificat în niciun fel; (2) Copiile nu pot fi vândute în scop lucrativ; (3) Instituțiile de învățământ sunt libere să folosească/copieze această carte, chiar dacă percep taxe de școlarizare; și (4) Cartea nu poate fi tradusă fără permisiunea și supravegherea Shepherds Global Classroom.

Cuprins

Prezentare generală a cursului	5
(1) Creați pentru relații	7
(2) Familia biblică.....	17
(3) Conceptul biblic despre căsătorie.....	31
(4) Probleme de sexualitate	43
(5) Singurătatea.....	65
(6) Pregătirea de căsătorie	77
(7) Cultivarea unei căsnicii puternice.....	89
(8) Cele cinci limbaje ale iubirii – Partea 1	101
(9) Cele cinci limbaje ale iubirii – Partea 2	113
(10) Problema lipsei de copii.....	129
(11) Dezvoltarea și îngrijirea copilului	139
(12) Creșterea copiilor cu un scop precis	147
(13) Probleme legate de creșterea copiilor	159
(14) Parenting-ul la vârsta adolescenței	173
(15) Tânărul adult.....	185
Anexa A: Respectul pentru femei	197
Anexa B: Controlul nașterilor.....	201
Resurse recomandate	205
Registrul realizării sarcinilor.....	207

Prezentare generală a cursului

Descrierea cursului

Acest curs prezintă principiile lui Dumnezeu pentru toate etapele vieții și relațiile de familie, în special căsătoria și creșterea copiilor. Prin acest studiu, studenții vor fi echipați pentru a-L onora pe Dumnezeu în etapa actuală a vieții lor și în relațiile lor. Ei vor fi pregătiți să îi învețe pe alții principiile biblice și aplicațiile practice ale acestor principii. Studenții vor fi motivați să se angajeze alături de biserica lor locală pentru a avea un impact în ceea ce privește evlavia în familiile din societatea și comunitatea lor.

Printre multe altele, studenții vor învăța despre ucenicizarea copiilor și adolescenților în cadrul familiei. Lecția 12, Sarcina 3 îi instruiește pe părinții care urmează acest curs să planifice momente devoționale zilnice pentru familia lor. Shepherds Global Classroom a elaborat o carte de ucenicie în familie, *Instrumente de Predare În Familie*, pe care părinții, probabil, și-ar dori să o folosească în timpul devoțiunilor de familie. Această carte poate fi descărcată de pe shepherdsglobal.org.

Instrucțiuni pentru liderii de grup

Întrebările pentru discuții și activitățile din clasă sunt indicate prin ►. În cazul întrebărilor de discuție, conducătorul grupului ar trebui să adreseze întrebarea și să acorde studenților timp pentru a discuta răspunsul. În cazul în care același student răspunde de obicei primul sau dacă unii studenți nu se implică în discuție, conducătorul poate direcționa întrebarea către cineva concret: „Andrei, tu cum ai răspunde la această întrebare?”

Fiecare lecție se încheie cu câteva întrebări opționale pentru discuții în grup. Liderul poate alege ce întrebări să discute cu grupul.

În cadrul cursului se folosesc multe texte din **Scriptură**. Pasajele care ar trebui citite cu voce tare în clasă sunt indicate prin puncte cu săgeți. Toți participanții din grup trebuie să urmărească pasajul citit în Scriptură, în timp ce unul dintre studenți îl citește cu voce tare. În alte momente, referințele scripturale sunt date în paranteze în text. De exemplu: (Efeseni 6:1). Aceste referințe reprezintă un sprijin pentru afirmațiile din text. Nu este necesar să se citească întotdeauna pasajele dintre paranteze.

La sfârșitul cursului sunt incluse scurte discuții despre două subiecte speciale. Aceste subiecte nu au legătură cu alte lecții și nu sunt lecții întregi în sine. Cu toate acestea, ele sunt subiecte importante de înțeles din punct de vedere creștin. Grupul ar trebui să studieze și să discute Anexa A după Lecția 3 și Anexa B după Lecția 10. Memento-urile sunt date la sfârșitul acestor două lecții.

Fiecare lecție se încheie cu **sarcini de lucru**. Temele trebuie finalizate și raportate înainte de începerea următoarei lecții. Dacă un student nu finalizează o temă, o poate realiza mai

târziu. Cu toate acestea, conducătorul ar trebui să încurajeze studenții să respecte programul, astfel încât aceștia să învețe mai mult de la curs. Pe lângă completarea temelor pentru fiecare lecție, studenții ar trebui să citească următoarea lecție pentru a se pregăti pentru următoarea sesiune de curs.

Dacă studenții doresc **să obțină un certificat de la Shepherds Global Classroom**, trebuie să participe la sesiunile de curs și să completeze sarcinile. La finalul cursului este pus la dispoziție un formular pentru înregistrarea temelor realizate.

Lecția 1

Creați pentru relații

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să realizeze și să prețuiască relația pe care Dumnezeu dorește să o aibă cu noi.
- (2) Să înțeleagă și să prețuiască imaginea lui Dumnezeu în fiecare persoană.
- (3) Să realizeze că suntem răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru alegerile pe care le facem în relațiile noastre.
- (4) Să știe că Biblia este manualul nostru pentru relații evlavioase și că trebuie să Îl imităm pe Dumnezeu în relațiile noastre.

Relația cu Dumnezeu

În Scriptură învățăm că Dumnezeu este un Dumnezeu personal, relațional și El comunică cu alții (Evrei 1:1-2). Scriptura ne arată că Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt au fost în relație Unul cu Celălalt din veșnicie.¹

Dumnezeu a creat cerurile, pământul, marea și tot ce este în ele (Exodul 20:11). Psalmul 8:3-8 ne arată că omenirea a fost cea mai bună și mai importantă creație a Sa. Dumnezeu i-a creat pe oameni ca ființe relaționale, precum și El este o ființă relațională. De-a lungul întregii Scripturi, Dumnezeu îi invită pe oameni la o relație dătătoare de viață cu El Însuși.²

Ce minunat este să realizezi că Dumnezeu, Creatorul universului, dorește o relație cu tine și cu mine!

► Un student va citi Geneza 3:8-9 pentru întregul grup.

Faceți o pauză pentru un moment, închideți ochii și imaginați-vă scena pe care tocmai ați citit-o. Folosiți-vă imaginația pentru a face ca aceste versuri să prindă viață. Stând în cea mai frumoasă grădină, în perioada răcoroasă a zilei, simțiți o briză încântătoare care vă mângâie fața. Auziți sunetul pașilor lui Dumnezeu și răspunsul tăcut al celor două creaturi iubite ale Sale, apoi întrebarea lui Dumnezeu: „Unde ești?”

¹ De exemplu, aceste pasaje arată relația dintre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt: Ioan 17:22-24; Ioan 14:16, 26; Ioan 15:26. Deși aceste versete nu vorbesc despre faptul că Duhul Sfânt este veșnic, știm din alte pasaje, cum ar fi Evrei 9:14, că și El este veșnic.

² Vezi Isaia 55:3, Ioan 1:12-13, Ioan 3:36, Ioan 17:3, 2 Corinteni 6:16-18, 1 Ioan 1:3, Apocalipsa 3:20.

Vă puteți imagina cum a fost acel moment, când Dumnezeu îi cheamă la părăsire pe bărbat și femeie? Opriți-vă din nou pentru a vă gândi la inima lui Dumnezeu. Dumnezeu dorește - și caută - părăsirea cu Adam și Eva, cu tine și cu mine!

Chiar dacă ne-am despărțit de Dumnezeu prin neascultarea noastră față de El (Isaia 59:2), Dumnezeu dorește totuși să aibă o relație cu fiecare persoană. Luca 19:10 ne arată că El îl caută pe fiecare păcătos. Dumnezeu încă ne întreabă: „Unde ești?”. Pentru că Isus a murit pentru noi, putem reveni la o relație corectă cu El (Efeseni 2:13, 19). Tu și cu mine am fost creați pentru o relație cu Dumnezeu!

Planul Creatorului nostru

Cei care nu cred în creația iubitoare și intenționată a lui Dumnezeu se străduiesc să-și creeze propria identitate și propriul scop. Este imposibil să înțelegem corect umanitatea separat de relația cu Dumnezeu. O persoană care trăiește după sfatul înțelepciunii lumești - căutarea fericirii centrată pe om - nu poate înțelege cu adevărat viața.

Pentru a înțelege cu adevărat identitatea noastră (cine suntem), scopul nostru (de ce existăm) și modul în care suntem concepuți, trebuie să cunoaștem scopul Creatorului nostru, care se găsește în Sfânta Biblie. Dumnezeu a stabilit deja identitatea noastră, deci nu este ceva ce inventăm noi. El ne-a creat cu un scop și ne-a proiectat în mod intenționat. Doar atunci când înțelegem planul Său pentru viața și relațiile noastre, putem fi ceea ce ar trebui să fim și putem îndeplini scopul Său pentru existența noastră.

A fi creați după chipul lui Dumnezeu înseamnă că oamenii au fost creați în mod unic pentru relații. La fel cum Dumnezeu este relațional, El a creat oamenii ca ființe relaționale. Dumnezeu a conceput sufletul, duhul și trupul fiecărei persoane pentru relația cu Dumnezeu și cu ceilalți.

Manualul nostru pentru relațiile umane

Faptul că Dumnezeu a creat oamenii pentru relații presupune că EL are principii și linii directoare pentru relațiile noastre. Un producător elaborează ghidul de exploatare al produsului său, care explică designul produsului și modul de utilizare a acestuia. În același mod, Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său, Biblia, care explică designul nostru și modul în care viețile și relațiile noastre pot funcționa corect.

Biblia descrie în mod clar rolurile pe care Dumnezeu le-a rânduit pentru relațiile umane. Ea abordează rolurile și relațiile dintre soți și soții; tați, mame și copii; frați și surori; bunici; prieteni; dușmani; vecini; guverne și cetățeni; angajatori și angajați. Principiile din Cuvântul lui Dumnezeu ne descoperă planul pe care El îl are pentru noi, indiferent de circumstanțe sau de mediul în care ne aflăm. Biblia ne învață voia lui Dumnezeu pentru noi în fiecare etapă a vieții.

Societățile și culturile umane reflectă planul lui Dumnezeu, deși în mod imperfect. Culturile descriu comportamentul uman normal pentru toate relațiile și situațiile. Fiecare cultură are

propriile modalități de a crește copiii și de a menține o relație de căsătorie. Culturile dau dovadă de o mare diversitate în ceea ce privește tradițiile, mediul, genetica și evenimentele-cheie, dar fiecare cultură împărtășește o moralitate de bază. De exemplu, fiecare cultură are o formă de căsătorie. Cu toate acestea, toate comportamentele trebuie să fie evaluate în funcție de principiile biblice, nu de normele culturale. Autoritatea noastră este Biblia, nu cultura (Romani 12:2).

Detaliile culturale nu sunt neapărat neutre și nu trebuie să ne așteptăm să fie (Efeseni 2:2). Culturile sunt dezvoltate de oameni decăzuți, care sunt modelați de dorințe greșite și de egocentrism. O societate poate avea o oarecare cunoaștere a adevărului biblic, dar nici o societate nu se conformează în mod consecvent standardului lui Dumnezeu cu privire la bine și rău. Nimic nu ar trebui să fie justificat doar pentru că este cultural. Numai Biblia ne arată perfect standardul lui Dumnezeu (Psalmul 19:7-11).

Dacă vizitați Libia și observați că libienii conduc fără să se preocupe de siguranță, s-ar putea să vă gândiți: „Este doar cultura lor! Stilul lor de șofat le convine”. Este adevărat că ei și-au dezvoltat propriul stil cultural de a șofa. Cu toate acestea, Libia are cea mai înaltă rată de decese în trafic din lume. Rata lor este de două ori mai mare decât cea a țării care are a doua cea mai mare rată de decese în trafic din lume. În mod evident, cultura lor nu a dezvoltat un stil bun de șofat.

Dumnezeu știe cum ar trebui să funcționeze viața și ne-a dat reguli. Nu trebuie să experimentăm și să explorăm pur și simplu. Nu trebuie să facem doar ceea ce pare să ne dea ceea ce ne dorim. Nu ar trebui să încercăm să obținem ceea ce ne imaginăm că va fi o viață fericită. Trebuie să urmăm planul lui Dumnezeu pentru relații.

Lucrul frumos este că ascultarea de instrucțiunile lui Dumnezeu este bună pentru noi. Dumnezeu ne-a dat porunci pentru că ne iubește (Deuteronomul 6:24). Respectându-le, ne bucurăm de rezultate bune și suntem protejați de multe consecințe rele. Proiectantul nostru știe ce este cel mai bine pentru noi, iar atunci când Îi urmăm planul, suntem binecuvântați.

Angajamentul față de Dumnezeu în relații

- Cum afectează comportamentul nostru față de alți oameni relațiile noastre cu Dumnezeu?
- Studenții vor citi pentru grup fiecare dintre următoarele pasaje. Discutați pe scurt ce cere Dumnezeu în aceste relații umane și cum afectează ascultarea relațiile noastre cu Dumnezeu. Cum ar afecta neascultarea de instrucțiunile lui Dumnezeu relația noastră cu Dumnezeu?

Relațiile noastre cu ceilalți și relațiile noastre cu Dumnezeu			
Pasajul din Scriptură	Persoana/ Rolul	Ce cere Dumnezeu în relațiile umane	Efectul asupra relației cu Dumnezeu
1 Petru 3:7	Bărbatul	Să fie înțelegător și respectuos față de soție.	Rugăciunile soțului nu sunt împiedicate.
Efesenii 5:22, 24, 33 1 Petru 3:1-6	Soția	Să fie supusă soțului	Acesta este modul în care o soție este supusă lui Dumnezeu. Dumnezeu apreciază această atitudine și acest comportament la ea.
Colosenii 3:20	Copilul	Să asculte de părinți în toate lucrurile.	Acest comportament Îi place lui Dumnezeu.
Matei 6:12-15	Oricine	Să-i ierte pe cei care păcătuiesc împotriva sa.	Dumnezeu îi poate ierta pe ei.
Romani 13:1-5	Oricine	Să se supună autorităților pământești.	Este modul în care ei se supun lui Dumnezeu.
1 Petru 2:18-20	Slujitorul	Să îndure cu răbdare un tratament nedrept.	Slujitorul dobândește favoarea lui Dumnezeu.

Suntem creaturi morale, ceea ce înseamnă că înțelegem că unele acțiuni sunt greșite și altele corecte și că suntem responsabili în fața lui Dumnezeu pentru alegerile noastre. Acest lucru ne oferă un mare potențial și o mare responsabilitate. Alegerile noastre afectează relația noastră cu Dumnezeu. Ascultarea de instrucțiunile lui Dumnezeu cu privire la relații nu este doar o chestiune practică despre cum putem fi fericiți și cum putem obține ce este mai bun din viață. Suntem responsabili în fața lui Dumnezeu pentru deciziile noastre și pentru comportamentul nostru în relații (Romani 14:10, 12).

Dumnezeu ne cheamă să-i tratăm pe ceilalți cu dreptate și să acționăm cu dragoste și milă (Mica 6:8). Problema este că, din cauza păcatului lui Adam, toți urmașii lui se nasc cu o natură păcătoasă (Romani 5:12, 19). Din această cauză, nu putem acționa în mod constant în mod iubitor, milostiv și drept (Romani 7:15-24). Dar harul lui Dumnezeu ne schimbă atunci când ne naștem din nou. Duhul Sfânt ne face capabili să îndeplinim cerințele lui Dumnezeu (Romani 8:3-4).

Valoarea fiecărei persoane

► Studenții vor citi pentru grup Isaia 44:24, Psalmul 139:13-16, Geneza 9:6 și Iacov 3:9. Ce ne spun aceste pasaje din Scripturi despre valoarea fiecărei vieți? Ce conferă valoare unei persoane?

Pentru a avea relații sănătoase cu ceilalți, trebuie să-i prețuim pe oameni așa cum îi prețuiește Dumnezeu. **Fiecare persoană este creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și este valoroasă doar din acest motiv.** Fiecare individ este o creație unică a lui Dumnezeu, indiferent dacă este bărbat sau femeie, sănătos sau bolnav, întreg sau mutilat și schilodit, tânăr sau bătrân, bogat sau sărac (Proverbe 14:31), deja născut sau încă în pântecele mamei sale, indiferent de nuanța pielii sale și indiferent de abilitățile sau limitările sale mentale sau fizice (Exodul 4:11).

Există culturi în care bătrânii sunt uitați, femeile sunt tratate ca fiind mai puțin valoroase decât bărbații sau copiii sunt considerați o povară deranjantă. În unele culturi, cei mutilați sunt considerați blestemați și sunt izolați sau respinși de societate. În întreaga lume rasismul este un fenomen comun: un trib sau un grup etnic se consideră superior altuia și îl tratează pe celălalt în mod rușinos. Fiecare dintre aceste acțiuni devalorizează oamenii, care sunt cei mai prețioși dintre toate creațiile lui Dumnezeu. Pentru a avea relații sănătoase, care Îl onorează pe Dumnezeu, trebuie mai întâi să ne gândim la toți oamenii ca la ceea ce sunt - purtători ai chipului lui Dumnezeu.

Creați pentru Dumnezeu, creați pentru alții

Apocalipsa 4:11 ne spune că Dumnezeu a creat toate lucrurile pentru El. Acest lucru include cu siguranță și umanitatea. Noi suntem creați de Dumnezeu, pentru Dumnezeu. Tot ceea ce facem, trebuie să facem pentru gloria lui Dumnezeu (1 Corinteni 10:31, 1 Petru 2:12). De asemenea, am fost creați pentru a aduce beneficii altor oameni.

Am fost creați să lucrăm cu alți oameni pentru a îndeplini scopurile lui Dumnezeu. Căsătoria este un exemplu al planului lui Dumnezeu pentru ca oamenii să lucreze împreună. La scurt timp după ce a creat primul om, Dumnezeu a spus: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el” (Geneza 2:18). Femeia este asemănătoare bărbatului în anumite privințe importante, dar diferită în alte aspecte importante. Împreună, ei pot îndeplini scopurile lui Dumnezeu pentru existența lor. Dumnezeu le-a dat - împreună - lucrarea pe care trebuiau să o facă (Geneza 1:26-28).

Biserica este un alt exemplu al proiectului lui Dumnezeu ca oamenii să lucreze împreună. Apostolul Pavel a folosit ilustrația părților corpului (1 Corinteni 12:12-26). O persoană nu ar trebui să creadă că poate îndeplini scopul lui Dumnezeu lucrând singură sau că nu are nevoie de alți oameni. Căsătoria și biserica sunt doar două dintre multele exemple ale planului lui Dumnezeu ca oamenii să lucreze împreună.

Am fost creați pentru a sluji altor oameni (Galateni 5:13-14). Suntem creați pentru relații de iubire cu ceilalți, în care dăm din noi înșine pentru a aduce beneficii altora.

► Studenții vor citi Proverbe 17:17, Galateni 6:2 și Filipeni 2:4 pentru întregul grup.

Am fost creați pentru Dumnezeu și pentru alți oameni. Fiecare cerință pe care Dumnezeu ne-o face prin Cuvântul Său se referă fie la relația noastră cu El, fie la relația noastră cu ceilalți, fie la ambele relații. De fapt, Isus a spus că tot ceea ce ne cere Dumnezeu poate fi rezumat la porunca de a-L iubi pe Dumnezeu cu tot ceea ce suntem și de a-i iubi pe ceilalți oameni așa cum ne iubim pe noi înșine.

► Un student va citi Matei 22:36-39 pentru întregul grup.

Suntem creați pentru Dumnezeu și suntem creați pentru alții. Aceste aspecte sunt strâns legate între ele. Unul dintre domeniile principale în care Îl glorificăm pe Dumnezeu și Îi reflectăm imaginea este interacțiunea noastră cu ceilalți. Caracterul și acțiunile lui Dumnezeu ne obligă să fim ca El (1 Petru 1:16, Matei 5:48). Toți oamenii sunt făcuți după chipul lui Dumnezeu, dar noi reflectăm natura și caracterul lui Dumnezeu atunci când acționăm așa cum acționează El.

Când cineva arată milă față de cei nevoiași, compasiunea sa este o copie a compasiunii lui Dumnezeu, iar actul său milostiv este o imitație a lucrării lui Dumnezeu. Acest lucru este valabil indiferent dacă cel care arată milă este un credincios sau un necredincios. Cu toate acestea, noi Îl imităm cel mai bine pe Dumnezeu atunci când suntem împăcați cu El și avem Duhul Său care lucrează în noi.

► Un student va citi 2 Petru 1:2-11 pentru întregul grup.

Acest pasaj explică planul minunat al lui Dumnezeu pentru fiecare urmaș al lui Cristos. Din acest pasaj aflăm că:

1. Prin slava și bunătatea Sa, Isus ne-a chemat și ne-a dat promisiuni minunate (versetele 3-4).
2. Prin aceste promisiuni, acei care Îl cunosc pe Cristos pot avea în ei natura divină a lui Dumnezeu (versetul 4).
3. Prin relația cu Dumnezeu Tatăl și cu Isus, avem tot ce ne trebuie pentru viață și evlavie (versetul 3).
4. Datorită acestor lucruri, putem trăi așa cum a trăit Isus și așa cum ne-a chemat Dumnezeu să trăim (versetele 5-8).

► Cum este posibil ca noi să reflectăm caracterul și natura lui Dumnezeu în relațiile noastre?

► Un student va citi 2 Corinteni 4:4 pentru întregul grup. Cine reprezintă imaginea perfectă a lui Dumnezeu?

► Un student va citi 2 Corinteni 3:18 pentru întregul grup.

Duhul Sfânt îi schimbă pe credincioși pentru a reflecta din ce în ce mai mult gloria Domnului. Privind la Isus, devenim din ce în ce mai asemănători cu El în atitudinile și comportamentul nostru. Aceasta este frumusețea Evangheliei. Prin puterea lui Dumnezeu Tatăl, a lui Isus și a Duhului Sfânt, putem reflecta și imita caracterul lui Dumnezeu.

În relațiile noastre cu ceilalți, Dumnezeu ne cheamă să-L imităm (Efeseni 5:1). La fel cum un copil își privește și își imită părintele sau fratele mai mare, noi trebuie să privim la exemplul lui Isus și apoi să copiem atitudinile, perspectiva și acțiunile Sale atunci când interacționăm cu ceilalți (Filipeni 2:5-7, Efeseni 5:2).

► Studenții vor citi pentru grup fiecare dintre următoarele pasaje și vor nota în tabel (1) caracterul sau lucrarea lui Dumnezeu și (2) acțiunile la care se așteaptă Dumnezeu de la noi. (Notițele pentru primele două pasaje au fost deja consemnate ca exemplu. Sarcina 2 de la sfârșitul acestei lecții este o continuare a acestui studiu.)

Cum reflectă relațiile umane slava lui Dumnezeu		
Pasajul din Scriptură	Ce face Dumnezeu/ Ce a făcut Cristos	Acțiunea noastră care-L reflectă pe Dumnezeu
Filipeni 2:3-8	A renunțat la drepturile Sale. A devenit un slujitor/ rob. A fost complet umil și ascultător.	Să renunțăm la drepturile noastre. Să avem grijă de interesele altora. Să fim smeriți.
Ioan 13:3-5, 12-15	A slujit ucenicilor Săi, răspunzând unei nevoi practice.	Să slujim altor credincioși.
Efeseni 4:32-5:2		

Niciunul dintre noi nu demonstrează în mod natural dragostea lui Dumnezeu, deoarece ne naștem cu o natură egoistă. Dumnezeu ne oferă har pentru a ne readuce la planul Său pentru noi. O rugăciune umilă de predare poate duce o persoană prin această transformare.

Concluzie

Biblia ne descoperă că Dumnezeu i-a conceput cu dragoste pe oameni pentru relații: relația cu El și relația cu ceilalți.

Pentru că Dumnezeu este Creatorul oamenilor și creatorul relațiilor, trebuie să facem următoarele:

1. Să adoptăm perspectiva Sa asupra relațiilor noastre umane.
2. Să ne dăm seama de responsabilitatea noastră față de El pentru alegerile pe care le facem în relații.
3. Să acceptăm și să urmăm planul Său pentru relațiile noastre.

Acest curs de studiu te va ajuta să faci aceste lucruri și te va echipa să îi înveți pe alții voia lui Dumnezeu pentru relațiile umane.

Discuții de grup

- De ce cultura este insuficientă ca ghid pentru relațiile umane?
- Ce concept din această lecție a fost nou pentru tine? De ce acest aspect este important? Cum te va ajuta înțelegerea lui în relațiile tale? Cum îți va influența înțelegerea acestui concept slujirea?
- Cum speri să te dezvolți datorită studierii acestui curs?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumesc că m-ai creat după chipul Tău, cu un scop pentru viața mea.

Îți mulțumesc pentru că m-ai conceput pentru a avea o relație cu Tine și pentru că ai făcut-o posibilă prin moartea lui Isus pentru păcatele mele.

Îți mulțumesc pentru comoara Cuvântului Tău, care mă învață cum să mă raportez la Tine și cum să Te glorific în relațiile mele cu ceilalți.

Prin Cuvântul și Duhul Tău, învață-mă să îmbrățișez viața pe care ai plănuit-o pentru mine.

Ajută-mă să Te reflect corect în fața tuturor celor din jurul meu, astfel încât ceilalți să ajungă să Te cunoască.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Explică în ce mod adevărul creației după chipul și asemănarea lui Dumnezeu conferă valoare fiecărei persoane și în ce mod negarea creației diminuează valoarea umană.

(2) Citește fiecare dintre următoarele pasaje din Scriptură din tabelul de mai jos. Notează (1) caracterul sau lucrarea lui Dumnezeu și (2) așteptările lui Dumnezeu față de noi.

(3) Examinând tabelul de la Sarcina 2 și cel de la sfârșitul lecției (Cum reflectă relațiile umane slava lui Dumnezeu?), ia un moment pentru a-ți examina viața:

- Reflecți în prezent imaginea lui Dumnezeu într-un mod care Îl onorează și Îl slăvește?
- Există vreo neascultare care trebuie mărturisită, astfel încât viața ta să se alinieze mai clar și mai puternic cu scopul lui Dumnezeu pentru viața ta?
- Ce pas vrea Dumnezeu să faci pentru a deveni mai asemănător cu Isus?

Scrie un paragraf de rugăciune ca răspuns la acest studiu. (Nu este necesar să împărtășești această rugăciune cu liderul grupului, ci doar să-l informezi că ai realizat această sarcină.)

Cum reflectă relațiile umane slava lui Dumnezeu		
Pasajul din Scriptură	Ce face Dumnezeu/ Ce a făcut Cristos	Ațiunea noastră care-L reflectă pe Dumnezeu
Psalmul 68:5; Iacov 1:27		
2 Petru 3:9; Tit 3:1-5		
Matei 5:43-48, 1 Tesaloniceni 5:14-15		
Ioan 13:1, 34; 1 Ioan 4:7-8, 11-12		

Lecția 2

Familia biblică

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă modul în care căsătoria ar trebui să reflecte relațiile din Sfânta Treime.
- (2) Să îmbrățișeze perspectiva lui Dumnezeu cu privire la nașterea copiilor.
- (3) Să înțeleagă modul în care căderea a afectat căsătoria și relațiile de familie.
- (4) Să aprecieze modul în care planul de mântuire al lui Dumnezeu se împlinește în ciuda defectelor umane.
- (5) Să realizeze că supunerea față de planul lui Dumnezeu poate ajuta orice familie să experimenteze harul și vindecarea Sa.

Efectele relațiilor de familie

În acest curs vom învăța, în primul rând, despre familia care locuiește împreună într-o singură locuință. Multe combinații diferite de persoane formează grupuri care locuiesc împreună într-o casă și care se numesc familii. Există familii cu un singur părinte, familii divizate prin divorț, familii combinate printr-o a doua căsătorie, familii care au adoptat copii, familii cu mai multe generații și familii care găzduiesc temporar copii sau adulți.

Fiecare dintre noi are o concepție mentală despre ceea ce înseamnă *familia*. În funcție de experiențele noastre personale, discuțiile despre familie ne creează diverse emoții.

Cum ne influențează copilăria

Poate că aveți amintiri minunate din copilărie sau poate că vă luptați cu furia din cauza experiențelor din copilărie. Poate că membrii familiei dumneavoastră se ajută și se încurajează reciproc adesea sau poate că se evită reciproc și au doar conflicte atunci când sunt împreună. Poate simțiți că familia dumneavoastră a fost o bază și un ajutor extraordinar pentru viața dumneavoastră sau poate că locuința dumneavoastră a constituit un mediu apăsător și dureros de care ați fost nerăbdător să scăpați. Poate că atunci când vedeți familii care par mai bune decât a voastră, simțiți că familia voastră v-a dezamăgit.

Concepția noastră despre familiile este importantă, deoarece ne influențează modul în care înțelegem viața și înțelegem Cine este Dumnezeu. Biblia vorbește despre faptul că Dumnezeu este Tatăl pentru poporul Său. Relațiile noastre cu părinții noștri - în special cu tații noștri - modelează concepția noastră despre Tatăl nostru ceresc. Dacă tatăl nostru uman a fost absent, abuziv, neglijent, pretențios, manipulator, pasiv sau vătămător în vreun

fel, concepția noastră despre Dumnezeu ca Tată va fi probabil denaturată. Până când nu-L cunoaștem pe Dumnezeu prin Cuvântul Său, prin viața lui Isus și prin umblarea noastră personală cu El, s-ar putea să ne fie greu să-L vedem ca pe un Tată **bun**. El este cu adevărat un Tată bun, care Își protejează și asigură în mod constant copiii. El Își ascultă copiii și vorbește cu ei, îi îndrumă și se bucură de bunăstarea lor. Dumnezeu ne poate ajuta să ne remodelăm percepția despre El pe măsură ce ajungem să-L cunoaștem.³

Cum ne afectează diferențele spirituale

Unii dintre noi am fost respinși de familiile noastre pentru că Îl urmăm pe Cristos. Isus a spus că trebuie să ne așteptăm la persecuție din partea membrilor necredincioși ai familiei din cauza devotamentului nostru față de El. În multe regiuni, credincioșii sunt trădați, rușinați, neglijați, abuzați sau uciși de către membrii propriei familii care L-au respins pe Cristos.

► Un student va citi Matei 10:21-22, 28, 32-39. După citirea acestor versete, discutați următoarele întrebări:

- Conform acestui pasaj, la ce ar trebui să se aștepte credincioșii?
- Ce promisiuni sunt date aici?
- Cum ar trebui să gândească credincioșii despre persecuție?

Alții poate nu se confruntă cu persecuția din partea familiei, dar pot avea totuși dificultăți în relații din cauza credinței. Poate că relațiile noastre de familie sunt tensionate, distante sau limitate, deoarece, în calitate de credincioși, viețile noastre sunt foarte diferite de cele ale membrilor familiei noastre. Este posibil să fim neînțeleși sau să nu fim respectați. Rudele pot încerca să ne împiedice slujirea. Chiar și Isus a întâmpinat aceste dificultăți (Marcu 3:21, Ioan 7:3, 5), așa că nu ar trebui să fim surprinși dacă le întâmpinăm și noi.

Tu și familia ta

În câteva minute, vă veți prezenta colegilor de clasă, dar nu vă veți spune doar numele, ci veți împărtăși cine sunteți în contextul familiei dumneavoastră.

În primul rând, gândiți-vă la toate calificativele pe care le dețineți în familie, cum ar fi fiu sau fiică, soț sau soție, tată sau mamă, unchi sau mătușă, bunic sau bunică. Vă puteți gândi la alte titluri suplimentare? Probabil că aveți mai multe roluri.

Ce alte roluri sau locuri mai aveți în familia dumneavoastră? Sunteți cel mai în vârstă sau cel mai tânăr? Susținătorul financiar? O persoană care are grijă de casă? Un îngrijitor pentru o persoană în vârstă sau cu handicap? Gândiți-vă la alte roluri și responsabilități pe care le aveți în cadrul familiei dumneavoastră.

³ Pentru a afla cum poți să-ți reînnoiești concepția despre Dumnezeu, vezi Lecția 4 din cursul *Formarea spirituală* de la Shepherds Global Classroom.

► Prezintă-te colegilor de clasă, enumerând câteva dintre titlurile și rolurile pe care le deții în cadrul familiei tale.

► Acum, gândește-te un moment la modul în care titlurile și rolurile tale influențează (1) modul în care te vezi pe tine însuși și (2) modul în care îi vezi pe ceilalți din familia ta.

În ciuda a ceea ce simți față de membrii familiei apropiate sau extinse, aceștia sunt ai tăi. Poate că familia ta este distrusă, purtând urme de durere și suferință. Sau poate că oamenii sunt invidioși pe familia ta pentru că păreți să fiți perfecți: aveți o căsnicie bună, copii inteligenți și sănătoși și un cămin plin de dragoste, pace și râsete.

Fie că familia ta pare slabă sau puternică, Dumnezeu este interesat și implicat în familia ta. El are un plan pentru familia ta.

► Scrie numele membrilor familiei tale (cel puțin 3-4 generații de membri ai familiei). De exemplu, numele bunicilor (prima generație), numele părinților (a doua generație), numele tău și al fraților (a treia generație), numele copiilor sau al nepoților (a patra generație).

Desenează o stea lângă numele celor cu care ai o relație apropiată și bună. Desenează un triunghi în dreptul numelor celor cu care ai o relație limitată și un pătrat în jurul numelor celor de care ești deconectat din diferite motive.

Există persoane pe care le consideri ca făcând parte din familia ta, deși nu sunt de fapt rude de sânge: persoane care participă la toate evenimentele și sărbătorile familiei ca și cum ar fi din familie? Scrie și încercuiește numele lor.

Prima familie umană

► Ține Biblia deschisă la Geneza în timp ce studiem viața lui Adam și a Evei, a lui Avraam și a Sarei.

Prima nuntă

Adam și Eva au fost prima familie umană: un soț și o soție, un bărbat și o femeie uniți prin căsătorie. La prima nuntă, Adam a declarat: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om” (Geneza 2:23).

Următorul verset oferă definiția biblică a căsătoriei: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.” (Geneza 2:24). Aceeași frază este repetată în Noul Testament în Matei 19:5 și Efeseni 5:31. **Unirea într-un singur trup a unui bărbat și a unei femei este un angajament necondiționat, o promisiune în fața lui Dumnezeu și a omului, care trebuie să dureze o viață întreagă.** Căsătoria este un triplu miracol. Este un miracol biologic prin care doi oameni devin de fapt un singur trup; este un miracol social prin care două familii sunt altoite

împreună; este un miracol spiritual în sensul că relația de căsătorie întruchipează unirea lui Cristos și a miresei Sale, biserica.⁴

Căsătoria reflectă relațiile din Trinitate

Căsătoria este concepută pentru a reflecta caracterul lui Dumnezeu și relațiile Sale. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt au fost și vor fi întotdeauna în relație Unul cu Celălalt. Fiecare este unic în rolul Său, dar toate persoanele din Trinitate sunt permanent Una și sunt de o singură esență. În relația dintre persoanele Treimii, vedem unitate, intimitate, credincioșie și dragoste constantă. Căsătoria biblică este modelată după această relație uimitoare. Planul lui Dumnezeu este ca fiecare soț și fiecare soție să fie puri în dragostea lor și să se angajeze unul față de celălalt pe viață.

„Căsătoria este... o... demonstrație a caracterului lui Dumnezeu ca marele făcător și păstrător de legământ. Într-un legământ, elementele cruciale sunt fidelitatea și integritatea, nu emoția.”

- Robertson McQuilkin,

O introducere în etica biblică

Relația umană de căsătorie ar trebui să reflecte relațiile din cadrul Sfintei Treimi în următoarele moduri:

1. Căsătoria trebuie să fie un angajament necondiționat, exclusiv față de celălalt.
2. Căsătoria trebuie să fie o relație de iubire care se dăruiește.
3. Căsătoria trebuie să fie o relație rodnică.

Prima poruncă

În timpul primei nunți, care a fost condusă de Dumnezeu Însuși,

Dumnezeu i-a binecuvântat. Și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ” (Geneza 1:28).

A fi roditori și a ne înmulți este prima poruncă dată de Dumnezeu în Biblie. **Căsătoria este concepută pentru a fi o relație rodnică de iubire care se dăruiește.** Reproducerea în cadrul căsătoriei Îl slăvește pe Creator, deoarece soțul și soția împreună duc mai departe lucrarea creatoare a lui Dumnezeu și aduc mai mulți oameni în relația de familie. Ce privilegiu și ce responsabilitate!

► Un student va citi Psalmul 127:3-5 pentru întregul grup. Acest pasaj folosește imagini expresive, metaforice pentru a descrie copiii. Care sunt aceste imagini? Ținând cont de aceste imagini, cum ar trebui să ne gândim la copiii noștri?

⁴ *Biblia de studiu pentru femei*, (Thomas Nelson, Inc., 1995), 9.

Biblia ne arată că copiii sunt un dar, un bun prețios. Ei nu ar trebui să fie considerați ca fiind doar rezultatul unei relații sexuale. Indiferent dacă circumstanțele care însoțesc conceperea unui copil sunt sau nu dorite sau corecte, Dătătorul de viață este intenționat în conceperea și nașterea fiecărui copil, inclusiv a ta și a mea. Dumnezeu are un scop pentru fiecare persoană, indiferent de circumstanțele nașterii cuiva.

Da, copiii sunt un dar de la Dumnezeu, dar ei sunt și darul părinților pentru Dumnezeu.

Nu ne-a dat Unul singur, Dumnezeu, suflarea de viață și ne-a păstrat-o? Și ce cere acel Unul singur? Sămânță dumnezeiască! Luați seama dar în mintea voastră și niciunul să nu fie necredincios nevastei din tinerețea lui! (Maleahi 2:15).

Copiii sunt manifestarea încrederii sacre a Domnului față de noi. Dumnezeu Se așteaptă ca părinții să își crească copiii pentru a împlini scopurile Sale. Dumnezeu dorește să se folosească de copiii noștri pentru a promova Împărăția Sa (Geneza 18:19). Dumnezeu a avut încredere în noi să ne pregătim copiii pentru o viață de slujire Lui (Deuteronomul 6:2). Nu îi creștem pentru a ne sluji pe noi sau pentru a ne îndeplini visele. Ar trebui să-i vedem ca pe niște săgeți care trebuie să fie trase pentru a atinge ținta pe care Dumnezeu o are pentru ei.

Căderea și dezbinarea familiei umane

În Geneza 3, singura familie perfectă care a existat vreodată a ajuns într-o stare de dezbinare și de nevoie absolută de un Mântuitor. Adam și Eva au păcătuțit, iar blestemul morții a căzut asupra întregii omeniri. Relația dintre Adam și Eva a fost definitiv afectată, iar ei au fost separați de Dumnezeu.

Atât bărbatul, cât și femeia au suferit blesteme adiționale:

- Nașterea va fi dureroasă.
- Soții vor abuza de autoritate.
- Soțiile vor fi sfidătoare și lipsite de respect.
- Munca va fi frustrantă și dificilă.⁵

Planul perfect al lui Dumnezeu pentru familie a fost denaturat pentru că oamenii au acceptat minciunile lui Satan.

Geneza 4 continuă să dezvăluie dezbinarea familiei umane decăzute.

Observați Geneza 4:1, prima sarcină și prima naștere. Acest verset acoperă un interval de nouă luni - perioada dintre conceperea unui copil și nașterea acestuia.

⁵ Este important să subliniem că **nașterea** nu făcea parte din blestem.. **Durerea** la naștere este rezultatul blestemului, dar nașterea în sine a fost întotdeauna un plan uimitor al lui Dumnezeu pentru a produce următoarea generație. Nici **munca** nu era un blestem, ci mai degrabă **dificultatea** muncii era blestemul. De fapt, celelalte porunci pe care Dumnezeu le-a dat lui Adam și Evei în Geneza 1:28 indică faptul că suntem făcuți pentru muncă! Munca este unul dintre modurile în care reflectăm imaginea lui Dumnezeu.

Opriți-vă pentru a vă imagina cum trebuie să fi fost acele nouă luni de sarcină pentru Eva, în timp ce încerca să împărtășească temerile și bucuriile ei cu Adam. Nu era nimeni care să îi dea sfaturi, nimeni care să îi răspundă la întrebări. Burta ei tot mai mare, loviturile copilului și procesul nașterii, cu contracțiile și durerile sale - toate acestea erau experiențe absolut noi trăite de prima mamă umană. Nu e de mirare că Eva a spus despre nașterea lui Cain: „Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!” (Genesis 4:1).

Timpul a trecut, iar în versetul următor aflăm despre o a doua sarcină și naștere. Acum Adam și Eva au o familie de patru persoane. În a doua jumătate a aceluiași verset se prezintă un rezumat al profesiilor fiilor lor. În versetul 3, băieții sunt bărbați maturi, iar în următoarele versete citim povestea tragică a primei crime. Fiul cel mare al lui Adam și al Evei și-a ucis fratele într-un act de furie și gelozie. Vă puteți imagina șocul, tristețea, întrebările, durerea și suferința lor?

Răspunsul vostru la aceste întrebări poate fi: „Da! Îmi pot imagina. De fapt, am trăit ceva similar!” Permiteți-mi să vă încurajez: Nu sunteți singur. Familia voastră poate fi răscumpărată! Există vești bune pentru fiecare familie.

Gordon Wenham scrie,

...Mesajul Genezei... este o poveste despre harul care triumfă în ciuda păcatului uman, despre harul care triumfă chiar și în familiile distruse de păcat. Cartea începe pe o notă înaltă cu crearea lumii, culminând cu crearea omului după chipul lui Dumnezeu și cu faptul că Dumnezeu declară că tot ceea ce a făcut este foarte bun.... Abia în capitolul 3 lucrurile încep să meargă prost, neascultarea, (conflictul) și moartea înlocuind ascultarea, armonia și viața. Lucrurile se înrăutățesc în capitolul 4... și ating punctul cel mai de jos în capitolul 6, unde se spune că pământul este plin de violență (Geneza 6:11, 13).⁶

Ruptura în familia lui Avraam

Mai departe, în Geneza, citim despre Avraam, părintele națiunii evreiești (Geneza 11:27-25:11).⁷ Prin familia lui Avraam, Dumnezeu Îl va aduce pe Mântuitorul în familia umană.

Sterilitatea⁸

Geneza 11 prezintă genealogia lui Avram, care era descendent al lui Sem, fiul lui Noe. Geneza 11:30 ne spune că Sarai, soția lui Avram, nu a putut avea copii. Acest verset este un verset al lacrimilor, al angoasei, al suferinței, al frustrării, al zădărniciiei, al mâniei și al

⁶ Gordon Wenham în *Family in the Bible*, editat de Richard S. Hess și M. Daniel Carroll R., Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2003, 29.

⁷ Dumnezeu a schimbat numele lui Avram și Sarai în Avraam și Sara în Geneza 17:5, 15.

⁸ Vezi Lecția 10 pentru mai multe informații despre acest subiect.

durerii pentru atât de mulți dintre cei care îl citesc. Dacă poți pune numele tău în locul lui Sarai în acest verset, să știi că nu ești singur/ă.

Pentru cei cărora le-ar plăcea să aibă copii, dar care se confruntă cu infertilitatea, pasaje precum Geneza 1:28 și Psalmul 127:3-5 provoacă o mare durere și tristețe. Este firesc să simțim lipsa de copii ca pe o pedeapsă sau ca pe un blestem.

Adevărul este că nu ești mai puțin important pentru Dumnezeu pentru că nu ai copii. Nu ești uitat/ă. Sterilitatea ta nu înseamnă că familia ta este o familie defectă. Alții au experimentat aceeași tristețe profundă.

Modul în care un cuplu trece prin infertilitate, atât împreună, cât și individual, este foarte important. Alegerile nehibzuite pot duce la probleme ulterioare, așa cum vom vedea în viețile lui Avram și Sarai.

În așteptarea unei promisiuni

După moartea tatălui său, Avram a devenit patriarhul familiei sale. Dumnezeu a promis că va face din Avram o națiune mare (Geneza 12:2) și a promis că va da urmașilor lui Avram țara Canaan (Geneza 12:7). Avram avea acum 75 de ani (Geneza 12:4), iar Sarai era cu zece ani mai tânără (Geneza 17:17). Sarai era o femeie neobișnuit de frumoasă, în vârstă de 65 de ani (Geneza 12:11), era stearpă și depășise de mult vârsta fertilă când ar fi putut concepe copii.

Anii treceau, dar copilul promis nu apărea, deși promisiunea lui Dumnezeu fusese reînnoită în mod clar în Geneza 13:14-17. Avram pare să fi renunțat la posibilitatea de a avea propriul copil, pentru că în Geneza 15:2-3 Îi spune lui Dumnezeu că robul său este moștenitorul său. Domnul i-a răspuns: „Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău” (Geneza 15:4). Apoi, Dumnezeu i-a făcut lui Avram o a doua promisiune ilustrată că va avea urmași nenumărați, iar Avram L-a crezut pe Domnul (Geneza 15:6).

Dumnezeu lucrează pentru a ne face asemenea lui Isus. Uneori, Dumnezeu ne face să așteptăm, pentru că prin timpul de așteptare, El poate face în inimile noastre o lucrare care nu este posibilă altfel.

Gândește-te cum trebuie să fi fost acei ani de așteptare pentru Sarai:

Oricât de dureroasă ar fi fost judecata celorlalți pentru Sarai, propria ei dezamăgire (acută) a fost cea care a durut cel mai tare. Probabil că tânjea nu numai după împlinirea de a fi mamă, ci și după onoarea și respectul acordate mamelor într-o societate în care femeile nu contau prea mult. Știm că infertilitatea masculină poate fi cauza eșecului de a concepe, dar nu existau astfel de cunoștințe biologice în lumea lui Sarai. Identitatea lui Sarai ca femeie, ca persoană de valoare, depindea de faptul că ea trebuia să producă și să alăpteze copii. Ea nu dobânda valoare în ochii bărbaților prin faptul că era o ființă umană dreaptă și credincioasă, ci prin faptul de

a fi o potențială femeie care să producă moștenitori de sex masculin pentru soțul ei. Un pântec gol însemna o viață goală.⁹

Soluții umane și consecințe dureroase

Când Avram avea 85 de ani, Sarai vine cu o idee - o soluție pentru ca Avram să aibă un copil. Servitoarea lui Sarai putea fi mama naturală a copilului lor! (Geneza 16:1-4). Dar ceea ce Avram și Sarai sperau că va fi o soluție perfectă a distrus pacea din casa lor atunci când Agar a conceput. Ceea ce părea atât de corect era atât de greșit. Încercarea lor de a-L ajuta pe Dumnezeu să Își împlinească promisiunea nu a dus decât la ceartă și discordie. Când oamenii nu reușesc să aibă încredere în planul și în calendarul lui Dumnezeu, relațiile distruse și sentimentele rănite sunt consecințele firești.

„Dumnezeu are motive sfinte pentru a aștepta în timp ce noi implorăm, așa cum a făcut cu Elisabeta (Luca 1:7,13) și să meargă mai departe înainte de a fi noi pregătiți, așa cum a făcut cu Maria (Luca 1:34). Când ascultăm și ne închinăm Lui, El ne călăuzește, ne antrenează și asigură îndeplinirea planului Său, care nu este niciodată limitat la ceea ce noi nu ne putem imagina”.

- Adaptat din cartea lui Shauna Letellier,
Un Advent Remarcabil

În anii care au urmat, tensiunea, durerea, neînțelegerile, problemele de comunicare, furia, abandonul și disperarea s-au înmulțit (Geneza 16-21), nu numai în casa lui Avraam și Sara, ci și în familia nepotului lor Lot.

Familii defectuoase

Avram fusese ales de Dumnezeu pentru a fi tatăl unei mari națiuni, linia de sânge prin care se va naște Isus! Se pare că Avram ruina planul lui Dumnezeu, la fel ca și ceilalți membri ai familiei sale! Familia lor a fost un exemplu de familie foarte defectuoasă.

Până la Geneza 49:33, Avraam și Sara, Isaac și Rebeca, Iacov și soțiile sale muriseră cu toții. Împreună cu copiii lui Iacov, ei erau o familie cu eșecuri și defecte dezastruoase. Luptele, certurile, favoritismul, înșelăciunea, abandonul, rivalitatea între frați, violul și incestul făceau parte din povestea familiei lor. Niciunul dintre aceste cuvinte nu descrie o familie prosperă și pașnică!

Din păcate, această poveste se repetă în întreaga Biblie și în întreaga lume în secolele care au urmat. Desigur, chiar și în aceste familii au existat momente de bucurie, povești frumoase de dragoste și chiar și câțiva bărbați virtuosi.

În tot acest timp, Dumnezeu nu Și-a abandonat niciodată planul de a răscumpăra omenirea. Și nici nu Și-a schimbat scopul pentru familie. Dacă veți continua să citiți Vechiul Testament, veți descoperi o frumoasă temă a răscumpărării care străbate povestea familiei evreiești.

⁹ David and Diana Garland, *Flawed Families of the Bible*, Grand Rapids, MI: Brazos Press, 2007, 21-22

Multe evenimente arătau înainte spre Isus. Jertfirea lui Isaac de către Avraam; Paștele și eliberarea israeliților din sclavia din Egipt; eliberarea lui Rahav de la judecată și acceptarea ei ca parte a poporului lui Dumnezeu; și multe alte întâmplări au ilustrat în mod minunat promisiunea că un Mântuitor va veni și va răscumpăra omenirea.

Vindecarea și harul lui Dumnezeu în familii

Efesenii 5 ne spune că Dumnezeu a conceput căsătoria pentru a fi o imagine a relației dintre Cristos și mireasa Sa, Biserica. Așa cum Cristos, Capul, Se dăruiește pe Sine pentru Biserică, tot așa fiecare soț, ca și cap al soției sale, trebuie să se dăruiască pe sine pentru ea. De asemenea, fiecare soție trebuie să urmeze exemplul Bisericii. Așa cum Biserica se supune lui Cristos, fiecare soție trebuie să se supună soțului ei.

Căderea omenirii a stricat planul original al lui Dumnezeu pentru familiile umane și a adus consecințe distructive asupra relației de căsătorie. Fiecare familie se confruntă cu consecințele căderii umanității în păcat. Cu toate acestea:

Isus a venit să răscumpere toate lucrurile, inclusiv căsătoria. El a venit să răscumpere și să restaureze tot ceea ce păcatul a deteriorat și a stricat. Acolo unde noi nu am putut trăi planul lui Dumnezeu pentru căsătorie, Isus a îndeplinit perfect standardele lui Dumnezeu. Isus a iubit Biserica suficient de mult, încât să moară pentru ea. El S-a supus perfect planului lui Dumnezeu Tatăl. Isus este împlinirea completă și perfectă a proiectului lui Dumnezeu și a ceea ce nu reușesc să facă căsniciile noastre: să iubească și să se supună.¹⁰

► În ce mod este Isus un exemplu de atitudine pe care trebuie să o aibă o persoană căsătorită?

Isus nu doar că împlinește voia lui Dumnezeu prin supunerea și dragostea Sa perfectă, dar le permite soților și soțiilor să depășească tendințele distructive naturale ale umanității căzute. Prin harul Său, soții și soțiile pot împlini planul lui Dumnezeu pentru căsătorie dacă trăiesc prin puterea Duhului Sfânt (Efesenii 5:18).

Nicio familie nu este perfectă, dar Dumnezeu dorește să răscumpere fiecare familie. Harul lui Dumnezeu poate lucra în familii pentru a le permite indivizilor să devină ceea ce Dumnezeu i-a proiectat inițial să fie. Atunci când indivizii dintr-o familie aleg să asculte de instrucțiunile lui Dumnezeu, ascultarea lor îi ajută să depășească unele dintre defectele și deficiențele care sunt firești în fiecare familie. Consecințele căderii care afectează relațiile umane sunt diminuate atunci când ne supunem voinței lui Dumnezeu.

De exemplu, pe măsură ce un soț evlavios ascultă de instrucțiunile lui Dumnezeu din Efesenii 5, el își învinge tendința naturală de a abuza în mod egoist de autoritatea pe care o are asupra soției sale. Ascultarea lui față de Dumnezeu aduce vindecare, deoarece diminuează

¹⁰ Christina Fox, "Redeeming Marriage." Extras din <https://cbmw.org/2013/08/29/redeeming-marriage/> la 29 noiembrie, 2022.

efectele dăunătoare ale căderii. Această ascultare ar putea, eventual, să o motiveze și pe soția sa să i se supună lui.

În timp ce o soție se supune soțului ei în ascultare de instrucțiunile lui Dumnezeu (Efeseni 5:24), ea își învinge tendința naturală păcătoasă de a se împotrivi autorității soțului ei. Ascultarea ei față de Dumnezeu este restauratoare, ajutând ca relația lor să fie mai mult asemănătoare cu ceea ce intenționat Dumnezeu să fie căsătoria (1 Corinteni 11:3, 1 Petru 3:1-7).

Relațiile de familie sunt foarte importante pentru Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a dat familiilor instrucțiuni care aduc vindecare și restaurare.

Responsabilitatea biblică a familiei

Responsabilitățile părinților și ale bunicilor

Există multe pasaje din Scriptură care spun că părinții și bunicii ar trebui să-și învețe copiii și nepoții căile lui Dumnezeu. Vom examina pe scurt trei dintre ele.

► Un student va citi Efeseni 6:4 pentru întregul grup. Ce înseamnă acest verset?

Planul lui Dumnezeu este ca părinții să-și învețe copiii să-L cunoască și să asculte de Dumnezeu. Modul în care părinții își conduc, instruiesc, corectează și instruiesc copiii ar trebui să reflecte modul în care Dumnezeu face aceste lucruri pentru copiii Săi.

► Un student va citi Psalmul 78:1-8 pentru întregul grup. Răspundeți la următoarele întrebări:

- Câte generații de familie sunt menționate în acest pasaj?
- Care este responsabilitatea fiecărei generații?
- Ce trebuie să învețe generațiile mai în vârstă pe cele mai tinere?

Psalmul 78 abundă de harul și îndurarea incredibilă a lui Dumnezeu. El povestește despre lucrarea Sa în familia lui Israel din momentul în care au părăsit Egiptul până la domnia regelui David. Acest psalm ar trebui să le dea cititorilor speranță pentru circumstanțele familiei lor.

► Un student va citi pentru întregul grup Deuteronomul 6:1-9. Examinând acest pasaj, care sunt câteva lucruri pe care noi, ca popor al lui Dumnezeu, trebuie să le facem?

Acest pasaj face parte din discursul lui Moise adresat israeliților, chiar înainte de a intra în Țara Făgăduită pe care Dumnezeu le-o dădea. Ei învățau cum să fie poporul lui Dumnezeu și ce înseamnă să-I aparțină lui Dumnezeu. Adevărurile din aceste versete rămân și azi fundamentale pentru a trăi ca popor al lui Dumnezeu.

Dumnezeu ne poruncește să ascultăm cu supunere Cuvântul Său - să facem ceea ce ne cere! (Versetele 3-4).

Ni se cere:

1. Să-L iubim pe Domnul cu toată inima, sufletul și puterea noastră (versetul 5).
2. Să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre (versetul 6).
3. Să-i învățăm cu perseverență pe copiii noștri cum să urmeze Cuvântul lui Dumnezeu (versetul 7).
4. Să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu în mintea noastră și înaintea ochilor noștri în mod constant (versetul 8-9).

Observați că aceste porunci sunt pentru fiecare generație (versetul 2). Dumnezeu îi consideră pe părinți și pe bunici responsabili pentru a-și învăța copiii și nepoții să trăiască pentru El. Pentru cât timp? În toate zilele vieții lor (versetul 2). Dumnezeu ne spune că părinții trebuie să-i învețe pe copiii lor căile Sale pe tot parcursul zilei, în fiecare zi, oriunde merg și în tot ceea ce fac (versetele 7-9).

Educația spirituală a copiilor era responsabilitatea părinților. Învățătura urma să aibă loc zilnic prin exemplul părinților, precum și prin repetarea Legii. Importanța acestei porunci se vede în nivelul la care trebuiau să ajungă părinții în procesul de învățare a copiilor. Aceasta era mai mult decât predarea faptelor din Lege; trebuia să fie demonstrarea unui stil de viață țesut în tapiteria vieții de zi cu zi. Era nevoie de creativitate pentru a preda preceptele lui Dumnezeu în timp ce erau implicați în treburile banale ale gospodăriei.¹¹

Părinții nu trebuie să educe doar mintea, ci și inima copiilor lor. Ei trebuie să îi învețe pe copiii lor nu doar faptele despre Dumnezeu, ci și aplicarea practică a modului în care să trăiască în relație cu Dumnezeu și în ascultare de El. Părinții îi învață pe copiii lor prin instrucțiuni verbale și prin exemple de viață. Ambele sunt esențiale.

Acest pasaj poate părea simplu, dar este atât de important. Aceste adevăruri și porunci oferă un scop și o direcție pentru indivizi și pentru familii. Pe măsură ce părinții caută în mod continuu să-L cunoască mai bine pe Dumnezeu și să-L asculte pe deplin în toate lucrurile, ei îi învață pe copiii lor să facă același lucru. Părinții ar trebui să aibă o atitudine de învățare și de ascultare pe tot parcursul vieții. Acest lucru este un exemplu pentru copiii lor și le provoacă copiilor o foame după Dumnezeu.

► Care sunt câteva modalități practice prin care părinții își pot uceniciza copiii în fiecare zi?

Familia - teren de antrenament pentru a-i iubi pe ceilalți

► Un student va citi 1 Ioan 4:7-13, 19 pentru întregul grup.

¹¹ *Biblia de studiu pentru femei*, Thomas Nelson, Inc. 1995, 292.

Tema acestui pasaj este dragostea. Pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu în bogăția a ceea ce este El, trebuie să ne iubim unii pe alții. Unul pe altul include familia noastră.

Unul dintre motivele pentru care Dumnezeu ne-a dat familia este pentru ca noi să învățăm cum să îi iubim pe ceilalți. Pe măsură ce învățăm să ne arătăm dragostea față de membrii familiei noastre (chiar și atunci când este dificil), devenim mai asemănători cu Dumnezeu - pentru că Dumnezeu este dragoste! (Versetul 8).

Atunci când membrii familiei - fie că sunt spirituali sau fizici - se iubesc unii pe alții, ei dovedesc că sunt născuți din Dumnezeu (versetul 7). Pe măsură ce se iubesc unii pe alții, dragostea lui Dumnezeu se desăvârșește în ei (versetul 12).

Dumnezeu nu ne cere doar să îi iubim pe alții, ci mai întâi El ne-a iubit pe noi (versetele 9-11, 19). El ne-a iubit trimițându-L pe Isus ca să fie răsplata pentru păcatele noastre (versetul 10). Dragostea lui Dumnezeu pentru noi este motivația pentru dragostea noastră față de alții (versetul 11).

Să ne iubim familia poate fi ușor pentru unii și extrem de dificil pentru alții, dar cu toții putem avea ceea ce avem nevoie pentru a asculta porunca lui Dumnezeu - Dumnezeu rămânând în noi prin Duhul Sfânt (versetele 12-13).

Dumnezeu ne cheamă să ne iubim unii pe alții, inclusiv pe părinții, soții și copiii noștri. A ne iubi familia nu înseamnă să aprobăm răul sau nedreptatea. Nu înseamnă că nu avem nevoie de responsabilitate. Înseamnă că ne dorim ce este mai bine pentru membrii familiei noastre și suntem dispuși să ne dăruim pentru binele lor.

Discuții de grup

- Explicați în propriile cuvinte câteva dintre modurile în care căsătoria reflectă relațiile din Sfânta Treime.
- Povestiți cum Dumnezeu a vindecat o căsnicie afectată de păcat.
- Explicați de ce ascultarea de Dumnezeu vindecă și restaurează ceea ce a fost deteriorat de păcat.

Rugăciune

Luați-vă un moment de reculegere și mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru familia voastră. Rugați-vă pentru familia voastră. Rugați-vă pentru răni și eșecuri, sărbători și bucurii. Personalizați cuvintele din Deuteronomul 6:4-9, transformându-le într-o rugăciune de supunere și implorare.

Sarcini de lucru

(1) Memorizează Deuteronomul 6:4-9. La începutul sesiunii următoare, scrie sau recitește pasajul din memorie.

(2) În Deuteronomul 6:1-9 Dumnezeu ne cere patru lucruri. Evaluează-te cu rugăciune și sinceritate în fiecare dintre aceste patru domenii.

Ni se cere:

- Să-L iubim pe Domnul cu toată inima, sufletul și puterea noastră (versetul 5).
- Să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre (versetul 6).
- Să-i învățăm cu perseverență pe copiii noștri cum să urmeze Cuvântul lui Dumnezeu (versetul 7).
- Să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu în mintea noastră și înaintea ochilor noștri în mod constant (versetul 8-9).

Scrie un alineat de rugăciune personală pentru fiecare dintre aceste aspecte. (Nu ți se cere să împărtășești această temă scrisă cu conducătorul grupului, dar trebuie să raportezi că ai îndeplinit această sarcină de lucru.)

(3) Din viața lui Avraam și a Sarei aflăm despre perioade lungi de așteptare. Gândește-te la aceste întrebări:

- În ce moment din viața ta ai avut nevoie să aștepți timpul lui Dumnezeu? Ce ai învățat din aceste momente de așteptare?
- Cât de mult ai încredere în promisiunile Cuvântului lui Dumnezeu? Te lupți cu o promisiune în acest moment? Are această luptă un impact asupra familiei tale? Cum?
- Ai încercat vreodată să rezolvi ceva pentru tine sau pentru familia ta fără să te încrezi în Dumnezeu? Care au fost consecințele?
- În ce mod nerăbdarea și lipsa de credință influențează negativ familiile?

Scrie maxim trei alineate ca răspuns la acest subiect. (Nu ești obligat să împărtășești această lucrare cu conducătorul grupului, dar trebuie să raportezi că ai realizat această sarcină.)

Lecția 3

Conceptul biblic despre căsătorie

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să accepte planul și scopurile lui Dumnezeu pentru căsătorie.
- (2) Să se angajeze la ascultare personală față de principiile lui Dumnezeu pentru căsătoria creștină.
- (3) Să fie echipat pentru a-i învăța pe alții despre căsătoria biblică.

Robertson McQuilkin, un păstrător de promisiuni

Dr. Robertson McQuilkin a slujit ca misionar în Japonia timp de 12 ani. Ulterior, a devenit președinte al Universității Internaționale Columbia. A fost bine cunoscut ca scriitor, vorbitor și educator. Soția sa, Muriel, suferea de o boală a creierului care afectează capacitatea unei persoane de a gândi, de a-și aminti și de a comunica. Când boala a progresat până la punctul în care Muriel avea nevoie de îngrijire constantă, Dr. McQuilkin a demisionat de la președinția universității pentru a avea grijă de soția sa. Potrivit acestuia, își îndeplinea o promisiune pe care i-o făcuse atunci când s-au căsătorit. El credea că îngrijirea soției sale era mai importantă decât menținerea poziției sale de președinte al universității.

Instituirea căsătoriei – planul lui Dumnezeu

Căsătoria a fost instituită de Dumnezeu pentru primul bărbat și prima femeie pe care i-a creat. Căsătoria a fost concepută de Dumnezeu pentru a fi exact ceea ce oamenii aveau nevoie. A fost concepută anume pentru natura umană. În tot ceea ce Dumnezeu proiectează și în tot ceea ce cere, El dorește întotdeauna ceea ce este mai bine pentru noi (Deuteronom 6:24). Dumnezeu a intenționat ca planul Său pentru căsătorie să ofere fiecăruia dintre parteneri cea mai bună bunăstare emoțională, relațională și spirituală.

Dumnezeu a spus că în căsătorie un bărbat și o femeie își părăsesc părinții și se unesc. Căsătoria pune doi oameni într-o prietenie și un parteneriat care este mai puternic și mai strâns decât orice altă relație umană. Căsătoria nu înseamnă doar doi oameni împreună într-un parteneriat limitat. Viețile lor au fost contopite astfel, încât, într-un anumit sens, ei devin o singură persoană. Aceasta nu este o ștergere a personalităților lor individuale, ci o unitate specială.

Căsătoria biblică

Căsătoria biblică este un lucru frumos. Dar cuplurile care doresc să-i experimenteze frumusețea și să guste din bunătatea ei trebuie să examineze ce ne învață Scripturile despre

ea și apoi să acționeze în conformitate cu ceea ce au aflat. O căsnicie satisfăcătoare necesită efort și sacrificii.

Căsătoria biblică este pentru părtășie

Geneza descrie crearea căsătoriei de către Dumnezeu. Fiecare parte a descrierii conferă demnitate căsătoriei.

Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el” (Geneza 2:18).

La fel cum Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt în comuniune, Dumnezeu ne-a conceput să fim sociabili. Am fost făcuți pentru comunicare. Am fost creați pentru intimitate și părtășie. Dumnezeu a spus că a fi singur nu este bine!

Dumnezeu a luat o coastă de la bărbat și a făcut din ea o femeie frumoasă, o altă persoană - deopotrivă făcută după chipul lui Dumnezeu, egală în valoare, dar diferită în ceea ce privește aspectul - care l-a completat pe bărbat. Ea „este adusă cu deosebită cinste bărbatului ca ultima și cea mai desăvârșită lucrare a Creatorului.”¹²

Căsătoria trebuie să fie o uniune plină de bucurie.

Când Adam a spus: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!” (Geneza 2:23), el și-a exprimat respectul și încântarea. Adam nu a spus: „În sfârșit, o sclavă! Acum am pe cineva care să-mi spele rufele, să-mi gătească mâncarea, să-mi maseze spatele și să-mi îndeplinească sarcinile!”. Nu, Adam a spus: „În sfârșit, un ajutor care mă completează!”

Căsătoria trebuie să fie o uniune între persoane egale.

... un ajutor potrivit pentru el (Geneza 2:18).

Dumnezeu a conceput femeia pentru a se potrivi perfect cu bărbatul și a-l completa.

Matthew Henry ne amintește: „Femeia a fost făcută dintr-o coastă - din coasta lui Adam. Nu a fost făcută din capul lui pentru a-l domina, nici din picioarele lui pentru a fi călcată în picioare de el, ci din coasta lui pentru a fi egală cu el, sub brațul lui pentru a fi protejată și lângă inima lui pentru a fi iubită...”¹³ Femeia nu era nici inferioară, nici superioară bărbatului, ci era asemeni lui.

¹² Charles Ellicot, ed., *Ellicot's Commentary for English Readers*. (Note privind Geneza 2:22). Extras din <https://biblehub.com/genesis/2-22.htm#commentary> la 29 decembrie, 2020.

¹³ Matthew Henry, *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*. (Note privind Geneza 2:21-25). Extras din <https://studylight.org/commentaries/eng/mhm/genesis-2.html> la 31 iulie, 2023.

Căsătoria trebuie să fie o uniune prin legământ.

De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup (Geneza 2:24).

Căsătoriile puternice nu depind de sentimente romantice constante (sentimentele nu sunt constante), de plăcere (deși căsniciile sănătoase aduc bucurie) sau de împlinire personală (deși căsniciile puternice sunt împlinitoare). Beneficiile minunate ale căsătoriei nu cauzează o căsătorie puternică: ele sunt rezultatul unei căsătorii puternice. Căsătoria se bazează pe fundamentul de neclintit al legământului - un bărbat și o femeie care se angajează unul față de celălalt pe viață.

Căsătoria trebuie să fie o relație transparentă, de încredere, de acceptare - „Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine” (Geneza 2:25). Pentru că păcatul nu corupsese încă inocența primului cuplu, căsătoria lor era lipsită de judecată, de rușine și de teamă. Noul Testament ne spune: „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat...” (Evrei 13:4).

Nu există căsnicie puternică acolo unde este nesiguranță, neîncredere, suspiciune sau teamă, unde soții nu sunt siguri de angajamentul celuilalt față de căsătorie. Căsătoriile puternice necesită o promisiune care se încheie doar atunci când unul dintre soți moare (Romani 7:1-2).

Intenția lui Dumnezeu este ca mariajul să fie un legământ pe viață între un bărbat și o femeie (Matei 19:3-6). Pavel a spus că credincioșii nu sunt sub robie atunci când soții lor necredincioși se despart de ei (1 Corinteni 7:15), dar un credincios nu ar trebui să caute separarea de un soț necredincios (1 Corinteni 7:12-14, 16). Pavel scrisese anterior că Domnul a spus același lucru: credincioșii nu trebuie să aleagă să se despartă de soții lor, dar dacă o fac, nu trebuie să se căsătorească cu altcineva (1 Corinteni 7:10-11, Matei 5:31-32, Matei 19:9).

Iubirea din legământ este dăruitoare, respectuoasă și aducătoare de frumusețe chiar și atunci când relația este dificilă (1 Corinteni 13). Un angajament slab generează efort nesigur, deconectare emoțională, retragere și ispite.

Un soț trăiește dragostea bazată pe legământ atunci când nu renunță niciodată la soția sa, chiar dacă aceasta nu răspunde, nu este respectuoasă sau este bolnavă. O soție trăiește dragostea legământului atunci când alege să-și respecte și să-și asculte soțul, de dragul lui Cristos, chiar și atunci când soțul ei nu o iubește.

Dragostea lui îi câștigă respectul ei, iar respectul ei îi câștigă dragostea lui. Și astfel dragostea și respectul continuă să crească în relația lor!

► Ce probleme apar când oamenii se căsătoresc crezând că se pot răzgândi mai târziu dacă nu sunt mulțumiți de căsătorie? Care este semnificația angajamentului total atunci când o persoană crede că mariajul său este pentru totdeauna?

Căsătoria biblică este locul pentru împlinire sexuală și procreare

Dumnezeu a creat sexul pe deplin plăcut și deosebit de puternic. Este un act menit să aducă unitate din punct de vedere fiziologic, emoțional și spiritual. O viață sexuală sănătoasă nu numai că este antrenantă și aduce unitate, dar hrănește și relația de căsătorie. Pentru cei care doresc să urmeze etica sexuală biblică, sexul este un dar al lui Dumnezeu oferit pentru a fi savurat pe deplin în cadrul căsătoriei.¹⁴

► Studenții vor citi 1 Corinteni 7:1-5 și Evrei 13:4 pentru întregul grup.

Versetele din 1 Corinteni ne spun că unul dintre scopurile căsătoriei este acela de a satisface dorințele sexuale. Soțul și soția s-au dăruit unul altuia și au renunțat la pretenția de proprietate asupra propriului corp. Aceasta înseamnă că o persoană căsătorită nu ar trebui să se aștepte să se angajeze în relații sexuale doar atunci când dorește, ci ar trebui să fie, de asemenea, receptivă la dorințele soțului/soției. Versetele nu ne spun că o persoană poate cere satisfacție împotriva voinței soțului/soției. În schimb, versetele îi spun fiecăruia să fie receptiv la nevoile celuilalt.

Acest pasaj ne spune că persoanele căsătorite nu trebuie să se priveze reciproc de acest privilegiu. O scurtă perioadă de abținere sexuală asociată cu postul este justificată, dar o separare prelungită va provoca ispite din cauza dorințelor nesatisfăcute. Uneori, cuplurile aleg să fie separate timp de câteva luni sau mai mult pentru că unul dintre ei pleacă la muncă sau la studii într-un loc îndepărtat. Înainte de a lua o astfel de decizie, ei ar trebui să se gândească dacă un astfel de plan se potrivește sau nu cu planul lui Dumnezeu. Ei se pot confrunta cu probleme din cauza separării îndelungate.

Unii oameni preferă să urmeze un stil de viață care nu include copii, dar Biblia ne învață că Dumnezeu este mulțumit atunci când părinții au copii evlavioși (Maleahi 2:15). Este important de reținut că Dumnezeu nu dorește doar reproducere, ci și copii evlavioși. Părinții sunt chemați de Dumnezeu să își învețe copiii să-L urmeze pe Cristos.

Căsătoria biblică este pentru Cristos

► Studenții vor citi pentru întregul grup 1 Petru 3:1-7 și Efeseni 5:22-33. Grupul ar trebui să păstreze aceste pasaje deschise pentru examinare în timpul acestei discuții.

În Efeseni 5:30-32, Duhul Sfânt ne dezvăluie sensul profund al căsătoriei, ascuns până la venirea lui Isus. Căsătoria este o imagine pământească - o reflectare - a relației dintre Isus Cristos și Biserica Sa.

Pavel începe această secțiune prin a-i îndemna pe credincioși să fie plini de Duhul Sfânt (Efeseni 5:18). În acest context, el oferă următoarele instrucțiuni cu privire la căsătorie.

¹⁴ "Spiritual Health and Porn Addiction," extras din <https://thefreedomfight.org/health/porn-addiction-and-spiritual-health/> la 31 iulie, 2023.

Mireasa plină de Duhul Sfânt se va supune mirelui ei („capul” ei) în Domnul, în același mod în care credincioșii se supun lui Isus (Efeseni 5:24, 32; vezi și 1 Petru 3:1). Acesta este modul în care ea își arată respectul față de Isus și față de soțul ei. Soția trebuie să accepte conducerea soțului ei, chiar dacă acesta nu este credincios. Dacă ea face acest lucru, sunt șanse mai mari ca soțul ei nemântuit să devină credincios.

Este important ca fiecare soție să-L aibă în vedere pe Domnul în supunerea ei. Lui și pentru El face acest act de supunere, și nu doar pentru soțul ei. Ochii ei sunt ațintiți asupra lui Isus, singurul care este fără greșală. Supunerea de bunăvoie a unei soții față de soțul ei este un act de închinare față de Isus.

Supunerea biblică, ca și dragostea, nu poate fi forțată. Supunerea biblică este un dar pe care soțiile îl oferă soților lor din respect pentru Cristos (Efeseni 5:22-24). Supunerea în toate lucrurile este un act de închinare față de Isus.¹⁵

Supunerea unei soții față de soțul ei este un act de respect (Efeseni 5:33) față de acesta, ca parte a vieții pline de Duhul Sfânt (Efeseni 5:18-21). Această cinstire venită dintr-un duh blând și liniștit este foarte prețioasă în ochii lui Dumnezeu (1 Petru 3:4).

Mirele plin de Duhul Sfânt își va iubi mireasa așa cum Isus își iubește biserica (Efeseni 5:25). Mirele trebuie să o iubească pe mireasă așa cum își iubește propriul trup (Efeseni 5:28-29). El trebuie să dea dovadă de aceeași abnegație plină de Duhul Sfânt pe care Isus a arătat-o față de biserica Sa atunci când S-a dat pe Sine Însuși pentru ea. Acesta este actul Său de supunere față de Dumnezeu (Efeseni 5:21). Un comentator a formulat această afirmație în felul următor:

Așa cum El (Isus) S-a dat pe Sine Însuși să sufere pe cruce pentru a salva biserica, tot așa și noi trebuie să fim dispuși să ne lepădăm de noi înșine și să suportăm munca grea și dificultățile, pentru a asigura fericirea soției. Este de datoria soțului să muncească cu sârguință pentru întreținerea ei; să asigure nevoile ei; să se lipsească de odihnă și de confort, dacă este necesar, pentru a o însoți în caz de boală; să meargă înaintea ei în caz de pericol; să o apere dacă se află într-o situație periculoasă; să o suporte când este irascibilă; să se agațe de ea când ea îl îndepărtează; să se roage cu ea când are probleme spirituale; și să fie gata să moară pentru a o salva. De ce nu ar trebui să fie așa? Dacă sunt naufragiați și există o singură scândură pe care se poate asigura siguranța, nu ar trebui să fie el dispus să o așeze pe ea și să o vadă în siguranță cu orice risc pentru el însuși? Dar mai este ceva... un soț ar trebui să simtă că singurul mare scop al vieții sale ar trebui să fie căutarea mântuirii soției sale. El trebuie să îi asigure tot ceea ce poate avea nevoie pentru sufletul ei...

¹⁵ Pentru o explorare mai aprofundată a subiectului supunerii biblice, vezi Lecția 10 din *Formarea spirituală*, disponibilă la Shepherds Global Classroom.

Și el trebuie să fie un exemplu; să o sfătuiască dacă are nevoie de sfat; și să îi facă calea mântuirii cât mai ușoară pentru ea. Dacă un soț are spiritul și abnegația Mântuitorului, el nu va considera niciun sacrificiu prea mare dacă poate facilita și contribui la mântuirea familiei sale.¹⁶

Mirele trebuie să tindă spre puritatea miresei sale, așa cum Cristos Și-a purificat mireasa, Biserica (Efeseni 5:26-27).

1 Petru 3:7 spune că soțul ar trebui să fie înțelegător cu soția sa, ceea ce înseamnă că trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru a o înțelege. El ar trebui să o cunoască mai mult pentru a-i înțelege nevoile. Femeia este numită în acest verset „vasul mai slab”. O soție are nevoie de considerație din partea soțului ei. El ar trebui să o protejeze nu numai de răul fizic, ci și de griji și stres emoțional.

Soțul trebuie să asigure toate mijloacele necesare pentru „înflorirea” soției sale: credințioșia, dragostea necondiționată, înțelegerea, rugăciunea, sfatul, învățătura și bunătatea.

Atunci când soțul își tratează soția cu o astfel de dragoste, el va fi răsplătit cu fericire. Pavel spune: „Cine își iubește nevasta se iubește pe sine însuși” (Efeseni 5:28). Soții care își iubesc soțiile cu un asemenea sacrificiu de sine vor fi răsplățiți peste așteptări de Domnul și, foarte probabil, vor primi drept răsplată respectul, afecțiunea și credințioșia soției sale.

► Care sunt lucrurile specifice pe care un soț ar trebui să le facă pentru a oferi sprijin spiritual soției sale?

Este important să ne amintim cum sunt prescrise poruncile din aceste versete. Soțului nu i se spune să-și impună autoritatea asupra soției sale. Soției i se spune să se supună soțului ei, dar soțului nu i se spune să o facă să se supună. Lui i se spune să-și iubească soția și să se sacrifice după cum este necesar pentru a avea grijă de ea. De asemenea, soției nu i se spune să ceară îngrijire de la soțul ei; i se spune să îl respecte.

Prioritatea soțului nu ar trebui să fie aceea de a-și menține autoritatea, ci de a oferi o îngrijire iubitoare. Prioritatea soției nu ar trebui să fie aceea de a cere îngrijire pentru ea însăși, ci de a-și respecta soțul.

Apostolul Petru îl avertizează pe soț că rugăciunile sale vor fi împiedicate dacă nu se îngrijește cum se cuvine de soția sa. Din cuvintele lui Pavel și Petru putem vedea că un bărbat care nu se îngrijește de soția sa așa cum ar trebui nu Îl iubește pe Dumnezeu așa cum ar trebui. O femeie care nu-și respectă soțul nu-L respectă pe Dumnezeu așa cum se cuvine. **Comportamentul nostru în căsătorie afectează relația noastră cu Dumnezeu.**

¹⁶ Albert Barnes, *Barnes' Notes on the Whole Bible*. (Note privind Efeseni 5:25).

Extras din <https://studylight.org/commentaries/eng/bnb/ephesians-5.html> la 31 iulie, 2023.

Caracterul constant al căsătoriei

Dumnezeu a conceput căsătoria ca pe ceva constant și permanent. În căsătorie, un bărbat și o femeie promet să fie credincioși unul altuia cât timp amândoi sunt în viață.

Biblia consemnează cuvintele lui Isus despre căsătorie, rostite într-o conversație cu fariseii.

► Un student va citi Matei 19:3-8 pentru înregul grup.

Isus a spus că Dumnezeu a vrut ca mariajul să fie permanent. El a spus că divorțul a fost instituit pentru oamenii care nu-L urmează pe Dumnezeu.

Există multe motive pentru care Dumnezeu a conceput căsnicia ca fiind permanentă, unele dintre acestea fiind prezentate în secțiunea anterioară. Un alt motiv pentru care căsătoria trebuie să fie permanentă este de dragul copiilor. Ascultarea de planul lui Dumnezeu pentru căsătorie creează cel mai bun mediu în care se pot crește copiii. Pe măsură ce părinții Îl onorează pe Dumnezeu ascultând de principiile Sale în căsnicia și familia lor, ei vor putea crește copii evlavioși (Maleahi 2:15).

Dumnezeu a conceput viața umană în așa fel, încât copiii să aibă nevoie de mai mulți ani pentru a ajunge la vârsta adultă. În această perioadă, copiii sunt dependenți de părinți pentru protecție, aprovizionare și formare. Acest lucru este diferit de animalele care cresc până la maturitate într-un an sau doi. Oamenii au nevoie de mai mult timp pentru a-și dezvolta un caracter matur. Dumnezeu a conceput familia ca mijloc de creștere a copiilor. Multe dintre problemele din societate provin din lipsa familiilor care au părinți credincioși.

Căsătoria presupune ca oamenii să facă o promisiune prin care își dedică întreaga viață unul altuia. Fiecare cultură are forme și o ceremonie care arată că mariajul este un angajament serios. Ceremonia este o modalitate prin care bărbatul și femeia declară în mod public că își iau acest angajament pe viață.

Cele mai multe guverne țin evidența căsătoriilor. Legile referitoare la căsătorie afectează dreptul de proprietate, custodia copiilor și moștenirea.

Iată un exemplu de jurămint de nuntă care este folosit pentru majoritatea nunților:

Te iau în căsătorie pe tine _____ să-mi fii soț/soție, să te am alături și să îți fiu, de azi înainte, alături la bine și la rău, în bogăție și în sărăcie, la sănătate și la boală, să te iubesc și să te prețuiesc, până când moartea ne va despărți, după sfânta rânduială a lui Dumnezeu; și pentru aceasta mă angajez față de tine.

Sentimentele romantice nu vor fi constante. O căsătorie nu se poate baza pe sentimentele personale care sunt schimbătoare. Jurămintele de căsătorie înseamnă că un bărbat și o femeie promet să fie fideli unul altuia atât timp cât amândoi trăiesc, iar această promisiune nu depinde de vreo condiție.

Din cauza permanenței căsătoriei, creștinii nu ar trebui să facă niciodată declarații care să sugereze că sunt dispuși să pună capăt căsătoriei lor din cauza unor probleme de relație.

O persoană nu ar trebui să spună: „Mi-aș fi dorit să nu mă fi căsătorit cu tine” sau „Poate ar trebui să divorțăm”. Uneori, aceste afirmații sunt o încercare a unuia dintre soți de a-l manipula pe celălalt pentru a arăta că îi pasă de căsnicie. Primul crede că celălalt ar putea depune mai multe eforturi pentru a-și mulțumi soțul/soția, din cauza declarației dure, dar acest lucru se întâmplă rareori. În schimb, cealaltă persoană se apără spunând: „Bine, putem divorța dacă vrei”. Apoi, amândoi dau de înțeles că sunt dispuși să pună capăt căsniciei din cauza propriilor dorințe, iar relația nu face decât să se înrăutățească.

- De ce o căsătorie începe cu jurăminte și nu doar cu o declarație de dragoste?
- Vrea cineva să împărtășească cum a intrat în căsnicie așteptând să primească beneficii, dar nu și-a dat seama de angajamentul necesar?

Căsătoria ca parteneriat creștin

- Un student va citi 2 Corinteni 6:14-18 pentru întregul grup.

Aceste versete ne spun că angajamentul unui credincios este împiedicat dacă el este prea strâns legat de necredincioși. La fel cum un credincios nu se poate închina cu o persoană care se închină lui Satana, el nu poate urma stilul de viață și prioritățile necredincioșilor. Avertismentul s-ar putea aplica la diferite tipuri de relații, inclusiv la parteneriatele de afaceri.

Căsătoria este cel mai intim parteneriat uman. Un credincios nici măcar nu ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a se căsători cu cineva care nu este un credincios devotat (1 Corinteni 7:39). Un credincios căsătorit cu un necredincios va avea parte de multă tristețe și multe piedici în creșterea copiilor și în luarea deciziilor legate de stilul de viață.

Dacă soțul și soția sunt amândoi credincioși, dar provin din biserici diferite, ei trebuie să se asigure că sunt de acord cu privire la aspectele spirituale fundamentale. Ei trebuie să planifice să facă parte din aceeași biserică locală după ce se căsătoresc.

Modalități prin care cuplurile își pot consolida căsnicia

(1) Ei trebuie să celebreze planul original al lui Dumnezeu și să aprecieze rolurile lor unice în cadrul căsătoriei.

Un soț trebuie să-și amintească faptul că soția sa este un dar de la Dumnezeu, un ajutor care îl completează. El trebuie să-și dea viața pentru siguranța ei și pentru bunăstarea ei spirituală, emoțională și fizică.

El trebuie să aleagă să aibă recunoștință pentru ea și să o iubească chiar și atunci când ea merită cel mai puțin, realizând că numai Dumnezeu poate schimba ceea ce trebuie să se schimbe în ea. Dumnezeu îi va onora ascultarea și credința.

O soție trebuie să onoreze faptul că Dumnezeu l-a ales pe soțul ei ca fiind capul ei, să îi arate respect în orice mod posibil și să îi onoreze conducerea. Ea trebuie să aleagă supunerea și respectul chiar și atunci când el face greșeli și este cel mai puțin vrednic de

acestea, rugându-se ca Dumnezeu să schimbe ceea ce trebuie să se schimbe în el. Dumnezeu îi va onora ascultarea și credința.

(2) Cuplurile căsătorite trebuie să cultive adevărata intimitate spirituală și fizică.

Ei trebuie să tindă să se cunoască unul pe celălalt fără teamă, critică, comparație cu alții, abuz, poftă egoiste sau degradare. Ei trebuie să trăiască în mod transparent și onest în fața lui Dumnezeu și a celuilalt.

(3) Cuplurile căsătorite trebuie să urmeze exemplul harului lui Dumnezeu atunci când nu reușesc să fie la înălțime.

Când Adam și Eva au căzut în păcat și au experimentat rușinea și regretul, Dumnezeu Și-a descoperit puterea de a ispăși eșecurile lor. Dumnezeu a sacrificat un animal pentru a le face haine lui Adam și Evei, pentru a le acoperi goliciunea (Geneza 3:21). Acest act de dragoste a lui Dumnezeu a fost o imagine a harului și a promisiunii lui Dumnezeu de răscumpărare prin Cristos. Cristos ne oferă posibilitatea să fim iertați și restaurați. Prin intermediul lui Cristos, cuplurile căsătorite se pot întoarce la intimitate fără rușine chiar și după ce au eșuat.

Concluzie

Căsătoria este creația lui Dumnezeu, nu a omului. Prin urmare, trebuie să mergem la Dumnezeu pentru îndrumare, și nu la lume sau la cultură. Numai El știe cum să ne facă căsniciile puternice, durabile și pline de satisfacții. Dar, fără Duhul Sfânt, nu vom fi niciodată soții care ar trebui să fim!

Discuții de grup

- Care este un adevăr despre căsătorie pe care mulți oameni par să-l uite?
- Explicați principiile pe care biserica ar trebui să le învețe pentru a consolida căsniciile. Care este înțelegerea despre căsătorie care lipsește în mod special în mediul dumneavoastră?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim că ne-ai dat darul minunat al căsătoriei. Îți mulțumim pentru modul frumos în care ai conceput-o. Ajută-ne să ne luăm angajamentul necesar pentru a trăi căsătoria așa cum ai plănuit-o Tu.

Ajută-ne să demonstrăm o iubire asemănătoare celei dintre Cristos și Biserică.

Ajută-ne să depășim presuposițiile culturii noastre în ceea ce privește respectul nostru unul față de celălalt.

Îți mulțumim pentru lucrarea Duhului Sfânt care face posibile relațiile pline de bucurie și puternice.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Alege două principii noi pentru tine din această lecție. Scrie un alineat în care să le explici pe fiecare dintre ele prin propriile tale cuvinte.

(2) Pregătește o scurtă prezentare pe unul dintre subiectele enumerate mai jos. (Conducătorul clasei va atribui câte un subiect fiecărui student.) Împărtășește prezentarea la începutul următoarei sesiuni de curs.

- Planul lui Dumnezeu de uniune în căsătorie
- Scopurile biblice ale căsătoriei
- Rolurile date de Dumnezeu în căsătorie și importanța de a fi umplut de Duhul Sfânt pentru a îndeplini aceste roluri
- Permanența căsătoriei

(3) Dacă nu ești căsătorit(ă), dar intenționezi să te căsătorești în viitor, scrie două alineate în care să-ți asumi angajamentul de a te supune principiilor lui Dumnezeu pentru viitoarea ta căsătorie. Dacă ești căsătorit(ă), scrie două alineate în care să te angajezi să te supui principiilor lui Dumnezeu pentru căsnicia ta.

Respectul pentru femei

Înainte de a trece la Lecția 4, clasa ar trebui **să studieze și să discute Anexa A**. Aceasta este o scurtă discuție despre respectul față de femei, un subiect important legat de căsătorie și familie.

Lecția 4

Probleme de sexualitate

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să descrie modul în care căderea în păcat a afectat natura umană și dorințele sexuale.
- (2) Să explice identitatea personală și modul în care aceasta este legată de etica personală.
- (3) Să îmbrățișeze o perspectivă biblică față de sexualitatea umană și imoralitatea sexuală.
- (4) Să descopere libertatea față de păcat și să experimenteze victoria în timpul ispitei la imoralitate.
- (5) Să fie echipat pentru a sluji altora care au nevoie de ajutor și de victorie.

Christopher Yuan

Christopher a crescut într-o familie de americani de origine asiatică din Statele Unite. Încă din adolescență s-a simțit atras de bărbați în loc de femei. Părinții săi au fost șocați și rușinați de interesul fiului lor. Ca tânăr adult, a avut o serie de relații cu bărbați. A sperat să găsească dragoste adevărată și devotament, dar fiecare relație a eșuat în cele din urmă. A început să aibă necugetat relații imorale cu mulți bărbați. Totul a început să se schimbe pentru Christopher atunci când mama sa a devenit credincioasă și i-a arătat o dragoste și o acceptare pe care nu le mai experimentase până atunci. A început să realizeze că identitatea sa principală este cea de ființă creată după chipul lui Dumnezeu. S-a pocăit și a supus toate aspectele vieții sale lui Dumnezeu. A găsit împlinire și scop în relația sa cu Dumnezeu.

Natura umană decăzută și dorințele păcătoase

Când Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva, i-a făcut perfecți în toate privințele, fără defecte sau neajunsuri (Geneza 1:31). Firea lor nu dorea decât ceea ce era corect și bun. Minte și trupul lor funcționau perfect. Apoi Adam a ales să nu asculte de porunca lui Dumnezeu. Când a făcut acest lucru, natura umană a devenit coruptă (Romani 8:20-23). Corpurile și mințile umane au fost afectate. Chiar și cea mai sănătoasă și mai inteligentă persoană este afectată de rezultatele păcatului. Păcatul a deteriorat permanent ceea ce fusese perfect. Nimic din creație nu va fi pe deplin vindecat până la revenirea lui Cristos (1 Corinteni 15).

Având în vedere daunele aduse naturii noastre umane și corpului nostru fizic, nu ar trebui să ne așteptăm ca dorințele naturale ale corpului nostru să fie întotdeauna corecte și echilibrate. Adevărul este că multe dintre dorințele noastre sunt dezechilibrate.

Oamenii își doresc în mod natural ceea ce este greșit. Isus a observat păcătoșenia naturală a umanității atunci când a enumerat toate tipurile de păcate care vin din inimă (Marcu 7:21-22).

În această lecție, vorbim despre aspecte legate de sexualitate. Dintre toate dorințele umane, dorințele sexuale pot fi cele mai puternice.

Dorințele sexuale greșite par firești pentru persoana care le simte. Ea poate considera că nu poate fi învinuită pentru că își îndeplinește dorințele. Cu toate acestea, fiecare persoană trebuie să se împotrivescă înclinațiilor sale naturale pentru a face ceea ce este corect. O persoană poate avea înclinația naturală de a minți sau de a fura, sau de a fi violentă, leneșă sau nerăbdătoare. Oamenii nu sunt responsabili pentru că s-au născut într-o stare defectuoasă, însă sunt vinovați atunci când își urmează dorințele naturale și comit păcate.

Uneori, abuzurile din copilărie sau alte condiții de mediu determină o persoană să se lupte cu impulsuri homosexuale sau alte impulsuri sexuale greșite. Cu toate acestea, dorințele sexuale greșite nu ar trebui privite diferit de alte dorințe păcătoase. Persoana are nevoie de același har pentru eliberare și curățire de la Dumnezeu, oricare ar fi motivele.

Faptul că dorințele greșite li se par normale unor persoane nu ar trebui să fie surprinzător. Păcatul, în general, pare normal și natural pentru persoana care manifestă dorința de a păcătui.

Noi suntem prin natura noastră copii ai mâniei (Efeseni 2:3). Aceasta înseamnă că suntem înclinați în mod natural să păcătuim și să aducem condamnarea asupra noastră prin comiterea păcatului care este natural pentru noi. Faptul că o persoană se naște cu o anumită înclinație păcătoasă nu înseamnă că această înclinație trebuie urmată, chiar dacă i se pare normală.

► De ce nu ar trebui să ascultăm de toate dorințele noastre naturale?

Biblia ne spune că suntem chemați să fim asemenea lui Cristos (Romani 8:29). Trebuie să ne îmbrăcăm în Domnul Isus Cristos. Dorințele noastre trupesti nu trebuie să devină temelia vieții noastre. În schimb, trebuie să supunem impulsurile greșite autorității lui Dumnezeu (Romani 13:14).

► Ce înseamnă să îți supui impulsurile greșite autorității lui Dumnezeu?

Dorințele tale sexuale ar trebui să fie supuse scopului suprem al vieții tale, acela de a-L glorifica pe Dumnezeu prin reflectarea chipului lui Dumnezeu. O viață de urmare a lui Cristos este o viață trăită în concordanță cu imaginea lui Dumnezeu după care ai fost creat.

Identitatea umană

O înțelegere corectă a identității umane

Mulți oameni cred, în mod eronat, că natura lor umană este demnă de încredere pentru a-i conduce pe calea cea bună. Li se pare rezonabil ca dorințele care provin din propria lor

natură să îi conducă spre împlinire. Ei nu realizează că nu pot avea încredere în natura lor, deoarece aceasta este deteriorată de păcat. Dorințele naturale ale unei persoane nu o vor conduce la satisfacție, deoarece dorințele ei sunt distorsionate. Nici dorințele naturale ale unei persoane, fără Dumnezeu, nu o vor conduce să facă ceea ce este corect din punct de vedere moral.

Oamenii cred că ar trebui să își urmeze propriile dorințe și emoții pentru a-și crea propriul scop în viață. Ei cred că este important să aibă o identitate personală care nu este definită sau limitată de nicio autoritate sau cerință morală. Ei cred că indivizii trebuie să decidă ce este corect și valoros pentru ei înșiși. Ei au încredere în propria lor natură pentru a-i îndruma pe calea cea bună. Nu le plac instituțiile sau regulile care le limitează comportamentul. Natura umană coruptă devine standardul pentru etică în locul Cuvântului lui Dumnezeu.

Deoarece sexualitatea este o parte puternică a naturii umane, mulți oameni consideră că dorințele sexuale sunt esențiale pentru identitatea lor. Ei cred că trebuie să își urmeze dorințele sexuale pentru a fi cu adevărat ei înșiși. Oamenii cred că sexualitatea nu este doar ceea ce **vor** sau **fac**, ci ceea ce **sunt**. Ei fac din aceasta identitatea lor.

Spre deosebire de modul de gândire al lumii, **Biblia ne spune că suntem creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, concepuți pentru a avea o relație cu Dumnezeu. Aceasta este adevărata noastră identitate ca oameni.**

Nimic din existența noastră pământească nu ne poate oferi identitatea noastră ultimă, adevărată. Caracteristicile existenței noastre pământești sunt pur și simplu condițiile în care ne aflăm în acest moment. Ele nu ne fac să fim cine suntem. Etnia noastră, statutul social sau economic nu reprezintă **identitatea** noastră, ci **condiția** noastră. O persoană poate fi un doctor, o vedetă de divertisment sau un lider național, dar acea persoană se află în fața lui Dumnezeu ca și creație a lui Dumnezeu, făcută după chipul lui Dumnezeu, iar această identitate este cea mai importantă.

Sexualitatea noastră este o parte puternică a condiției noastre. Avem înclinații, dorințe și frustrări sexuale. Dar aceste lucruri nu reprezintă identitatea noastră - ele fac parte din condiția noastră.

Ne naștem cu o natură păcătoasă, deoarece păcatul lui Adam a despărțit omenirea de Dumnezeu (Romani 5:18). Dar chiar și păcătoșenia noastră nu reprezintă identitatea noastră: este condiția noastră și poate fi schimbată prin harul și puterea lui Dumnezeu (Romani 5:19).

► Care este diferența dintre identitatea unei persoane și condiția unei persoane?

Identitatea umană și etica personală

Identitatea este importantă, deoarece o persoană își bazează etica pe identitatea sa. Etica reprezintă principiile care identifică comportamentul ca fiind corect sau greșit. Dacă o

persoană crede că sexualitatea sa este identitatea sa, atunci va crede că este **corect** să își urmeze înclinațiile sexuale.

Uneori, o persoană spune: „M-am născut așa; este firesc pentru mine să fac asta; prin urmare, nu este greșit pentru mine”. Dar Biblia ne învață că toți ne-am născut cu o natură păcătoasă (Romani 5:12, Efeseni 2:3). Nu este corect să ne urmăm natura noastră păcătoasă doar pentru că pare natural pentru noi.

Natura noastră păcătoasă nu reprezintă ceea ce suntem. Natura noastră păcătoasă este condiția noastră. Sexualitatea noastră nu este identitatea noastră. În schimb, ființa creată după chipul lui Dumnezeu este identitatea noastră. Dacă recunoaștem această realitate, ne dăm seama că Dumnezeu decide ce este corect și ce este greșit și că noi suntem responsabili în fața Lui. Identitatea noastră ne ajută să înțelegem standardul corect de comportament sfânt.

► În ce mod percepția identității noastre ne influențează etica?

O înțelegere corectă a genului

Suntem familiarizați cu faptul că oamenii și multe animale sunt separate în masculi și femele. Am putea presupune că și Dumnezeu este bărbat sau femeie, dar acest lucru ar fi greșit. Dumnezeu este o ființă cu o natură mai presus de gen, existând înainte ca genul să existe. Ambele genuri umane au provenit din imaginea lui Dumnezeu (Geneza 1:27). Ambele genuri umane sunt expresii ale chipului lui Dumnezeu.

Imaginea lui Dumnezeu nu este doar ceva care este inclus ca parte a naturii umane. Imaginea lui Dumnezeu nu reprezintă doar anumite caracteristici care ne-au fost date, cum ar fi capacitatea de a iubi, de a aprecia frumusețea și de a înțelege ce este bine și ce este rău. Întreaga natură umană este o reflectare a chipului lui Dumnezeu. Nimic altceva decât chipul lui Dumnezeu nu poate fi considerat esența ființei noastre. Noi suntem în primul rând ființe create după chipul lui Dumnezeu. Nici unui detaliu al condiției noastre umane nu ar trebui să i se permită să devină identitatea noastră principală sau baza eticii noastre.

Alegerea de către Dumnezeu a sexului pentru fiecare persoană face parte din planul Său de a vedea cum acea persoană va reflecta chipul lui Dumnezeu. Unii oameni refuză să accepte genul pe care Dumnezeu li l-a dat. Ei pot încerca să trăiască ca o persoană de sex opus. Unii oameni încearcă chiar să își schimbe corpul fizic prin intervenții chirurgicale. Aceasta este o pagubă tragică adusă creației lui Dumnezeu, deoarece o persoană nu își poate schimba cu adevărat genul prin schimbarea corpului fizic. Fiecare persoană este bărbat sau femeie în întreaga natură a persoanei - nu doar fizic. Dumnezeu vrea ca noi să-L glorificăm și să reflectăm imaginea Sa în genul pe care l-a dat fiecăruia dintre noi.

Standardul moral al lui Dumnezeu

► Un student va citi Evrei 13:4 pentru întregul grup.

Acest verset ne spune că mariajul trebuie să fie tratat cu respect. Păcatul sexual este o lipsă de respect față de căsătorie. Dumnezeu va judeca imoralitatea sexuală.

► Un student va citi 1 Corinteni 6:18 pentru întregul grup.

Păcatele sexuale includ fanteziile pofticioase, curvia, adulterul, incestul, violul, molestarea copiilor, activitatea homosexuală și pornografia.

- **Fantezii senzuale:** Imaginarea volitivă a unei relații sexuale cu cineva care nu este soțul/soția ta.
- **Curvie:** Relații sexuale între persoane care nu sunt căsătorite.
- **Adulter (preacurvie):** Relații sexuale care includ o persoană căsătorită cu altcineva.
- **Incest:** Relații sexuale cu o rudă apropiată care nu este soțul/soția dumneavoastră.
- **Viol:** Abuz sexual, obligarea unei persoane la o relație sexuală împotriva voinței acesteia.
- **Molestarea copiilor:** Relație sexuală cu o persoană care nu este suficient de matură pentru a lua o asemenea decizie sau pentru a-și gestiona dorințele sexuale.
- **Activitate homosexuală:** Relație sexuală între persoane de același sex.
- **Pornografie:** Mesaje, imagini și videoclipuri concepute pentru a provoca reacții sexuale prin prezentarea de nuditate sau activitate sexuală.

Toate acestea reprezintă încălcări ale relației maritale.

Nu uitați - oricare poftă care ne atrage în firea pământească este o exploatare a unei nevoi care poate fi mai bine satisfăcută de Dumnezeu. Singurul context pentru o relație sexuală plăcută lui Dumnezeu este sexul conjugal. Sexul ilicit este... la început dulce, dar el ne otrăvește apetitul spiritual astfel încât începem să tânjim după ceva ce ne va distruge în cele din urmă. Sexul ilicit nu va face altceva decât să ne diminueze sensibilitatea față de sfințenie, neprihănire și prezența lui Dumnezeu în viața noastră.¹⁷

În multe pasaje, Proverbele avertizează că imoralitatea sexuală distruge viața unei persoane și duce la moarte (Proverbe 2:16-19 și Proverbe 6:24-29, 32-33 de exemplu).

Robertson McQuilkin scrie că:

¹⁷ Gary Thomas, *Sacred Marriage* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2000), 210.

Scopurile lui Dumnezeu pentru sexualitatea umană sunt încălcate mental aproape la fel de grav ca și actul în sine. El nu a creat pur și simplu bărbatul și femeia, ci i-a creat unul pentru celălalt într-o legătură intimă și permanentă a căsătoriei, o unitate modelată după propria Sa natură. Pentru ca acest scop înalt să fie îndeplinit, intimitatea trebuie să fie exclusivă și angajamentul permanent, altfel nu este o unitate. Fidelitatea este cel mai important lucru al minții. Intimitatea exclusivă, angajamentul permanent și încrederea reciprocă sunt încălcate în primul rând în minte.¹⁸

► Studenții vor citi 1 Corinteni 6:9-11, 15-20 și Matei 5:27-30 pentru întregul grup.

Fiecare societate are o viziune culturală referitoare la relațiile dintre bărbați și femei. Aceste viziuni culturale au standarde mai mici decât standardele moralității biblice. Multe culturi au doar acele reguli care sunt necesare pentru a menține ordinea în societate. Ele tolerează păcatul sexual dacă acesta este făcut cu suficientă atenție pentru a evita consecințele nefaste sau scandalul. Standardul biblic de moralitate este diferit.

Din păcate, unele biserici urmează moralitatea culturii lor în loc de moralitatea Bibliei. Ele pedepsesc oamenii ale căror păcate au devenit evidente și cunoscute, dar tolerează aceleași păcate din partea oamenilor care reușesc să își ascundă păcatul sau pot să facă față consecințelor acestuia.

Aceste versete ne spun că oamenii care comit aceste păcate nu sunt credincioși și nu vor merge în rai. Unii dintre credincioșii din Corint comiseseră aceste păcate în trecut, dar fuseseră eliberați de ele.

Orice doctrină care justifică oricare dintre aceste păcate pentru o persoană care pretinde a fi credincioasă este o doctrină falsă. Dacă o persoană pretinde că este un urmaș al lui Cristos și totuși comite un păcat sexual, biserica este obligată de Scriptură să o îndepărteze din biserică și să nu o considere credincioasă (1 Corinteni 5:11-13).

Liderii bisericii ar trebui să ofere un bun exemplu de comportament. Atunci când o biserică le permite liderilor de închinare să se îmbrace necorespunzător sau permite forme senzuale de dans în biserică, aceasta implică faptul că dorințele sexuale greșite sunt normale. Ei dau de înțeles că păcatul sexual nu este grav.

Stilul vestimentar al unei societăți poate implica faptul că o persoană nu este bine îmbrăcată dacă aspectul fizic nu provoacă atracție sexuală. Membrii bisericii cad uneori în această eroare, mai ales la ocazii speciale. Ei cred că nu sunt bine îmbrăcați dacă nu urmează moda societății lor. Biserica trebuie să învețe că acest lucru este greșit. Un credincios nu ar trebui să dorească să provoace dorințe greșite în alții.

¹⁸ Robertson McQuilkin, *An Introduction to Biblical Ethics*, 2nd ed. (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, Inc., 1995), 216.

1 Timotei 2:9-10 ne spune că credincioșii ar trebui să se îmbrace și să se poarte în așa fel, încât oricine îi vede să știe că trăiesc o viață decentă și curată și că nu au nicio dorință de a păcătui sau de a-i ispiti pe alții să păcătuiască.

Pornografia

Pornografia implică un mesaj, o imagine sau o înregistrare video concepută pentru a provoca reacții sexuale prin prezentarea de nuditate sau activitate sexuală.

Internetul face ca pornografia să fie ușor accesibilă în întreaga lume. Mulți pastori și lideri mai în vârstă nu s-au confruntat cu asemenea tentații, deoarece internetul nu era disponibil când erau tineri. S-ar putea ca ei să înțeleagă cu greu cu ce se confruntă generația tânără. Dar oamenii trebuie să fie învățați să aplice principiile biblice în materie de divertisment.

Pornografia este greșită deoarece este concepută pentru a determina o persoană să își imagineze acțiuni de curvie, adulter și multe forme de perversiune sexuală. Ea este atractivă pentru o persoană care are dorințe păcătoase. Pornografia invită și permite unei persoane să participe la acțiuni imorale pe care Dumnezeu le condamnă. Isus a spus că alegerea de a ne imagina aceste lucruri este păcătoasă (Matei 5:28).

Pornografia este, de asemenea, greșită pentru că devalorizează oamenii și relațiile. Ea reduce sexul la o activitate egoistă. Ea tratează oamenii ca pe niște obiecte pe care să le folosească pentru plăcere personală, în loc să prețuiască oamenii ca fiind creați după chipul lui Dumnezeu, concepuți pentru relații sănătoase.

Pornografia creează dependență. Pornografia, ca și păcatul în general, înrobește (Ioan 8:24, 2 Petru 2:19). Persoana care folosește pornografia simte o nevoie puternică de ea. Cu greu își poate imagina că poate trăi fără ea. I se pare că viața ar fi goală și neinteresantă fără imaginația pe care i-o oferă pornografia. Ca orice altă dependență, dorința devine mistuitoare, iar utilizatorul începe să sacrifice lucrurile bune din viața sa.

Pornografia este progresivă. Utilizatorul are nevoie de materiale din ce în ce mai explicite și mai perverse. El va începe să primească plăcere de la fantezii care înainte l-ar fi dezgustat și îngrozit.

Pornografia este dăunătoare. Utilizatorul devine mai puțin capabil să se bucure de o relație normală. Dorințele sale devin atât de nefirești, încât nu pot fi satisfăcute niciodată. El devine insensibil la violența împotriva celorlalți și este dispus să îi facă pe alții să sufere pentru plăcerea lui.

Câteva efecte ale pornografiei

Imaginarea actelor descrise în pornografie afectează mintea și corpul spectatorilor, ca și cum ar comite ei înșiși fizic aceste acte.

Pornografia prezintă situații nerealiste care determină creierul să răspundă la plăcere mai puternic decât ar face-o în timpul actului sexual natural.¹⁹ Creierul se adaptează la acest nivel nefiind de ridicat de substanțe chimice de plăcere. Din acest motiv, creierul solicită continuu cantități tot mai mari de pornografie și din ce în ce mai perversă, astfel încât spectatorii să poată continua să simtă plăcere. Modificările chimice din creier pot duce, în cele din urmă, la incapacitatea fizică a unei persoane de a avea sau de a se bucura de o experiență sexuală naturală, din viața reală. Partea din creier care ne permite să luăm decizii este, de asemenea, afectată din cauza prezenței unei cantități prea mari de substanță chimică a plăcerii.

„Satana vrea „să fure, să înjunghie și să prăpădească” (Ioan 10:10) satisfacția ta sexuală, iar pornografia este instrumentul său preferat. Pornografia promite împlinirea sexuală, dar, de fapt, ne răpește capacitatea de a ne bucura de ceea ce este real.”
- *Lupta pentru libertate*

Dumnezeu a conceput experiențele sexuale pentru a crea legături în cadrul relațiilor. Un hormon eliberat în creier în timpul unei experiențe sexuale leagă emoțional participanții unul de celălalt, consolidând relația lor. Acesta este un dar minunat în cadrul căsătoriei. Cu toate acestea, vizionarea pornografiei îl leagă emoțional pe privitor de pornografie în sine.

Vinovăția și rușinea consumului de pornografie izolează oamenii, împiedicându-i să se conecteze cu alte persoane în cadrul unor relații sănătoase. De asemenea, distruge încrederea în cadrul unei relații de căsătorie.

Deoarece provoacă dezechilibre chimice în creier, consumul de pornografie poate duce la depresie mentală pentru cel care o privește.

Scenele descrise în pornografie conduc uneori la violență și abuz în cadrul relațiilor sexuale din viața reală.

Pastorii și părinții trebuie să-i avertizeze pe tineri cu privire la pericolele pornografiei. Părinții nu ar trebui să le ofere copiilor lor acces nelimitat la internet atunci când aceștia nu au maturitatea necesară pentru a rezista tentației. Orice persoană care se luptă cu tentația de a folosi pornografia ar trebui să prezinte în mod regulat un raport al victoriilor sau al eșecurilor unei persoane de încredere, evlavioase. Consultațiile regulate cu un credincios matur pot ajuta persoana care se confruntă cu această problemă să își mențină angajamentul față de puritate și să obțină o victorie constantă.

► Ce practici ar trebui să le recomandați oamenilor pentru a-i proteja de dependența de pornografie? Cum se poate implica biserica?

¹⁹ Toate informațiile din acest paragraf și din următoarele patru paragrafe sunt adaptate din <https://thefreedomfight.org> - o resursă biblică recomandată pentru cei care doresc să se elibereze de robia utilizării pornografiei.

Molestarea copiilor/violul

Molestarea copiilor presupune practicarea de activități sexuale cu un copil. Este o perversiune a sexului. Este un lucru rău din mai multe motive, printre care:

- sfidează bunele intenții ale lui Dumnezeu în ceea ce privește sexualitatea în cadrul legământului căsătoriei (Evrei 13:4).
- fură inocența copilului - copilul are acum experiență cu lucruri pe care nu ar trebui să le știe încă.
- îi răpește copilului virginitatea (1 Tesaloniceni 4:3-7).
- îi oferă copilului un fals sentiment de vinovăție; copilul se află într-o activitate greșită, dar nu poate sau nu i se permite să facă o alegere reală.
- îl determină pe copil să ia decizii cu privire la sexualitate pe care nu are încă maturitatea necesară pentru a le lua.
- îl face pe copilul mai predispus să aleagă un comportament imoral în viitor pentru că se simte murdar sau lipsit de valoare (Matei 18:6).
- crește tentația copilului de a se implica în activități perverse sau abuzive în viitor.
- abuză de cei care sunt vulnerabili și nu se pot apăra singuri.
- rănește persoana creată după chipul lui Dumnezeu, care are o valoare infinită (Geneza 1:27).

Molestarea copiilor are loc uneori în familie și între prieteni. Este posibil să nu fie suspectată, deoarece membrii familiei și prietenii sunt de încredere, iar copilului îi este teamă să spună cuiva ce i s-a întâmplat.

Violul reprezintă forțarea fizică a unei persoane (fie că este vorba de un copil sau de un adult) să întrețină o activitate sexuală fără consimțământul acesteia. Violul este rău din aceleași motive pentru care este rea și molestarea copiilor (Deuteronom 22:25-27).

O altă formă de abuz sexual este traficul sexual. Peste tot în lume, copiii și tinerii sunt răpiți de străini sau vânduți de membri ai familiei și folosiți pentru prostituție sau pentru a face pornografie. Familiile sărace nu reușesc uneori să își protejeze copiii de această afacere malefică, deoarece au nevoie disperată de bani. Cineva face profit, dar copiii nu sunt doar răniți fizic, ci și teribil de afectați din punct de vedere mental și emoțional. Aceasta este o oprimare păcătoasă a celor săraci și vulnerabili, pe care Dumnezeu o va judeca (Proverbe 14:31).

Aceste păcate împotriva copiilor frâng inima lui Dumnezeu (Matei 18:10-14, Psalmul 146:7-9). Cei care fac aceste păcate nu vor scăpa fără pedeapsă (1 Tesaloniceni 4:6, Ezechiel 7:8-9). Credincioșii ar trebui să împărtășească dragostea și compasiunea inimii lui Dumnezeu și

să lucreze pentru a-i apăra, salva și vindeca pe cei care sunt înrobiți (Proverbe 24:11-12, Iov 29:12-16, Psalmul 72:12-14).

Autosatisfacerea sexuală

Masturbarea este stimularea propriilor organe genitale pentru plăcere sexuală sau pentru eliberarea tensiunii sexuale.

Biblia nu condamnă în mod specific masturbarea ca fiind imorală. Cu toate acestea, sexul cu sine însuși poate duce la gânduri pofticioase, la folosirea pornografiei și la curvie, toate acestea fiind păcătoase (Matei 5:27-28, Matei 15:19-20).

Masturbarea nu este recomandabilă și pentru că creează dependență: cu cât o faci mai des, cu atât mai mult simți că trebuie să o faci.

Masturbarea compulsivă este uneori un idiciu al unor probleme mai profunde, cum ar fi probleme emoționale sau relaționale, sau abuzuri sexuale din trecut.

► Studenții vor citi pentru întregul grup 1 Corinteni 6:12-13, 18-20 și 1 Tes.4:1-8.

Dumnezeu a conceput unitatea fizică în căsătorie pentru a facilita unirea soțului și a soției din punct de vedere emoțional și spiritual (1 Corinteni 6:16-20, Maleahi 2:15).

Mulți... presupun că masturbarea îi poate ajuta să facă față faptului că sunt singuri până la căsătorie. Ei nu realizează însă că, atunci când practica devine obișnuită, ea poate compromite frumusețea și intimitatea sexului conjugal în viitor.

Autosatisfacerea oferă o experiență sexuală care ratează scopul esențial al sexului: unirea a doi pentru a deveni un singur trup, fizic și emoțional.... Masturbarea nu ar trebui să fie folosită ca un substitut pentru o activitate sexuală sănătoasă și normală în cadrul căsătoriei.²⁰

Ce ar trebui să facă o persoană necăsătorită dacă masturbarea este o problemă în viața ei? Chiar dacă cineva se masturbează doar pentru a elibera tensiunea sexuală, este totuși mai bine să o evite, din cauza tentațiilor care sunt prezente și pentru că masturbarea nu îndeplinește scopurile lui Dumnezeu pentru sexualitate.

Dacă există vreun fel de imoralitate în viața lor, ei trebuie să mărturisească și să renunțe la acel păcat. Ei trebuie să dea socoteală în mod regulat și frecvent despre victorii și eșecuri unui mentor mai în vârstă și evlavios, care se va ruga pentru ei și îi va sfătui.

Dacă masturbarea este rezultatul unor probleme emoționale, relaționale sau al unui abuz sexual din trecut, este indicat să primească consiliere din partea unui consilier creștin profesionist.

²⁰ Dr. Tim Clinton and Dr. Diane Langberg, *The Quick-Reference Guide to Counseling Women*, (Grand Rapids, MI: Baker Books, 2011), 185.

Ce spune Biblia despre activitatea homosexuală

Dumnezeu a conceput căsătoria ca fiind o relație de angajament pe viață, între un bărbat și o femeie. Dumnezeu a văzut că Adam avea nevoie de un ajutor (Geneza 2:18). Cuvântul ajutor înseamnă cel care corespunde altuia, care este un ajutor, care se deosebește de el prin calități utile. Dumnezeu a creat o femeie, și nu un alt bărbat pentru a fi ajutorul lui Adam (Geneza 2:22). Concluzia narațiunii creației oferă principiul general al căsătoriei pentru întreaga omenire - în căsătorie, bărbatul și femeia devin una în mod unic (Geneza 2:24).

Isus a vorbit despre concepția lui Dumnezeu cu privire la căsătorie (Matei 19:4-6). El s-a referit la pasajul din Geneza și a afirmat că un bărbat și o femeie se unesc pentru a deveni una într-o relație unică și permanentă.

Apostolul Pavel a făcut multe afirmații despre căsătorie. El a spus că mariajul este o ilustrație care ne învață despre relația dintre Cristos și biserică (Efeseni 5:22-33). De-a lungul pasajului din Efeseni, el a făcut afirmații despre relația dintre bărbați și soțiile lor. El a citat declarația din Geneza și Matei despre relația specială dintre un bărbat și soția sa (Efeseni 5:31). Este evident din acest pasaj că mariajul este o relație între un bărbat și o femeie.

Cartea Leviticul oferă aplicații detaliate ale legii lui Dumnezeu pentru Israel. Aceasta afirmă că este o urâciune ca un bărbat să se culce cu un alt bărbat ca și cu o femeie (Leviticul 18:22). Pedepsa pentru activitatea homosexuală era moartea pentru ambii participanți, deoarece amândoi au comis o urâciune (Leviticul 20:13).

Uneori oamenii spun că Leviticul nu se aplică oamenilor moderni. Este adevărat că unele dintre poruncile din Levitic aveau o semnificație ceremonială. Cu toate acestea, poruncile din Leviticul 18-20 interzic alte perversiuni sexuale, cum ar fi sexul cu rudele apropiate, sexul cu animale și prostituția unei fiice. Alte porunci din aceste capitole interzic sacrificiile de copii, furtul, închinarea la idoli, oprimarea surzilor sau orbilor, asuprirea săracilor și străinilor, faptul de a avea cântare false. Este evident că aceste porunci sunt aplicații ale standardelor de moralitate și dreptate ale lui Dumnezeu care se aplică tuturor oamenilor din toate locurile și din toate timpurile.

► Un student va citi Romani 1:18-32 pentru întregul grup.

Acest pasaj începe cu afirmația că judecata lui Dumnezeu va veni asupra tuturor oamenilor care se răzvrătesc cu bună știință împotriva lui Dumnezeu. Pasajul spune că, după ce oamenii au respins cunoașterea singurului Dumnezeu adevărat, Creatorul, au devenit idolatri, închinându-se lucrurilor create. Respingerea adevărului de către ei a dus la păcatul sexual, ajungând chiar până la activitatea homosexuală. Pasajul afirmă că sexul între persoane de același sex este împotriva a ceea ce este natural. Unii oameni au spus că acest pasaj se referă la violul homosexual, dar pasajul spune că oamenii au făcut împreună ceea

ce este greșit și au primit judecata pentru aceasta, deci se referă la activitatea voluntară împreună.

Pasajul continuă să enumere mai multe tipuri de păcat și descrie o atitudine de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel a enumerat activitatea homosexuală alături de alte păcate pe care Dumnezeu le condamnă (1 Corinteni 6:9-10, 1 Timotei 1:9-10).

Responsabilitățile Bisericii

Unele biserici se străduiesc să găsească o modalitate de a arăta dragoste față de persoanele care se complac în păcate sexuale. Alte biserici justifică diferite forme de păcat sexual ca fiind normale, naturale și inevitabile.

► Care sunt unele dintre responsabilitățile bisericii în materie de moralitate sexuală?

Învățarea și iubirea neprihănirii

Uneori biserica pare indiferentă față de anumite forme de imoralitate sexuală considerate mai puțin dăunătoare și mai puțin perverse. De exemplu, ei pot presupune că mulți tineri necăsătoriți vor fi activi sexual, în loc să-i învețe să învingă tentația. Credincioșii ar trebui să respecte standardul lui Dumnezeu de viață sfântă și să păstreze relațiile sexuale pentru căsătorie.

Mesajul bisericii ar trebui să fie la fel de clar ca și afirmațiile din Biblie. Dumnezeu îi va judeca pe cei care au activități sexuale în afara căsătoriei (Evrei 13:4). Credincioșii nu ar trebui să admire o persoană pentru activitatea sexuală imorală. Urmașii lui Cristos nu ar trebui să facă glume despre imoralitatea sexuală. Lumea învață că păcatul sexual trebuie tratat cu atenție pentru a evita sarcina și bolile, dar mesajul bisericii este mai important. Biserica ar trebui să învețe că păcatul sexual duce la suferință, distrugerea familiei, creșterea tentației, a insatisfacției și a vinovăției.

Împărtășirea Evangheliei

Biserica ar trebui să-i iubească pe toți păcătoșii și să le ofere harul și iertarea lui Cristos.

Nu este un păcat să fii ispitit. Chiar și Cristos a fost ispitit, dar fără păcat (Evrei 4:15). Biserica nu trebuie să determine o persoană să se simtă condamnată și fără speranță din cauza ispitelor, chiar și a ispitelor legate de acțiuni sexuale perverse. Dorințele greșite nu sunt aceleași pentru toată lumea, dar toată lumea se naște cu o natură păcătoasă și cu deficiențe spirituale care cauzează dorințe greșite.

Un pastor se poate simți nepregătit pentru a ajuta o persoană cu dorințe greșite, dar el poate sfătui și ajuta o persoană cu această problemă la fel ca pe o persoană cu orice alt păcat. (Următoarele două secțiuni ale acestei lecții oferă sfaturi suplimentare și specifice pentru a-i ajuta pe credincioși să fie victorioși asupra ispitei imoralității sexuale.)

► Cum ar trebui să răspundă biserica atunci când un membru al bisericii a comis imoralitate sexuală?

Restaurarea păcătosului

Galateni 6:1 spune că biserica trebuie să încerce să restabilească un membru care a păcătuțit. Aceasta nu înseamnă că o persoană trebuie să păstreze o poziție de slujire sau să fie repusă rapid într-o poziție de slujire după ce a păcătuțit. Restaurarea înseamnă să fie acceptat din nou la pãrtășia și grija bisericii. Dacă membrul se pocăiește cu adevărat, el este iertat de Dumnezeu și de biserică. Biserica ar trebui să îi asigure responsabilizare spirituală pentru a-l ajuta să își păstreze victoria și să devină puternic din punct de vedere spiritual. Pe măsură ce un credincios restaurat trăiește în condiții de responsabilizare, el poate recâștiga treptat încrederea familiei sale de credință.

Dacă o fată necăsătorită rămâne însărcinată, biserica nu ar trebui să o excludă din pãrtășia și îngrijirea bisericii fără o încercare de restaurare spirituală. Dacă se pocăiește și se supune responsabilizării spirituale, ea este iertată. Păcatul ei nu este mai rău decât păcatul bărbatului care a fost implicat. Uneori, fata este tratată cu severitate pur și simplu pentru că rezultatele păcatului ei sunt atât de vizibile.

În unele locuri, biserica tratează diferit un copil pentru că s-a născut în afara căsătoriei, dar acest lucru este greșit, deoarece nu este vina copilului. Faptul că biserica îl iubește și îl acceptă pe copil nu înseamnă că justifică păcatul.

Protejarea persoanelor vulnerabile

În unele societăți, părinții care se simt rușinați din cauza sarcinii fiicei lor necăsătorite sunt tentați să ucidă copilul nenăscut pentru a salva reputația familiei lor. Dar nu există niciodată un motiv întemeiat pentru crimă (Exodul 20:13). Fiecare copil nenăscut este creat după chipul lui Dumnezeu (Geneza 9:6, Psalmul 139:13-14). Copilul fetei trebuie să fie protejat, iubit și îngrijit.

Oferirea unor alternative la sărăcie

Biserica este o familie a credinței. Nu este suficient ca biserica să condamne păcatele. Biserica trebuie să aibă grijă de membrii săi. De exemplu, o persoană care este susținută financiar de o activitate păcătoasă poate avea nevoie de ajutor pentru a dezvolta un sprijin financiar alternativ.

De exemplu, câteva fete frecventau o biserică mare și cântau în cor. Familiile lor erau sărace. Fetele se angajau în relații imorale cu bărbați pentru a câștiga bani și a-și ajuta astfel familiile. Ce ar trebui să facă biserica în această situație?

► Ce ar trebui să facă biserica ta pentru a-i ajuta pe oameni să părăsească stilul păcătos de viață?

Ajutor pentru cei care se confruntă cu ispita

Am discutat multe subiecte dificile în această lecție. Probabil ca mulți dintre cei care citesc această lecție să se fi confruntat cu unele dintre aceste provocări. Unii cititori sunt lideri de biserică care trebuie să știe cum să îi sfătuiască pe alți credincioși care se confruntă cu ispita.

Indiferent de tipul de ispită, există anumite comportamente și modele de gândire care îl pot ajuta pe credincios să fie victorios.

Un urmaș al lui Cristos va fi ajutat de:

- 1. A fi absolut dedicat relației cu Cristos (Matei 16:24-27).** Ispita imoralității sexuale, ca orice ispită, este un atac al lui Satana asupra sufletului tău (1 Petru 2:11). El vrea doar să fure, să ucidă și să distrugă (Ioan 10:10). Trebuie să fugi pentru a-ți salva viața (2 Timotei 2:22).
- 2. A fi încrezător că lui Isus Îi pasă (Psalmul 139:1-3, 1 Petru 5:6-10).** Lui Îi pasă de credința ta, de nevoile tale fizice și de puritatea ta. În umanitatea Sa, El a îndurat cu victorie ispitele fizice și mentale cu care ne confruntăm și are harul de care avem nevoie pentru a fi victorioși (Evrei 4:14-16).
- 3. A nu crede minciunile diavolului (Ioan 8:44).** Diavolul îți poate spune: „Lui Isus nu-I pasă, altfel ți-ar lua pofta de sex care te frustrează atât de mult”. 1 Petru 5:7-8 ne spune că lui Isus Îi pasă, iar diavolul este cel care vrea să ne distrugă. Diavolul te poate acuza în mod fals că ești păcătos din cauza faptului că ai dorințe sexuale (Apocalipsa 12:10).
- 4. A fi concentrat asupra lui Isus Însuși și a-L lăuda pentru Cine este El (Psalmul 105:3-4).** Diavolului i-ar plăcea să-ți distrugă credința și relația cu Dumnezeu prin acest test (Ioan 10:10). Dar scopul lui Isus pentru acest test este ca credința ta să fie întărită și să poți să-L slăvești mai bine (1 Petru 1:5-9). Atunci când te concentrezi pe închinarea lui Isus, El va fi prezent pentru a te ajuta (Psalmul 46:1).
- 5. A cugeta la Cuvântul lui Dumnezeu (Psalmul 119:9).** Citind, ascultând și meditând la Cuvântul lui Dumnezeu te va ajuta să rămâi victorios în timp de ispită. Când Isus a fost ispitit, a folosit Scriptura pentru a birui (Matei 4). Noi trebuie să facem același lucru.
- 6. A-I mulțumi lui Isus pentru dorințele tale sexuale, chiar și în timp ce te rogi pentru puterea de a depăși ispita (2 Corinteni 12:7-9).** Poți fi recunoscător pentru dorințele tale naturale, deoarece ele fac parte din proiectul lui Dumnezeu pentru umanitatea ta și te obligă să depinzi de Isus și să cauți puterea Lui. Slăbiciunea ta îți oferă oportunitatea de a te maturiza în umblarea cu El.

- 7. A rămâne responsabil față de cel puțin o persoană matură și evlavioasă (Galateni 6:2).** Faptul de a fi deschis și sincer cu cei (de același sex cu tine) care sunt mai înaintați în călătoria credinței va fi de mare ajutor. Aceștia se vor putea ruga pentru tine și te vor putea sfătui. Vorbind cu ei despre luptele tale, te va ajuta să îți păstrezi puritatea și să te menții încurajat în credința ta.
- 8. A-i sluji pe alții și a te concentra asupra nevoilor lor (Filipeni 2:3-5).** Luptă împotriva preocupării excesive de propriile nevoi și dorințe, slujindu-i pe alții.
- 9. A te căsători cu persoana potrivită, la vremea hotărâtă de Dumnezeu (Proverbe 5:15, 18-19).** (Lecțiile viitoare prezintă alegerea înțeleaptă pentru căsătorie.)

► Care dintre aceste idei sunt noi pentru dumneavoastră? Care dintre ele v-au fost utile în viață?

► Ce alte comportamente sau tipare de gândire v-au fost de ajutor?

Puritatea morală înainte de căsătorie

Tinerii se confruntă cu tentații puternice înainte de a se căsători. Este important ca ei să își amintească faptul că au nevoie de un partener de viață care să le fie fidel.²¹ Ei nu ar trebui să ia în considerare o relație cu o persoană care vrea să aibă plăceri pe termen scurt fără căsătorie. Ei nu ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a avea o relație cu o persoană care nu este un credincios devotat (1 Corinteni 7:39). Ei ar trebui să ia în considerare doar o persoană care va fi un partener de căsătorie credincios și un bun părinte.

Un tânăr care dorește să aibă o căsnicie bună trebuie să fie un urmaș credincios și devotat al lui Cristos, astfel încât să atragă tipul potrivit de persoană (Proverbe 3:4-8). O persoană demonstrează un caracter bun printr-un comportament adecvat și o îmbrăcămințe modestă (1 Timotei 2:9-10). Persoanele care se comportă nepăsător cu persoane de sex opus implică faptul că sunt dispuse să aibă o relație bazată pe dorințe greșite (1 Tesaloniceni 4:1-7). O persoană care se îmbracă într-un mod care provoacă dorințe greșite atrage o persoană care vrea să aibă parte de plăcere fără angajament (Proverbe 7).

Dumnezeu a dat părinților, pastorilor și altor lideri creștini sarcina de a oferi îndrumare în ceea ce privește comportamentul, îmbrăcămintea și alegerile în materie de relații. Pe măsură ce tinerii se supun acestor lideri în ascultare de Dumnezeu, ei vor avea parte de cele mai mari binecuvântări ale lui Dumnezeu și vor fi protejați de mult rău și de multe tentații.

► Studenții vor citi pentru întregul grup 1 Petru 5:5 și Evrei 13:17.

²¹ Vezi Proverbe 31:11-12, 1 Timotei 3:11-12, Maleahi 2:14-16 și Proverbe 2:16-17.

Copiii și tinerii au responsabilitatea de a se supune înțelepciunii și conducerii părinților și autorităților spirituale. Este responsabilitatea acestor lideri să îi ajute pe tineri să trăiască victorioși în fața ispitei.

► Studenții vor citi Romani 13:14 și 1 Corinteni 10:13 pentru întregul grup.

Dumnezeu nu îngăduie credincioșilor să se afle în situații de ispită dincolo de ceea ce sunt capabili să reziste și să scape **dacă** sunt dispuși să o facă. Tinerii sunt responsabili să fugă de ispită (2 Timotei 2:22). Cu toate acestea, părinții ar trebui să-i împiedice pe cât posibil pe tinerii lor să experimenteze ispite inutile. Există cel puțin trei moduri în care părinții fac acest lucru:

1. **Dând instrucțiuni specifice** cu privire la ceea ce ar trebui și nu ar trebui să facă copiii, cu cine ar trebui să fie și unde ar trebui să meargă (Efeseni 6:1-4). Părinții nu ar trebui să le permită copiilor lor să se afle în situații în care maturitatea lor nu va fi suficientă pentru a-i proteja de ispite. De exemplu, dacă un tânăr și o tânără sunt singuri într-un loc privat, este probabil că vor fi tentați să aibă un comportament greșit.
2. **Ținându-i responsabili pe tinerii lor în domeniile de ispită.** Un părinte ar trebui să se roage împreună cu tinerii și să le pună întrebări despre viața lor. Eficacitatea responsabilizării va depinde de tăria relației dintre părinte și copil. Dacă copilul nu are încredere că părintele va fi iubitor, înțelegător și sprijinitor, copilul nu va dori să recunoască niciun eșec.
3. **Prin oferirea de sfaturi biblice tinerilor.** Părinții ar trebui să îi ajute pe tinerii lor să învețe să analizeze situațiile având în vedere principiile biblice (Proverbe 4:1-9, Proverbe 7:1, 4-5). Ei ar trebui să vorbească cu tinerii lor despre pericolele pe care le văd. Ei ar trebui să-și ajute tinerii să ia în considerare diferitele alegeri pe care vor trebui să le facă. Își pot ajuta tinerii să se gândească din timp la modul în care pot evita tentațiile și la ceea ce trebuie să facă atunci când au tentații.

În apărarea moralității biblice, biserica trebuie să se distingă de cultura sa. Multe culturi nu consideră păcatul sexual ca fiind grav. Ele se așteaptă ca tinerii necăsătoriți să aibă relații sexuale înainte de căsătorie. Biserica nu ar trebui să facă compromisuri cu păcatul. Biserica nu trebuie să considere că păcatul sexual în rândul tinerilor este normal. Dumnezeu spune că oamenii imorali nu moștenesc Împărăția lui Cristos (Efeseni 5:5).

► Cum ar putea biserica să-i ajute pe tinerii care se luptă cu tentațiile lumii?

► Studenții vor citi pentru întregul grup Efeseni 5:3-7 și Evrei 13:4.

Perioada de timp a relației înainte de căsătorie nu este momentul în care să se înceapă o relație sexuală. În schimb, este o perioadă de timp în care bărbatul și femeia se asigură că împărtășesc aceleași priorități spirituale și biblice. Este o perioadă în care ei dezvoltă o înțelegere reciprocă care le permite să aibă suficientă încredere unul în celălalt pentru a-și

lua un angajament permanent unul față de celălalt. Dacă nu reușesc să ajungă la această încredere în caracterul celuilalt, ei ar trebui să pună capăt relației și să nu se căsătorească.

În unele societăți, oamenii amână căsătoria deoarece în cultura lor se așteaptă ca aceasta să fie o ceremonie complicată și costisitoare. De multe ori, cuplurile trăiesc împreună ani de zile și au copii, amânând în același timp căsătoria. Pentru unele cupluri, cheltuielile de nuntă le afectează financiar mult timp după aceea, deoarece cheltuiesc tot ce au pentru evenimentul de nuntă și pot chiar să împrumute bani. Biserica ar trebui să fie o comunitate de credință care să ofere un model diferit de căsătorie. Căsătoria creștină este pentru un bărbat și o femeie care se angajează unul față de celălalt și față de Dumnezeu și nu ar trebui să necesite cheltuieli mari care să amâne nunta sau să afecteze viitorul cuplului.

► Care sunt câteva moduri în care căsătoria creștină ar trebui să fie diferită de obiceiurile matrimoniale ale societății?

Învățarea copiilor despre scopul și principiile lui Dumnezeu pentru sexualitate

Copiii văd și aud referiri la sexualitate. Ei aud opiniile oamenilor cu privire la ceea ce este corect și ceea ce este greșit. Copiii vor avea în cele din urmă sentimente, dorințe și tentații sexuale, așa că este foarte important ca părinții creștini să le explice ce spune Dumnezeu despre sexualitate. Copiii nu ar trebui să cunoască detalii despre activitatea sexuală, deoarece nu sunt suficient de mari pentru a se căsători, iar această cunoaștere le-ar provoca tentații inutile.

Copiii trebuie să cunoască planul lui Dumnezeu și responsabilitatea lor de a asculta de El. Ei trebuie să știe că se vor confrunta cu ispita. Ei trebuie să fie pregătiți să se supună lui Dumnezeu și să își controleze propriile dorințe sexuale până la căsătorie.

Următoarele materiale sunt utile pentru a-i învăța pe copii despre viziunea creștină asupra sexualității fără a vorbi despre detaliile activității sexuale. Aceste materiale sunt scrise într-un mod simplu, așa cum ați putea să le vorbiți copiilor.

Discuția cu un copil

► Citiți împreună cu copilul Geneza 2:7, 18-24.

Acest pasaj ne spune cum Dumnezeu i-a creat pe primul bărbat și prima femeie și i-a pus într-o relație specială.

Dumnezeu a conceput căsătoria ca o relație specială între un bărbat și o femeie. Un cuplu căsătorit are o dragoste specială unul pentru celălalt.

O parte din relația lor este o plăcere specială pe care o au atunci când își unesc trupurile împreună într-un mod privat într-o acțiune numită sex. Dumnezeu a conceput sexul pentru a oferi soțului și soției plăcere și, uneori, pentru a determina o soție să aibă un copil.

Pentru că sexul oferă o plăcere atât de specială, un bărbat și o femeie au o dorință naturală de a vedea și atinge corpul celuilalt și de a se bucura de atenția celuilalt.

În Biblie, Dumnezeu ne spune că sexul este bun și corect pentru un soț și o soție. Dar Dumnezeu ne spune, de asemenea, că sexul este foarte greșit pentru oamenii care nu sunt căsătoriți unul cu celălalt. Dumnezeu ne-a dat reguli cu privire la activitatea sexuală din cel puțin patru motive:

(1) Plăcerea sexuală este concepută pentru căsătorie.

Dumnezeu a conceput sexul ca fiind o parte specială a relației de căsătorie. Deși este posibil ca orice bărbat și orice femeie să aibă plăcere împreună în acest mod, plăcerea este mai specială în cadrul unei căsătorii, deoarece fiecare persoană se dăruiește în totalitate doar celeilalte persoane. Pentru persoanele care nu sunt căsătorite, sexul nu are această semnificație și nu pot avea relația deplină pe care a intenționat-o Dumnezeu. Prin urmare, o persoană care este prea tânără pentru a fi căsătorită nu ar trebui să facă sex. Oamenii nu ar trebui să facă sex până când nu și-au luat angajamentul de căsătorie și nu au avut o ceremonie publică de căsătorie. O persoană ar trebui să facă sex doar cu propriul soț sau propria soție.

(2) Dorințele sexuale sunt foarte puternice.

Nu este greșit să ai dorințe sexuale, pentru că Dumnezeu le-a creat. Dar este greșit să provoci în mod intenționat o dorință de a face ceva ce Dumnezeu nu dorește. Din acest motiv:

- Cu excepția căsătoriei, o persoană nu ar trebui să facă lucruri care provoacă dorințe sexuale mai puternice, cum ar fi să se uite sau să se gândească în mod intenționat la corpul altcuiva.
- Cu excepția căsătoriei, o persoană nu ar trebui să atingă o altă persoană într-un mod care să sporească dorința de sex a oricăreia dintre ele.
- O persoană nu ar trebui să își imagineze că face lucruri greșite.
- O persoană nu ar trebui să se uite la poze sau videoclipuri pentru a se bucura să vadă oameni care fac lucruri greșite.
- O persoană nu ar trebui să se îmbrace într-un mod care i-ar putea determina pe alții să dorească să facă lucruri greșite sau să își imagineze că face lucruri greșite.
- O persoană nu ar trebui să se comporte sau să vorbească într-un mod care să pară că vrea să facă lucruri greșite.

(3) Dorințele noastre nu ne pot ghida.

Animalele sunt controlate de sentimentele și dorințele lor. Noi nu suntem animale, ci oameni creați după chipul lui Dumnezeu. Din acest motiv, trebuie să ne gândim la ceea ce ar trebui să facem și apoi să facem alegeri corecte. Nu ar trebui să ne lăsăm controlați de sentimentele și dorințele noastre. Uneori este corect să facem ceea ce vrem; alteori nu este. Dorințele noastre nu ne pot spune când este corect să facem sex. În loc să ascultăm de

sentimentele noastre, trebuie să urmăm instrucțiunile lui Dumnezeu din Biblie cu ajutorul Duhului lui Dumnezeu.

(4) Sexul creează uneori copii.

Dumnezeu a conceput ca bebelușii să vină din relația de iubire. El a conceput ca bebelușii să aibă nevoie de mulți ani pentru a crește într-o familie care îi iubește și are grijă de ei. Un copil a cărui mamă și tată nu sunt căsătoriți unul cu celălalt nu are, de obicei, o mamă și un tată care să aibă grijă de el până când devine adult.

Conștientizând cele patru fapte enumerate mai sus, oamenii care vor să Îi placă lui Dumnezeu și să trăiască cea mai bună viață posibilă, vor urma instrucțiunile lui Dumnezeu. Ei vor dezvolta obiceiuri care îi vor ajuta să reziste tentației de a nu-L asculta pe Dumnezeu.

Rugăciune pentru copil

Doamne,

Îți mulțumesc că m-ai făcut (băiat sau fată). Îți mulțumesc pentru planul Tău special și bun pentru căsătorie. Te rog, ajută-mă să Te iubesc și să Te ascult toată viața mea. Tu vezi tot ceea ce fac și știi tot ceea ce gândesc. Te rog, ajută-mă să mă supun întotdeauna indicațiilor Tale pentru viață. Vreau ca gândurile și acțiunile mele să-Ți fie pe plac. Ajută-mă să-i ajut pe prietenii mei să se supună Ție, fiind un exemplu bun pentru ei. La momentul potrivit, când voi fi mare, ajută-mă să fiu (soțul sau soția) pe care vrei să fiu. Te iubesc, Doamne!

Amin

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim că ne-ai făcut după chipul Tău, dându-ne un scop și un sens vieții noastre. Îți mulțumim că ai creat genul pentru a ne ajuta să reflectăm imaginea Ta. Îți mulțumim pentru că ai proiectat și urmărit scopuri bune pentru sexualitatea umană în căsătorie.

Ne pocăim pentru modurile în care nu am ascultat de Cuvântul Tău. Te rugăm să ne speli, să ne ierți și să ne sfințești în Numele lui Isus (1 Corinteni 6:11). Eliberează-ne de sclavia păcatului (Romani 6:6-7). Îți prezentăm acum trupurile noastre, angajându-ne să facem ceea ce este drept în ochii Tăi (Romani 6:13-14).

Ajută-ne să ne formăm obiceiuri de gândire și comportament neprihănit (1 Timotei 4:7, Psalmul 23:3). Fie ca gândurile și acțiunile noastre să fie întotdeauna plăcute în ochii Tăi (Psalmul 19:14). Îți mulțumim că ne-ai promis că ne vei oferi biruință în orice moment de ispită (1 Corinteni 10:13).

Amin

Sarcini de lucru

(1) Citește Galateni 5:16-6:9, reflectând la subiectele discutate în această lecție. Răspunde în scris la următoarele întrebări:

- Care este diferența dintre dorințele firii (5:16) și faptele firii (5:19)?
- Care sunt cele două lucruri promise celor care comit faptele firii (5:19-21, 6:7-8)?
- Cum poate un credincios să dobândească puterea de a nu se supune dorințelor firii pământești (5:16, 22-23, 25)?
- Care sunt câteva adevăruri pe care credincioșii ar trebui să și le amintească în momentele de ispită și care îi vor ajuta să învingă? (Numiți cel puțin patru din acest pasaj).
- Ce lucruri sunt îndemnați credincioșii să facă în acest pasaj? (Numiți cel puțin patru din acest pasaj.)
- Care sunt responsabilitățile credincioșilor unii față de alții (Galateni 6:1-2, 6)?

(2) Citește Romani 6:1-23. Răspunde la următoarele întrebări:

- Ce lucruri, potrivit acestui pasaj, sunt adevărate despre fiecare credincios? (Enumerați 6-8 lucruri.)
- Ce alegeri ar trebui să facă credincioșii în virtutea acestor adevăruri despre ei? (Enumerați 6-8 lucruri.)
- De ce credinciosul poate conta pe victorie în timpul ispitei de a păcătui? (Scrieți un alineat.)

(3) Citește Romani 8:1-14. Scrie o rugăciune bazată pe adevărurile din acest pasaj.

(4) Memorizează Romani 6:11-14 și Coloseni 3:5-7. La începutul următoarei sesiuni de curs, scrie sau recitește din memorie pasajele.

Lecția 5

Singurătatea

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă singurătatea/celibatul dintr-o perspectivă biblică.
- (2) Să identifice prioritățile biblice pentru alegerile privind căsătoria și singurătatea.
- (3) Să se angajeze la puritate morală, caracter evlavios și slujire rodnică în această perioadă a vieții.
- (4) Să se predea lui Isus ca Domn și să devină împlinit în El.

Venerându-L pe Isus în singurătate sau în căsătorie

Vasile și Gabriela încercau să discearnă dacă căsătoria era voia lui Dumnezeu pentru ei. Gabriela știa că dacă se va căsători cu Vasile - care era misionar - viața ei se va schimba în multe feluri. Se va muta într-o nouă țară, va învăța o nouă limbă și se va adapta la o nouă cultură. Ea știa că va părăsi ceea ce îi era familiar și confortabil. Știa că o așteaptă frustrări și sacrificii. Căsătoria nu va fi doar un angajament de dragoste față de soțul ei, ci și un act de credință și de dragoste pentru Isus.

În timp, Vasile și Gabriela și-au dat seama că nu sunt compatibili și că nu ar trebui să se căsătorească. Gabriela s-a simțit dezamăgită. Ea s-a rugat cu privire la dezamăgirea ei. S-a rugat ca Dumnezeu să o ajute să fie rodnică pentru El în această perioadă a vieții ei. În timp ce se ruga, și-a dat seama că această supunere față de voia lui Dumnezeu era un act de credință și de dragoste pentru Isus, la fel ca și căsătoria.

Singurătatea

În acest curs explorăm planul lui Dumnezeu pentru căsătorie. Din Scriptură aflăm despre scopurile lui Dumnezeu pentru căsătorie. Discutăm instrucțiunile lui Dumnezeu pentru căsătorie și modalități practice de a ne întări căsniciile. Vedem bunătatea planului lui Dumnezeu pentru căsătorie.

Căsătoria este voia lui Dumnezeu pentru majoritatea oamenilor. Dar mulți oameni trăiesc mai mulți ani ca adulți singuri înainte de căsătorie. Uneori, această perioadă de singurătate este îndelungată. Unii oameni trăiesc o altă perioadă de singurătate după moartea soțului sau după un divorț. Unii oameni nu se căsătoresc niciodată.

O persoană poate fi necăsătorită din unul sau mai multe dintre aceste motive:

- Preferă avantajele de a fi necăsătorit în loc de a fi căsătorit.

- Își face griji cu privire la căsătorie deoarece nu a văzut relații de căsătorie bune.
- Se concentrează în prezent asupra unor obiective precum educația sau cariera.
- Nu simte o nevoie emoțională sau fizică de căsătorie.
- Nu a avut șansa de a avea o căsnicie bună.

Deoarece alegerile unei persoane singure afectează foarte mult relațiile cu Dumnezeu și cu ceilalți, această lecție se concentrează asupra vieții unui credincios necăsătorit.

Ce au spus Isus și Pavel despre celibatari

Fariseii I-au pus lui Isus o întrebare despre divorț. După ce au auzit răspunsul lui Isus, ucenicii Săi au ajuns la concluzia că este mai bine să nu te căsătorești (Matei 19:10). Isus, care a fost necăsătorit și celibatar pe tot parcursul vieții Sale pământești, a răspuns că majoritatea oamenilor au nevoie să se căsătorească și doar câțiva sunt înzestrați cu capacitatea de a accepta singurătatea pe termen lung (Matei 19:11-12).

Apostolul Pavel - care fie nu se căsătorise niciodată, fie era văduv - a avut un sfat similar pentru credincioșii necăsătoriți din Corint. Din cauza ispitei imoralității sexuale, majoritatea oamenilor ar trebui să se căsătorească (1 Corinteni 7:2, 8-9). Pavel știa că Dumnezeu a creat intimitatea sexuală în căsătorie ca pe un dar bun (1 Corinteni 7:7, 1 Timotei 4:1-5, Evrei 13:4). El a spus că relațiile sexuale nu trebuie să aibă loc în afara căsătoriei (1 Tesaloniceni 4:3-4).

Pavel a descris un avantaj al vieții fără căsătorie. Credincioșii necăsătoriți își pot concentra timpul, energia și efortul pentru a-I plăcea Domnului și pentru a sluji în misiune (1 Corinteni 7:32-35).

Pavel a rămas necăsătorit (1 Corinteni 9:5). El a ales să rămână necăsătorit pentru a se putea concentra pe lucrarea misionară pe care Dumnezeu o avea pentru el. El a considerat singurătatea un dar (1 Corinteni 7:7-8). A îndurat multă suferință în slujirea sa (2 Corinteni 11:23-28). Această suferință a fost mai ușor de înfruntat pentru că nu avea responsabilitatea pentru soție sau copii (1 Timotei 5:8).

Deși Pavel a constatat că singurătatea era un avantaj pentru slujirea sa, există și moduri în care căsătoria este un avantaj pentru slujire.

► În ce mod, în opinia voastră, singurătatea poate fi un avantaj pentru slujire? În ce mod căsătoria poate fi un avantaj pentru slujire?

Pavel a spus că oamenii ar trebui să ia în considerare mai multe lucruri atunci când decid să se căsătorească sau nu:

- Capacitatea sau incapacitatea personală de a trăi în celibat (1 Corinteni 7:9, 36-37)
- Circumstanțele dificile actuale, cum ar fi persecuția (1 Corinteni 7:26)
- Responsabilitățile legate de căsătorie (1 Corinteni 7:27-28, 32-35)

Priorități corecte

Nici singurătatea, nici căsătoria nu sunt mai bune sau mai spirituale una decât cealaltă. **Există ispite, dificultăți, binecuvântări și oportunități unice pentru fiecare dintre ele.** Fiecare este potrivită în momente diferite și pentru persoane diferite.

În cele din urmă, împlinirea personală și plenitudinea trebuie să vină din relația cu Dumnezeu, indiferent dacă o persoană este sau nu căsătorită (Psalmul 73:25, Psalmul 107:8-9). Mai mult, toți credincioșii - căsătoriți și necăsătoriți - trebuie să își păstreze concentrarea asupra veșniciei, deoarece viața este scurtă, iar veșnicia este sigură (1 Corinteni 7:31).

► Un student va citi Matei 6:26-33 pentru întregul grup.

În acest pasaj, Isus explică faptul că valorile și prioritățile lumii sunt foarte diferite de cele ale credincioșilor. Cel mai înalt scop al credinciosului este implicarea și participarea la Împărăția lui Dumnezeu. Prima prioritate a credinciosului este de a trăi o viață de neprihănire prin harul lui Dumnezeu. Dumnezeu promite să asigure nevoile fizice și materiale ale copiilor Săi atunci când aceștia ascultă de cuvintele lui Isus din Matei 6:33.

Când ar trebui să se căsătorească un bărbat creștin? Atunci când căsătoria îl va ajuta să slujească mai bine Împărăția lui Dumnezeu. Când căsătoria îl va ajuta să trăiască o viață mai rodnică și mai victorioasă în neprihănire.

Când ar trebui un bărbat creștin necăsătorit să rămână necăsătorit? Atunci când căutarea căsătoriei sau căsătoria în sine l-ar distra de la rolul său în Împărăția lui Dumnezeu. Atunci când poate fi mai rodnic din punct de vedere spiritual ca bărbat singur. Când poate fi victorios din punct de vedere spiritual și își poate menține puritatea morală fără a avea intimitatea sexuală oferită de căsătorie.

► Dacă ești celibatar, oprește-te pentru un moment de reflecție personală sinceră.

- Trăiești în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu?
- Ce ți-a dat Dumnezeu să faci în Împărăția Sa chiar acum?
- Ce crezi că te-a chemat Dumnezeu să faci cu viața ta pe termen lung?
- Crezi că mariajul te-ar face să te descurci mai bine sau mai rău în relația ta cu Dumnezeu și în lucrarea ta pentru Dumnezeu în lume?

Acceptarea priorităților lui Dumnezeu îi ajută pe credincioșii necăsătoriți să decidă dacă e cazul să urmeze sau nu calea căsătoriei. De asemenea, ne modelează înțelegerea a ceea ce ar trebui să căutăm la un potențial soț sau soție. Fiecare credincios care dorește să se căsătorească ar trebui să caute pe cineva care Îl pune pe Dumnezeu pe primul loc, care trăiește ascultând de Cuvântul lui Dumnezeu și care caută să extindă Împărăția lui Dumnezeu.

► Studenții vor citi Efeseni 4:17-24 și 1 Ioan 2:15-17 pentru întregul grup.

Oamenii din lume trăiesc pentru sine. Ei aleg să facă lucrurile pe care le dorește trupul și mintea lor (Efeseni 2:3) și nu sunt dispuși să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu. Oamenii păcătoși fac adesea ceea ce se simt bine să facă, ceea ce este cel mai convenabil sau ceea ce îi face pe alți oameni să le acorde atenție. Prioritatea lor este să se mulțumească pe ei înșiși. Ei pot construi o relație romantică cu cineva doar pentru că sunt atrași fizic de acea persoană. Ei pot avea o relație cu cineva doar pentru că au sentimente incitante atunci când sunt cu acea persoană.

Este posibil ca persoanele egoiste să nu dorească să se angajeze în relația de dăruire a căsătoriei. Ei pot fi dispuși să aibă relații sexuale fără căsătorie, chiar dacă Dumnezeu spune că astfel de relații sunt greșite (1 Corinteni 6:9-11).

Persoanele egoiste care se căsătoresc pot renunța la un soț sau soție atunci când căsătoria devine dificilă. Ei pot divorța de un soț sau soție și pot trece la o nouă relație cu altcineva. Dumnezeu are ceva mult mai bun pentru cei care vor asculta de instrucțiunile din Cuvântul Său (Psalmul 19:8, 11, Deuteronomul 6:24).

Isus ne cheamă să Îi plăcem lui Dumnezeu în toate (Matei 16:24, 2 Corinteni 5:9, Coloseni 1:10). Din moment ce suntem urmași ai lui Cristos, prioritatea vieții noastre individuale trebuie să fie Împărăția și neprihănirea lui Dumnezeu. Mai mult, prioritatea în procesul nostru de urmărire a căsătoriei trebuie să fie Împărăția și neprihănirea lui Dumnezeu. Trebuie să-L onorăm pe Dumnezeu în motivele noastre pentru căsătorie și în modul în care intrăm în căsătorie. Trebuie să Îl ascultăm pe Isus cu privire la valorile Sale și să ascultăm de ceea ce spune El că este drept și bun. Apoi trebuie să-L onorăm pe Dumnezeu ascultând de ceea ce așteaptă El de la noi în calitate de soți și soții.

Fiecare lucru își are timpul său

Începutul vârstei adulte este cel mai bun moment pentru majoritatea oamenilor pentru a se căsători (Proverbe 5:18, Maleahi 2:15, Tit 2:4). Ca tânăr adult, persoana ar trebui să fie deja antrenată și pregătită pentru viață. Un bărbat sau o femeie ar trebui să fie maturi, capabili să își asume responsabilități și să ia decizii înțelepte (1 Timotei 4:12). În mod ideal, tinerii adulți sunt pregătiți pentru responsabilitățile legate de căsătorie și de creșterea copiilor. Corpurile lor sunt, de asemenea, pregătite pentru procreare și, în cele mai multe cazuri, au dorințe sexuale puternice și o nevoie de intimitate maritală.

În multe culturi din zilele noastre, devine obișnuit ca tinerii să amâne căsătoria până când își termină studiile superioare sau își construiesc o carieră. Alți tineri nu sunt interesați de căsătorie pentru că vor să trăiască fără responsabilități.

Mulți tineri adulți duc o viață imorală din punct de vedere sexual înainte de căsătorie. Ei au dorințe sexuale puternice. Din punct de vedere emoțional, ei au nevoie și își doresc o comunicare intimă. Cu toate acestea, ei nu vor să se angajeze în căsătorie și să întemeieze o familie fie din cauza obiectivelor lor de viață, fie din cauza refuzului de a-și asuma responsabilitatea.

Tinerii creștini care amână căsătoria ar trebui să își analizeze cu atenție prioritățile. Ei ar trebui să se asigure că duc o viață evlavioasă și pură și că urmează voia lui Dumnezeu. Unii trebuie să ia în considerare importanța pe care Dumnezeu o acordă căsătoriei și creșterii unor copii evlavioși.

Cupluri care locuiesc împreună deși nu sunt căsătorite

Uneori, un bărbat și o femeie trăiesc împreună într-o relație intimă, dar amână căsătoria. Este posibil ca ei să se angajeze unul față de celălalt, dar să nu încheie un legământ de căsătorie. Oamenii au diferite motive pentru acest lucru:

1. Uneori, așteptările culturale privind nunțile complicate și costisitoare împiedică cuplurile sărace să aibă o nuntă acceptabilă.
2. Uneori, un cuplu nu se angajează să se căsătorească de teama că mariajul lor va eșua. Ei pot crede că separarea ar fi mai puțin dezastruoasă dacă nu sunt căsătoriți. Ei se pot aștepta ca relația lor să devină mai puternică în timp ce trăiesc împreună.

Dumnezeu a rezervat intimitatea sexuală pentru căsătorie (Evrei 13:4). Cuplul care trăiește împreună, dar nu este căsătorit, este vinovat de nerespectarea Cuvântului lui Dumnezeu. Intimitatea lor nu va putea fi niciodată tot ceea ce ar trebui să fie, din cauza lipsei unui angajament exclusiv permanent unul față de celălalt și a lipsei de încredere reciprocă.

Credincioșii nu trebuie să urmeze exemplul necredincioșilor, ci trebuie să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu. Biserica trebuie să susțină așteptările lui Dumnezeu în ceea ce privește moralitatea și să ofere sprijin practic pentru a ajuta cuplurile să urmeze un plan scriptural pentru căsătorie. De exemplu, atunci când un cuplu nu poate avea o nuntă costisitoare, familia bisericii ar trebui să îi sprijine pentru a avea o nuntă simplă. Acest lucru ar ajuta cuplurile să se supună standardului de moralitate al lui Dumnezeu prin căsătorie. De asemenea, ar ajuta cuplul să nu-și înceapă căsătoria cu datorii financiare. Creștinii trebuie să își amintească faptul că mariajul este mult mai important decât ceremonia nunții în sine, însă trebuie făcut un angajament definitiv de căsătorie.

► Studenții vor citi pentru întregul grup Romani 12:2 și Filipeni 2:15-16. Discutați despre modul în care angajamentul credincioșilor față de moralitate poate schimba cultura din jurul lor.

Singurătatea sănătoasă

O chestiune de predare completă

Fiecare copil al lui Dumnezeu trebuie să-și predea dorințele lui Isus. Isus este Domnul. De-a lungul vieții, fiecare credincios va fi testat în devotamentul său față de Isus ca Domn. Se va întâmpla ceva dificil... sau poate ceva bun pe care îl dorim nu se va întâmpla... și Isus ne va întreba pe noi, urmașii Săi: „Sunt Eu Domnul tău? Vei avea încredere

„Mulțumirea este satisfacția care vine din faptul că știi că Dumnezeu este suveran peste circumstanțele mele și că îmi dă ceea ce este mai bun pentru mine.”
- Phil Brown

în bunătatea Mea? Vei crede că am un plan perfect? Mă vei asculta? Te vei dărui Mie? Te vei supune la ceea ce fac Eu? Mă vei glorifica în aceasta?”.

Unele persoane singure sunt fericite să rămână singure. Dar cei care doresc să se căsătorească și nu au avut o bună ocazie de a se căsători trebuie să accepte cu smerenie alegerea lui Dumnezeu pentru ei de a se abține de la căsătorie.

Bărbații și femeile creștine... își dau seama că, dacă Dumnezeu dorește ca ei să se căsătorească, El le va spune clar acest lucru la timpul Său și în modul Său perfect. Dar El trebuie să fie întotdeauna pe primul loc și trebuie să I se acorde încredere deplină.²²

Dumnezeu este demn de încredere și bun. Există o lucrare pe care El vrea să o facă în inima și viața credinciosului necăsătorit. Dumnezeu va permite întotdeauna ceea ce este în cele din urmă cel mai bine pentru copiii Săi și, mai important, ceea ce Îi va aduce lui Isus cea mai mare glorie. În toate lucrurile, Dumnezeu lucrează pentru a ne face asemănători cu Isus în caracterul nostru (Romani 8:28-29) și pentru a ne permite să ne închinăm lui Isus așa cum ar trebui să o facem de-a lungul veșniciei (1 Petru 1:6-7).

Dumnezeu poate să ofere un partener evlavios pentru unul dintre copiii Săi. El îl poate ajuta pe un bărbat creștin să găsească o soție evlavioasă dacă el caută o femeie virtuoasă care să Îl onoreze pe Dumnezeu cu viața ei (Proverbe 18:22, Proverbe 19:14, Proverbe 31:10).

Femeia necăsătorită care trăiește pentru Cristos se poate încrede în Dumnezeu că va avea grijă de nevoile ei în cel mai bun mod posibil, indiferent dacă Dumnezeu conduce sau nu un bărbat să se căsătorească cu ea. Ea poate trăi o viață plină și rodnică din punct de vedere spiritual datorită asigurării și credincioșiei lui Dumnezeu.

Dacă singurătatea este alegerea lui Dumnezeu pentru ea, ea va descoperi că Dumnezeu este un iubit, un îngrijitor, un protector și un conducător perfect. Isus poate fi soțul inimii ei (Isaia 54:5), iar ea Îl poate iubi, onora, supune și asculta de El, în locul unui soț pământesc.

Dacă căsătoria devine alegerea lui Dumnezeu pentru ea, timpul de singurătate o va fi învățat să aibă încredere în Dumnezeu (care este *singurul* ei iubit, îngrijitor, protector și conducător perfect), chiar dacă ea învață să iubească, să onoreze și să se supună unui soț imperfect, uman.

Împlinirea în Cristos

Toți credincioșii trebuie să își găsească împlinirea supremă în Cristos, nu într-un partener uman. Chiar dacă cineva ar prefera să fie căsătorit, celibatul prelungit îi oferă ocazia de a

²² Adaptare după Leslie Ludy, *Sacred Singleness* (Eugene, OR: Harvest House Publishers, 2009), 24.

se asigura că este într-adevăr împlinit în Isus. Singurătatea oferă ocazia de a dovedi că Isus este suficient (Filipeni 4:11-13).

Faptul că Dumnezeu a creat căsătoria și că trebuie să o prețuim ca pe o instituție sfântă, este evident în toată Scriptura..... Nu a fost bine ca Adam să fie singur, dar să fie aceasta oare pentru că Dumnezeu Însuși nu era suficient pentru a satisface nevoile lui Adam? Cu siguranță că nu! După cum explică Biblia, Dumnezeu a creat-o pe Eva pentru că Adam avea nevoie de un ajutor, de un tovarăș pentru a face lucrarea pe care Dumnezeu l-a chemat să o facă pe pământ. Da, au existat multe binecuvântări și beneficii care au venit atât pentru Adam, cât și pentru Eva prin intermediul tovarășiei dintre ei, dar căsnicia lor nu a fost niciodată menită să ia locul lui Dumnezeu. El era încă Dumnezeu și trebuia să fie în continuare primul și principalul lor obiect de dragoste și închinare.²³

Rugăciune

„Eu sunt al Tău, Doamne!

Aceasta este identitatea mea,
chemarea mea,
siguranța mea,
confortul meu,
scopul meu,
bucuria și răsplata mea.

Am nevoie de Tine.
Tu îmi ești suficient.
Tu mă umpli.
Tu ești sursa mea.
Tu mă completezi.”

O persoană poate învăța să experimenteze mai mult din dragostea lui Dumnezeu atunci când nu are un soț sau o familie care să-i ofere afecțiune fizică și emoțională. Pasaje din Scriptură precum Psalmul 73:25-26 sunt încurajări în momente de încercare emoțională și ispită fizică:

Pe cine altul am eu în cer afară de Tine? Și pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine. Carnea și inima pot să mi se prăpădească, fiindcă Dumnezeu va fi pururea stânca inimii mele și partea mea de moștenire.

După cum scrie Leslie Ludy:

David, psalmistul, a avut parte de multă companie feminină în viața sa. Dar relația intimă a lui David cu Dumnezeu este cea care îi aduce satisfacția perfectă pe care o descriu aceste versete.²⁴

Credinciosul necăsătorit va descoperi că Isus este de ajuns. O relație cu Dumnezeu aduce satisfacție.

Oportunități de slujire

Atunci când credincioșii necăsătoriți își găsesc satisfacția în Cristos, El face din singurătatea lor o oportunitate de a sluji altora. În loc să se concentreze asupra propriilor nevoi și să se

²³ Leslie Ludy, *Sacred Singleness*, 66-67.

²⁴ Leslie Ludy, *Sacred Singleness*, 67. Leslie Ludy was referring to Psalm 16:11, Psalm 73:25, and Psalm 107:9.

simtă nemulțumiți, ei pot învăța să observe și să satisfacă nevoile altora. A-i ajuta pe alții este una dintre cele mai bune modalități de a duce o viață rodnică și împlinită. Caracterul dezvoltat în această perioadă a vieții îi va ajuta să continue să dea roade bune pe tot parcursul vieții lor.

► Studenții vor citi pentru întregul grup Filipeni 2:3-4 și Tit 3:8, 14.

„Dacă ești singur,
amintește-ți că nu ești
chemat să irosești timpul
și libertatea ta în scopuri
egocentrice, ci să slujești
biserica și lumea.”

- Adaptat de Paul
Lamicela

După cum s-a afirmat mai devreme, diferite situații de viață oferă oportunități unice. În fiecare etapă a vieții, există lucruri pe care o persoană le poate face și alte lucruri pe care nu le poate face. O tânără celibatară a făcut următoarea listă de lucruri pe care le poate face în special *pentru că* este singură. Alți bărbați și femei celibatari vor avea lucruri diferite de pus pe listele lor.

Pentru că sunt o tânără domnișoară singură, îmi este mult mai ușor:

- Să vizitez persoanele în vârstă și să petrec timp cu ele.
- Să pregătesc și să servesc mâncare pentru cei fără adăpost.
- Să fac un studiu biblic temeinic și să pregătesc lecții biblice pentru copii.
- Să slujesc femeilor și fetelor din casa mea.
- Să petrec timp neîntrerupt în rugăciune de mijlocire.
- Să învăț o nouă abilitate.
- Să scriu scrisori și felicitări de încurajare.
- Să mă ofer voluntar pentru a ajuta alte persoane cu proiecte.
- Să-mi ajustez rapid programul atunci când apare brusc o nevoie sau un eveniment special.

Fiecare persoană are oportunități sau responsabilități specifice datorită situației sale de viață. Lista pe care o va scrie o mamă cu copii mici ar putea include exemple de lucruri pe care îi va învăța pe copiii ei sau moduri în care îi educă. Pentru că este mama lor, Dumnezeu i-a dat ocazia și responsabilitatea de a sluji în aceste moduri. (La sfârșitul acestei lecții, veți face o listă personală.)

Compania

Este foarte important pentru cei care nu sunt căsătoriți să construiască relații sănătoase cu ceilalți. Așa cum am discutat în lecțiile anterioare, Dumnezeu i-a făcut pe oameni pentru relații cu El și cu alți oameni.

- Persoanele singure au nevoie de relații cu persoane pe care le pot servi - poate copii, tineri sau persoane în vârstă.
- Persoanele singure au nevoie de mentori mai în vârstă, maturi, care să le ofere consiliere și să-i responsabilizeze.

- Persoanele singure au nevoie de prieteni care se află la o etapă similară în viață, pentru a se putea încuraja reciproc în Domnul și pentru a avea părtășie împreună.
- Persoanele singure au nevoie să fie prieteni cu cupluri căsătorite și cu familii. Există multe binecuvântări reciproce în astfel de prietenii.

Având o mare varietate de relații cu alții, o persoană singură are multe oportunități de a sluji. Prietenii oferă o parte din sprijinul emoțional și spiritual de care persoana singură are nevoie. Prietenii ajută la satisfacerea nevoii lor de familie, mai ales dacă nu locuiesc în apropierea propriei familii.

Trebuie adăugate două avertismente:

1. O persoană necăsătorită trebuie să fie atentă să nu intre în relații nechibzuite sau imorale din cauza nevoilor emoționale și fizice.
2. O persoană necăsătorită trebuie să acorde prioritate relației cu Dumnezeu față de orice relație umană.

Viața gândurilor

Toți credincioșii ar trebui să se străduiască să-și păstreze gândurile curate prin harul lui Dumnezeu (Proverbe 4:23). Psalmul 19:14 este o rugăciune prin care Îi cerem lui Dumnezeu să ne ajute să trăim cu grijă pentru El în cuvintele și gândurile noastre. Această rugăciune ne amintește că suntem răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru gândurile și vorbirea noastră intenționată.

Avem opțiunea de a alege ceea ce punem în mintea noastră (Filipeni 4:8): ceea ce privim, ascultăm sau citim. Dacă vrem să-L onorăm pe Dumnezeu, trebuie să alegem o hrană mentală curată, care ne va apropia de El și ne va ajuta să-L ascultăm (Romani 12:2, Romani 13:14).

Urmașii lui Cristos nu trebuie să se distreze urmărind păcatele altora (Psalmul 101:3, 1 Corinteni 15:33). Când te amuzi și te distrezi privind comportamentul imoral al cuiva, de fapt participi la păcatul acestuia (Romani 1:32). Privitul și ascultatul lucrurilor păcătoase îl fac pe credincios insensibil la păcat și îl determină să devieze de la scopul de a-I fi plac Domnului (Proverbe 13:20). Cuvântul lui Dumnezeu subliniază nevoia noastră de a-L venera pe Domnul în orice moment (Proverbe 23:17) și de a urî răul așa cum face El (Proverbe 8:13). Atunci când ne temem de Domnul și ne îndepărtăm de rău, suntem binecuvântați (Psalmul 111:10).

Dacă nu am ascultat de instrucțiunile lui Dumnezeu cu privire la ceea ce punem în mintea noastră și la ce să medităm, trebuie să ne mărturisim păcatul și să încetăm să mai facem acele lucruri. Chiar și în acele cazuri în care am auzit sau am văzut accidental ceva rău, trebuie să înlocuim în mod intenționat gândurile despre acele lucruri cu gânduri bune și evlavioase.

► Studenții vor citi Psalmul 19:14, Psalmul 1:1-2, Filipeni 4:6-8 și Efeseni 5:25-27 pentru întregul grup.

Versetele din Filipeni ne spun că Dumnezeu vrea să ne protejeze inimile și mințile, dar noi trebuie să cooperăm cu El meditând în mod intenționat la lucruri bune. Meditația asupra Scripturii este foarte importantă pentru o viață de gândire sănătoasă și pură. Efeseni ne spune că Cuvântul lui Dumnezeu ne spală. Acest lucru include cu siguranță mințile și gândurile noastre.

► Ce activități te ajută să ai o viață a gândurilor care Îl onorează pe Dumnezeu? Ce alte versete te-au ajutat în viața gândurilor tale?

Singurătatea și sexualitatea

Dacă studiați această lecție independent de întregul curs, vă rugăm să studiați, de asemenea, Lecția 4, unde sunt discutate puritatea sexuală și problemele morale.

Concluzie

Singurătatea le oferă credincioșilor oportunități unice de a crește în relația lor cu Cristos și de a învăța să îi slujească pe alții. Persoanele necăsătorite ar trebui să își găsească împlinirea în Cristos, în timp ce construiesc relații sănătoase cu alte persoane. Ei ar trebui să folosească oportunitățile oferite de singurătatea lor pentru gloria lui Dumnezeu și pentru binele Împărăției Sale. Prioritățile lui Dumnezeu îi ajută pe credincioși să ia decizii bune în ceea ce privește posibilitatea căsătoriei.

Discuții de grup

- Numiți și discutați câteva priorități care ar trebui să ne ghideze deciziile privind anii de singurătate, alegerea căsătoriei și aspirația spre căsătorie.
- Cum poate biserica voastră să slujească mai eficient membrilor singuri?
- Cum poate familia voastră să se împrietenească cu cineva care este singur?
- Dacă ești singur, cum poți contribui la familia bisericii tale? Cum poți fi o binecuvântare pentru alte persoane de diferite vârste și perioade ale vieții?
- Ce idei din această lecție au fost noi pentru tine?
- Ce altceva ți-ai fi dorit să se mai fi discutat în această lecție?
- Discutați despre modul în care conceptele din această lecție se aplică la alte perioade ale vieții.

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim că ești credincios în fiecare perioadă a vieții noastre. Îți mulțumim pentru exemplele celor care trăiesc în prezența Ta și pentru gloria Ta în anii de singurătate.

Ajută-ne să fim complet abandonați Ție pe parcursul întregii vieți. Ajută-ne să căutăm și să găsim împlinirea în relația noastră cu Tine. Ajută-ne să folosim oportunitățile pe care ni le-ai dat în perioada actuală a vieții noastre.

Dă-ne posibilitatea de a Te onora întotdeauna în alegerile noastre, în gândurile noastre, în relațiile noastre cu ceilalți și în serviciul nostru. Fă-ne roditori pentru slava Ta.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Gândește-te la o situație în care Isus ți-a cerut să te predai voii Sale. În cel puțin două alineate, descrie circumstanța și răspunsul tău la ea. (Poate fi o situație actuală sau ceva din trecutul tău.) Cum a fost testată credința ta? Cum te-a condus Domnul? Te-ai supus planului Său? Ce I-ai spus? Cum a fost ascultarea pentru tine în această situație?

(2) Ce oportunități ai datorită statutului tău marital, a genului sau a situației tale de viață? Pentru moment, nu te gândi la ceea ce nu poți face. În schimb, ia-ți câteva minute pentru a enumera lucrurile pe care le poți face datorită locului în care te-a așezat Dumnezeu în acest moment. Scrie: „Pentru că sunt _____, am ocazia să...”

(3) Citește și meditează la fiecare dintre pasajele de mai jos, la care s-a făcut referire în ultima secțiune a lecției. Roagă-L pe Dumnezeu să-ți arate tot ceea ce trebuie să schimbi, astfel încât viața ta de gândire să fie pură și plăcută Lui. Scrie o rugăciune de mărturisire și de angajament la ascultare.

- Psalmul 1:1-2
- Psalmul 19:14
- Psalmul 101:3
- Psalmul 111:10
- Proverbe 4:23
- Proverbe 8:13
- Proverbe 13:20
- Proverbe 23:17
- Romani 1:32
- Romani 12:2
- Romani 13:14
- 1 Corinteni 15:33
- Filipeni 4:6-8

(4) Alege trei dintre versetele din sarcina 3 pentru a le memora. La începutul următoarei sesiuni de curs, scrie sau recită versetele din memorie.

Lecția 6

Pregătirea de căsătorie

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să conștientizeze importanța alegerii înțelepte a soțului/soției.
- (2) Să descrie tipul de persoană care este calificată să devină soțul/soția unei persoane credincioase, pe baza priorităților și principiilor biblice.
- (3) Să aplice principiile biblice în ceea ce privește implicarea părinților în relațiile dinaintea căsătoriei.
- (4) Să ia decizii înțelepte în ceea ce privește prietenii înainte de căsătorie.

Roxana și Florin

Roxana a fost crescută într-o familie creștină din India. Într-o zi, familia ei i-a povestit despre un tânăr predicator pe nume Florin, care avea nevoie de o soție. I-au vorbit și lui Florin despre ea. Roxana a spus că nu era interesată să îl cunoască. A venit acasă într-o seară și a constatat că Florin o aștepta de ore întregi. Nu s-a bucurat să-l vadă, dar s-a așezat și l-a lăsat să vorbească cu ea. El îi spuse: „Sunt profesor la un institut biblic. Nu sunt plătit prea bine. De asemenea, călătoresc pentru a predica Evanghelia în locuri dificile și, uneori, dorm pe jos, afară. Ești dispusă să suporti alături de mine aceste condiții de viață?” Roxana a început să plângă în timp ce el vorbea, deoarece simțea că Dumnezeu îi spunea că acesta era bărbatul cu care trebuia să se căsătorească. După acea conversație, s-au văzut rar și nu au fost niciodată singuri împreună până când s-au căsătorit. Acum ei au mulți ani de când lucrează împreună în slujire.

Alegerea partenerului de viață

Alege cu grijă!

Isus a spus că, potrivit planului lui Dumnezeu, căsătoria este un angajament pe viață (Matei 19:6-8). Nu te căsătorești cu cineva doar pentru moment. Te căsătorești cu cineva pe care să-l ai ca partener de viață până când unul dintre voi moare (Romani 7:2). Faceți o alegere înțeleaptă!

Nu veți împărți doar momentele bune și bucuriile vieții. Veți împărți dificultățile, durerile de inimă, crizele și tragediile vieții. Nu știți ce fel de întristări veți îndura. Există multe binecuvântări de a fi căsătorit cu un soț bun și evlavios în vremuri grele. Dar vremurile dificile se agravează atunci când ai un soț care nu este puternic în Domnul. Te căsătorești cu o persoană pentru tot restul vieții tale - pentru totdeauna. Alege-ți cu grijă soțul/soția!

Vă căsătoriți cu cineva cu care întemeiați o familie. Alegeți părintele copiilor dumneavoastră și bunicul/ bunica urmașilor dumneavoastră. Alegeți pe cineva a cărui viață spirituală va influența foarte mult viața spirituală a copiilor dumneavoastră. Alegeți pe cineva al cărui caracter, obiceiuri și comportamente vor fi imitate de copiii dumneavoastră (Efeseni 5:1). Îl alegeți pe cel care vă va modela și instrui copiii prin exemplu și vorbire (Proverbe 23:26). Alegeți pe cineva care vă va îngriji și vă va prețui copiii, pe cineva care îi va conduce și îi va disciplina cu atenție, sârguință și dragoste. Alegeți pe cineva care va avea un impact asupra generațiilor - în bine sau în rău. Alegeți cu înțelepciune!

„Nu ai ales să te naști în familia ta, dar poți alege cu cine să te căsătorești pentru a-ți crea următoarea familie.”

- Gary Thomas,
Căutarea sacră

► Studenții vor citi Proverbe 14:1, Proverbe 24:3-4 și Proverbe 31:10-12, 30 pentru întregul grup.

Alegerea unui partener de căsătorie este a doua cea mai importantă decizie pe care o veți lua vreodată: prima este alegerea de a-L accepta pe Isus ca Domn și Mântuitor. Alegerea ta va schimba cursul vieții tale, dar va afecta și multe alte persoane. O alegere înțeleaptă te va binecuvânta pe tine și pe mulți alți oameni. O alegere nechibzuită îți va face rău ție și multor alți oameni. Alege cu rugăciune!

Nu există oameni perfecți în lume. Aveți probleme, slăbiciuni și eșecuri. Soțul/soția dumneavoastră va fi, de asemenea, imperfect(ă) și va rămâne imperfect(ă) pe tot parcursul vieții. Așa că nu căutați un soț perfect. În schimb, căutați un soț/soție care Îl iubește pe Dumnezeu fără rezerve. Căutați o persoană care este suficient de umilă pentru a-și recunoaște și corecta greșelile și eșecurile. Un astfel de soț/soție va fi o binecuvântare pentru tine, iar voi vă puteți sprijini și ajuta reciproc în domeniile de slăbiciune.

► Studenții vor citi Proverbe 11:14, Proverbe 12:15, Proverbe 13:18 și Proverbe 23:22 pentru întregul grup.

Alegeți cu înțelepciune. Alegeți pentru o viață întreagă. Sfătuiți-vă cu oameni evlavioși și cu părinții voștri. Ascultați-le avertismentele. Nu vă ascultați doar propriile emoții. Alegerea este prea importantă pentru a fi neglijenți.

Nu vă căsătoriți cu un necredincios

Unul dintre lucrurile foarte importante pentru Dumnezeu este ca poporul Său să se căsătorească numai cu credincioși. Acest lucru se datorează faptului că relația cuiva cu Dumnezeu este cel mai important lucru în viață și eternitate. Căsătoria - cea mai apropiată dintre toate relațiile umane - afectează relația unei persoane cu Dumnezeu.

Este mai dificil pentru un credincios să mențină o umblare strânsă și atentă cu Dumnezeu în timp ce are o soție necredincioasă.

Mai mult, necredința unui părinte influențează foarte mult atitudinea copiilor cu privire la Cristos. În familiile în care unul dintre părinți este necredincios, se întâmplă foarte rar ca toți copiii să-L slujească pe Domnul. Dumnezeu vrea ca noi să Îi slujim și ne poruncește să ne creștem copiii pentru a-I sluji (Geneza 18:19; Deuteronomul 6:2, 7; Maleahi 2:15).

În Vechiul Testament, israeliții nu aveau voie să se căsătorească cu nimeni din afara familiei de credință.²⁵ Dumnezeu știa că mariajul cu necredincioși îi va face pe oameni să se închine la alți dumnezei, ruinându-le relația cu singurul Dumnezeu adevărat! Vechiul Testament ne arată că exact acest lucru s-a întâmplat în Israel.²⁶

Și astăzi, credincioșii trebuie să se căsătorească numai cu credincioși. Nu faceți compromisuri în această privință. Nu justificați o relație romantică cu un necredincios.

► Studenții vor citi 2 Corinteni 6:14-18 și 1 Corinteni 7:39 pentru întregul grup.

Când partenerul tău de viață nu este credincios

Dumnezeu nu vrea ca un credincios necăsătorit să se căsătorească cu un necredincios. Acest lucru este sigur. Dar atunci când unul dintre soții unei familii necredincioase vine la Cristos pentru mântuire, ar trebui să rămână căsătorit cu soțul său necredincios, cu excepția cazului în care acel soț refuză să rămână cu el (1 Corinteni 7:12-16). În unele cazuri, soții necredincioși au fost câștigați pentru mântuire datorită credinței soțului sau soției lor creștine (1 Corinteni 7:14, 16; 1 Petru 3:1-2). Dar celibatarii creștini nu ar trebui să ia niciodată în considerare căsătoria cu cineva care nu este credincios.

Caracteristici de luat în considerare la un potențial soț/ soție

În pregătirea pentru căsătorie, persoanele ar trebui să-și dezvolte trăsături de caracter care să le ajute să fie soți buni. În timp ce caută pe cineva cu care să se căsătorească, ar trebui să caute pe cineva care, de asemenea, evoluează în aceleași aspecte.

- 1. Căsătorește-te cu cineva a cărui relație cu Cristos te va încuraja în propria ta relație cu Cristos și te va face să crești din punct de vedere spiritual** (2 Petru 1:5-9, 2 Petru 3:18).
- 2. Căsătorește-te cu cineva care are un caracter bun.** Efeseni 5:33 le poruncește soțiilor să își respecte soții indiferent de caracterul lor, dar acest lucru este mult mai ușor de făcut atunci când sunt căsătorite cu bărbați care sunt demni de respect.

Un bărbat și o femeie nu ar trebui să se angajeze să se căsătorească unul cu celălalt până când fiecare dintre ei nu poate spune cu sinceritate: „Voi putea să-L slujesc mai bine pe Domnul dacă sunt căsătorit/ă cu tine, decât dacă sunt singur/ă”.

²⁵ Exod 34:11-16, Deuteronomul 7:1-6, Iosua 23:11-13, Ezra 9-10

²⁶ Iudecători 3:5-7, 1 Împărați 11:1-6, Ezra 9:10-15

Un caracter bun include comportamente precum practicarea iertării, stăpânirea de sine, smerenia, sânguința, responsabilitatea și un spirit de învățare. Persoana cu care vă căsătoriți nu va fi perfectă, dar ar trebui să fie în continuă creștere în aceste calități.

3. **Dumnezeu are standarde înalte pentru liderii bisericii și soțiile lor** (1 Timotei 3:2-4, 8-9, 11-12; Tit 1:6-8). Dacă un lider de biserică este căsătorit cu o soț care are un caracter rău, slujirea va întâmpina multe dificultăți.
4. **Căsătorește-te cu cineva care își câștigă o reputație de comportament curat și bun** (1 Timotei 2:9-10, 1 Timotei 3:7, 2 Timotei 2:19, Tit 1:15, Tit 2:4-5).
5. **Căsătorește-te cu cineva care învață să gândească în mod biblic (Psalmul 119:66)**. Atunci când se confruntă cu ispita, frica, o atitudine greșită sau o motivație greșită, acesta învață să-și amintească, să creadă și să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu (Proverbe 4:4-6, Iosua 1:7-8). Când se confruntă cu nevoia, pericolul, necazul sau probleme de orice fel, el învață să se concentreze asupra lui Dumnezeu și să găsească ajutorul de care are nevoie în Cuvântul Său (Psalmul 119:50, 92, 114).
6. **Căsătorește-te cu cineva care ar fi un tată sau o mamă bună pentru copiii tăi**, cineva care i-ar învăța căile lui Dumnezeu și ar trăi o viață creștină consecventă în fața lor (Proverbe 6:20-23, Efeseni 6:4, 2 Timotei 1:5, 2 Timotei 3:14-15).
7. **Căsătorește-te cu cineva care a ales să fie influențat de prieteni și mentori evlavioși** (Psalmul 119:63, 2 Timotei 2:22).
8. **Căsătorește-te cu o persoană care este supusă autorității**. Un bărbat este înțelept dacă își caută o femeie supusă pentru a-i fi soție (Efeseni 5:22). La fel, o femeie ar trebui să se căsătorească cu cineva care este supus lui Dumnezeu și celor pe care Dumnezeu i-a pus în autoritate asupra sa în biserică, la locul de muncă, în guvern (Romani 13:1, Efeseni 6:5-8, Evrei 13:17, 1 Petru 5:5). Pe măsură ce soțul ei se supune lui Dumnezeu, ea va fi protejată și binecuvântată.

► Dintre caracteristicile enumerate mai sus, care vi se par cele mai importante? Ce exemple ați văzut care să arate importanța acestor caracteristici?

Căsătoriile aranjate de părinți

În multe culturi, este firesc ca părinții să aranjeze căsătoria copiilor lor. De exemplu, într-o țară mare, părinții pot găsi un posibil soț sau soție pentru copilul lor și apoi discută cu ceilalți părinți. De obicei, aceștia aranjează apoi ca fiul și fiica să se întâlnească. Este posibil ca tinerii să se întâlnească o dată, sau poate de două sau trei ori, înainte de a lua decizia de a se căsători sau nu. Copiii pot fi lăsați să aleagă dacă acceptă sau nu persoana aleasă de părinți, dar nu au suficient timp să se cunoască bine unul pe celălalt.

Părinții creștini din aceste culturi ar trebui să urmeze valorile biblice atunci când caută viitoare soții pentru copiii lor. Ei ar trebui să caute soții evlavioase, înțelepte și mature pentru copiii lor. Ei ar trebui să caute persoane care Îl pun pe Dumnezeu pe primul loc în viața lor. Aceste lucruri ar trebui să influențeze selecția părinților mai mult decât educația, profesia, statutul social sau nivelul financiar al unei persoane.

Căsătoriile aranjate independent

Sfaturi pentru părinții de copii maturi care își aleg soți/soții

În unele societăți și culturi, inclusiv cele din Europa și America de Nord, este normal ca tinerii adulți să își aleagă singuri soții, fără prea multe îndrumări din partea părinților.

Părinții creștini din aceste culturi pot simți că nu pot sau nu ar trebui să încerce să își influențeze copilul adult care își caută un soț sau o soție. Părinții pot simți că nu ar trebui să se opună chiar dacă nu aprobă persoana pe care copilul lor o ia în considerare pentru căsătorie. Ei ar putea avea teama că obiecțiile lor vor cauza probleme de relaționare cu copilul lor și cu ginerele/ nora în viitor.

Chiar și atunci când părinții creștini nu aranjează căsătorii pentru copiii lor, ei ar trebui să influențeze alegerea soțului/soției de către copiii lor. Părinții ar trebui să vorbească despre aceste lucruri cu copiii lor atunci când aceștia sunt încă tineri. Părinții ar trebui să modeleze în mod intenționat gândirea și valorile copiilor lor (Deuteronomul 6:5-9). Cum poți face acest lucru în calitate de părinte?

- 1. Fii tu însuși un bun exemplu de soț și părinte evlavios.** Dacă nu urmezi principiile lui Dumnezeu în propria ta viață, instrucțiunile verbale pe care le dai copiilor tăi nu vor însemna nimic. Dacă exemplul tău nu se potrivește cu ceea ce spui, copiii tăi vor urma exemplul tău în loc de cuvintele tale.
- 2. Accentuați standardele lui Dumnezeu cu privire la scopul vieții, la scopul și sensul căsătoriei și la ceea ce trebuie să căutăm la un soț sau o soție (Psalmul 34:11-12).** Atunci când privim, ascultăm, citim sau ne uităm la normele lumii, îi învățăm pe copiii noștri că lumea este modelul nostru, în loc să fie Cuvântul lui Dumnezeu modelul nostru. În loc să facem acest lucru, ar trebui să cultivăm dorințe evlavioase în copiii noștri, atrăgând atenția asupra oamenilor care urmează planurile bune ale lui Dumnezeu. Ar trebui să subliniem consecințele bune de care se bucură acești oameni datorită ascultării lor de Dumnezeu.
- 3. Învățați-i pe copii că, mai mult decât orice altceva, atunci când își aleg un soț sau o soție contează caracterul.** Încă de când sunt mici, învățați-vă copiii să urmărească și să prețuiască caracterul bun la ceilalți, mai mult decât trupurile sau personalitățile atrăgătoare. Învățați-i să observe dacă semenii lor sunt responsabili sau leneși, ascultători sau rebeli, cinstiți sau înșelători. Învățați-i să se preocupe mai mult de caracterul lor decât de aspectul lor fizic.

Dacă părinții vor ca în tinerețe copiii lor să ia în considerare opinia lor în legătură cu alegerea partenerilor de viață, ei trebuie să îi învețe de mici că a asculta de tatăl și de mama lor este înțelept! (Proverbe 1:8.) În adolescență sau maturitate este deja prea târziu pentru a-i învăța acest lucru. Părinții trebuie să-i învețe acest lucru cât timp copiii lor sunt încă mici (Proverbe 4:3-9). Ascultarea de părinții evlavioși este calea pe care Dumnezeu o oferă copiilor pentru a fi protejați și binecuvântați.

După cum s-a discutat în Lecția 4, părinții sunt responsabili față de Dumnezeu pentru a-și ajuta copiii să își construiască relațiile în puritate morală. Pentru a face acest lucru, trebuie să aveți deja o relație bună și deschisă cu copilul dumneavoastră, în care acesta să vă dea socoteală de bunăvoie și să vă accepte sfaturile. Acest tip de relație se construiește în primii ani ai copilăriei, pe măsură ce îi învățați, instruiți, conduceți și disciplinați cu sârguință pe micuții voștri în fiecare zi.

Sfaturi pentru tinerii care își aleg soțul sau soția

Dumnezeu are înțelepciune pentru tinerii credincioși care trebuie să ia singuri decizia cu privire la căsătorie. Iată câteva sfaturi înțelepte pentru a lua decizii bune:

(1) Respinge opțiunile nebiblice.

De exemplu, știm că nu este voia lui Dumnezeu ca credincioșii să se căsătorească cu necredincioși, așa că nu trebuie nici măcar să ne gândim să avem o relație romantică cu un necredincios.

(2) Roagă-te pentru înțelepciune (Proverbe 2; Iacov 3:13, 17).

Când căutăm înțelepciunea lui Dumnezeu cu toată inima, El este încântat să ne dea înțelepciunea. Înțelepciunea se găsește în studierea atentă și în ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu ne dă înțelepciune și prin sfaturile unor oameni evlavioși. Acceptarea înțelepciunii lui Dumnezeu ne protejează de păcat și de rău. Înțelepciunea Sa ne oferă binecuvântare și ne dă posibilitatea de a experimenta cel mai bun plan al lui Dumnezeu pentru viața noastră. Dar mai ales, atunci când luăm decizii înțelepte, Îl glorificăm pe Tatăl nostru ceresc.

(3) Urmează călăuzirea Duhului Sfânt (Psalmul 119:133, Proverbe 3:5-7, Ieremia 10:23).

Duhul Sfânt nu ne va conduce niciodată să nu ascultăm de Cuvântul lui Dumnezeu. În schimb, El ni-l reamintește cu credincioșie (Ioan 14:26, Ioan 16:13-14). El îi păzește pe copiii ascultători ai lui Dumnezeu de păcat și îi răsplătește cu viață și pace (Romani 8:5-6, 13-14; Galateni 5:16, 22-25). S-ar putea să nu cunoști întotdeauna detaliile voii lui Dumnezeu în fiecare situație, dar ar trebui să urmezi ceea ce știi cu siguranță. Știi că Dumnezeu vrea ca tu să fii credincios din punct de vedere spiritual și moral. Știi că El vrea să eviți anumite lucruri și să urmezi anumite lucruri. Fă ceea ce știi că este corect în timp ce te rogi pentru a primi îndrumarea lui Dumnezeu.

(4) Acordă o atenție deosebită sfaturilor oamenilor evlavioși.

Tinerii care au părinți evlavioși ar trebui să le caute înțelepciunea. Ei ar trebui să fie deschiși și sinceri cu părinții lor cu privire la considerațiile lor privind căsătoria. Ar trebui să acorde o atenție deosebită oricăror preocupări pe care le au părinții lor. Dumnezeu le-a dat părinți pentru a-i ajuta să îi protejeze de rău și să le ofere binele. Tinerii nu ar trebui să irosească ocazia de a fi binecuvântați în aceste moduri.

Mulți tineri creștini nu au parte de contribuția unui membru mai în vârstă al familiei care să fie evlavios. Cu siguranță ar trebui să primească sfaturi de la persoane cu un caracter evlavios care au demonstrat capacitatea de a lua decizii înțelepte cu rezultate bune.

Cu toate acestea, tinerii nu ar trebui să ignore opiniile părinților lor, chiar dacă aceștia nu Îl slujesc pe Domnul. Este posibil să existe cazuri în care un tânăr trebuie să meargă împotriva dorințelor părinților săi nemântuiți pentru a asculta de Dumnezeu, dar acest lucru nu trebuie făcut niciodată din răzvrătire (1 Samuel 15:23) sau lipsă de respect (Exodul 20:12). Indiferent de angajamentul părinților față de Dumnezeu, Dumnezeu este capabil să le înmoaie inimile astfel încât să dea binecuvântarea lor pentru căsătoria fiului sau fiicei lor. Rugăciunea și așteptarea ca Dumnezeu să schimbe inimile părinților vor pune la încercare și vor întări credința fiului sau a fiicei.

► Discutați principiile sau exemplele din Scriptură cu privire la implicarea părinților în decizia de căsătorie. Ce ar trebui să facă părinții pentru a influența procesul de alegere a soțului/soției? Care ar trebui să fie atitudinea adultului creștin față de părinții săi în decizia legată de căsătorie?

Prietenia unui cuplu înainte de căsătorie

Dacă este posibilă o perioadă de curtare, cel mai bine este ca un bărbat și o femeie să petreacă timp unul cu celălalt într-o varietate de contexte. Acest lucru le permite să învețe cum se comportă cealaltă persoană, cum interacționează cu ceilalți, cum reacționează la circumstanțe neașteptate și cum se descurcă în diferite situații. Acest timp petrecut împreună îi poate ajuta să înțeleagă dacă ar putea fi parteneri de căsătorie compatibili.

Angajamentul pentru puritate

► Studenții vor citi pentru întregul grup 1 Tesaloniceni 4:1-8 și 2 Timotei 2:19-22.

Dumnezeu i-a creat cu dragoste pe bărbați și pe femei cu dorințe și abilități pentru intimitate fizică și emoțională. Din cauza acestor dorințe, prietenii care urmăresc o posibilă căsătorie trebuie să se străduiască să fie atenți în relațiile dintre ei. Dumnezeu intenționează ca aceste dorințe să fie împlinite în cadrul unui legământ exclusiv, pe viață, al căsătoriei.

Dacă un bărbat și o femeie nu se angajează în mod intenționat la precauție și puritate, este probabil ca ei să nu-L asculte pe Dumnezeu, urmându-și impulsurile în timp de ispită.

Neascultarea față de cerințele lui Dumnezeu privind puritatea morală este dureroasă în multe feluri și afectează mulți oameni, nu doar bărbatul și femeia în sine. Neascultarea duce la regrete, robie, vinovăție, rușine, teamă, neîncredere și relații rupte.

Există multe binecuvântări pentru cei care urmează planul lui Dumnezeu pentru puritate. Cei care Îl onorează pe Dumnezeu prin ascultare pot experimenta orice bine pe care El l-a plănuț pentru ei. În locul consecințelor neascultării, ei vor avea parte de bucurie și pace. Vor putea să aibă încredere unul în celălalt. Ei vor putea avea o relație îmbucurătoare cu Domnul și unul cu celălalt.

A-L asculta pe Dumnezeu înseamnă să ai încredere că El știe și vrea ceea ce este mai bine pentru tine.
(Vezi Proverbe 3)

Aceste binecuvântări sunt o motivație puternică pentru a urma planul lui Dumnezeu pentru puritate. Cu toate acestea, cea mai mare motivație a credincioșilor pentru a fi atenți în acest domeniu ar trebui să fie dorința lor de a aduce onoare Domnului Isus în fiecare parte a vieții. Un cuplu care se întâlnește ar trebui să se întrebe: „Cum Îl putem onora **cel mai bine** pe Dumnezeu în relația noastră? Cum Îi putem aduce lui Isus **cea mai mare** glorie?”

Pentru a evita acțiunile impure, un cuplu care se întâlnește ar trebui să fie precaut cu privire la orice intensificare a contactului fizic. Ar trebui să evite să petreacă perioade lungi de timp singuri în locuri în care simt că nimeni altcineva nu va ști ce fac. Cuplurile se luptă cu tentația atunci când contactul fizic devine mai important în relația lor decât comunicarea. Ei pot deveni incapabili să se ocupe bine de problemele

Autocontrolul tău astăzi este un dar pentru viitorul tău soț sau soție. Soțul tău se va simți protejat și onorat datorită alegerii tale de a te supune lui Dumnezeu. Soțul tău se va simți foarte iubit.

spirituale și relaționale, deoarece mintea și inima lor sunt dominate de dorința fizică. La începutul relației, decideți împreună ce lucruri specifice veți face (și ce nu veți face) în relația voastră înainte de căsătorie. Planul vostru ar trebui să vă protejeze pe fiecare dintre voi de păcat, să vă ajute să vă iubiți viitorii soți și să vă permită să-L onorați pe Dumnezeu. Luați angajamentul de a vă respecta planul. Răspundeți în fața unor mentori evlavioși și ascultați sfaturile și avertismentele lor. Petreceți împreună timp cu prieteni evlavioși și membri ai familiei.

Activități care favorizează creșterea

Curtarea este o perioadă de cunoaștere, dar ar trebui să fie și o perioadă de creștere. Iată câteva idei de activități pe care un cuplu care se întâlnește poate să le facă împreună:

- Să facă proiecte de lucru.
- Să învețe o abilitate care este nouă pentru amândoi.
- Să citească și să discute despre cărți bune.
- Să studieze sau să memoreze aceleași pasaje din Scriptură, apoi să le discute.
- Să planifice și să desfășoare împreună activități de slujire.
- Să aibă grijă de copii împreună.

- Să petreacă timp împreună cu familia celuilalt.

Aceste activități urmăresc câteva obiective:

- Să ajute un bărbat și o femeie să se cunoască unul pe celălalt.
- Să îi ajute să știe dacă sunt tovarăși potriviți unul pentru celălalt.
- Să le crească capacitatea de a comunica bine unul cu celălalt.
- Să-i ajute să crească.

► Care dintre aceste principii și idei pentru curtare sunt noi pentru tine? Cum ar trebui credincioșii din contextul tău să aplice principiile biblice de puritate și de cinstire a lui Dumnezeu în relațiile dinaintea căsătoriei?

Subiecte de discutat înainte de căsătorie

În culturile în care un cuplu ajunge să se cunoască unul pe celălalt ca parte a procesului de luare a deciziilor, există aspecte importante care trebuie discutate înainte de nuntă.

În unele culturi, în care căsătoriile sunt aranjate de către părinți, cuplul nu are ocazia de a se cunoaște bine. Ei nu au șansa de a discuta fiecare problemă importantă înainte de nuntă. În această situație, cel mai bine este ca părinții bărbatului și ai femeii să își împărtășească reciproc informațiile și să se asigure că tânărul cuplu se potrivește bine unul cu celălalt.

În cazurile în care cei care se căsătoresc știu puține lucruri unul despre celălalt, ei rezolvă aceste probleme după ce se căsătoresc, dar aceste probleme nu pot influența alegerea lor, deoarece și-au luat deja un angajament unul față de celălalt și față de Domnul.

Cu cât sunt mai asemănătoare convingerile, trecutul, cultura, obiectivele de viață și valorile unui bărbat și ale unei femei, cu atât mai compatibili ar putea fi în căsătorie. Dacă este posibil, un cuplu care se gândește la căsătorie ar trebui să petreacă timp discutând despre:

- Obiectivele lor de viață;
- Valorile care sunt importante pentru fiecare dintre ei;
- Propria lor copilărie și modul în care au fost crescuți;
- Relațiile lor cu părinții și cu alte rude;
- Convingerile lor doctrinare personale și practicile lor de credință, cum ar fi disciplinele spirituale personale, participarea la biserică și actele de slujire și slujire;
- Viziunea și convingerile lor cu privire la detaliile creșterii copiilor, inclusiv învățarea, instruirea, disciplinarea copiilor și învățarea lor să-L cunoască și să-L asculte pe Cristos;
- Opiniile lor despre finanțe, inclusiv despre cheltuieli, economisire și viață în vremuri dificile;

- Orice probleme de sănătate fizică sau mintală sau dizabilități pe care le au, precum și problemele de sănătate care sunt comune în familiile lor.

În această parte a relației, ar trebui să vorbiți despre subiectele dificile și complicate ale vieții. Odată ce v-ați făcut promisiunile față de Dumnezeu și unul față de celălalt, sunteți căsătoriți la bine și la rău. În căsătorie, soțul și soția își împărtășesc tot ceea ce sunt unul cu celălalt, așa că o comunicare sinceră înainte de căsătorie este foarte importantă. Discuțiile ar trebui să fie din ce în ce mai deschise și mai aprofundate. Dacă persoana cu care intenționați să vă căsătoriți nu este dispusă să vorbească despre aceste aspecte importante, acesta este un semn de pericol serios.

În preajma nunții, un cuplu ar trebui să discute despre convingerile, așteptările și dorințele lor cu privire la relația sexuală în cadrul căsătoriei. Discutarea sexului prea devreme în relație poate provoca tentații inutile, dar este important să se discute despre acest subiect înainte de căsătorie.

Este util pentru un bărbat și o femeie care se căsătoresc între ei:

- Să fie asemănători din punct de vedere intelectual.
- Să aibă așteptări similare în ceea ce privește viața de cuplu.
- Să aibă credințe doctrinare și practici spirituale similare.
- Să aibă valori și practici similare în ceea ce privește utilizarea banilor și a timpului.
- Să aibă o înțelegere comună a detaliilor legate de viață și de creșterea copiilor.

Semne de pericol în curtare

John Drescher enumeră opt probleme care ar trebui să determine un bărbat sau o femeie să se gândească serios la întreruperea unei relații de curtare:²⁷

- 1. Tu și prietenul tău vă certați frecvent unul cu celălalt.**
- 2. Evitați să discutați subiecte sensibile** pentru că vă este teamă să nu vă răniți emoțional prietenul. Dacă îți spui: „Aș prefera să nu vorbesc despre asta”, acesta este un semn de pericol. Căsătoria presupune că va trebui să discutați multe lucruri cu încredere și dragoste.
- 3. Vă implicați fizic tot mai mult.** Cu cât sunteți mai implicați fizic ca și cuplu necăsătorit, cu atât mai greu veți învăța să comunicați prin cuvinte, tonul vocii, expresiile faciale și limbajul corpului. Mai multe atingeri și mai puține discuții pot fi un adevărat semn de pericol.
- 4. Simțiți că rămâneți în relație din cauza unei anumite frici.** De exemplu: „Aș vrea să pun capăt relației, dar nu vreau să dezamăgesc pe nimeni”.

²⁷ Adaptare după John Drescher, *For Better, For Worse: A Premarital Checklist*, (Morgantown, PA: Masthof Press, 1999), 30-31.

5. **Prietenul tău nu este capabil să accepte critici constructive.** Atunci când prietenul tău greșește, refuză să își ceară scuze, acest lucru este distructiv acum și va fi și mai distructiv mai târziu, dacă vă căsătoriți unul cu celălalt.
6. **Părinții sau prietenii importanți au obiecții față de relația voastră și față de potențiala voastră căsătorie.** Acest lucru poate fi cu siguranță un semn de pericol și ar trebui să te faci să te gândești să pui capăt relației. Este adevărat că nu te căsătorești doar cu o persoană, ci te căsătorești cu o familie care va avea un mare impact asupra trăinicieii și succesului căsnicieii tale.
7. **Prietenul tău este excesiv de gelos sau suspicios.** De exemplu, dacă prietenul tău îți pune la îndoială cuvântul dat sau, în alte moduri, nu are încredere în tine, acesta este un semn de pericol. Neîncrederea va ucide orice relație de căsătorie. Așadar, pune capăt relației cât mai poți dacă prietenul tău este excesiv de gelos sau neîncrezător.
8. **Ai un sentiment de neliniște în legătură cu relația,** în special atunci când ești singur cu prietenul tău. Ai gândul sau impresia: „Ceva este în neregulă”. Acordă atenție acestei lipse de pace interioară!

Concluzie

Proverbe 24:3-4: „Prin înțelepciune se înalță o casă și prin pricepere se întărește; prin știință se umplu cămărilor ei de toate bunătățile de preț și plăcute.”

Alegerea unui soț sau a unei soții este una dintre cele mai importante alegeri pe care cineva le poate face vreodată. Dumnezeu se bucură să-i ajute pe copiii Săi să facă alegeri înțelepte în timp ce iau în considerare și fac cunoștință cu potențialii soți.

Discuții de grup

► Ce concept din această lecție a fost nou pentru voi? De ce este important? Cum vă va ajuta înțelegerea lui în relațiile voastre? Cum vă va afecta înțelegerea lui în slujirea voastră față de ceilalți?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim pentru că ne conduci și pentru că ai grijă de noi. Îți mulțumim pentru principiile pe care ni le-ai dat în Cuvântul Tău și care ne ajută să facem alegeri înțelepte cu privire la deciziile importante din viață.

Te rugăm să ne ajuți să avem prioritățile Tale atunci când ne alegem un soț sau o soție. Ajută-ne să fim bărbații și femeile care vrem să fim. Ajută-ne să fim umili și să ascultăm sfaturile oamenilor evlavioși.

Vrem să trăim vieți sfinte, roditoare, care să Te onoreze.

Amin

Sarcini de lucru

- (1) Selectează o parte din această lecție pentru a o predă în contextul slujbei tale. Poți să predai unei persoane sau unui grup de tineri. Anunță-l pe conducătorul clasei tale când ai predat în afara clasei.
- (2) Descrie în scris caracteristicile relației dintre un bărbat și o femeie evlavioși din cultura voastră care se gândesc să se căsătorească sau planifică să se căsătorească.
- (3) Indiferent dacă ești sau nu căsătorit, revizuieste lista de caracteristici pe care trebuie să le cauți la un potențial soț sau soție. Citește fiecare referință biblică dată. Cere-I lui Dumnezeu să îți arate cum trebuie să crești.
- (4) Dacă ești necăsătorit și plănuiești să te căsătorești în viitor, creează o listă care să descrie ceea ce cauți la un soț sau o soție. Nu este necesar să o împărtășești cu conducătorul clasei, ci doar să îl anunți că ai îndeplinit această sarcină.

Lecția 7

Cultivarea unei căsnicii puternice

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă relația dintre planul lui Dumnezeu cu privire la nevoile bărbatului și ale femeii și instrucțiunile lui Dumnezeu pentru relația din cadrul căsătoriei.
- (2) Să demonstreze modul în care soții și soțiile își satisfac reciproc nevoile, urmând principiile din Scriptură.

Acceptarea diferențelor personale

Nu este un secret că bărbații și femeile sunt diferiți în multe feluri! Mulți bărbați își exprimă cu greu emoțiile, în timp ce multe femei consideră că exprimarea emoțiilor face parte din adevărata comunicare. Bărbații tind să își asume mai multe riscuri, în timp ce femeile tind să fie mai preocupate de siguranță. Bărbații sunt în mod natural mai atrași de frumusețea fizică, în timp ce majoritatea femeilor sunt atrase de intimitatea emoțională. Ar putea fi enumerate multe alte diferențe.

Pe lângă diferențele obișnuite dintre sexe, soțul și soția au diferențe de personalitate. Poate că unuia îi place să fie cu oamenii, în timp ce celuilalt îi place singurătatea. Există, de asemenea, mici preferințe, cum ar fi câtă lumină trebuie să fie în casă sau ce temperatură trebuie să aibă camera. Multe căsnicii se destramă din cauza neînțelegerilor legate de modul în care ar trebui cheltuiți banii. Aceste dezacorduri nu sunt neapărat diferențe de caracter, ci pot fi pur și simplu diferențe de personalitate și de opinii.

Deoarece căsătoria unește împreună un bărbat și o femeie, uneori oamenii cred că dezacordurile ar trebui să înceteze. O persoană poate crede că diferențele soțului său sunt defecte care ar trebui corectate. Fiecare dintre soți poate încerca cu insistență să schimbe opiniile, obiceiurile și preferințele celuilalt soț.

Este adevărat că fiecare persoană are nevoie să se dezvolte și să se îmbunătățească prin intermediul relațiilor. Cu toate acestea, uneori, încercarea noastră de a schimba o persoană este un atac asupra individualității acesteia. Într-o căsnicie sănătoasă, fiecare soț cultivă disciplina de a-l iubi, respecta, aprecia și sluji pe celălalt.

► Care sunt alte diferențe între bărbați și femei? Care sunt alte diferențe de personalitate pe care oamenii ar trebui să le accepte?

Alegerea de a sluji

În cartea sa, *Sacred Marriage (Căsătoria sacra)*, Gary Thomas spune,

O căsnicie bună nu este ceva ce găsești, ci ceva pentru care muncești. Este nevoie de luptă. Trebuie să-ți răstignești egoismul. Uneori trebuie să confrunți, iar alteori să te confesezi. Practica iertării este esențială. Aceasta este, fără îndoială, o muncă grea, dar în cele din urmă dă roade. În cele din urmă, creează o relație de frumusețe, încredere și sprijin reciproc.²⁸

Thomas îl citează pe Otto Piper:

Dacă pentru mulți oameni căsătoria este o dezamăgire, motivul constă în apatia credinței lor. Oamenilor nu le place faptul că binecuvântările lui Dumnezeu pot fi găsite și se pot bucura de ele doar atunci când sunt căutate cu perseverență (Matei 7:7; Luca 11:9). Căsătoria este, așadar, atât un dar, cât și o sarcină care trebuie îndeplinită.²⁹

Căsătoriile adesea nu reușesc să înflorească pur și simplu pentru că soții și soțiile se gândesc la propriile nevoi, în loc să încerce să satisfacă nevoile celuilalt.

Nu putem satisface nevoile **cele mai profunde** ale celuilalt. Numai Tatăl nostru ceresc poate să ne satisfacă pe deplin dorințele și aspirațiile și tocmai de aceea a venit Isus. Scopul Său este să ne mântuiască, să ne umple cu Duhul Său - Duhul Sfânt - și să ne aducă într-o relație profundă și satisfăcătoare cu „Ava, Tată” (Romani 8:14-15; Galateni 4:6).

Cu toate acestea, unul dintre scopurile lui Dumnezeu pentru căsătorie este ca aceasta să fie un teren de pregătire pentru slujire - același fel de slujire pe care o vedem în Isus (Ioan 13:14). Dumnezeu dorește să dezvolte în fiecare soț inima umilă a unui slujitor care se îngrijește de celălalt (Filipeni 2:3-8).

Cele mai frumoase și fericite căsnicii există pentru că unul dintre soți a ales să uite de sine și să îl slujească pe celălalt într-o situație neobișnuit de dificilă de boală, eșec, tragedie sau durere. Unii soți mărturisesc că viețile lor ar fi fost distruse iremediabil dacă soțiile lor nu s-ar fi rugat pentru ei, nu i-ar fi iertat, nu i-ar fi responsabilizat și nu i-ar fi iubit necondiționat atunci când meritau cel mai puțin să fie iubiți. Unele soții mărturisesc că răbdarea și înțelegerea soților lor au constituit elementul care le-a permis să depășească rănilor emoționale cauzate de un tată abuziv sau de alte traume. Deoarece trăim într-o lume căzută, păcătoasă, în care toată creația geme (Romani 8:22), fiecare persoană căsătorită poartă răni și cicatrici. Dar harul lui Dumnezeu ne poate permite să ne îngrijim unul de celălalt și să ne pansăm rănilor unul altuia!

Fiecare dintre noi s-a născut egoist. În mod natural, suntem mai preocupați de propriile noastre nevoi decât de nevoile altora. Harul lui Dumnezeu, care ne mântuiește și ne sfințește, ne poate schimba prin Duhul Sfânt care locuiește în noi până când devenim

²⁸ Gary Thomas, *Sacred Marriage*, (Grand Rapids: Zondervan, 2000), 133.

²⁹ Ibid.

oameni care pun nevoile altora înaintea nevoilor noastre. Căsniciile înfloresc atunci când fiecare soț este atent la nevoile și dorințele celuilalt.

► Ce presupune să alegi să slujești?

Nevoile primare ale soților și soțiilor

Dumnezeu a creat bărbații și femeile cu nevoi și dorințe diferite. Aceasta înseamnă că un bărbat nu trebuie să presupună că soția sa ar fi fericită cu aceleași lucruri care îl fac pe el fericit. O soție nu trebuie să presupună că soțul ei vrea să fie tratat în același mod în care vrea și ea să fie tratată. În mod evident, unele maniere de bunătate și curtoazie ar trebui să fie aceleași pentru amândoi, însă bărbații și femeile au fiecare anumite nevoi unice.

Dacă înțelegem nevoile speciale ale bărbaților și ale femeilor, putem înțelege cum să răspundem nevoilor soțului/soției. Este trist că multe certuri și discuții între soț și soție nu rezolvă problemele, deoarece fiecare dintre ei nu reușește să înțeleagă nevoile celuilalt. Fiecare poate deveni furios și cu resentimente pentru că celălalt nu-l înțelege.

Toți oamenii au nevoie să fie iubiți și respectați, dar există o diferență între bărbați și femei. Nevoia principală a unei femei este dragostea, iar nevoia principală a unui bărbat este respectul.³⁰

► Cum ați observat această diferență între nevoile bărbaților și cele ale femeilor?

Cum își arată un soț dragostea față de soția sa

În Efeseni 5:25, 28 se spune: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Cristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea... Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor...”.

Un soț ar trebui să-i spună frecvent soției sale că o iubește și nu ar trebui să presupună că ea știe deja aceasta. De asemenea, el trebuie să își arate dragostea mai mult decât prin cuvinte. El trebuie să-și arate dragostea în moduri care sunt semnificative pentru ea. Soțul nu trebuie să creadă că soția trebuie să se simtă iubită pentru că el își arată dragostea în modurile care sunt semnificative pentru el. Nevoile ei sunt diferite de ale lui.

(1) Un soț își iubește soția oferindu-i siguranță.³¹

O soție vrea să știe că soțul o protejează fizic și emoțional. Soțul ar trebui să se ocupe de orice conflict cu vecinii. Soțul ar trebui să se asigure că locuința este un loc sigur. El ar trebui să vorbească în apărarea ei atunci când ea este criticată de alții, chiar și de rude. El nu ar trebui să își lovească soția sau să o rănească fizic în vreun fel pentru a o face să se supună lui. El ar trebui să facă tot ce-i stă în putință pentru a asigura nevoile materiale ale

³⁰ Cartea *"Dragoste și respect"*, scrisă de Dr. Emerson Eggerich, a fost foarte utilă în această secțiune.

³¹ Există multe pasaje legate de acest adevăr, printre care Efeseni 5:28-31, Coloseni 3:19 (protecție emoțională), 1 Timotei 5:8 (prevedere fizică), Neemia 4:13-14 (protecție fizică) și 1 Timotei 2:14 (protecție spirituală).

familiei sale. Dacă un soț este neglijent cu banii, soția sa simte că lui nu-i pasă de nevoile familiei sale.

Aspecte financiare pentru soți

Problemele legate de bani sunt una dintre cele mai mari cauze ale conflictelor într-o căsnicie. Soților:

- Refuzați să faceți orice lucru necinstit sau imoral pentru profit: amintiți-vă că sunteți sub autoritatea lui Dumnezeu.
- Dați zeciuiala la biserică pentru că vă încredeți în Dumnezeu pentru asigurarea hranei dumneavoastră.
- Căutați cea mai bună opțiune de angajare, dar fiți dispuși să faceți o muncă neplăcută pentru moment.
- Fie că sunteți angajat sau nu, găsiți o muncă pe care să o faceți în fiecare zi pentru a vă ajuta pe dumneavoastră și pe alții.
- Nu cheltuiți banii de mâine împrumutând bani astăzi.
- Atunci când cheltuiți bani pe plăceri și distracții, includeți-vă și soția, și copiii.
- Economisiți în mod curent pentru cheltuielile de rutină, cum ar fi chiria pentru casa dumneavoastră.
- Investiți bani pentru a vă îmbunătăți situația, mai degrabă decât să cheltuiți bani pentru confort.

(2) Un soț își iubește soția păstrându-se pentru ea.

Un soț trebuie să se păstreze curat din punct de vedere moral și să se bucure de soția sa, „Cerboaică iubită, căprioară plăcută: fii îmbătat tot timpul de drăgălășiile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei” (Proverbe 5:19). Dacă un soț are relații nepotrivite sau imorale cu alte femei sau recurge la distracții necurate, soția lui se simte neiubită.

(3) Un soț își iubește soția încercând să o înțeleagă.

Un soț nu va reuși întotdeauna să-și înțeleagă soția, dar ar trebui să-și facă timp să o asculte și să o înțeleagă. Scriptura le spune soților: „Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre..., ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții...” (1 Petru 3:7). Dacă un soț ridiculizează sentimentele și opiniile soției sale, ea nu se simte iubită. Ea are nevoie ca el să încerce să-i înțeleagă preocuparea, chiar dacă afirmațiile ei nu-i par logice.

Deoarece Dumnezeu l-a făcut pe soț capul căminului (Efeseni 5:23), soțul are responsabilitatea de a conduce căminul (1 Timotei 3:4-5). Cu toate acestea, soțul și soția ar trebui să își ia timp pentru discuții până când ajung să fie de acord asupra majorității

deciziilor. Soțul nu ar trebui să se grăbească să decidă ceva fără să ia în considerare sentimentele și opiniile soției sale. Dacă nu se pot pune de acord asupra unei probleme, soțul poate fi nevoit să ia o decizie, dar probabil acesta ar trebui să se simtă mâhnit că nu au reușit să ajungă la un acord. De obicei, absența unității este un avertisment pentru soț. Femeile au adesea înțelepciunea și discernământul de care bărbații au nevoie pentru a lua decizii bune.

► Un student va citi Efeseni 4:2-3, 15-16 pentru întregul grup. Cum se aplică aceste versete la relația dintre soț și soție?

(4) Un soț își iubește soția prin faptul că o apreciază.³²

Multe soții au impresia că soții lor nu apreciază munca pe care o fac. Un soț ar trebui să își arate recunoștința față de soția sa. El ar trebui să recunoască efortul pe care aceasta îl face pentru familia lor. El nu ar trebui să o critice niciodată în prezența altor persoane.³³ El ar trebui să-i laude caracterul, atractivitatea și abilitățile. În măsura în care poate, ar trebui să îi asigure o îmbrăcămintă bună. O soție nu se simte iubită atunci când simte că soțului ei nu-i pasă de aspectul ei.

Atunci când un soț își critică soția, o poate face să creadă că este inferioară ca persoană și o poate descuraja. Pavel le spune credincioșilor „să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blândețe față de toți oamenii.” (Tit 3:2). Dacă este necesară critica, soțul ar trebui să fie foarte atent și să afirme că aprecierea față de soția sa este cu mult mai mare decât critica sa. El ar trebui să evite să arate exemple de femei care sunt superioare soției sale în diferite însușiri.

(5) Un soț își iubește soția prin faptul că își face timp pentru relație.

Pentru a împărtăși viața împreună este nevoie de timp pentru conversație. Relațiile sunt aprofundate prin cuvinte (Proverbe 16:24, Proverbe 20:5). Soții ar trebui să vorbească despre lucrurile care le împlinesc zilele. Ei ar trebui să vorbească despre prietenii lor, despre sentimentele, dorințele și preocupările lor. O soție se simte iubită atunci când soțul ei își face timp să vorbească și să asculte. Când vine acasă obosit de la serviciu, poate că nu are chef să vorbească sau să audă despre problemele de acasă, dar nu trebuie să neglijeze această nevoie. Dacă un soț dorește intimitate fizică, dar nu este disponibil pentru intimitate emoțională, soția simte că este folosită și nu este iubită.

(6) Un soț își iubește soția fiind răbdător cu slăbiciunile ei.

1 Petru 3:7 ne învață: „Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab...” Cele mai multe femei nu sunt la fel de puternice din punct de vedere fizic ca majoritatea bărbaților. De asemenea,

³² Proverbe 31:28-31.

³³ În contextul căsătoriei, este o aplicare a învățăturii lui Dumnezeu care ne este dată în Efeseni 4:29-32, Efeseni 5:25-29 și Matei 7:12.

majoritatea femeilor sunt mai vulnerabile la durere și suferință emoțională decât majoritatea bărbaților. Bărbatul ar trebui să-și mângâie și să-și încurajeze soția. El ar trebui să învețe cum să îi ușureze stresul. El ar trebui să evite să aibă pretenții de la ea atunci când este obosită, stresată sau îngrijorată.

(7) Un soț își iubește soția prin satisfacerea nevoilor ei practice.

La fel cum un bărbat dorește să aibă cele mai bune unelte pentru munca sa și un loc bun pentru a-și face treaba, el ar trebui să ofere un mediu bun pentru soția sa. El ar trebui să se asigure că locuința este reparată și dotată cu lucrurile de care ea are nevoie.

Rezultatele obținute atunci când soții își iubesc soțiile

Cei mai mulți soți constată că atunci când își arată dragostea față de soțiile lor, soțiile lor răspund cu bucurie și cooperare. Femeile simt fericire atunci când soții lor le sunt devotați și le arată iubire în modurile enumerate. Bărbații obțin rezultate optime din căsnicia lor atunci când își arată dragostea față de soțiile lor (Efeseni 5:28). Cu toate acestea, bărbaților nu le sunt garantate rezultatele. Există și excepții. Un bărbat nu ar trebui să-și arate dragostea cu scopul de a obține ceea ce vrea. El ar trebui să arate dragoste pentru a-I mulțumi lui Dumnezeu și pentru a satisface nevoile soției sale, mai degrabă decât să se preocupe de propriile nevoi.

Unele soții au fost afectate emoțional de experiențe din trecut și s-ar putea să nu răspundă rapid la dragostea soțului lor. Aceste practici de manifestare a iubirii nu sunt o tehnică pe care să o încercați pentru câteva zile ca experiment. Un soț ar trebui să continue să-și arate dragostea în mod constant în aceste moduri din cauza dragostei pe care o are în inima sa pentru Dumnezeu și pentru soția sa. Cristos iubește Biserica cu această credincioșie și cu acest angajament de sacrificiu de Sine.

Cum să-și arate o soție respectul pentru soțul ei

Efeseni 5:33 poruncește: „Încolo, fiecare din voi **să-și iubească** nevasta ca pe sine; și nevasta **să se teamă** de bărbat.”

Un bărbat are nevoie de respect. Majoritatea bărbaților preferă să fie respectați de alți oameni decât să fie plăcuți de ei. Dumnezeu i-a creat pe bărbați pentru a-și proteja, susține și conduce familiile. Poziția de tată și soț merită respect chiar înainte de a face ceva pentru a câștiga respect. O soție ar trebui să se comporte cu respect față de soțul ei chiar dacă acțiunile sale sunt greșite. Ea ar trebui să-l trateze ca pe o persoană creată după chipul lui Dumnezeu care este importantă chiar și atunci când nu-și folosește autoritatea în mod perfect (Efeseni 5:23). Acest lucru nu înseamnă că ea nu-i poate spune că nu este de acord cu acțiunile sau deciziile lui, dar nu ar trebui să-l trateze cu lipsă de respect.

Atunci când o soție își respectă soțul, supunându-se liber autorității lui, ea își arată dragostea pentru Isus (Efeseni 5:22, 31-33).

Unele soții cred că își iubesc soții chiar dacă îi tratează fără respect - îi critică în fața prietenilor lor, sunt secretoase și folosesc cuvinte jignitoare. Ele ar trebui să înțeleagă că nicio cantitate de afecțiune nu poate compensa lipsa de respect.

Cele mai multe femei au o puternică înclinație de a fi mame pentru un copil mic. Ele au o capacitate naturală și o dorință naturală de a se îngriji de nevoile unui copil. Imaginați-vă cum s-ar simți o femeie dacă cineva i-ar spune: „Nu ești capabilă să ai grijă de un copil”. În mod similar, bărbații au o înclinație puternică de a proteja, de a oferi și de a conduce. Atunci când soția unui bărbat îi spune că nu este capabil să facă aceste lucruri, el simte că este un ratat ca bărbat.

O soție ar trebui să își dea seama că există alți bărbați care au un caracter mai puternic, câștigă mai mulți bani sau ocupă poziții mai înalte decât soțul ei. Ea nu ar trebui să-și facă soțul să se simtă un ratat comparându-l cu alții. După cum aflăm din Efeseni 5:21-33, o soție este una cu soțul ei. Atunci când o soție îl critică sau îl compară cu alții, ea produce daune amândurora și relației lor.

► Un student va citi Proverbe 31:11-12, 26 pentru întregul grup. Ce ne învață aceste versete despre modul în care o soție evlavioasă își tratează soțul prin comportamentul și cuvintele ei.

(1) O soție își respectă soțul prin cuvinte de apreciere.

O soție ar trebui să aprecieze potențialul soțului ei. Respectul va fi evident în cuvintele de apreciere pe care o soție le adresează soțului său. Cuvintele au un efect puternic asupra majorității bărbaților. Ele fie vor zidi, fie vor dărâma (Proverbe 14:1). Ele fie vor încuraja, fie vor slăbi. Ele îi vor întări încrederea sau îi vor frânge spiritul (Proverbe 18:21).

Este posibil ca un bărbat să nu reușească în toate inițiativele sau să nu fie capabil să ocupe anumite poziții, dar soția sa ar trebui să îi aprecieze eforturile de a asigura un cămin și siguranță pentru familia sa. Ea ar trebui să încerce să nu-l descurajeze să aibă idei și să accepte noi provocări.

► Studenții vor citi Proverbe 15:4 și Proverbe 16:24 pentru întregul grup.

(2) O soție își respectă soțul prin supunere (1 Petru 3:5).

Supunerea unei soții nu înseamnă că ea este inferioară soțului ei. În schimb, înseamnă că rolurile lor sunt diferite. Chiar și în Trinitate vedem că Fiul se supune Tatălui, deși Fiul nu este inferior Tatălui în ceea ce privește natura, puterea sau orice alt atribut.

Acest principiu nu este ușor pentru unele soții, mai ales dacă soțul lor nu trăiește după Cuvântul lui Dumnezeu sau dacă nu este amabil cu ele. Unele soții simt că pot lua decizii mai bune pentru ele însele sau pentru familia lor decât poate soțul lor. Uneori, soția are dreptate, iar soțul greșeste. Cu toate acestea, dacă o soție se supune soțului ei doar atunci când este de acord cu el, ea își însușește autoritatea și nu este cu adevărat supusă. A se supune înseamnă a permite altuia să ia decizia.

Petru le spune soțiilor:

Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor... Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. (1 Petru 3:1, 3-4).

Există multe situații dificile. Multe soții pun întrebări. „Dacă el îmi spune să _____, trebuie să o fac?”. Este imposibil să acoperim în această lecție numeroasele situații care pot apărea. Cu toate acestea, problema supunerii de cele mai multe ori nu apare pentru că un soț îi cere soției sale ceva ce ea nu ar trebui să facă. Este posibil ca soția să nu vrea să se supună pentru că ea crede că soțul ar fi nerezonabil dacă ar face acest lucru. Este posibil ca soțul să nu fie iubitor sau amabil. Este posibil ca soția să nu vrea să renunțe la libertatea ei de a lua propriile decizii. Soția se poate angaja într-un comportament sfidător. Soția folosește exemple de acțiuni sau greșeli neprietenoase ale soțului ei ca scuză pentru a respinge autoritatea acestuia în general. Aceasta este neascultare față de poruncile Cuvântului lui Dumnezeu.

Biblia ne spune că o soție evlavioasă și supusă poate să-și câștige soțul pentru Domnul. Nu ni se garantează că un soț va deveni credincios datorită unei soții bune, dar este mult mai puțin probabil ca el să devină credincios dacă soția sa creștină este sfidătoare. O soție poate câștiga multă favoare din partea soțului ei dacă este respectuoasă, dar acesta nu este motivul principal pentru care ar trebui să facă acest lucru. Ea ar trebui să-și respecte soțul pentru că îi datorează respect și pentru că vrea să fie pe placul lui Dumnezeu.

Proverbe 12:4 spune: „O femeie cinstită este cununa bărbatului ei, dar cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui.” Dacă o soție își tratează soțul cu lipsă de respect în prezența prietenilor săi, îi ia o onoare pe care s-ar putea să nu i-o mai poată reda niciodată. Bărbații îi admiră pe alți bărbați care au soții devotate. Bărbații îi compătimesc pe alți bărbați care au soții lipsite de respect.

(3) Soția își respectă soțul, acordând atenție nevoilor lui (Proverbe 31:15, 21, 25, 27).

Atunci când o soție învață detalii speciale de pregătire a mâncării și de îngrijire a casei în moduri care îi plac soțului ei, acesta se simte onorat. Dacă ea refuză să-și schimbe obiceiurile de dragul lui, el simte că nu este important pentru ea.

Dacă o soție este ocupată cu munca, cu prietenii, cu biserica sau cu distracțiile și nu-și face timp să își asculte soțul ce are de spus sau să îi observe nevoile, el simte că nu este important pentru ea.

Geneza 2:18 ne învață: „Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.”

(4) O soție își respectă soțul oferindu-i afecțiune fizică.

Satisfacția sexuală pare să fie mai importantă pentru majoritatea bărbaților decât pentru unele femei. Este posibil ca o femeie să nu fie la fel de des interesată de activitatea sexuală decât dacă emoțiile și starea ei de spirit sunt înclinate spre aceasta, ceea ce este mai rar decât și-ar dori un bărbat. Asta înseamnă că un soț poate fi adesea nemulțumit în timp ce soția sa nu îi înțelege nevoia. Ea poate chiar să disprețuiască dorința sexuală masculină din cauza abuzurilor anterioare pe care le-a trăit sau le-a văzut înainte. Un soț ar trebui să încerce să fie răbdător și înțelegător cu soția sa. Dar o soție ar trebui să înțeleagă că este bine pentru ea să satisfacă nevoia sexuală a soțului ei chiar și în momentele în care ea însăși nu simte această nevoie. Dacă un bărbat este credincios și devotat soției sale, fără relații greșite cu alte femei, el poate simți resentimente atunci când soția sa nu se preocupă de nevoia lui. Fidelitatea unui soț față de angajamentul său matrimonial nu ar trebui să depindă niciodată de satisfacția sa fizică, dar atenția soției față de nevoile sale sexuale poate diminua lupta sa cu tentația.

Cântarea Cântărilor subliniază: „Preaiubitul meu este al meu, și eu sunt a lui... **Vino, iubitule**, haidem să ieșim pe câmp, să mânem noaptea în sate!... Acolo **îți voi da dragostea mea**. (Cântarea Cântărilor 2:16; Cântarea Cântărilor 7:11-12, evidențierea noastră; vezi și 1 Corinteni 7:3-5).

Rezultatele neascultării de instrucțiunile lui Dumnezeu

Descrierile din aceste paragrafe nu se aplică tuturor conflictelor conjugale, dar sunt comune. Aceste descrieri arată ciclurile comportamentale naturale de cauză și efect care se întâmplă atunci când soții răspund la sentimentele lor în mod nespital, în loc să (1) recunoască ceea ce simt, (2) să-și amintească adevărul lui Dumnezeu și ceea ce vrea El pentru ei și (3) să depindă de Duhul Sfânt pentru a-i ajuta să răspundă în moduri biblice.

Dacă o soție nu umblă în Duhul Sfânt și nu lasă dragostea lui Dumnezeu să lucreze prin ea, atunci ea poate reacționa în moduri firești, care dăunează căsniciei sale. Dacă o soție nu se simte iubită, ea nu se simte în siguranță. Ea începe să se afirme și să se împotrivescă autorității soțului ei pentru că nu are încredere că acesta se îngrijește de ea. Când ea face acest lucru, el se simte nerespectat. Dacă el încearcă să-și afirme autoritatea și să ceară respect, ea simte și mai mult că nu este iubită.

Dacă un soț nu umblă în Duhul Sfânt și nu lasă dragostea lui Dumnezeu să lucreze prin el, s-ar putea să nu reușească să aibă o atitudine care să-i întărească căsnicia. Când un soț se simte nerespectat, se simte rănit și furios. El îi poate spune lucruri dureroase soției sale. Dacă încearcă să își controleze sentimentele, poate deveni tăcut. El nu vrea să fie lângă soția sa sau să-și deschidă inima față de ea, pentru că simte că nu îi este un aliat. Când face acest lucru, soția lui nu înțelege de ce îl face. Poate că l-a tratat cu lipsă de respect pentru că încerca să-l facă să înțeleagă că ea nu este fericită și că el trebuie să se schimbe. Când el se înfurie sau se retrage, ea crede că el îi confirmă că nu-i pasă de sentimentele ei. Ea poate deveni și mai lipsită de respect.

O persoană devine mai vulnerabilă la ispită atunci când relația de căsătorie este deteriorată. Soția este tentată să fie mai rezistentă la conducerea soțului ei. Ea este tentată să vorbească altora despre el cu lipsă de respect. Ea poate fi tentată să se bucure de atenția unui alt bărbat care pare să o aprecieze. Soțul este tentat să stea departe de soția sa, deoarece comportamentul ei îl jignește. El nu are chef să facă acțiuni de iubire pentru ea. El poate fi tentat să se bucure de atenția unei alte femei care îl admiră.

Fiecare persoană este responsabilă în fața lui Dumnezeu pentru alegerile sale. Dumnezeu nu va scuza păcatul unei persoane din cauza faptelor soțului sau soției. Dumnezeu ne promite puterea care să ne ajute să trăim așa cum ar trebui să trăim. Scopul acestor informații nu este ca o persoană să ceară ceea ce dorește de la soțul sau soția sa sau să dea vina pe celălalt pentru propriul păcat. Scopul este ca persoana să își recunoască responsabilitatea de a fi pe placul lui Dumnezeu și de a-i oferi soțului/soției ceea ce are nevoie.

Scopuri greșite

Uneori, o persoană caută o modalitate de a-și face viața mai ușoară. Un soț vrea să își facă viața mai ușoară făcându-și soția să se schimbe. La fel, o soție poate crede că viața ei ar fi mai bună dacă soțul ei s-ar schimba. O persoană poate întreba un consilier, un pastor sau prietenii cum să îl schimbe pe celălalt. Schimbarea soțului/soției nu este obiectivul corect. O persoană care încearcă să își facă viața mai ușoară folosind tehnici de relaționare nu este motivată de dragostea pentru Dumnezeu sau pentru partener.

Uneori, o persoană încearcă ani de zile să corecteze greșelile celeilalte persoane. Nu încetează niciodată să critice aceleași defecte. Chiar dacă fiecare persoană are defecte reale, fiecare soț sau soție trebuie să accepte în cele din urmă soțul cu defecte. Defectele pot fi defecte de personalitate, defecte de caracter sau defecte spirituale (chiar păcate). Relația nu trebuie să depindă de dorința celeilalte persoane de a se schimba. Acesta se poate simți incapabil să se schimbe. Oricare ar fi motivul pentru care nu se schimbă, fiecare soț ar trebui să arate dragoste și respect, prețuind persoana chiar și cu defectele sale.

Concluzie

Dumnezeu a creat natura bărbatului și a femeii și a creat căsătoria pentru a răspunde nevoilor umane. Cu toate acestea, trăim într-o lume în care căsătoriile și familiile sunt foarte afectate de păcat. Fiecare dintre noi este deteriorat în mod individual de propriile păcate și de păcatele altora care ne-au afectat. Nu putem trăi căsătoria așa cum a vrut Dumnezeu fără harul care ne schimbă și ne ajută să arătăm har celorlalți. Avem nevoie de curățirea Duhului lui Dumnezeu pentru a avea motive pure, dragoste puternică și smerenie care să slujească.

Discuții de grup

- Care sunt unele concepte din această lecție care sunt noi pentru voi? Cum intenționați să vă schimbați atitudinea și comportamentul?
- Ce poate face biserica pentru a consolida căsniciile?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim pentru că ai conceput relația de căsătorie pentru a satisface atât de multe nevoi speciale. Îți mulțumim că ne-ai dat instrucțiuni pentru căsătorie.

Ajută-ne să avem dragostea și înțelegerea necesare pentru a purta celuilalt de grijă așa cum trebuie. Ajută-ne să avem familii care să demonstreze dragostea Ta în lume.

Îți mulțumim pentru harul Tău care ne ajută să iubim așa cum o faci Tu.

Amin

Sarcini de lucru

- (1) Memorizează 1 Corinteni 13:4-8. La începutul sesiunii următoare, scrie sau recitește pasajul din memorie.
- (2) Scrie o lucrare de două pagini în care să descrii nevoile soțului sau ale soției. Dă exemple de comportamente ale soțului sau soției care ajută la satisfacerea acestor nevoi. Folosește versete din Scriptură pentru a susține fiecare dintre problemele pe care le discutați.

Lecția 8

Cele cinci limbaje ale iubirii – Partea 1

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să descrie caracteristicile și comportamentele iubirii adevărate.
- (2) Să explice ce înseamnă să iubești pe cineva necondiționat.
- (3) Să discute despre importanța exprimării iubirii în limbajul primar al iubirii cuiva.
- (4) Să folosească cuvinte de afirmare pentru a exprima dragostea și aprecierea pentru calitățile personale, trăsăturile de caracter și trăsăturile de personalitate ale unui membru al familiei.

Cristian și Ana – o căsnicie în formare

Cristian era frustrat pentru că soția lui era nefericită. El nu înțelegea ce voia de la el. Cristian muncea din greu și le asigura soției și copiilor săi o casă, hrană și tot ce era necesar pentru viață. El îi permitea soției sale să cumpere tot ce își dorea. Soția lui nu trebuia să își facă griji pentru nimic. Ce și-ar putea dori mai mult o soție? Cristian simțea că soția lui nu-i aprecia munca.

Ana era nefericită pentru că voia ca Cristian să-i arate dragostea gândindu-se la anumite lucruri speciale pe care să le facă pentru ea. Cadoul ei preferat de la Cristian era o mică placă de lemn cu numele ei, pe care Cristian o făcuse pentru ea în atelierul său. Ea ar fi vrut ca, în loc ca Cristian să-i spună să-și cumpere orice își dorește, să-i aducă uneori flori.

Cristian și Ana au vorbit despre sentimentele lor și au început să înțeleagă nevoile celuilalt.

Ce presupune dragostea adevărată?

- Ce înseamnă să iubești cu adevărat pe cineva?
- Un student va citi pentru întregul grup 1 Corinteni 13:4-8. Din acest pasaj, enumerați atributele și acțiunile iubirii. Enumerați lucrurile care nu reprezintă dragostea și ceea ce nu face dragostea.

1 Corinteni 13 Dragostea	
Cum este dragostea	Ce face dragostea
Cum nu este dragostea	Cum nu face dragostea

Din acest pasaj s-ar putea părea că dragostea este cunoscută mai mult pentru **ceea ce nu este** decât pentru **ceea ce este**. Dar descrierile a **ceea ce nu este dragostea** ne învață **cum este** dragostea. Dacă dragostea nu este arogantă, atunci cum este? Este opusul ei. Iubirea este umilă.

► Acum enumeră opusul pentru fiecare dintre lucrurile care nu sunt adevărate despre dragoste, așa cum sunt descrise în 1 Corinteni 13:4-8 și în tabelul de mai sus.

Cum este dragostea	Ce face dragostea

Dragostea adevărată:

- Nu este doar un sentiment (deși sentimentele însoțesc adesea dragostea).
- Este oferită prin alegere, nu ca urmare a unei cerințe.
- Este un angajament.
- Se sacrifică.
- Este necondiționată, nu depinde de acțiunile celorlalte persoane.
- Este intenționată, nu accidentală.
- Costă ceva.

- Caută ceea ce este mai bine pentru cealaltă persoană.
- Se exprimă prin dăruire.

Poți dăruia fără să iubești,
dar este imposibil
să iubești fără să
dăruiești.
Iubirea te va costa ceva.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu...” (Ioan 3:16). Adevărata iubire se exprimă prin dăruire. Aceasta nu este întotdeauna dăruirea unui dar tangibil, material. Uneori, darul constă în cuvinte pline de iubire. Uneori, darul este timpul: a fi alături de cineva și a fi disponibil pentru el. Uneori, dragostea este dăruită prin acte de slujire sau printr-o atingere plină de iubire. Dumnezeu Tatăl ne-a iubit atât de mult încât ne-a dat ce avea mai bun, pe singurul său Fiu, pentru ca și noi să putem deveni copiii Săi. Atunci când îi iubim cu adevărat pe ceilalți, vom oferi și noi.

Iubirea adevărată este necondiționată. Ea nu depinde de comportamentul sau de valoarea celui iubit. Ea nu spune: „Dacă faci asta și mă mulțumești în acest fel, te voi iubi. Dar dacă faci asta și mă nemulțumești, nu te voi iubi...”.

Iubirea condiționată spune: „Dacă comportamentul tău îmi place, te voi răsplăti cu expresii de iubire care sunt semnificative pentru tine. Dar dacă nu faci ceea ce vreau eu, voi refuza să-ți ofer expresii semnificative de iubire”.

Iubirea autentică este necondiționată. Ea se va exprima indiferent de ceea ce face sau nu face cel care o primește. Ea se va exprima chiar și atunci când destinatarul nu este capabil să răspundă cu iubire și când nu are nimic de oferit în schimb.

Este important să realizăm că a iubi pe cineva necondiționat nu înseamnă neapărat că îi dăm ceea ce își dorește. Nu înseamnă că eliminăm consecințele comportamentului lor greșit. Înseamnă însă că încercăm întotdeauna să facem ceea ce este mai bine pentru ei. Este dificil să privești o persoană iubită suferind, dar dacă aceasta greșește, experiența suferinței este adesea singurul lucru care o poate îndepărta de la comportamentul său distructiv. Uneori, ceea ce este cel mai bine pentru persoana iubită este să i se permită să lupte. Alteori, cel mai bine pentru noi este să îi ajutăm să iasă din lupta lor. Adesea avem nevoie de un sfat dumnezeiesc și de ajutorul Duhului Sfânt pentru a ști ce ar trebui să facem în aceste situații.

► Ce ne-ar motiva să-i iubim pe alții cu dragoste necondiționată?

► Un student va citi Romani 5:8 pentru întregul grup.

Mulți oameni simt că dragostea lui Dumnezeu se bazează pe performanța lor. Din această cauză, ei nu înțeleg de ce ar trebui să îi iubească necondiționat pe ceilalți oameni. Dar Romani 5:8 ne spune că Dumnezeu deja ne-a iubit atunci când eram dușmanii Lui. El ni l-a dat pe Mântuitorul atunci când eram păcătoși. Dragostea Lui pentru toți oamenii este necondiționată. Dragostea Lui nu se bazează pe comportamentul sau perfecțiunea ta. Dumnezeu te iubește pentru ceea ce ești ca persoană creată după chipul Său.

El vrea ca noi să-i iubim pe ceilalți în același mod în care ne iubește El (Ioan 15:12, Efeseni 5:2, 1 Ioan 4:11). Motivul principal pentru care trebuie să-i iubim pe alții necondiționat este că Dumnezeu ne cheamă la aceasta (Matei 5:43-48, 1 Petru 4:8).

Oamenii se simt iubiți în diferite moduri

Dumnezeu iubește diversitatea. El dă oamenilor personalități unice. Nu există doi oameni la fel în ceea ce privește modul în care gândesc și își comunică sentimentele. Din cauza diferențelor de personalitate, membrii familiei noastre au nevoi care sunt oarecum diferite de ale noastre. Diferențele noastre afectează zilnic relațiile de familie.

Unul dintre modurile în care oamenii sunt diferiți este modul în care își exprimă dragostea și ceea ce îi ajută să se simtă iubiți, apreciați și în siguranță în relațiile cu ceilalți.

Există multe moduri de a exprima dragostea și multe moduri de a-i face pe oameni să se simtă iubiți.³⁴ Gary Chapman enumeră cinci categorii generale de exprimare a iubirii. El le numește "Cele cinci limbaje ale iubirii". Fiecare dintre aceste moduri de manifestare a iubirii reprezintă un întreg sistem de comportament, nu doar o singură acțiune.

Deși fiecare persoană are nevoie să fie iubită în toate cele cinci moduri, se pare că majoritatea oamenilor se simt mai iubiți cu un tip de exprimare a iubirii decât cu celelalte. Celelalte expresii ale iubirii nu au aceeași semnificație pentru ei.

Cinci limbaje ale iubirii

Oamenii își arată dragostea prin:

1. Cuvinte de apreciere
2. Timp de calitate
3. Cadouri
4. Acte de slujire
5. Atingere fizică

În mod similar, oamenii recunosc și acceptă dragostea în aceste cinci moduri.

Un limbaj de dragoste primar

Majoritatea oamenilor recunosc și exprimă în mod natural dragostea în unul sau două dintre aceste cinci moduri. Dacă membrii familiei nu își exprimă dragostea față de un soț sau un copil în limbajul primar al dragostei, este posibil ca acel soț sau copil să nu se simtă iubit, chiar dacă dragostea este manifestată în alte moduri.

O anumită femeie își poate exprima dragostea în primul rând prin faptul că își dedică timpul celor pe care îi iubește. Ea încearcă să fie disponibilă pentru comunicare și interacțiune cu

³⁴ Multe dintre ideile din această secțiune se bazează pe lucrarea, *The Five Love Languages: How to Express Heartfelt Commitment to Your Mate*, (Northfield Publishing, Chicago, 1995).

cei pe care îi iubește. Ea își face timp pentru activități împreună. De asemenea, deoarece acesta este modul principal prin care își arată dragostea, ea recunoaște cu ușurință dragostea pe care ceilalți o au pentru ea. Ea se simte cel mai mult iubită atunci când cineva îi oferă timpul său. Dacă soțul ei îi cumpără cadouri sau face ceva pentru ea, nu înseamnă la fel de mult pentru ea ca atunci când îi oferă timpul său.

Un anumit bărbat își poate arăta dragostea în primul rând prin atingere fizică. Își îmbrățișează soția și copiii și este fericit când aceștia îl îmbrățișează și vor să fie aproape de el. Își poate îmbrățișa prietenii sau cel puțin îi poate bate pe umăr, îi dă un ghiont sau îi să se bată în joacă afectuos. El poate aprecia munca grea a soției sale pentru familia lor, dar nu munca și grija ei este ceea ce îl face să simtă că îl iubește. El se simte iubit atunci când ea stă lângă el și îl lasă să o cuprindă cu brațul sau când îl atinge în diverse moduri afectuoase.

Un vehicul are un rezervor de combustibil. Atunci când rezervorul este gol, vehiculul nu funcționează. Atunci când o persoană primește iubire așa cum înțelege și are nevoie de ea, aceasta îi oferă combustibil emoțional. Atunci când rezervorul emoțional al unei persoane este plin, aceasta are încredere și energie pentru provocări. Ea este mai capabilă să coopereze cu ceilalți. Este mai capabilă să rezolve conflictele. Ea se simte motivată să se perfecționeze și să obțină rezultate.

Atunci când o persoană nu primește iubirea de care are nevoie, îi lipsește combustibilul emoțional. O persoană rareori face eforturi mari pentru realizări sau perfecționări dacă nu se simte iubită.

Dacă nu le arătăm frecvent membrilor familiei noastre iubire în limbajul lor principal de iubire, este posibil ca aceștia să nu realizeze cât de mult îi iubim. Acest lucru este adevărat, indiferent cât de mult simțim că îi iubim. Trebuie să le comunicăm dragostea noastră într-un mod pe care ei îl înțeleg.

Dacă rănim pe cineva în limbajul său primar de iubire, este și mai rău. De exemplu, dacă cuvintele de apreciere sunt cel mai important mod în care ne putem arăta dragostea față de copilul nostru, cuvintele noastre critice îl rănesc pe copil mai mult decât dacă ar avea un alt limbaj primar de dragoste.

Crescând prin dragostea noastră unul pentru celălalt

În Lecția 1 am învățat despre modul în care Dumnezeu i-a creat pe toți oamenii pentru a avea o relație cu El și cu ceilalți. Exprimarea iubirii este o parte importantă a oricărei relații. Este important să înțelegem cum se simt cel mai mult iubiți soții, copiii și alți membri apropiați ai familiei noastre. Această cunoaștere ne permite să ne exprimăm dragostea pentru ei în moduri care sunt cele mai semnificative pentru fiecare dintre ei în parte.

Căsătoria este rareori exact ceea ce oamenii se așteaptă să fie. Oamenii sunt adesea dezamăgiți de diferențele dintre ei și soții lor. Când vine vorba de exprimarea iubirii, poate părea cel mai bine dacă ambele persoane au același limbaj de bază al dragostei. Dacă ar fi

similare, multe neînțelegeri și frustrări ar putea fi evitate. Cu toate acestea, astfel de diferențe pot consolida o căsnicie dacă soții sunt dedicați căsniciei lor și se străduiesc să crească în dragostea lor reciprocă.

Procesul prin care încercăm să ne înțelegem, să ne adaptăm unul la celălalt și să ne arătăm grija în moduri semnificative dezvoltă fiecare persoană și devine o demonstrație minunată de dragoste adevărată. Pe măsură ce ne slujim membrii familiei noastre, demonstrându-le dragostea în moduri care îi fac să se simtă iubiți, creștem în înțelegere și ne dezvoltăm caracterul.

Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi.

- 1 Tesaloniceni 3:12

Atunci când vine vorba de exprimarea iubirii față de soții noștri și față de ceilalți membri ai familiei, este important să realizăm că nu putem exprima iubirea doar în felul nostru sau să ne exprimăm iubirea doar atunci când avem chef. Iubirea este o alegere și un angajament motivat de valoarea relației. În unele cazuri, va trebui să învățăm noi modalități de a ne arăta dragostea. Poate că nu am crescut într-o familie care să își exprime dragostea într-un anumit mod, dar un membru al familiei de astăzi are nevoie să fie iubit în acest mod. În astfel de situații, exprimarea iubirii într-un mod nefamiliar poate să ni se pară ciudat sau inconfortabil la început, dar putem învăța! Este important să nu ne comportăm niciodată ca și cum ar fi o datorie neplăcută sau un inconvenient să ne demonstrăm dragostea. Dacă ni se pare că acționăm dintr-un sentiment de datorie, manifestarea noastră de iubire nu va fi un indiciu al iubirii adevărate.

► Studenții vor citi pentru întregul grup Romani 12:9-10, 16 și 1 Petru 3:7-8. Din aceste versete, numiți mai multe motive pentru care ar trebui să ne pese de modul în care membrii familiei noastre se simt cel mai mult iubiți.

Este important să ne amintim că dragostea este un angajament de autosacrificiu pentru a căuta binele cel mai mare al altei persoane.

Ne naștem cu o natură egocentrică. Iubirea reală pentru ceilalți nu vine în mod natural la niciunul dintre noi. Iubirea adevărată este posibilă prin lucrarea Duhului Sfânt în inimile noastre (Romani 5:5). În calitate de credincioși, trebuie să învățăm să avem modul de gândire al lui Cristos, așa cum a descris Pavel în Filipeni 2.

Când vom face acest lucru:

- nu vom fi motivați de o ambiție egoistă (versetul 3).
- nu vom avea o părere exagerată despre propria noastră importanță (versetul 3).
- îi vom considera pe alții mai importanți decât pe noi înșine (versetul 3).
- vom avea grijă de interesele altora (versetul 4).

Trebuie să ne luăm angajamentul de a crește în dragostea noastră pentru membrii familiei noastre. Trebuie să învățăm să le observăm nevoile și să căutăm modalități de a le satisface. Scopul nostru ar trebui să fie să ne arătăm dragostea pentru ei în modurile în care se simt cel mai mult iubiți.

Noi, ca părinți, ar trebui, de asemenea, să ne învățăm copiii să fie grijulii cu frații, părinții și bunicii lor în aceste moduri. Copiii noștri trebuie să învețe să-și iubească și să-și slujească familiile. Ei pot învăța cum să își exprime dragostea pentru familia lor în cele mai semnificative moduri. Trebuie să-i învățăm prin exemplu. De asemenea, ar trebui să ne facem timp să le explicăm aceste concepte și să-i îndrumăm să le aplice în relațiile lor.

► Care sunt câteva modalități prin care părinții îi pot ajuta pe copiii lor să învețe această iubire dăruitoare de sine pentru alții, începând cu propria lor familie?

Limbajul iubirii 1: Cuvintele de apreciere

Persoanele al căror limbaj primar al iubirii sunt cuvintele de afirmare se simt cel mai mult iubite atunci când ceilalți folosesc cuvinte pentru a-și exprima sincer aprecierea față de ele. Dacă limbajul primar al dragostei unei femei este reprezentat de cuvintele de apreciere, soțul ei își poate exprima dragostea pentru ea vorbindu-i sau vorbind despre ea. El îi poate scrie un bilet în care să-i spună motive specifice pentru care o apreciază. El poate vorbi cu altcineva despre caracterul bun al soției sale sau despre munca sa. Când soția sa îi aude cuvintele, se simte iubită și apreciată.

Putem să le cerem sfatul prietenilor noștri într-un mod care să le confirme valoarea. De exemplu:

- „Dumneavoastră oferiți întotdeauna o perspectivă utilă, așa că aș vrea să aflu ce părere aveți despre acest lucru...”
- „Aveți experiență în această chestiune și mi-ar plăcea să primesc sfatul dumneavoastră.”
- „Știți mult mai multe despre _____ decât mine, așa că dacă aveți sugestii sau recomandări pentru mine, aș fi bucuros să le aud...”

Toate cuvintele de apreciere trebuie să fie rostite cu sinceritate. În caz contrar, ele sunt inutile sau chiar dăunătoare. Cuvintele de apreciere care nu sunt sincere slăbesc relațiile. Ele nu se bazează pe adevăr, așa că cel care le ascultă nu poate avea încredere în motivația vorbitorului.

Cuvintele sincere de afirmare se potrivesc cu realitatea. Ele nu sunt false sau exagerate. Afirmările sincere sunt rostite din inimă. Ceea ce se spune este ceea ce cel care vorbește simte și crede cu adevărat.

Cuvintele de apreciere îl pot motiva pe ascultător pentru o creștere continuă și succese viitoare, dar nu ar trebui să fie niciodată manipulative. Nu ar trebui să încercăm să îi controlăm pe ceilalți cu ajutorul cuvintelor de apreciere.

► Un student va citi Efeseni 4:29 pentru întregul grup. Ce descriere găsim în acest pasaj pentru lucrurile care nu trebuie spuse? Ce ar trebui să producă cuvintele noastre? Sunt unele cuvinte potrivite într-o situație și în alta nu?

Ceea ce le spunem celorlalți ar trebui să fie întotdeauna potrivit și rostit cu bunăvoință. Lucrurile pe care le spunem ar trebui să-I ofere lui Dumnezeu oportunități de a lucra în viețile celor cărora le vorbim. Ceea ce spunem ar trebui să fie constructiv, nu distructiv. Ar trebui să promoveze sănătatea și vindecarea și să nu fie niciodată dăunătoare.

Domenii de apreciere

Există diferite tipuri de cuvinte de apreciere. Nu toate cuvintele de apreciere au aceeași valoare sau importanță. Cele mai calitative cuvinte de apreciere necesită mai multă gândire și efort din partea persoanei care le rostește. Uneori poate fi chiar ciudat să le rostești, dar aceste cuvinte transmit dragostea în cel mai puternic și semnificativ mod.

Complimente legate de aspectul exterior

Complimentele la adresa aspectului cuiva pot fi o modalitate de apreciere, mai ales dacă arată apreciere pentru efortul depus sau pentru modul în care își exprimă personalitatea. Cu toate acestea, complimentarea aspectului cuiva este o apreciere superficială, mai ales atunci când nu are legătură cu esența persoanei.

Persoanele excepțional de atrăgătoare, care au fost adesea complimentate, tind să devină nesigure în privința aspectului lor, deoarece încep să simtă că valoarea lor depinde de acesta și cred că ar trebui să fie perfecte.

Valoarea personală nu este determinată de atractivitate. De asemenea, există limite la ceea ce indivizii pot face pentru a-și îmbunătăți atractivitatea fizică. Din acest motiv, nu ar trebui să se abuzeze de acest tip de apreciere.

Aprecierea realizărilor și meritelor

Un alt mod de a aprecia pe cineva prin cuvinte este de a-l lăuda pentru realizările și performanțele sale. Persoana care vorbește își face timp pentru a-și exprima aprecierea pentru ceea ce a făcut cealaltă persoană, în loc să ia acțiunea acesteia ca fiind de la sine înțeleasă.

Exemple:

- O soție își laudă soțul pentru că și-a atins un obiectiv dificil la care lucra.
- Un soț observă și îi mulțumește soției sale pentru ceea ce a făcut pentru a-l ajuta la un proiect la care lucra.
- Membrii familiei îl felicită pe bucătarul care a pregătit o masă delicioasă de care s-au bucurat.

Atunci când complimentați o performanță sau o realizare, încercați să evitați să faceți persoana respectivă să creadă că dragostea dumneavoastră depinde de performanța ei. De exemplu, dacă îi spuneți fiului dumneavoastră că sunteți mândru de el pentru că a obținut un punctaj bun la un test, ar putea să îl faceți să simtă că îl veți iubi mai puțin dacă obține

un punctaj mai mic. O modalitate de a afirma valoarea persoanei este să spuneți: „Mă bucur că te-ai descurcat bine la acel test. Sunt mândru de tine pentru că ți-ai asumat responsabilitatea de a studia și de a da tot ce ai mai bun”. Dar, oricum ai face-o, nu uita să lauzi realizările care sunt importante pentru el.

Aprecierea caracterului și a efortului

Cel mai bine este să apreciem caracterul unei persoane și efortul care a dus la succesul acesteia, mai degrabă decât să subliniem doar performanțele bune. De exemplu, un copil atlet ar trebui să fie lăudat mai mult pentru efortul său sânguinos și atitudinea bună decât pentru că a câștigat un meci. Puțini sunt cei care pot excela întotdeauna în performanță, dar o persoană poate alege să dea dovadă de un caracter bun, iar caracterul este cel mai important.

Sărbătorirea cuiva pentru cine este

Cea mai bună apreciere recunoaște caracteristicile cuiva: calități personale, trăsături de caracter și trăsături de personalitate. Acest tip de apreciere este mai puternic decât aprecierea realizărilor, deoarece se bazează pe valoarea persoanei în sine, nu pe circumstanțe schimbătoare.

Exemple:

- „Copiii sunt atrași de tine! Ești atât de bun în a le explica lucrurile și ai atâta răbdare cu întrebările lor!”
- „Am încredere în tine pentru că am constatat că ești de încredere.”

În strânsă legătură cu acest tip de apreciere este recunoașterea modului în care Dumnezeu lucrează în viața cuiva, permițându-i să fie într-un anumit fel sau să facă un anumit lucru.

Exemple:

- „Îmi place să văd cum te folosește Dumnezeu în viața tinerilor pe care îi îndrumi. Unul dintre ei mi-a spus că vrea să trăiască pentru Isus datorită faptului că ți-a urmărit viața!”
- „Cred că Dumnezeu te va ajuta cu această sarcină dificilă care ți-a fost încredințată. Mă voi ruga pentru tine!”

Exprimarea bucuriei și a recunoștinței pentru prezența și relația cu persoana respectivă sunt unele dintre cele mai puternice cuvinte de apreciere. Ele exprimă valoarea persoanei.

Exemple:

- „Întâlnirile de familie sunt întotdeauna mai speciale atunci când ești acolo.”
- „Îmi place să fiu cu tine.”
- „Ești prețios pentru mine și te iubesc!”

Note importante legate de cuvinte și afirmații

1. Nu critica sau ridiculiza niciodată caracteristicile fizice ale unei persoane. Oamenii poartă cu ei caracteristicile fizice pe tot parcursul vieții. Nu da niciodată cuiva o poreclă bazată pe o caracteristică fizică, în special pe un defect.
2. Afirmarea punctelor forte, a calităților și a comportamentului bun îl motivează pe ascultător să continue și să crească în ele. Evidențierea defectelor rareori ajută.
3. Oferirea sfaturilor poate presupune defecte la ascultător. Aprecierea poate ajuta o persoană să se simtă mai sigură în timp ce primește un sfat. Dacă trebuie să dai un sfat cuiva, oferă o apreciere puternică împreună cu sfatul.
4. Sugestiile sub formă de plângeri nu sunt motivante. De exemplu, nu ar trebui să spui că o sarcină ar fi trebuit să fie terminată până acum sau să îți exprimi neacceptarea pentru că cineva nu a reușit să o facă. Astfel de afirmații fac ca o persoană să simtă că a eșuat deja. Dacă termină sarcina cu întârziere, ea va simți în continuare că a eșuat.

Cuvinte care rănesc

Persoana care are cea mai mare nevoie de cuvinte de apreciere este cel mai mult rănită de cuvintele contrare. Critica este deosebit de dureroasă și îl face să se îndoiască de valoarea sa ca persoană. Cuvintele pripite, furioase, provoacă răni emoționale din care o persoană s-ar putea să nu se vindece niciodată complet. Acest lucru este valabil mai ales atunci când cel care vorbește nu înțelege durerea pe care au provocat-o cuvintele sale și nu își cere niciodată scuze.

La fel cum cele mai puternice cuvinte de apreciere se referă la valoarea unei persoane, la fel și cele mai negative, cele mai dureroase afirmații sunt un atac personal. De exemplu: „Mi-aș fi dorit să nu te fi întâlnit niciodată.”

Următoarele ca și putere de influență afirmații sunt cele care declară ceva despre esența unei persoane: „Ești ____.” Afirmațiile dăunătoare despre comportament sunt cele care încep cu „Tu întotdeauna ____” sau „Tu niciodată ____.” Aceste afirmații implică faptul că este puțin probabil ca persoana să se îmbunătățească din cauza unor defecte esențiale, de neschimbat.

Dacă cineva este rănit - mai ales dacă este rănit în limbajul său principal de dragoste - va încerca în mod natural să se retragă pentru a nu mai fi rănit. Persoanele care folosesc cuvinte negative nu sunt, de obicei, generoase cu cele pozitive, astfel încât ascultătorul are puține speranțe că poate câștiga o atitudine mai bună prin schimbarea comportamentului său. El nu va fi motivat să își îmbunătățească comportamentul pentru a putea câștiga iubire.

Uneori, oamenii care sunt furioși spun lucruri dureroase pentru că vor să rănească pe cineva. Alteori, cel care vorbește are intenții bune, dar cuvintele sale sunt totuși dureroase. Unii

oameni folosesc cuvinte negative pentru a încerca să forțeze pe cineva să aibă un comportament mai bun, dar acest lucru nu funcționează aproape niciodată.

► Un student va citi Coloseni 3:8 pentru întregul grup. Credincioșii nu trebuie să continue să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu și împotriva altora în aceste moduri.

Discuții de grup

► Descrieți, în propriile cuvinte, dragostea adevărată. De ce avem nevoie de ajutorul Duhului Sfânt ca să fim capabili să-i iubim pe alții așa cum trebuie?

► Explicați ce înseamnă să iubești pe cineva necondiționat. Care este semnificația iubirii necondiționate a lui Dumnezeu pentru tine?

► De ce este deosebit de important să îți exprimi dragostea pentru soțul sau copilul tău în limbajul lor principal de iubire?

► Cum te-a ajutat faptul că ai primit cuvinte de apreciere?

► Cum ți-ai demonstrat iubirea față de membrii familiei tale prin cuvinte de apreciere în această săptămână?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumesc că m-ai învățat despre dragostea adevărată, necondiționată. Îți mulțumesc că ai descris-o în Cuvântul Tău și că mi-ai demonstrat-o prin dragostea Ta pentru mine.

Ajută-mă să învăț să-mi iubesc și să-mi slujesc familia așa cum Cristos m-a iubit și m-a slujit pe mine. Dă-mi posibilitatea să mă concentrez asupra bunăstării soțului, copiilor, fraților și părinților mei.

Îți mulțumesc că îmi amintești importanța cuvintelor pe care le spun. Îmi pare rău pentru cuvintele pe care le-am spus și care au fost dureroase pentru alții și dezonorante pentru Tine. Te rog, ajută-mă să-mi amintesc că ceea ce afirm trebuie să fie încurajator, constructiv și vindecător.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Discută cu un cuplu care are o căsnicie puternică, punându-le întrebări pentru a învăța din viața lor. După ce ai terminat conversația, scrie două alineate despre ideile pe care le-au împărtășit și despre tot ceea ce vrei să aplici în propria căsnicie.

Iată câteva idei de întrebări pe care să le adresezi:

- Care sunt câteva diferențe între personalitățile voastre care v-au afectat relația?
- Cum a crescut fiecare dintre voi datorită acestor diferențe?
- Cum a trebuit să vă adaptați așteptările, perspectiva și comportamentul pentru a vă putea onora și servi unul pe celălalt?
- Care sunt câteva modalități practice prin care vă demonstrați dragostea unul față de celălalt?
- Ce face sau ce spune soțul/soția ta care te ajută să știi că ești iubit(ă)?
- Cum a afectat relația voastră cu soțul/soția relația cu Dumnezeu?

(2) În Proverbe 31:10-31, autorul oferă multe cuvinte de apreciere pentru soția sa. Descrierile comportamentului și ale cuvintelor ei ne spun ceva despre caracterul ei. Pentru ce comportamente își apreciază el soția? Găsește în pasaj:

- Înfățișarea ei
- Realizările și meritele ei
- Caracterul și eforturile ei
- Cine este ea ca persoană
- Cine este ea ca și credincioasă

Ce putem învăța din ceea ce este subliniat în acest pasaj?

Lecția 9

Cele cinci limbaje ale iubirii – Partea 2

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă cele cinci limbaje în care se exprimă iubirea.
- (2) Să discute despre pericolele legate de utilizarea greșită sau de neglijarea fiecăruia dintre cele cinci limbaje ale iubirii.
- (3) Să descrie beneficiile faptului ca un copil să aibă rezervorul emoțional plin.
- (4) Să identifice principalele limbaje ale iubirii ale membrilor apropiați din familie.
- (5) Să enumere modalități specifice de a demonstra dragostea față de membrii familiei pentru fiecare dintre cele cinci limbaje ale iubirii.
- (6) Să își ia angajamentul de a-și demonstra dragostea față de membrii familiei prin intermediul limbajelor primare ale iubirii.

Introducere

În ultima lecție am învățat despre iubirea necondiționată care se dăruiește pe sine. Am învățat, de asemenea, că există cel puțin cinci moduri (limbaje) diferite în care poate fi exprimată dragostea. Cei mai mulți oameni recunosc și exprimă în mod natural dragostea în principal într-unul sau două dintre aceste cinci moduri.

Am discutat despre cuvintele de apreciere și am descoperit modalități practice de a ne comunica dragostea față de membrii familiei. În această lecție, vom afla despre celelalte patru limbaje ale iubirii, apoi vom face aplicații specifice pentru a ne manifesta dragostea față de copiii noștri.

Limbajul iubirii 2: Timpul de calitate

Persoanele al căror limbaj fundamental de dragoste este timpul de calitate se simt cel mai mult iubite atunci când alții își rezervă în mod intenționat timp pentru a fi cu ele. Acest timp este rezervat cu grijă pentru a fi împreună, concentrându-se unul pe celălalt. Este timp pentru plăcere și părtășie.

Timpul de calitate nu este accidental sau de rezervă. Dacă sunteți blocați în trafic sau așteptați la o programare, ar trebui să folosiți timpul cu înțelepciune, dar acel timp nu este, de obicei, același lucru cu timpul de calitate intenționat petrecut împreună. Soțul/soția sau copilul dumneavoastră pot lucra la un proiect împreună cu dumneavoastră, iar acest lucru

este valoros, cu toate acestea, acel timp petrecut împreună poate să nu satisfacă întotdeauna nevoia lor de timp de calitate cu dumneavoastră.

O conversație fără întreruperi este una dintre cele mai bune forme de timp de calitate. Într-o astfel de conversație, fiecare persoană îl ascultă cu atenție pe celălalt. Fiecare renunță la eventuale întreruperi, cum ar fi mesajele text și apelurile telefonice, astfel încât să se poată concentra asupra celeilalte persoane și asupra discuției.

Iată alte câteva modalități prin care puteți arăta că ascultați cu atenție:

1. Mențineți contactul vizual.

2. Ascultați în mod activ. Răspundeți la ceea ce spune cealaltă persoană. Nu vă gândiți doar la ce vreți să spuneți în continuare. În schimb, acordați-vă timp pentru a verifica dacă ați înțeles ceea ce gândește și spune cealaltă persoană. Puteți confirma că ați înțeles corect spunând ceva de genul: „Dacă te-am înțeles corect, simți că...”

3. Nu întrerupeți. Adesea, ascultătorul crede că a înțeles ideea și îl întrerupe rapid pe vorbitor pentru a-și expune părerea. Acest lucru îl face pe vorbitor să simtă că ascultătorul nu și-a făcut timp să-l înțeleagă cu adevărat.

4. Ascultați sentimentele, nu doar faptele. Atunci când încercăm să înțelegem punctul de vedere al unei alte persoane, îi arătăm că o considerăm valoroasă. Ascultând cu inima, îi transmitem că opiniile și sentimentele ei sunt importante pentru noi și că ea însăși ca persoană este importantă pentru noi!

Cel mai bun timp de calitate este atunci când nu faceți nimic altceva decât să comunicați unul cu celălalt, dar și alte forme de timp petrecut împreună sunt valoroase. Familiile pot petrece timp de calitate împreună în fiecare zi în timpul unei mese, concentrându-se în mod intenționat unul asupra celuilalt în timp ce mănâncă împreună.

Citirea de povești pentru copiii mici, joaca împreună sau efectuarea unor activități recreative împreună sunt alte modalități prin care familiile pot petrece timp de calitate împreună. A face împreună un proiect sau un meșteșug care este doar pentru distracție, nu pentru școală, muncă sau slujbă, este, de asemenea, un timp de calitate.

Atunci când cineva este departe de familie, timpul de calitate poate fi petrecut împreună prin discuții la telefon.

Timpul de calitate este un timp rezervat, un timp în care nu vă distrageți și nu vă grăbiți, pentru a vă concentra astfel unul asupra celuilalt și a vă bucura de compania celuilalt. Cel mai bine este să vă rezervați în fiecare zi un timp de calitate cu soțul/soția și copiii.

Când timpul nu este rezervat

Atunci când un soț/soție sau un părinte este un lider de slujire, este deosebit de dificil să-și aloce timp de calitate cu familia. Copiii pastorilor au adesea impresia că oricine

altcineva poate suna și atrage atenția tatălui lor, dar acesta este prea ocupat pentru a-și face timp pentru ei. Se poate părea că timpul petrecut în familie este de obicei sacrificat de dragul slujbei.

Pentru o persoană aflată în slujire, întreruperile nu pot fi complet evitate, dar trebuie să încercați să vă rezervați timp pentru familie. Dacă faceți acest lucru, este mult mai probabil ca ei să înțeleagă obligațiile dumneavoastră obișnuite și necesitățile suplimentare și inevitabilele situații neprevăzute care apar.

Persoana al cărei limbaj de iubire principal este timpul de calitate se simte cel mai puțin iubită atunci când nu petrece timp cu familia sa în mod intenționat și focalizat. Ea se simte cel mai mult rănită atunci când timpul de calitate nu este prioritar și când planurile pentru timp de calitate sunt lăsate deoparte atunci când apar situații neprevăzute. Îi este greu atunci când familia sa este prea ocupată pentru a petrece timp cu ea. Se simte mai puțin valoroasă atunci când membrii familiei nu o ascultă cu toată atenția.

Dacă nu reușiți să îi acordați soțului sau copilului dumneavoastră o atenție personală, este posibil ca acesta să nu simtă dragostea pe care o aveți pentru el, chiar dacă faceți multe alte lucruri pentru el. Un bărbat poate munci din greu pentru familia sa, însă soția sa se poate simți neiubită pentru că este prea ocupat pentru a petrece timp cu ea.

Un băiețel s-a dus la tatăl său pentru a-i spune o poveste pe care o auzise de curând. Tatăl citea o carte, dar s-a oprit pentru a-l asculta un minut, apoi s-a întors să citească din nou cartea, în timp ce fiul său era la mijlocul poveștii. Băiatul a ținut minte tot restul vieții sale ce a simțit în acel moment.

► Cum arată, de obicei, timpul de calitate pentru familia dumneavoastră? Ce dificultăți trebuie să depășiți pentru a putea petrece timp semnificativ împreună?

Limbajul iubirii 3: Cadourile

Persoanele a căror limbaj primar al iubirii este primirea de cadouri se simt cel mai mult iubite atunci când ceilalți le oferă ceva care arată că s-au gândit la ele.

Cadourile care fac o persoană să se simtă iubită sunt oferite cu atenție. Ele sunt alese având în vedere interesele destinatarului. Ele nu sunt neapărat practice sau necesare. Cadourile de iubire nu sunt obiecte sau lucruri care dăruitorul le are, dar nu le mai dorește sau nu are nevoie de ele. Cadourile ar trebui să fie selectate sau făcute în mod intenționat de către cel care le oferă.

Un dar care-l face pe cineva să se simtă iubit nu trebuie să fie scump. Poate fi ceva care durează o clipă, cum ar fi o mâncare specială sau bomboane. Poate fi o amintire vizibilă și durabilă despre relația cu cel care l-a dăruit.

Pentru cineva al cărui limbaj de dragoste principal sunt cadourile, zilele de naștere, aniversările și sărbătorile sunt foarte semnificative. Este deosebit de important ca membrii

familiei să își amintească aceste zile oferindu-le un cadou special. A nu primi un cadou în aceste zile speciale este deosebit de dureros pentru persoana respectivă.

Totuși, oferirea de cadouri nu trebuie să se limiteze la zile speciale, ci trebuie să fie un mod de viață permanent. Soțul/soția, părintele sau copilul unei persoane al cărei principal limbaj de dragoste este primirea de cadouri ar trebui să își facă un obicei din a căuta cadouri care să îl ajute pe cel iubit să își amintească faptul că cineva se gândește la el și că este iubit.

O soție al cărei limbaj de dragoste principal este primirea de cadouri s-ar putea simți foarte puțin iubită dacă crede că soțul ei a încercat să economisească bani, cumpărând-i un cadou de care oricum avea nevoie. Poate că ea are nevoie de o mătură nouă și el i-o dăruiește. Este frumos pentru ea să aibă o mătură nouă, dar acel cadou nu o va face să se simtă iubită.

Cadourile sunt semnificative atunci când arată că persoana respectivă a înțeles și a fost atentă la destinatar. Ele sunt semnificative atunci când nu sunt necesare. Un cadou este semnificativ atunci când a fost gândit, a presupus efort și costuri.

Copiii al căror principal limbaj al dragostei este primirea de cadouri se simt mai iubiți atunci când tatăl lor le cumpără înghețată decât atunci când le plătește factura de la școală, chiar dacă factura de la școală este cu mult mai mare și mai importantă. În loc să cereți ca membrii familiei să aprecieze ceea ce le oferiți în mod obișnuit, găsiți oportunități de a face ceva special pentru ei.

Unii oameni își determină copiii sau soțul/soția să cerșească pentru orice. O persoană care este cumpătată și care cumpără rar lucruri pentru ea însăși s-ar putea să nu-i fie ușor să fie generoasă și să ofere cadouri care par inutile. Ea nu vrea ca membrii familiei sale să înceapă să se aștepte la cadouri. Dar dacă are un soț/soție sau un copil pentru care cadourile sunt semnificative, ar trebui să se străduiască să își depășească tendința naturală. El ar trebui să încerce să perceapă cadourile așa cum le percep ei - ca fiind importante și demne de apreciat. Când oferiți cadouri, oferiți-le cu bunăvoință și cu bucurie!

► Un student va citi 2 Corinteni 9:6-9 pentru întregul grup. În acest pasaj, Pavel îi încurajează pe credincioșii din Corint să dăruiască cu generozitate credincioșilor aflați în nevoie. Pe baza acestor versete, încercați să identificați patru sau cinci motive de generozitate. Cum se aplică principiile din acest pasaj la generozitatea din familiile noastre?

► Ce loc ocupă oferirea de cadouri în familia dumneavoastră? Întâmpinați dificultăți în exprimarea iubirii prin oferirea cadourilor? Care sunt aceste dificultăți și cum le puteți depăși?

Limbajul iubirii 4: Actele de slujire

Oamenii al căror limbaj primar al iubirii este reprezentat de acte de slujire se simt cel mai mult iubiți atunci când alții fac ceva pentru ei.

Actele de slujire răspund unor nevoi practice. Acestea pot fi sau nu lucruri pe care persoana nu a putut să le facă singură. Actul de serviciu poate fi la fel de simplu ca și cum i-ai aduce cuiva o băutură. Ar putea fi îngrijirea unei persoane bolnave. Poate fi ajutarea unei persoane aflate într-o situație dificilă.

În majoritatea familiilor, vor exista perioade lungi de timp în care un membru al familiei să aibă nevoie de o îngrijire personală constantă. Datorită dragostei și angajamentului familiei față de persoana respectivă, familia efectuează în mod continuu numeroase acte de slujire. Chiar dacă atât de mult timp este dedicat actelor de slujire, membrii familiei trebuie să își amintească faptul că dragostea poate fi arătată și în alte moduri, mai semnificative, mai ales dacă limbajul principal de dragoste al acelei persoane nu sunt actele de slujire.

Unele acte de slujire sunt de obicei de rutină și pot fi trecute cu ușurință cu vederea sau luate ca atare. Multe femei își exprimă dragostea prin gătitul și întreținerea zilnică a casei. Un bărbat poate munci pentru a-și întreține familia. Dacă vă serviți deja familia în moduri cotidiene de acest gen, ar trebui totuși să căutați modalități speciale de a face acte de serviciu pentru un membru al familiei cu acest limbaj primar al iubirii.

Atunci când o soție nu manifestă niciun interes față de nevoile mărunte ale soțului ei, ea nu vorbește acest limbaj al iubirii. Ea se poate gândi: „Poate să-și toarne singur apa”. Dar dacă ea ar aduce apă pentru el, și-ar exprima față de el dragostea ei specială.

La fel, un soț ar trebui să dea dovadă de considerație. Atunci când îi acordă soției sale o pauză de la o sarcină pe care o face de obicei, făcând-o în locul ei, el îi onorează rolul și recunoaște că munca ei este istovitoare și importantă.

Un soț poate considera că muncește deja suficient și că este de datoria soției sale să se ocupe de toate treburile casnice. El poate chiar crede că ea ar trebui să fie mai eficientă decât este. Dacă soțul presupune că sarcinile de acasă sunt sub demnitatea sa, arată astfel că el consideră femeile inferioare și mai puțin merituoase. Femeile nu sunt inferioare, iar munca în gospodărie nu este o muncă mai josnică decât cea din afara casei.

Un bărbat poate avea impresia că își asumă rolul de servitor („inferior” soției sale) atunci când ajută acasă, dar nu este adevărat. Dacă se oferă voluntar să ajute, el arată valoarea sarcinii și valoarea persoanei pe care o ajută. Slujirea sa onorează persoana care îndeplinește în mod normal sarcina și își arată aprecierea față de ea. Soția lui nu îl va vedea ca pe un servitor, ci ca pe un om demn de și mai mult respect.

Dacă oamenii ajută cu reticență și cu părere de rău, ei dau de înțeles că sunt forțați să ajute. Actul lor de slujire nu comunică iubire. Dacă, însă, slujesc cu bucurie și depun cel mai bun efort, aceasta arată că aleg în mod liber să servească, deoarece nimeni nu îi poate forța să servească în acest fel. O astfel de slujire plină de bucurie comunică în mod clar dragostea lor. De asemenea, îi ajută să câștige respectul persoanei iubite.

► Când vă este cel mai greu să vă slujiți familia? Cum vi se schimbă perspectiva dacă vă gândiți la slujire ca la o expresie a iubirii?

Limbajul iubirii 5: Atingerile fizice

Persoanele al căror limbaj primar al iubirii este atingerea fizică se simt cel mai mult iubite atunci când sunt atinse cu dragoste de membrii familiei lor.

Există diferite moduri de a arăta afecțiune prin atingere fizică. Unele sunt adecvate în anumite relații și în anumite contexte, dar nu sunt adecvate în alte relații. Iată câteva exemple:

- Îmbrățișarea unuia altuia
- Punerea unui braț în jurul spatelui sau umărului cuiva
- Sprijinirea mâinilor pe umerii cuiva
- Atingerea spatelui sau a umărului cuiva
- A sta împreună
- Ținerea de mână unul cu celălalt
- Sărutarea reciprocă
- Masarea spatelui
- Ținerea în brațe a unui copil
- Netezirea părului unui copil sau pieptănarea lui
- Oferirea unei îngrijiri tandre și blânde atunci când o persoană este bolnavă sau are alte slăbiciuni fizice

Atingerea fizică poate fi, de asemenea, deosebit de semnificativă atunci când cineva trece printr-o perioadă dificilă. În perioadele de doliu, durere, singurătate sau depresie, o îmbrățișare poate fi mai semnificativă pentru cineva al cărui limbaj principal de iubire este atingerea fizică decât orice cuvinte sau acte de slujire.

Pentru persoana al cărei limbaj de iubire principal este atingerea fizică, este important să continuați să vă exprimați dragostea față de ea fizic chiar și atunci când este bolnavă, dacă este posibil. Amintiți-vă că dragostea este necondiționată și presupune sacrificiu de sine. Tatăl din Luca 15:20 și-a îmbrățișat și și-a sărutat fiul care s-a căit, deși fiul său era urât mirositor, murdar și nesuferit din toate punctele de vedere.

Limbajul iubirii de atingere fizică nu se referă neapărat la sex. Activitatea sexuală este o altă categorie de atingere. Dorința de a atinge și de a fi atins poate determina și poate fi exprimată în activitatea sexuală, însă doar activitatea sexuală de una singură nu va fi suficientă pentru o persoană al cărei limbaj de dragoste principal este atingerea.

Dorința de a se simți iubit prin atingere fizică poate provoca tentatații și poate conduce la o activitate sexuală imorală. Este important ca părinții să ofere fiilor și fiicelor lor suficiente expresii de atingere fizică adecvată, non-sexuală, astfel încât nevoile de atingere fizică ale copiilor lor să fie satisfăcute. Un copil care se simte iubit are mai multă putere de a rezista tentației.

Păcatele atingerii fizice

Cei al căror limbaj de iubire principal este atingerea sunt afectați în mod special de brutalitatea fizică. A lovi pe cineva la mână (Galateni 5:20), a lovi pe cineva peste față pentru a-l umili (Matei 5:39) sau a bate pe cineva din abuz de autoritate (Matei 24:48-49) este rău. Datorită acestor pasaje din Scriptură, știm că părinții nu au niciodată dreptul de a-și răni copiii, chiar dacă se simt furioși sau frustrați. De asemenea, Dumnezeu spune că este rău ca copiii să-și lovească părinții (Exodul 21:15).

O disciplină fizică adecvată, controlată, aplicată copiilor de către părinți într-un duh de blândețe (Coloseni 3:21), în scopul corectării și instruirii în neprihănire, nu este păcătoasă. Dimpotrivă, este o cerință a lui Dumnezeu față de părinți, care le permite să salveze sufletele copiilor lor (Proverbe 13:24, Proverbe 19:18, Proverbe 29:15, Evrei 12:5-7).

Orice imoralitate și abuz sexual, inclusiv incestul (Leviticul 20:11-12, 14) este malefic.

Identificarea limbajului tău primar de iubire

Oamenii nu sunt întotdeauna conștienți de limbajul lor primar de iubire. S-ar putea să nu se gândească la modurile în care își exprimă cel mai des dragostea față de ceilalți. S-ar putea să nu știe ce fac ceilalți pentru a-i face să se simtă iubiți. Reflectați asupra a ceea ce știți despre cele cinci limbaje ale iubirii.

- ▶ Cu ce limbaj al iubirii vă exprimați cel mai natural și cel mai des iubirea pentru ceilalți?
- ▶ Care sunt limbajele voastre de iubire principale și secundare? Dacă aveți probleme în a discerne care expresii ale iubirii sunt cele mai relevante pentru voi, iată câteva întrebări care să vă ajute:

- Ce lucruri vă fac fericit?
- Care sunt amintirile voastre preferate?
- De ce vă plângeți (chiar și în tăcere)?
- Ce vă provoacă suferință?

Cele cinci limbaje ale iubirii și copiii

Toți oamenii au nevoie să primească în mod regulat expresii de iubire în toate cele cinci limbaje ale iubirii, dar acest lucru este valabil mai ales pentru copii. Pentru a deveni copii echilibrați și sănătoși din punct de vedere emoțional, acestora trebuie să li se spună și să li se arate în mod constant și frecvent că sunt iubiți necondiționat de către părinții lor.

Atunci când părinții își demonstrează dragostea pentru copiii lor într-o varietate de moduri, de multe ori în fiecare zi, este ca o ploaie blândă și hrănitoare peste solul inimilor copiilor lor.

Nu presupuneți că copiii dumneavoastră știu și simt dragostea pe care o aveți pentru ei. Ei trebuie să vadă în mod frecvent și regulat dragostea dumneavoastră demonstrată în limbajul lor primar al iubirii, precum și în celelalte limbaje ale iubirii.

Determinarea limbajului de iubire primar al unui copil

Gary Chapman și Ross Campbell enumeră aceste idei pentru descoperirea limbajului primar de iubire al copilului dumneavoastră:³⁵

1. Observați cum își exprimă copilul dragostea față de dumneavoastră.
2. Observați cum își exprimă copilul dumneavoastră dragostea față de ceilalți.
3. Ascultați ce solicită cel mai des copilul dumneavoastră.
4. Observați de ce se plânge cel mai frecvent copilul dumneavoastră.
5. Oferiți-i copilului dumneavoastră posibilitatea de a alege între două opțiuni.

S-ar putea să nu fie posibil să se determine limbajul primar de iubire al unui copil înainte de vârsta de cinci ani.

Note speciale privind limbajele iubirii pentru copii

Nu vom intra în detalii despre fiecare dintre limbajele iubirii aici, deoarece fiecare a fost discutat anterior. În schimb, vom remarca doar câteva implicații și aplicații speciale pentru manifestarea iubirii față de copii.

Cuvintele de apreciere

Este deosebit de dificil să oferi aprecieri atunci când cineva greșește sau nu are performanțe bune. Dar dacă puteți găsi ceva sincer și afirmativ de spus, acest lucru îi va motiva pe copiii dumneavoastră și este mult mai probabil ca ei să poată progresa.

Timpul de calitate

Este foarte benefic pentru familii să mănânce împreună cel puțin o masă pe zi și să se concentreze pe discuții între membrii familiei în acest timp.

În familiile cu mai mulți copii, este ușor de neglijat timpul de calitate cu fiecare copil în parte. Cu toate acestea, rezervarea de timp pentru a face ceva special cu fiecare copil în parte îi va ajuta să simtă dragostea pe care o aveți pentru ei. Timpul petrecut împreună le oferă, de asemenea, o oportunitate sigură de a împărtăși gânduri personale pe care s-ar putea să fie reticenți să le împărtășească în fața fraților sau a altor membri ai familiei.

Adesea, copiii cer în mod neașteptat să petreacă timp singuri cu unul dintre părinți. Uneori, înainte de culcare, un copil este sincer și vrea să vorbească despre ceva care îl apasă pe inimă. Este foarte important ca părinții să își facă timp pentru a-și asculta copiii în astfel de momente. De multe ori, un copil se confruntă cu probleme spirituale și, venind singur la mama sau la tata, caută ajutor spiritual. Părinții au o ocazie specială de a-și aduce copiii la Isus în aceste momente.

³⁵ Dr. Gary Chapman și Dr. Ross Campbell, *Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor*, (Northfield Publishing, Chicago, 1997), 101-103.

În timpul pe care îl petreceți cu copiii dumneavoastră, învățați să le adresați întrebări deschise care vă vor ajuta să înțelegeți cum gândesc și ce simt. La întrebările deschise nu se poate răspunde cu „Da” sau „Nu”. Întrebările deschise nu au un răspuns anume. Întrebările deschise încep de obicei cu „De ce...”. „Cum...” sau „Ce...”. Întrebările deschise încep cu fraze precum „Povestește-mi despre...” sau „Ce părere ai despre...”.

În timp ce copilul răspunde la întrebarea dumneavoastră, ascultați-l cu atenție și răspundeți-i în mod corespunzător. În unele cazuri, veți dori să adresați o întrebare suplimentară. Alteori, veți dori să clarificați pentru a vă asigura că ați înțeles ceea ce încearcă să explice. Uneori, va fi nevoie să îi sprijiniți în ceea ce percep sau simt. Este important ca copilul să nu se simtă ca și cum ar fi intervievat, ci ca discuția să fie naturală. Atenția dumneavoastră îl va ajuta pe copil să se simtă auzit, apreciat și iubit.

Dacă vă faceți timp să ascultați cu adevărat ca un copil să vă povestească o istorie, îi transmiteți dragostea pe care i-o purtați într-un mod foarte semnificativ pentru el. Să vă faceți timp să le spuneți copiilor povești sau să le citiți cărți este, de asemenea, o modalitate excelentă de a petrece timp de calitate împreună.

Jocurile comune sau implicarea împreună la un proiect distractiv sunt alte modalități de a petrece timp de calitate cu copiii dumneavoastră.

Unii părinți nu le oferă copiilor lor timp de calitate adecvat. Aceștia încearcă să compenseze acest lucru oferindu-le copiilor cadouri. Cadourile nu pot înlocui timpul de calitate. Copiii au nevoie de mult timp de calitate cu părinții lor, indiferent care este limbajul lor principal de iubire. Nici un cadou nu va înlocui timpul petrecut cu copiii dumneavoastră.

Cadourile

Unii părinți rareori îi cumpără copilului o jucărie sau o carte interesantă, deoarece aceste lucruri nu par necesare. Aceste lucruri pot fi benefice pentru dezvoltarea unui copil și sunt, de asemenea, o expresie a iubirii.

Acte de slujire

Câteva idei pentru a vă exprima dragostea față de copilul dumneavoastră prin acte de slujire:

- Pregătiți-i mâncarea preferată pentru ziua lui de naștere
- Acordați-i o îngrijire tandră atunci când este bolnav
- Ajutați-vă copiii la un proiect școlar
- Efectuați sarcini casnice împreună cu copilul dumneavoastră și exprimați-vă aprecierea pentru munca sa
- Faceți ceva util cu copilul dumneavoastră pentru cineva care nu face parte din familia dumneavoastră

Atingerile fizice

Toți bebelușii și micuții trebuie să experimenteze dragostea prin atingere fizică. Bebelușii au nevoi practice, cum ar fi să fie hrăniți și să li se schimbe scutecele, dar au nevoie, de asemenea, să fie ținuti în brațe, îmbrățișați, mângâiați și sărutați. Această atingere fizică blândă comunică dragostea într-un mod pe care ei îl simt și este esențială pentru sănătatea lor emoțională și mentală.

Pentru un tată, faptul că se bate jucăuș cu fiii săi poate fi o expresie a iubirii. Competiția nu ar trebui să fie dureroasă, dominatoare, scăpată de sub control sau să provoace furie.

Efectele pe termen lung ale acțiunilor și cuvintelor unui părinte

Părinții trebuie să urmeze exemplul lui Dumnezeu în relațiile cu copiii lor. El se ocupă întotdeauna de copiii Săi cu o dragoste perfectă, dăruitoare și necondiționată. El îi disciplinează, îi corectează și îi instruiește pe copiii Săi **din cauza** dragostei Sale pentru ei (Evrei 12:5-7). În contextul unei relații tată/copil, El lucrează în viețile credincioșilor pentru a-i face asemănători cu Sine (Evrei 12:10-11).

Nu este potrivit ca dragostea părinților pentru copiii lor să fie condiționată de comportamentul acestora. Desigur, recompensele pozitive sau consecințele negative ale comportamentului sunt o parte adecvată a educației copiilor, dar expresiile de dragoste nu ar trebui să fie date sau reținute din cauza comportamentului.

Dacă un copil experimentează în mod constant dragostea necondiționată a părinților săi, el va înțelege mai ușor și va avea încredere în dragostea lui Dumnezeu pentru el. Cu toate acestea, este mai dificil pentru cei care au fost abuzați sau neglijăți în copilărie să înțeleagă și să aibă încredere într-un Tată ceresc iubitor, chiar și după ce au crescut.

Înțelegerea pe care o au copiii despre ei înșiși - în special despre valoarea lor ca indivizi - provine aproape întotdeauna din ceea ce aud și percep de la alții. Acțiunile și cuvintele părinților lor sunt cele mai influente, dar și rudele și prietenii au un mare impact.

Prin expresiile de dragoste pe care le primesc la copii se formează imaginea de sine. Atunci când copiilor li se refuză dragostea sau când sunt supuși la abuzuri emoționale sau fizice, acest lucru le afectează viziunea lor despre valoarea de sine într-un mod care le afectează întreaga viață.

Cuvintele părinților influențează modul în care copiii se înțeleg pe ei înșiși. De exemplu:

- **Cuvinte de apreciere:** „Sunt mândru de tine pentru că muncești atât de mult! Știu că poți reuși!” Acest lucru le spune copiilor că efortul merită și că dumneavoastră credeți că pot fi capabili de realizări.
- **Cuvinte care sunt distructive:** „Ești atât de leneș. Nu mă pot baza pe tine pentru nimic!” Acest lucru ar putea determina un copil să creadă că este incapabil să se schimbe și că nu există niciun motiv pentru care ar trebui să încerce să se schimbe

sau să vă câștige respectul, deoarece ați renunțat deja la el. Aceasta ar putea să-i facă pe copii să simtă că i-ați respins.

- **Cuvinte de afirmare:** „Este în regulă. Cu toții facem greșeli uneori, iar apoi învățăm cum să ne descurcăm mai bine data viitoare.” Acest lucru le spune copiilor că este normal să facă greșeli - dragostea dumneavoastră pentru ei nu depinde de performanța lor perfectă. De asemenea, le spune copiilor că ar trebui să se aștepte să poată crește, că există un motiv pentru a continua să încerce.
- **Cuvinte care sunt distructive:** „Ești atât de prost. Mereu o dai în bară.” Acest lucru ar putea să-l facă pe copil să creadă că este inutil să încerce. Ar putea să îi comunice cu ușurință că valoarea lui depinde de o performanță perfectă și, din moment ce greșește mereu, este incapabil să aibă vreodată valoare. Nu va fi niciodată demn de a fi iubit... de părinți sau de oricine altcineva.

Înțelegerea pe care o are un copil despre el însuși ca persoană este modelată de dragostea care îi este exprimată sau refuzată. Capacitatea sa de a relaționa cu ceilalți în mod sănătos este fie dezvoltată, fie împiedicată de relația cu părinții săi. Copilul care este cu adevărat iubit poate învăța să iubească alți oameni cu o iubire dăruitoare, necondiționată. El are, de asemenea, un rezervor de iubire din care se poate inspira.

Iubirea adevărată este un combustibil emoțional pentru copii, la fel ca și pentru adulți.

Beneficiile unui rezervor emoțional plin

Există multe moduri în care copiii beneficiază de pe urma unor rezervoare emoționale pline. Atunci când copiii știu că sunt iubiți, au puterea și stabilitatea de care au nevoie pentru a face față provocărilor și pentru a se dezvolta corespunzător.

Copiii care știu că sunt iubiți necondiționat sunt în siguranță emoțional. Din acest motiv, ei sunt mai pregătiți să accepte disciplina, corecția și îndrumarea din partea părinților. De asemenea, ei sunt mai capabili să reziste tentațiilor cauzate de presiunea colegilor, deoarece sunt siguri de ceea ce sunt și nu au nevoie să le demonstreze celorlalți ceva.

O fată care de obicei flirtează cu băieții se poate comporta astfel pentru că se teme că altfel nu o vor plăcea sau nu îi vor acorda atenție. O fată care este timidă cu băieții se poate teme că aceștia nu o vor plăcea dacă își exprimă cu adevărat personalitatea. Fiicele care primesc afirmare și afecțiune din partea taților lor au mai multe șanse să interacționeze cu băieții în mod sănătos, fără a fi cochete sau timide. Ele sunt în siguranță în identitatea lor datorită iubirii tatălui lor.

Iubirea părintească autentică, necondiționată, exprimată frecvent în toate cele cinci limbaje ale iubirii, îi protejează pe copii de multe rele. Copiii care sunt iubiți nu caută, de obicei, iubire și siguranță din partea altora care intenționează să le facă rău.

Pe scurt, există multe beneficii de a avea un rezervor de combustibil emoțional plin în copilărie:

- Înțelegerea corectă a propriei valori și a sursei acesteia
- Înțelegerea corectă a efortului, a greșelilor, a creșterii și a iubirii necondiționate
- Capacitatea de a învăța să îi iubească cu adevărat pe ceilalți
- Forță și stabilitate pentru a face față provocărilor și a se dezvolta în mod corespunzător
- Securitate emoțională
- Capacitatea de a accepta disciplina, corecția și îndrumarea
- Abilitatea de a respinge influențele greșite ale colegilor
- Probabilitate mai mică de a fi abuzat în relații viitoare

► În ce alte moduri ați văzut cum copiii beneficiază de pe urma faptului că sunt iubiți?

Dezavantajele unui rezervor emoțional gol

Copiii care nu se simt iubiți se pot opune îndrumării, deoarece nu sunt motivați să facă pe plac mamei sau tatălui lor. Fără un rezervor de combustibil emoțional plin, mulți copii nu au o legătură puternică și pozitivă de loialitate cu părintele care încearcă să îi îndrume.

Copiii al căror rezervor de combustibil emoțional este gol sunt mult mai vulnerabili la abuzuri decât copiii care au relații sănătoase și pline de iubire cu membrii familiei. Pentru că nu se simt iubiți, ei pot căuta iubire de la persoane care vor să se folosească de ei sau să le facă rău.

Calitățile familiilor puternice

În aceste lecții am învățat despre cele cinci limbaje primare ale iubirii. Chiar dacă indivizii au de obicei unul sau două limbaje primare ale iubirii, fiecare persoană are nevoie să fie iubită în mod regulat în toate cele cinci moduri. O familie sănătoasă este una în care fiecare persoană hrănește în mod intenționat relațiile cu ceilalți prin rostirea zilnică de cuvinte de apreciere, prin petrecerea de timp de calitate împreună, prin slujire și prin oferirea de atingeri pline de iubire. Oferirea de cadouri unii altora poate să nu fie un eveniment zilnic, dar este totuși o parte importantă a unor relații sănătoase în cadrul unei familii.

► Cum se exprimă cel mai des dragostea în familia dumneavoastră? Este dragostea exprimată în toate cele cinci limbaje ale iubirii? Cât de frecvent sunt împărtășite expresiile de dragoste?

Un studiu nereligios efectuat pe o perioadă de 25 de ani asupra a 14.000 de familii a arătat că multe familii sănătoase, de succes și echilibrate din diferite medii culturale au șase calități comune.³⁶ Unele dintre aceste calități se referă direct la diferitele limbaje ale iubirii, ceea

³⁶ *Fantastic Families: 6 Proven Steps to Building a Strong Family*, (Brentwood, TN: Howard Books, 2008)

ce pare să sublinieze importanța diferitelor expresii ale iubirii. Stinnett și Beam au enumerat aceste șase calități și descrieri pentru fiecare dintre ele:

1. **Angajament.** Membrii familiilor puternice sunt dedicați promovării bunăstării și fericirii celui alt. Ei prețuiesc unitatea familiei.
2. **Aprecieri și afecțiune.** Membrii familiilor puternice își manifestă adesea aprecierea unii față de alții. Ei pot considera că familia lor este bună.
3. **Comunicare pozitivă.** Membrii familiilor puternice au abilități bune de comunicare și petrec o mare parte din timp vorbind unii cu alții.
4. **Timp petrecut împreună.** Familiile puternice petrec timp - timp de calitate în cantități generoase - unul cu celălalt.
5. **Bunăstarea spirituală.** Indiferent dacă merg sau nu la slujbe religioase, familiile puternice au sentimentul unui bine sau al unei puteri mai mari în viață. Această credință le conferă putere și scop.
6. **Capacitatea de a face față stresului și crizelor.** Membrii familiilor puternice sunt capabili să privească stresul sau criza ca pe niște oportunități de a crește.

Aplicație personală

Am analizat multe lucruri în aceste două lecții. Am început cu o discuție despre dragostea autentică, apoi am recunoscut cinci limbaje prin care se exprimă de obicei dragostea. Am învățat despre rezervoarele de combustibil emoțional și despre nevoia pe care o au membrii familiei noastre de a experimenta dragostea noastră pentru ei în limbajul lor principal de iubire. Am vorbit despre modul în care diferențele de personalitate din cadrul unei familii ne pot determina să creștem în dragoste.

După aceea, am explorat în profunzime fiecare dintre cele cinci limbaje ale iubirii, analizând exemple ale fiecăruia dintre ele și pagubele provocate atunci când acestea sunt neglijate sau se face abuz de ele. Am aflat cum copiii beneficiază de pe urma faptului că au rezervoarele emoționale pline și cum suferă atunci când rezervoarele lor sunt golite. Am vorbit mai în detaliu despre cum să ne exprimăm dragostea față de copiii noștri.

Apoi, am observat cum practica celor cinci limbaje ale iubirii este legată de cele șase calități comune ale familiilor sănătoase.

În încheierea acestor lecții, vom discuta despre responsabilitatea dumneavoastră personală: ce puteți face și ce ar trebui să faceți cu ceea ce ați învățat.

(1) Ești responsabil să-ți iubești familia.

Ar trebui să fii dispus să te schimbi în orice este necesar, fără să aștepti ca membrii familiei tale să te iubească. Iubirea adevărată nu așteaptă până când cealaltă persoană îți arată

iubire. Ea se exprimă chiar și atunci când cealaltă persoană pare să o merite cel mai puțin, pentru că dragostea nu se bazează pe vrednicia celui care o primește.

(2) Ești responsabil să faci tot ce poți pentru a-ți exprima dragostea pentru familia ta în modurile cele mai semnificative pentru ea.

Probabil că va trebui să depui un efort suplimentar pentru a-ți demonstra dragostea în una sau mai multe limbaje care nu îți sunt naturale. La început, este posibil ca unele dintre expresiile de iubire să ți se pară nefirești, ciudate sau prosteste.

Învață să observi oportunitățile de a-ți arăta dragostea față de membrii familiei tale. Fii atent la ceea ce ar putea avea nevoie membrii familiei tale la un moment dat. Iată câteva exemple pentru fiecare dintre limbajele iubirii:

- **Cuvintele de apreciere:** Gândește-te: „_____ se simte probabil nesigur în legătură cu ceea ce tocmai a spus. Dar a avut dreptate în ceea ce a spus. Trebuie să îi spun ceva apreciativ”.
- **Timul de calitate: Întreabă:** „Vrei să vorbim despre asta?”. Apoi oprește-te din ceea ce faci, acordă-i toată atenția ta și arată-i cu ajutorul limbajului corpului că îl asculți cu adevărat.
- **Cadourile:** În timp ce îi înmânați cadoul, spuneți: „Am văzut asta și m-a făcut să mă gândesc la tine”.
- **Acte de slujire:** Ridică-te rapid și întreabă: „Pot să îți aduc asta?” sau „Pot să te ajut cu asta?”.
- **Atingerea fizică:** Du-te la el și spune-i: „Arăți de parcă ți-ar prinde bine o îmbrățișare”, în timp ce îl cuprinzi cu brațele.

(3) Ești responsabil pentru emoțiile tale.

Dumnezeu te-a conceput cu nevoia de relații sănătoase cu ceilalți. Dar, indiferent dacă acest lucru este posibil sau nu, Dumnezeu însuși este sursa și satisfacția ta supremă. Familia ta nu este responsabilă în ultimă instanță pentru bunăstarea ta emoțională.

Dumnezeu te iubește perfect, așa cum nimeni altcineva nu ar putea vreodată. El poate suplini orice lipsă pe care o poți avea dacă rămâi în dragostea Sa (Ioan 15:9-11).

Este posibil ca familia ta să nu-și exprime dragostea față de tine în limbajul tău primar. Poate că nu sunt conștienți de limbajul tău primar de iubire și de nevoile tale emoționale. Poate că le lipsește motivația de a-și exprima dragostea pentru tine în modul cel mai semnificativ pentru tine. S-ar putea să le poți explica cum te simți cel mai iubit. Dar nu îi poți face să aleagă să își exprime dragostea pentru tine în acel mod.

Poate că familia ta își exprimă dragostea pentru tine în alte moduri. Pe măsură ce conștientizați limbajele iubirii, vei începe să observi modurile în care familia ta își manifestă

deja dragostea pentru tine. Deși nu îi poți schimba, poți alege să accepți expresiile lor de iubire și să le demonstrezi aprecierea ta pentru această iubire.

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumesc că mi-ai dat familia mea. Ajută-mă să îi prețuiesc pe fiecare dintre ei așa cum trebuie și să cultiv o relație bună cu fiecare dintre ei.

Îți mulțumesc pentru oportunitatea de a mă gândi la modalitățile prin care îmi pot arăta dragostea pentru familia mea. Ajută-mă să învăț să fiu ca Isus: să dau din timpul, energia emoțională și fizică, din resursele mele pentru a-mi binecuvânta și încuraja familia. Ajută-mă să am o inimă umilă, astfel încât să acord prioritate nevoilor celorlalți în detrimentul nevoilor mele. Ajută-mă să fiu conștient de oportunitățile pe care le am de a-mi exprima dragostea pentru fiecare membru al familiei.

Tu mi-ai arătat ce este dragostea adevărată. Te aștepti ca eu să-mi iau față de familia mea același angajament de iubire pe care mi l-ai făcut și Tu mie. Aleg să-mi iubesc soțul/soția și copiii cu o iubire necondiționată și dăruitoare. Dă-mi har și milă pentru multele moduri în care am eșuat. Dă-mi capacitatea de a-i iubi așa cum ar trebui.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Gândește-te la posibilele limbaje primare de iubire ale soțului/ soției și ale fiecăruia dintre copiii tăi. Enumeră numele membrilor familiei tale. Apoi menționează unul sau două limbaje de dragoste principale ale fiecăruia.

(2) Ce expresii ale iubirii vor necesita un efort suplimentar din partea ta? Marchează-le pe acelea. Scrie câteva idei despre cum vei începe să îți exprimi în mod intenționat dragostea pentru familia ta în acele moduri.

(3) Examinează cultura ta, în special propriul tău grup social. Enumeră cele cinci limbaje ale iubirii. Cum se manifestă în cultura ta fiecare dintre limbajele iubirii? Există vreunul dintre cele cinci care este de obicei ignorat? Care sunt câteva modalități specifice prin care oamenii din grupul tău social ar putea demonstra dragostea în moduri mai bune decât cele obișnuite în cultura ta? Scrie câteva alineate în care să oferi răspunsuri la aceste întrebări.

Lecția 10

Problema lipsei de copii

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă și să reacționeze la sterilitate dintr-o perspectivă biblică.
- (2) Să prețuiască fiecare persoană ca fiind una care poartă chipul lui Dumnezeu.

Durerea lui Busaba

Busaba s-a născut într-o țară asiatică. Era fericită când s-a căsătorit cu un tânăr om de afaceri și se așteptau să aibă o viață fericită împreună. Au trecut câțiva ani, iar Busaba nu avea copii. Un medic le-a spus că Busaba nu va putea avea copii. Soțul ei a fost foarte trist și supărat. În cele din urmă a luat decizia de a divorța de Busaba și de a se căsători cu o altă femeie. Busaba este acum bătrână. Locuiește singură într-o casă mică și nu are nicio rudă implicată în viața ei. Pentru că este budistă, speră că într-o zi, într-o viață viitoare, va avea copii, iar rușinea ei va lua sfârșit.

► Dacă ați fi un pastor din comunitatea lui Busaba, ce i-ați spune? Care este mesajul creștin pentru Busaba?

În această lecție vom analiza o perspectivă biblică asupra problemei lipsei de copii.

Copiii și programul de binecuvântare al lui Dumnezeu

Imediat după ce Dumnezeu a creat primul bărbat și prima femeie, le-a spus să aibă copii, să înmulțească populația umană și să umple pământul (Geneza 1:28).

În Vechiul Testament, Dumnezeu promitea uneori binecuvântări nu doar unei persoane, ci mai multor generații dintr-o familie. De exemplu, Dumnezeu i-a promis lui Avraam binecuvântări care nu vor ajunge la Avraam personal, ci la generațiile următoare. Dumnezeu i-a promis lui Avraam că descendenții săi vor fi ca nisipul mării. Fiul lui Avraam, Isaac, a fost conceput în mod miraculos. Apoi, pe măsură ce familia s-a înmulțit cu fiecare generație, numărul tot mai mare de descendenți a demonstrat că Dumnezeu Își împlinea promisiunea.

În Exodul 23:25-27, Dumnezeu i-a spus lui Israel că îl va binecuvânta pe măsură ce avansează în noul său teritoriu. Dumnezeu i-a promis lui Israel că îi va binecuvânta mâncarea, îi va îndepărta bolile, nu va îngădui sterilitatea sau avorturile spontane și îi va distruge pe dușmanii săi. Aceste promisiuni depindeau de ascultarea lui Israel de Dumnezeu, iar Dumnezeu a explicat cerințele Sale (cum ar fi porunca din Exodul 23:32). Promisiunile au fost făcute națiunii, și nu indivizilor. Indivizii urmau să fie afectați de ascultarea sau neascultarea generală a națiunii.

De exemplu, o persoană ar putea fi bolnavă sau o femeie ar putea rămâne fără copii, nu din cauza propriului său păcat, ci pentru că se află într-o națiune care nu este credincioasă lui Dumnezeu. Prin urmare, este posibil ca o femeie fără copii să nu sufere o consecință a propriului ei păcat.

Deuteronomul 7:12-15 este un pasaj cu promisiuni pentru națiunea lui Israel: ei vor prospera, nu vor exista boli și nici sterilitate pentru oameni sau animale. Versetul 12 spune că israeliții vor primi aceste binecuvântări dacă vor asculta de Dumnezeu, deoarece Dumnezeu a încheiat un legământ cu părinții lor. O persoană din Israel ar putea fi săracă sau o femeie ar putea rămâne fără copii, dacă națiunea nu ar fi fost credincioasă lui Dumnezeu.

Copiii erau importanți în planul lui Dumnezeu pentru poporul Său. În alte părți ale acestui curs, vorbim despre faptul că copiii trebuie prețuiți, deoarece sunt creați după chipul lui Dumnezeu. Fiecare copil este valoros și trebuie tratat cu dragoste și grijă. Cu toate acestea, uneori oamenii consideră că un copil este valoros pentru că poate menține familia puternică în viitor. Uneori, un tată prețuiește copiii pentru că aceștia sunt o extensie a propriei sale identități. Trebuie să ne amintim că Dumnezeu dăruiește copii pentru scopurile Sale (Maleahi 2:15).

► Grupul va urmări împreună Psalmul 127:3-5 în timp ce cineva îl citește cu voce tare.

Acest pasaj din Biblie spune că copiii sunt o binecuvântare de la Dumnezeu. Ei sunt ca o moștenire pe care Dumnezeu o binecuvântează. Ei sunt o răsplată de la Dumnezeu. Ei sunt viitoarea protecție și siguranță a familiei în viitor.

Două binecuvântări care sunt menționate uneori împreună în Scriptură sunt viața lungă și nepoții. Iov a fost binecuvântat pentru că a avut zece copii și a trăit suficient de mult pentru a vedea patru generații (Iov 42:13, 16). Binecuvântarea din Psalmul 128:6 este darul de a trăi până îți vei vedea nepoții.

Dumnezeu a binecuvântat familia lui Ionadab cu promisiunea că va exista întotdeauna un bărbat care să conducă următoarea generație a familiei (Ieremia 35:19). Dumnezeu a promis familiei regelui David că vor avea întotdeauna un bărbat care să stea pe tron (2 Samuel 7:16).

Astfel, vedem că binecuvântările lui Dumnezeu pentru familie includ, de obicei, copii, iar copiii sunt o modalitate de a extinde binecuvântările lui Dumnezeu la generațiile viitoare.

Înțelegerea biblică a lipsei de copii

În unele cazuri, lipsa de copii poate însemna că Dumnezeu a blestemat o familie. Biblia ne vorbește despre cazuri în care Dumnezeu a blestemat familii cu infertilitate. De exemplu, pentru că regele Abimelec a procedat greșit, Dumnezeu a împiedicat toate femeile din casa lui să aibă copii până când acesta și-a îndreptat greșeala (Geneza 20:18). Femeile nu au fost vinovate, dar au experimentat rezultatul păcatului regelui.

După ce Adam și Eva au păcătuit, Dumnezeu a spus că întreaga omenire va suferi ca urmare a păcatului lor. Blestemul a inclus relații umane dificile, durere și suferință în timpul nașterii copiilor, muncă dificilă, rezistența pământului la cultivare și, în cele din urmă, moartea (Geneza 3:14-19). Fiecare ființă umană de la Adam încoace a experimentat blestemul încă de la naștere, chiar și fără să fi comis personal vreun păcat. Chiar și Isus, care a fost complet lipsit de păcat, a intrat în creație cu un trup uman care a îndurat condițiile blestemului. Prin urmare, nu putem afirma că suferința unui individ se datorează propriului său păcat. Cu toții îmbătrânim, ne îmbolnăvim, suferim în multe feluri și, în cele din urmă, murim. Aceste probleme, împreună cu problemele legate de nașterea copiilor, sunt toate rezultate ale primului păcat al lui Adam.

Pe lângă păcatul original al lui Adam, suntem afectați de păcatele strămoșilor noștri, deoarece acțiunile lor au creat societatea în care ne naștem. Suntem afectați de păcatele familiei, comunității și națiunii noastre. Credincioșii de pretutindeni din lume îndură condițiile create de o societate pe care nu o controlează. O familie se poate confrunta cu sărăcia pentru că se află într-un loc cu puțină libertate și oportunități. Un copil se poate naște cu un defect fizic, deși nu a făcut nicio alegere de a păcătui (Ioan 9:1-3).

Nu cunoaștem motivele pentru care Dumnezeu dăruiește copii părinților sau permite ca un cuplu să rămână fără copii. Uneori, oamenii care trăiesc într-un păcat nepăsător și răzvrătit au mulți copii și nu îi cresc într-un mod care să-L slăvească pe Dumnezeu (Psalmul 17:14). Uneori, credincioșii devotați nu au copii. Cu siguranță, nu trebuie să presupunem că păcatul unei anumite persoane a dus la lipsa de copii.

Știm că Dumnezeu poate interveni cu vindecare și binecuvântare oricând dorește, dar, în general, credincioșii suportă consecințele lumii. Așteptăm cu credință momentul în care Dumnezeu Își va reînnoi creația (Romani 8:18-23).

Este nedrept să învinovățești o femeie pentru lipsa de copii, ca și cum propriul ei păcat ar fi cauza blestemului. De asemenea, atunci când un copil moare înainte de a se naște, moartea nu are, de obicei, nicio legătură cu ceea ce a făcut mama. Oamenii suferă în multe feluri din cauza păcatului lui Adam, a păcatelor altora și a stării generale a lumii. Deoarece toată lumea a păcătuit, omenirea împărtășește vina generală pentru starea lumii, dar indivizii suferă în diferite moduri specifice.

Miracolele lui Dumnezeu

Isus a arătat dragostea lui Dumnezeu atunci când a vindecat și a făcut minuni. De-a lungul istoriei consemnate în Biblie, vedem multe exemple de minuni ale lui Dumnezeu pentru poporul Său.

Dumnezeu vrea ca noi să trăim fericiți și fără suferință într-o lume frumoasă (Geneza 1:28, 31, 1 Timotei 6:17). Cu toate acestea, prima prioritate a lui Dumnezeu este să ne salveze de păcat pentru ca noi să ne putem bucura de o relație veșnică cu El.

Mântuirea păcătoșilor necesită timp, deoarece oamenii trebuie să ia decizia de a se pocăi și de a crede. Dacă Dumnezeu ar pune capăt tuturor suferințelor acum, puțini oameni s-ar pocăi, deoarece nu ar înțelege răul păcatului. Așa că, în acest moment, suferința în general trebuie să continue în timp ce Evanghelia este predicată în întreaga lume. Nu ne putem aștepta ca minunile să ne rezolve toate problemele și să ne ia toată suferința, deși Dumnezeu face minuni pentru noi ocazional. În cele din urmă, toată suferința va lua sfârșit pentru cei care intră în relație cu Dumnezeu. Dar, între timp, Dumnezeu se întristează împreună cu noi în suferința noastră (Ioan 11:35) și ne mângâie în multe feluri (2 Corinteni 1:3-7).

Unul dintre miracolele lui Dumnezeu este să facă dintr-o femeie fără copii o mamă cu copii (Psalmul 113:9).

Biblia consemnează de cel puțin de șase ori faptul că Dumnezeu a dat un fiu unei femei fără copii. Deși Dumnezeu a mai făcut acest miracol de multe alte ori, aceste șase cazuri au fost consemnate, deoarece copiii erau importanți în istorie. Isaac a fost născut de Sara (Geneza 21:1-3). Iacov și Esau s-au născut din Rebeca (Geneza 25:21, 25-26). Iosif s-a născut din Rahela (Geneza 30:22-24). Samson s-a născut din soția lui Manoah (Judecători 13:2-3, 24). Samuel s-a născut din Ana (1 Samuel 1:20). Ioan s-a născut din Elisabeta (Luca 1:13, 57).

În fiecare dintre aceste șase cazuri, cuplul a avut parte de tristețe pentru că soția nu avea copii. În relatarea biblică, Dumnezeu nu a învinovățit pe nimeni pentru că femeia nu avea un copil. Biblia nu lasă să se înțeleagă că Dumnezeu a fost nemulțumit de vreunul dintre părinți. Luca 1:5-7 spune că Zaharia și Elisabeta erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ascultând în totalitate de poruncile Sale, dar au rămas fără copii până la bătrânețe. Nu există nicio înregistrare că vreunul dintre părinții din aceste șase relatări s-ar fi pocăit sau și-ar fi mărturisit păcatul în timp ce se rugau pentru o minune. Mesajele lui Dumnezeu către părinți nu menționează niciun motiv pentru care aceștia nu ar fi avut deja copii. Aceste cazuri ilustrează faptul că oamenii nu ar trebui să fie învinovați individual pentru lipsa de copii.

Este potrivit să ne rugăm ca Dumnezeu să ne dea binecuvântarea copiilor, dar, în cele din urmă, trebuie să acceptăm decizia lui Dumnezeu. Nu trebuie să presupunem că este voia lui Dumnezeu să dea un copil în fiecare caz, așa cum Dumnezeu nu vindecă fiecare caz de boală sau nu îndepărtează orice fel de suferință.

Apostolul Pavel s-a rugat de trei ori în legătură cu un lucru despre care spunea că este ca un spin în carnea sa (2 Corinteni 12:7-10). Nu știm care era problema specifică, dar se pare că era ceva fizic. Era ceva ce el spera ca Dumnezeu să schimbe, așa că s-a rugat pentru o minune. Dumnezeu i-a spus că, în loc să îndepărteze spinul, îi va da un har care va fi mai mare decât slăbiciunea. Pavel a spus că această slăbiciune specifică îi va aduce slavă lui Dumnezeu, pentru că îl va ajuta să arate puterea lui Dumnezeu. Pavel a continuat spunând

că se bucură de slăbiciuni și suferințe, pentru că acestea oferă o condiție pentru ca Dumnezeu să poată fi glorificat.

Apostolul Pavel a fost un om de mare credință, dar nu a primit întotdeauna minunile pe care și le dorea. El a acceptat voia lui Dumnezeu. Deși preferăm întotdeauna un miracol de binecuvântare din partea lui Dumnezeu, trebuie să acceptăm deciziile lui Dumnezeu. Uneori, El este glorificat mai mult prin modul în care lucrează prin slăbiciunile noastre.

► Dă un exemplu în care Dumnezeu Și-a arătat grija în viața ta fără să facă o minune pe care o sperai.

Reacții culturale la lipsa de copii

Nu toate culturile sunt la fel în ceea ce privește modul în care apreciază copiii. În unele țări, familiile doresc să aibă mulți copii. Copiii pot ajuta la munca care susține familia. Membrii familiei extinse, cu verișori, unchi și alții, îi protejează și îi îngrijesc atunci când este nevoie. Fiecare soție din familia extinsă dorește să adauge membri prin faptul că are copii. Un bărbat care are mulți copii, în special fii, este important în familia extinsă. Se așteaptă ca familia să aibă grijă de membrii vârstnici ai familiei.

În alte țări, majoritatea familiilor trăiesc în orașe și sunt întreținute din munca tatălui și a mamei. La oraș, copiii sunt mai puțin capabili să contribuie la susținerea familiei. Copiii pot fi costisitori pentru a fi întreținuți și educați. În timp, pe măsură ce familiile trăiesc la oraș timp de mai multe generații, este posibil ca acestea să își dorească mai puțini copii. Multe familii din mediul urban își doresc doar unul sau doi copii.

Valoarea copiilor este atât de puternică în multe culturi, încât fiecare cuplu trebuie să aibă copii pentru a se simți respectat și apreciat. O femeie fără copii simte că eșuează în cel mai important rol al său. O femeie care nu se căsătorește niciodată se simte rușinată pentru că nu are copii și nu a fost aleasă să fie soția cuiva.

În multe culturi, familiile doresc să aibă fii care să conducă și să consolideze familia în generația următoare. Fiicele sunt apreciate mult mai puțin. Fetitele pot fi avortate sau abandonate. Unele țări au făcut ilegală aflarea sexului unui copil nenăscut, deoarece foarte multe familiiucid fetele nenăscute. Știm din Scriptură că fetele au o demnitate și o valoare egală cu cea a băieților, deoarece toate sunt create după chipul lui Dumnezeu (Geneza 1:27). Prin urmare, familiile care Îl urmează pe Cristos ar trebui să prețuiască în mod egal atât băieții, cât și fiicele, indiferent de ceea ce este normal în cultura lor.

Dacă o familie are o nevoie puternică de a fi mândră de un copil, poate respinge un copil care are un handicap fizic sau psihic. În unele țări, mulți copii cu handicap se află în orfeline pentru că părinții nu i-au dorit. Acest tratament al copiilor este greșit, deoarece ei sunt creați după chipul lui Dumnezeu și sunt prețioși în ochii Lui, indiferent de capacitățile sau limitările lor.

În unele culturi, practica poligamiei se bazează pe valoarea copiilor. Un bărbat dorește să își mărească numărul de copii având mai multe soții. Biblia ne spune că planul lui Dumnezeu este ca un bărbat să aibă o singură soție (Geneza 2:22-24, 1 Timotei 3:2).

Vechiul Testament consemnează momente în care o soție îi oferea soțului său o femeie slujnică pentru a avea copii. Soția obținea un statut de pe urma copiilor roabei sale. Rahela și Lea, soțiile lui Iacov, i-au oferit fiecare câte o servitoare lui Iacov pentru a obține un statut prin numărul mare de copii.

Folosirea roabelor pentru a adăuga copii a cauzat relații complicate. Sarai i-a dat-o pe Agar lui Avraam, așteptându-se ca propriul ei statut să fie mai bun dacă Agar ar avea un copil (Geneza 16:2-6). Agar a rămas însărcinată și s-a simțit superioară lui Sarai. Sarai a pedepsit-o aspru, încercând să-și restabilească propria autoritate.

Lelia se născuse într-o țară din Africa de Vest. După trei ani de căsnicie, ea încă nu avea un copil. În cultura Leliei, adoptarea unui copil nu scutește femeia de rușinea de a nu avea un copil propriu. Lelia a găsit o femeie însărcinată dintr-o familie săracă din sat și a aranjat să îi cumpere copilul. Timp de luni de zile, Lelia a purtat ceva pe sub cămașă pentru a părea însărcinată. Când a venit timpul să nască, Lelia s-a prefăcut că merge la spital pentru a naște, apoi s-a întors acasă cu copilul din sat.

Dacă un cuplu își dorește copii în primul rând pentru beneficiile acestora pentru familie, este posibil să nu prețuiască un copil ca ființă umană creată după chipul lui Dumnezeu. Ei pot refuza să iubească și să accepte un copil cu handicap. Ei ar putea respinge o fiică pentru că își doresc un fiu. Ei fac ca o femeie fără copii să se simtă rușinată și lipsită de valoare. Nu văd valoarea adoptării de orfani sau de copii fără adăpost. Toate aceste atitudini și acțiuni sunt egoiste și greșite. Îl insultăm pe Creatorul nostru atunci când tratăm rău persoanele din oricare dintre aceste motive (Exodul 4:11, Proverbe 14:31).

Henric al VIII-lea a fost rege al Angliei între 1509 și 1547. Acesta își dorea cu disperare un fiu. Pentru că soția sa avea o fiică, dar nu și un fiu care să fi supraviețuit, Henric a divorțat de ea și s-a căsătorit cu o altă femeie. Când cea de-a doua soție nu a reușit să aibă un fiu, a acuzat-o de trădare și a ordonat executarea ei.

Știința medicală a dovedit că sexul unui copil este determinat de sperma bărbatului. Nu corpul femeii determină dacă va avea un fiu sau o fiică. Cu toate acestea, mulți bărbați sunt furioși pe soțiile lor pentru că au fiice și nu fii.

Un bărbat pe nume Alexandru și soția sa aveau două fiice. Când soția lui Alexandru a mers la spital pentru a naște al treilea copil, Alexandru a sperat că va avea un fiu. Cel de-al treilea copil a fost iarăși o fiică. Alexandru a fost atât de supărat, încât a refuzat să meargă la spital pentru a-și vizita soția sau pentru a plăti nota de plată pentru spital.

În cartea Iov capitolul 24, Iov descrie pe larg acțiunile unui om rău. Una dintre acțiunile menționate este că un asemenea om tratează rău o femeie fără copii (Iov 24:21). Dumnezeu nu este mulțumit atunci când o femeie fără copii este tratată cu răutate.

► Cum apreciază cultura dumneavoastră copiii? Care sunt câteva motive pentru care oamenii doresc să aibă copii?

► Ce nedreptăți se întâmplă din cauza obiceiurilor din cultura dumneavoastră?

Ce spune Dumnezeu?

În cele șase relatări înregistrate în Scriptură, când Dumnezeu a dat un fiu unei femei fără copii, părinții nu au fost învinuiți în niciun fel pentru că nu au avut copii înainte. De fapt, cuplurile au fost alese în mod special de Dumnezeu pentru a fi părinții unor fii speciali. Zaharia și Elisabeta au fost numiți neprihăniți (Luca 1:5-6). Nu ar trebui să presupunem niciodată că o femeie este fără copii pentru că nu L-a mulțumit pe Dumnezeu.

Iov 24:21 spune că a maltrata o femeie fără copii este o acțiune a unei persoane rele. Dumnezeu nu o judecă și nu o maltratează pe femeia fără copii și nici noi nu ar trebui să o facem.

În Isaia 56:4-5, Dumnezeu îi vorbește omului care nu poate avea copii. Dumnezeu spune că, dacă acest om ascultă de Dumnezeu și trăiește în legământul Său, va avea o poziție și o reputație mai bună decât cea pe care ar avea-o dacă ar avea fii și fiice.

Apostolul Pavel s-a numit pe sine însuși tatăl lui Timotei (1 Timotei 1:2), al lui Tit (Tit 1:4) și al lui Onisim (Filimon 10). El s-a numit pe sine însuși tatăl credincioșilor din Corint (1 Corinteni 4:15). El nu era tatăl lor biologic, ci tatăl lor spiritual. Statutul de tată spiritual era mai important.

Matei 12:46-50 ne vorbește despre un moment în care mama și frații lui Isus au venit să Îl vadă pe Isus în timp ce El învăța norodul. Isus a întrebat ascultătorii: „Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?”. El a spus apoi că oamenii care fac voia lui Dumnezeu sunt frații, surorile și mama Lui. Știm că lui Isus Îi păsa de familia sa: chiar și fiind pe cruce a avut grijă de mama sa (Ioan 19:26-27). Dar Isus spunea că familia spirituală este chiar mai importantă decât familia biologică.

Familia de credință nu înlocuiește familia biologică, dar locul unei persoane în familia de credință îi conferă acesteia cea mai importantă identitate. Termenii frate și soră folosiți în biserică arată importanța relațiilor din familia credinței (Coloseni 1:2).

Debora a fost o prorociță care a slujit ca judecător pentru Israel (Judecători 4:4). De asemenea, Debora a condus națiunea lui Israel printr-un război pentru eliberarea de o națiune asupritoare. În Judecători 5:7, Debora s-a numit pe sine însăși o mamă în Israel. Biblia nu menționează niciodată copiii biologici ai Debovei, dar ea a fost considerată o mamă pentru Israel, deoarece a avut grijă de popor prin modul ei de conducere.

Apostolul Petru a spus că femeile care urmează exemplul Sarei sunt fiicele ei (1 Petru 3:6). Imaginați-vă marele statut atribuit Sarei prin această afirmație! Acesta este un statut bazat pe exemplul ei de credință și ascultare, nu pe rolul ei de mamă a lui Isaac.

Toți oamenii care au fost mântuiți prin har, prin credință, sunt numiți copii ai lui Avraam (Galateni 3:7). Lui Avraam i se acordă o mare onoare ca tată a milioane de credincioși. Din exemplele lui Avraam și ale Sarei vedem că Dumnezeu onorează foarte mult paternitatea și maternitatea spirituală.

Apostolul Pavel a descris avantajele de a fi necăsătorit. Persoana necăsătorită se poate concentra asupra relației cu Dumnezeu, fără multe alte responsabilități (1 Corinteni 7:32-35). Chiar dacă persoana necăsătorită nu are copii, Pavel a spus că celibatul este cel mai indicat dacă persoana respectivă poate trăi o viață curată. Datorită acestor afirmații, putem fi siguri că celibatul este voia lui Dumnezeu pentru unele persoane.

La fel ca și celibatul, lipsa copiilor prezintă avantaje. Așa cum Dumnezeu are oportunități speciale pentru cei care sunt singuri, are oportunități și pentru cei care sunt căsătoriți, dar fără copii. Deși nu au ales să nu aibă copii, ei ar trebui să facă tot ce le stă în putință pentru a lucra pentru Dumnezeu.

În singurătate, în lipsa de copii și în orice altă condiție pe care o avem, ne putem încrede că Dumnezeu va lucra prin noi pentru a aduce beneficii spirituale pentru noi și pentru alții (Romani 8:28).

Există mulți copii cărora le lipsesc părinții grijulii. Cel mai probabil, nimeni nu va umple această nevoie în viața lor, dacă unele persoane sau cupluri din familia credinței nu fac un efort pentru a le arăta dragoste.

Suntem chemați să ne prezentăm trupurile ca jertfe pentru Dumnezeu, să trăim în devotament față de Dumnezeu (Romani 12:1).

Rezumat

1. Copiii sunt o binecuvântare de la Dumnezeu și este corect ca un cuplu să se roage ca Dumnezeu să le dea copii.
2. Este greșit să presupunem că este întotdeauna voia lui Dumnezeu să dea un copil în mod miraculos. El nu alege întotdeauna să dăruiască un copil, așa cum nu face întotdeauna un miracol pentru orice altă nevoie.
3. Este greșit să învinovățești o femeie sau un cuplu pentru lipsa de copii. Condiția umană a fost afectată de păcatul lui Adam, de păcatul strămoșilor noștri și de păcatele societății noastre.
4. Ar trebui să iubim și să prețuim în mod egal atât fiii, cât și fiicele, deoarece sunt oameni creați după chipul lui Dumnezeu.
5. O persoană poate fi un tată sau o mamă spirituală care influențează multe generații chiar și fără copii biologici.
6. Dumnezeu oferă oportunități speciale de slujire persoanelor necăsătorite și fără copii.

7. Ar trebui să ne dedicăm lui Dumnezeu și să Îl glorificăm în condițiile pe care El le alege pentru noi.

Misiunea pastorului

Din nefericire, în multe locuri, bisericile urmează mai mult cultura lor decât Cuvântul lui Dumnezeu în ceea ce privește lipsa copiilor în familie.

Un pastor ar trebui să-și învețe poporul să privească lipsa copiilor dintr-o perspectivă biblică, în special așa cum este rezumat în secțiunea anterioară.

Dacă pastorul se roagă pentru o minune pentru un cuplu fără copii, el nu ar trebui să pună responsabilitatea credinței pe seama soției sau a soțului. Când Isus a vindecat un copil mic sau a înviat morți, persoana vindecată sau înviată nu avea credință pentru propria minune. Dacă pastorul este încrezător că Dumnezeu vrea să facă minunea, pastorul ar trebui să aibă credință și să nu dea vina pe soție sau pe soț pentru lipsa de credință.

În Romani 12:15 ni se spune să plângem cu cei care plâng. Un pastor ar trebui să fie conștient de durerea oamenilor din congregația sa. El ar trebui să ia inițiativa de a-i încuraja și mângâia pe cei care sunt îndurerați din cauza lipsei de copii sau a pierderii unui copil. Părinții sunt îndurerați chiar dacă copilul nu s-a născut. Amintiți-vă că atât soția, cât și soțul suferă, chiar dacă o arată în moduri diferite. Un pastor nu trebuie să aștepte ca persoanele îndurerate să vină la el pentru a cere sfat. Un pastor ar trebui să își învețe congregația să se încurajeze și să se susțină reciproc.

Pastorul ar trebui să conducă congregația în construirea de relații și în grija față de persoanele în vârstă fără copii. Membrii familiei de credință ar trebui să trateze aceste persoane ca pe niște părinți sau bunici, arătându-le dragoste, petrecând timp împreună și ajutându-i cu nevoile practice.

Pastorul ar trebui să ajute persoanele necăsătorite și fără copii să găsească modalități de a sluji și de a binecuvânta biserica și comunitatea. Pastorul ar trebui să afirme importanța fiecărei persoane din familia de credință.

Discuții de grup

- Cum privesc oamenii din cultura dumneavoastră copiii? Cum văd ei lipsa copiilor?
- Ce părere au credincioșii din cultura dumneavoastră despre copii? Ce părere au credincioșii din cultura dumneavoastră despre lipsa copiilor?
- Cum s-a schimbat sau cum a fost provocată înțelegerea dumneavoastră despre sterilitate prin studierea principiilor scripturale prezentate în această lecție?
- Există cupluri care s-ar putea să se lupte cu infertilitatea în familia bisericii dumneavoastră? Dacă da, cum poate biserica dumneavoastră să le ofere sprijin și să le ofere un loc sigur în care să își împărtășească luptele?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim pentru familiile creștine. Îți mulțumim pentru soții și soțiile care trăiesc pentru Tine și contribuie la Împărăția Ta.

Ne rugăm pentru acele cupluri care se confruntă cu sterilitatea. Ne rugăm să le mângâi și să le încurajezi inimile. Ajută-le să știe că dragostea Ta pentru ele este neclintită, indiferent de incapacitatea lor de a avea copii.

Dacă este voia Ta ca ei să aibă copii biologici, avem încredere că vei face posibil acest lucru la timpul Tău. Indiferent dacă le vei da sau nu proprii lor copii, ajută-i să fie tați și mame spirituale pentru alții.

Ajută-i pe toți credincioșii să prețuiască fiecare persoană ca fiind creată după chipul Tău.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Scrie o lucrare de două pagini în care:

- Să descrii perspectivele societății tale cu privire la copii și la sterilitate.
- Să explici învățătura Scripturii despre copii.
- Să explici învățătura Scripturii despre sterilitate.
- Să explici în baza principiilor Scripturii de ce un cuplu căsătorit nu ar trebui să fie învinovățit pentru sterilitatea sa.

(2) Încurajează-i pe cei care se confruntă cu sterilitatea.

Opțiunea 1: Descrie în scris cum îți poți demonstra compasiunea și grija față de cineva pe care îl cunoști și care se confruntă cu durerea sterilității. Fii specific și numește câteva lucruri pe care le-ai putea face sau spune și care ar fi o binecuvântare pentru fratele sau sora ta în Cristos.

Opțiunea 2: Scrie un scurt bilet de încurajare pentru cineva pe care îi cunoști și care se confruntă cu durerea infertilității. Încearcă să înțelegi prin ce trec aceste persoane. Spune-le că îți pasă de ceea ce simt. Spuneți-le că te rogi pentru ei. Când le înmânezi biletul, fii disponibil pentru a-i asculta sau demonstrează-ți grija pentru ei într-un mod corespunzător.

Controlul nașterilor

Înainte de a trece la Lecția 11, clasa trebuie **să studieze și să discute Anexa B**. Acesta este o scurtă discuție despre controlul nașterilor, un subiect important legat de căsătorie și familie.

Lecția 11

Dezvoltarea și îngrijirea copilului

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să aprecieze lucrarea minunată a lui Dumnezeu în crearea fiecărei persoane.
- (2) Să creadă că viața umană este sacră.
- (3) Să fie motivat să protejeze viața umană din momentul concepției.
- (4) Să înțeleagă importanța îngrijirii părintești pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor.

Micuțele gemene

Mark și Mary locuiau în India. Erau căsătoriți de câțiva ani și nu aveau copii, când deodată li s-a ivit o oportunitate. Una dintre rudele lui Mary născuse două fete gemene și se simțea incapabilă să aibă grijă de ele. Mark și Mary au acceptat cu plăcere darul celor două fete, dar au întâmpinat dificultăți. Bebelușii s-au născut prea devreme și cântăreau aproximativ 1.359 kilograme fiecare. Noii părinți au trebuit să-și dea seama cum să le hrănească și să aibă grijă de micuțele fete. Au petrecut multe nopți fără somn, dar fetele au supraviețuit și au crescut și au devenit niște copii minunați și sănătoși.

Bebelușul

Dezvoltarea copilului în timpul sarcinii

► Un student va citi Psalmul 139:13-18 pentru întregul grup.

Acest pasaj ne spune că Dumnezeu ne cunoștea încă din momentul în care am fost concepuți în pânțe, chiar înainte ca trupurile noastre să fie formate (versetul 16). Dumnezeu te cunoștea și avea un plan pentru tine înainte de a te naște.

În momentul în care spermatozoizii unui bărbat se unesc cu ovulul unei femei în interiorul acesteia, se concepe un copil. În acel moment, o nouă viață umană - o nouă persoană - ia naștere! Toată informația genetică pentru acea persoană este concentrată în acea nouă celulă. În termen de 24 de ore de la concepție, acea celulă se împarte în două celule. Fiecare dintre aceste celule se divide în alte două celule. Numărul de celule continuă să se înmulțească pe măsură ce fiecare celulă se divide în două. După aproximativ o săptămână, bebelușul, alcătuit din mai multe celule, se atașează de interiorul uterului mamei, unde continuă să crească și să se dezvolte. Fiecare dintre celule conține „codul” pentru crearea acelei persoane (ADN). Celulele urmează instrucțiunile codului și se specializează pentru a forma fiecare parte a corpului.

Până în a treia săptămână de sarcină, încep să se formeze măduva spinării și creierul copilului. În jurul săptămânii a 4-a de sarcină, încep să se formeze ochii bebelușului, inima începe să funcționeze, iar brațele bebelușului încep să se formeze. Până la 12 săptămâni de sarcină, corpul bebelușului dispune de fiecare organ de bază.

Până la 14 săptămâni după concepție, sunt complet formate amprentele digitale unice ale copilului. Până la 16-24 de săptămâni de sarcină, mama poate simți copilul mișcându-se în pântecul ei. În jurul săptămânilor 26-28, plămânii copilului sunt suficient de dezvoltați pentru a respira, iar copilul cântărește aproximativ 1 kilogram. De obicei, bebelușii se nasc în jurul a 38-40 de săptămâni de la concepție. Fiecare copil este o creație minunată și specială făcută de Dumnezeu nostru Creator.

► Un student va citi Eclesiastul 11:5 pentru întregul grup.

Este cu adevărat miraculos modul în care Dumnezeu creează, formează și dezvoltă un copil în pântecul mamei sale. Oamenii nu pot înțelege niciodată pe deplin procesele sau tot ceea ce este implicat în acest fenomen. Cu toate acestea, pe toate continentele, în toate societățile și culturile, dezvoltarea ființelor umane urmează aceeași succesiune și același model. Proiectul Creatorului este perfect!

► Un student va citi Iov 10:8-12 pentru întregul grup.

În aceste versete, Iov folosește analogii care se referă la concepție și la dezvoltarea unui copil în pântecul mamei sale. Iov ne spune că Dumnezeu Creatorul este dătătorul vieții.

Valoarea de a fi creat după chipul lui Dumnezeu

Geneza 1:26-27 și Geneza 9:6 ne spun că suntem creați după chipul lui Dumnezeu. Orice viața umană este sacră. Din acest motiv, este păcat să ucizi orice ființă umană (Geneza 9:5, Exodul 20:13).

În Ezechiel 16:20-21, 36, 38, Dumnezeu Se pronunță hotărât împotriva celor care vor să pună capăt vieții unui copil. El îi avertizează pe israeliți cu privire la sacrificiile de copii aduse idolilor și declară că judecata lor este severă.

În Isaia 46:3-4, Dumnezeu vorbește despre preocuparea Sa pentru omenire în toate etapele de dezvoltare atunci când declară:

Ascultați-Mă, casa lui Iacov și toată rămășița casei lui Israel, voi, pe care v-am luat în spinare de la obârșia voastră, pe care v-am purtat pe umăr de la nașterea voastră: până la bătrânețea voastră Eu voi fi Același, până la căruntețile voastre vă voi sprijini. V-am purtat și tot vreau să vă mai port, să vă sprijin și să vă mântuiesc.

Ce promisiune frumoasă!

Toți oamenii au valoare, inclusiv copiii nenăscuți, cu handicap, cei cu nevoi speciale și persoanele în vârstă. Valoarea unei persoane nu depinde de ceea ce poate face sau dacă ar

putea supraviețui sau nu dacă ar fi singură. Fiecare persoană are valoare, deoarece toți oamenii sunt creați după chipul lui Dumnezeu.

Biblia ne spune că fiecare copil este prețios în ochii lui Dumnezeu încă din momentul în care este conceput (Psalmul 139:13-18). Din acest motiv, știm că suntem ființe umane din momentul conceperii. A pune capăt în mod intenționat unei sarcini prin avort înseamnă a ucide o ființă umană.

Există cel puțin patru moduri în care urmașii lui Cristos ar trebui să lucreze pentru a proteja viețile copiilor nenăscuți și să slujească mamelor.

1. Ei ar trebui să influențeze guvernele și tribunalele din țările lor pentru a adopta legi și a adopta hotărâri care să protejeze copiii nenăscuți de a fi uciși.
2. Ei ar trebui să ofere ajutor practic femeilor însărcinate care simt că avortul este singura lor opțiune, astfel încât să se simtă capabile să protejeze viața copiilor lor.
3. Ei ar trebui să aibă grijă de copiii nedorți.
4. Ei ar trebui să ofere har și ajutor spiritual femeilor care suferă din cauza vinovăției avorturilor din trecut.

Îngrijirea unui copil nenăscut

Este important să realizăm că acel copil pe care o mamă îl poartă în pânțe are un destin etern. Această persoană va exista pentru totdeauna. Din acest motiv, părinții trebuie să aibă grijă de copiii lor în toate aspectele vieții lor: fizic, mental, social/emoțional și spiritual!

► Un student va citi Matei 18:2, 10 pentru întregul grup.

Comportamentul unui bărbat poate afecta sănătatea copilului său nenăscut și poate chiar să îl împiedice să devină tată. Alcoolul, cocaina sau fumatul pot afecta sperma masculină și pot majora șansele infertilității (concepția fiind imposibilă) sau a avortului spontan (un copil care moare în mod natural în timpul sarcinii).

Consumul de substanțe nocive de către o mamă însărcinată, cum ar fi drogurile (prescrise sau ilegale), alcoolul sau țigările, poate prejudicia grav sănătatea copilului ei. Astfel de substanțe împiedică dezvoltarea bebelușului și fac ca acesta să se nască cu probleme fizice sau mentale.³⁷

Unul dintre cele mai importante momente din timpul dezvoltării unui copil nenăscut este atunci când organele și țesuturile se dezvoltă, în special între săptămânile 3-4 de sarcină. În această perioadă, multe femei nu știu încă că au conceput un copil!

► Un student trebuie să citească 1 Corinteni 10:31 pentru întregul grup.

³⁷ Greg Cook & Joan Cook, *The World of Children*, 3rd ed. (Pearson Education, 2013), 85.

Deși o mamă nu poate controla sănătatea copilului său nenăscut, ea ar trebui să îl ajute pe cât de mult posibil, asigurându-se că primește o alimentație bună și că evită substanțele dăunătoare. Dumnezeu spune că copiii sunt prețioși, iar noi Îl glorificăm pe Dumnezeu atunci când îi tratăm astfel.

Este o tragedie atunci când un copil nu trăiește până la naștere. De obicei, moartea unui copil nenăscut nu este rezultatul a ceva ce a făcut mama. Există un mare sentiment de pierdere pentru părinți, iar ceilalți credincioși ar trebui să încerce să-i consoleze în această perioadă.

Nașterea

Deși există obiceiuri culturale unice legate de experiența nașterii, multe aspecte legate de naștere sunt aceleași pentru femeile din întreaga lume. În Geneza 3:16, Dumnezeu a declarat: „Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii...”

Secolele au trecut, iar cuvintele lui Dumnezeu sunt în continuare valabile în întreaga lume. Efectele primului păcat al lui Adam și al Evei se manifestă încă în procesul de naștere. Chiar și Maria, mama lui Isus, nu a fost scutită, ci a experimentat durerea nașterii.

Copilăria timpurie

Dezvoltarea fizică

Un copil își dezvoltă abilitățile fizice în etape previzibile. Un bebeluș își va ține mai întâi capul sus, apoi se va așeza, apoi se va târî, apoi va merge. Atunci când oricare dintre acestea nu se întâmplă într-un interval de timp așteptat, părinții devin îngrijorați. Pe măsură ce copiii continuă să crească, ne așteptăm să îi vedem sărind, cățărându-se și alergând până la vârsta de 4-5 ani. Ei progresează de la a bea doar lapte la a mânca alimente solide. Membrii familiei aplaudă și încurajează aceste evoluții fizice naturale ale copilului lor.

Dezvoltarea mintală

Îngrijitorii ascultă primele plânsete ale nou-născutului și anticipează că bebelușul va emite sunete vesele la aproximativ două luni de viață. Apoi, bebelușul gângurește și începe să repete sunete. Părinții sunt entuziasmați de un copil care spune „Mama” sau „Tata” în jurul vârstei de șase luni. Până la vârsta de un an, bebelușii rostesc de obicei cuvinte, iar până la doi ani, vorbesc în propoziții complete.

Copiii mici ne surprind cu lucrurile pe care și le amintesc. Ei pun multe întrebări. Își amintesc întotdeauna dacă le-ați promis că veți face ceva special cu ei. Dezvoltarea lor mintală este proiectată de Dumnezeu, dar grija părinților și a celorlalți îngrijitori joacă un rol imens în a-i ajuta pe copii să își atingă potențialul maxim.

Dezvoltarea socială și emoțională

Copiii au nevoie ca părinții lor să-i ajute să fie sănătoși pentru a se putea dezvolta fizic. Cu toate acestea, ei au nevoie de și mai mult sprijin pentru dezvoltarea socială și emoțională.

Părinții, profesorii și alți îngrijitori ar trebui să ajute în mod intenționat fiecare copil să se dezvolte din punct de vedere social și emoțional.

Pe măsură ce părinții fac lucrurile prezentate în lista de mai jos, copiii lor sunt ajutați să se dezvolte și să se maturizeze din punct de vedere social și emoțional.

► Citiți această listă. Apoi parcurgeți lista a doua oară. Alături de fiecare element pe care, ca părinte, încercați deja să îl faceți bine, scrieți un exemplu de modalitate specifică prin care faceți acest lucru. Puneți o bifă lângă cele la care nu ați lucrat în mod intenționat. Alături de fiecare dintre acestea, scrieți ceva ce ați putea începe să faceți. Dacă nu sunteți părinte, ați putea selecta elemente din listă la care ați putea lucra pentru copiii care vă sunt rude sau care sunt apropiați familiei dumneavoastră.

Modalități prin care vă puteți ajuta copiii să se maturizeze ³⁸

(1) Prin grija față de voi înșivă

- Gestionați-vă stresul personal.
- Gestionați resursele familiei.
- Oferiți sprijin altor părinți.
- Cereți și acceptați sprijin din partea altora atunci când este nevoie.
- Recunoașteți-vă punctele personale forte și punctele forte ca părinți.
- Stabiliți-vă scopuri clare în stabilirea obiectivelor de creștere a copilului.

(2) Fiind înțelegători

- Observați și înțelegeți copiii dumneavoastră și dezvoltarea lor.
- Recunoașteți modul în care copiii influențează și răspund la ceea ce se întâmplă în jurul lor.

(3) Prin ghidare

- Modelați un comportament adecvat și dorit.
- Stabiliți și mențineți limite rezonabile.
- Oferiți copiilor oportunități de a învăța responsabilitatea. (Oportunitățile trebuie să fie adecvate etapei lor de dezvoltare).
- Formați-le abilități de rezolvare a problemelor.
- Fiți atenți la activitățile copiilor.
- Supravegheați comunicarea și experiențele copiilor cu alți copii și cu adulții.

³⁸ Adaptare după Charles A. Smith, et al., *National Extension Parent Education Model*. (Manhattan, Kansas: Kansas Cooperative Extension Service, 1994). Extras de pe <https://www.k-state.edu/wwparent/nepem/nepem.pdf> on Iulie 31, 2023.

(4) Prin îngrijire

- Exprimați afecțiune și compasiune.
- Cultivați în copii respectul de sine și speranța.
- Ascultați și țineți cont de sentimentele și ideile copiilor.
- Învățați-i bunătatea.
- Asigurați hrana, adăpostul, îmbrăcămintea, sănătatea și siguranța copiilor.
- Sărbătoriți viața împreună cu copiii.
- Ajutați-i pe copii să se simtă conectați la istoria familiei și la moștenirea culturală.

(5) Prin motivare

- Învățați-i să se cunoască pe ei înșiși, pe ceilalți și lumea din jurul lor.
- Stimulați-le curiozitatea, imaginația și interesul pentru cunoaștere.
- Creați condiții benefice de învățare.
- Ajutați copiii să proceseze și să gestioneze informațiile.

(6) Prin susținere

- Găsiți, utilizați și creați resurse comunitare în beneficiul propriilor copii și al comunității de copii.
- Stimulați schimbările sociale pentru a crea medii de susținere pentru copii și familii.
- Construiți relații cu familia, cartierul și grupurile comunitare.

Dezvoltarea spirituală

Pentru că Dumnezeu ne-a creat ființe spirituale (Geneza 2:7), trebuie să-i învățăm pe copiii noștri credința și să-i conducem spre o viață în relație cu Dumnezeu.

► Studenții vor citi pentru întregul grup Psalmul 78:5-8 și Deuteronomul 6:4-9. În ce fel vă supuneți poruncii lui Dumnezeu de a vă învăța familia cu perseverență? Care sunt unele domenii în care trebuie să vă dezvoltați?

Trebuie să luăm în serios poruncile lui Dumnezeu cu privire la învățarea familiilor noastre. În caz contrar, nu reușim să trăim în ascultare de Dumnezeu, iar copiii noștri vor respinge și ei autoritatea lui Dumnezeu.

Există diverse forme de învățare a copiilor, printre care: Citirea Bibliei, cântări despre Isus, memorarea Scripturii, rugăciunea, folosirea întrebărilor și răspunsurilor pentru a-i învăța și conversațiile zilnice. Participarea la viața bisericii este, de asemenea, importantă pentru întreaga familie.

Uneori, părinții își pot ține copiii în brațe în timp ce adorm și le cântă despre credința și dragostea lui Isus pentru noi. Copiii sunt întăriți în credința lor atunci când aud despre dragostea și credincioșia lui Dumnezeu în timp ce experimentează grija plină de dragoste a părinților lor.

Concluzie

Când ești părinte, zilele sunt lungi. Sunt ocupate, sunt obositoare, nu-ți aparțin. Cu toate acestea, în mijlocul plânsurilor, al laptelui vărsat, al scutecelor murdare și al rutinelor zilnice interminabile, ia-ți timp să te oprești și să capeți o perspectivă. Amintește-ți că ai grijă de unul dintre copiii lui Dumnezeu, pe care El, în planul Său etern, ți l-a încredințat ție. El nu îți cere să ai o casă perfectă, un plan bugetar impresionant, mese sofisticate sau haine scumpe pentru copiii tăi. El cere următoarele:

Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta.

Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula (Deuteronomul 6:5-7).

Discuții de grup

- Ce aspecte ale îngrijirii copiilor sunt adesea neglijate în comunitatea dumneavoastră?
- Cu ce dificultăți se confruntă familiile? De ce nu le este ușor să ofere îngrijirea copiilor descrisă în această lecție?
- Cum ar putea credincioșii să ajute mamele însărcinate să aibă grijă de ele și de copiii lor nenăscuți?
- În ce fel ar putea familiile creștine să colaboreze pentru a binecuvânta viețile copiilor mici și ale mamelor lor?
- Cum ar putea biserica să organizeze o slujbă care să se îngrijească de nevoile copiilor mici?

Rugăciune

Tată ceresc,

Ne închinăm Ție, minunatul nostru Creator. Tu ne-ai format în pântecele mamelor noastre și ai avut grijă de noi pe tot parcursul vieții noastre. Ai știut totul despre noi chiar înainte de a ne naște.

Ajută-ne să facem tot ce putem pentru a proteja persoanele vulnerabile, inclusiv pe cele care se află încă în pântecele mamelor lor. Binecuvântează-i pe cei care slujesc mamele însărcinate.

Îți mulțumim că ne-ai încredințat privilegiul și responsabilitatea de a avea și de a crește copii. În timp ce ne crezi și dezvolti copiii, ajută-ne să fim atenți și sânguincioși în îngrijirea și formarea lor.

Dorim să fim ascultători față de Tine în modul în care ne creștem copiii. Ajută-ne să Te reprezentăm bine în fața copiilor noștri. Dă-ne puterea de a-i învăța pe copiii noștri să Te iubească și să se supună Ție.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Citește 2 Timotei 1:3-5; 1 Corinteni 4:17; Filipeni 2:19-23. Scrie un alineat în care să răspunzi la următoarele întrebări:

- Care sunt cele două femei menționate și care era rolul lor în cadrul unei familii?
- Ce influență au avut ele asupra lui Timotei?
- Ce impact a avut influența lor în viața bisericii primare?

(2) Revezi pasajele din Scriptură pe care le-ai memorat în timpul acestui curs: Deuteronom 6:4-9, Romani 6:11-14, Coloseni 3:5-7 și versetele pe care le-ai selectat pentru memorare în Lecția 5, Sarcina 4. Cum te influențează aceste versete pe măsură ce le parcurgi?

(3) Memorează Psalmul 78:4-8. La începutul următoarei ore de curs, scrie sau citează pasajul din memorie.

(4) Roagă-te în mod special pentru fiecare persoană din familia ta în nevoile sale personale. Roagă-te pentru tine însuși.

Lecția 12

Creșterea copiilor cu un scop precis

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să explice responsabilitățile pe care Dumnezeu le-a dat părinților.
- (2) Să înțeleagă importanța dezvoltării timpurii a caracterului.
- (3) Să fie pregătit să planifice în mod intenționat dezvoltarea copiilor în cele nouă domenii ale vieții.
- (4) Să explice interacțiunea dintre liberul arbitru al copilului și influențele exterioare asupra acestuia.
- (5) Să se angajeze în vederea unei ucenicizări fidele a copiilor.

Jonathan Edwards, tatăl unei tradiții de familie

Jonathan Edwards a fost un pastor și teolog respectat care a trăit în anii 1700. El și soția sa, Sarah, au avut unsprezece copii. Sarah a fost o soție și o mamă minunată, având o influență extraordinară asupra formării caracterului copiilor săi. Jonathan însuși a fost un tată dedicat. Se spune că „în fiecare seară, când domnul Edwards era acasă, petrecea o oră conversând cu familia sa și apoi se rostea o binecuvântare asupra fiecărui copil.”³⁹

A. E. Winship, un educator de la sfârșitul anilor 1800, a cercetat moștenirea lui Jonathan și Sarah Edwards, urmărind viețile urmașilor lor până la 150 de ani după moartea lui Jonathan. El a descoperit că moștenirea familiei Edwards includea:

- un vicepreședinte al Statelor Unite ale Americii
- un decan al unei facultăți de drept
- un decan al unei școli de medicină
- trei senatori ai Statelor Unite
- trei guvernatori
- trei primari
- 13 președinți de colegiu
- 30 de judecători
- 60 de medici

³⁹ Acest citat și informațiile pentru această secțiune provin din Larry Ballard, "Multigenerational Legacies - the Story of Jonathan Edwards", YWAM Family Ministries, 1 iulie 2017. Extras de pe <https://www.ywam-fmi.org/news/multigenerational-legacies-the-story-of-jonathan-edwards/> la 11 ianuarie 20.

- 65 de profesori
- 75 de ofițeri militari
- 80 de deținători de funcții publice
- 100 de avocați
- 100 de pastori/ conducători de biserici
- 285 de absolvenți de facultate

Cum este posibilă o moștenire atât de fructuoasă? Ce a fost investit în viețile celor unsprezece copii ai familiei Edwards, astfel încât să producă urmași atât de renumiți prin integritatea, responsabilitatea, spiritul de conducere și serviciile aduse societății? Cu siguranță Jonathan a fost un tată evlavios și harnic, servind drept exemplu de credincioșie pe care copiii săi l-au urmat.

Biblia ne arată că alegerile părinților influențează relația copiilor lor cu Dumnezeu pe parcursul generațiilor viitoare.

► Studenții vor citi pentru întregul grup Deuteronomul 5:9-10 și Deuteronomul 7:9.

Indiferent de alegerile pe care le-au făcut părinții, fiecare persoană are posibilitatea de a-L sluji pe Domnul și de a fi un părinte evlavios pentru proprii copii. Tu și urmașii tăi puteți să-L slujiți cu credincioșie pe Domnul și să experimentați binecuvântările și harul Său. Ești dispus să te angajezi să fii un părinte care Îl slujește pe Dumnezeu cu credincioșie și care îi determină și pe copiii săi să-L cunoască pe El?

Cum Îl cunosc copiii pe Dumnezeu

Când Dumnezeu i-a vorbit prima dată lui Iacov, nu a spus: „Eu sunt Dumnezeul universului” sau „Eu sunt Dumnezeul care a creat lumea”, deși acestea ar fi fost afirmații adevărate. El a spus: „Eu sunt Domnul Dumnezeul tatălui tău Avraam și Dumnezeul lui Isaac...” (Geneza 28:13). Iacov nu și-a început relația cu Dumnezeu fără o cunoaștere prealabilă a lui Dumnezeu. El știa despre Dumnezeu datorită învățăturii tatălui și bunicului său.

Avraam a început o tradiție de închinare la adresa lui Dumnezeu. Mulți alții au crezut în Dumnezeu datorită lui Avraam, chiar înainte de a avea o întâlnire personală cu Dumnezeu. Când Eliezer, slujitorul lui Avraam, s-a rugat, el a vorbit cu Domnul, Dumnezeul stăpânului său Avraam (Geneza 24:12).

Mai târziu, Dumnezeu a fost identificat de mai multe ori ca fiind „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov” (Exodul 3:15, de exemplu). Iosif, în generația următoare, s-a referit la promisiunile pe care Dumnezeu le făcuse lui Avraam, Isaac și Iacov (Geneza 50:24). Iosif se aștepta ca familia sa să fie credincioasă lui Dumnezeu datorită promisiunilor făcute de Dumnezeu generațiilor anterioare.

► Din modul în care S-a prezentat Dumnezeu, ce învățăm despre modul în care oamenii ajung să-L cunoască pe Dumnezeu?

De obicei, oamenii nu intră în relație cu Dumnezeu doar prin ascultarea doctrinelor despre Dumnezeu. De obicei, oamenii învață despre Dumnezeu observând viețile oamenilor care sunt în relație cu Dumnezeu. **Cea mai mare influență spirituală vine de la părinții care sunt devotați lui Dumnezeu.**

Iată câteva întrebări personale foarte importante pe care trebuie să le luați în considerare: Ce învață copiii tăi despre Dumnezeu observându-ți viața? Vor copiii tăi să fie credincioși lui Dumnezeu pentru că văd relația ta cu Dumnezeu?

Responsabilitatea părinților

Dumnezeu le dă părinților o mare responsabilitate. „Învăță pe copil calea pe care trebuie să o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea” (Proverbe 22:6).

Părinții ar trebui să fie hotărâți în a-și învăța copiii să-L urmeze pe Dumnezeu. Părinții trebuie să înțeleagă responsabilitatea lor de a-și îndruma și instrui copiii.

Responsabilitatea pentru formarea copiilor aparține în primul rând părinților, nu societății, școlii sau bisericii. Un părinte ar trebui să se asigure că copiii săi sunt în biserică, dar nu ar trebui să presupună că biserica îi va instrui copilul în locul său.

► Un student va citi Efeseni 6:1-4 pentru întregul grup. Ce ar trebui să facă tații?

Educația copiilor nu este doar responsabilitatea mamei. Tatăl are responsabilitatea supremă pentru protecția spirituală a familiei sale.

Părinții au o responsabilitate serioasă de a-și forma copiii pentru viață. A fi instruit pentru viață nu înseamnă a fi instruit pentru o ocupație, ci înseamnă a fi instruit pentru a trăi corect, o viață pe care Dumnezeu o va binecuvânta. Părinții nu trebuie să-și lase copiii să urmeze păcatul, sperând că se vor converti mai târziu.

Scriptura ne avertizează să nu învățăm filosofii greșite ale lumii.

► Un student va citi pentru întregul grup Coloseni 2:8.

Acest text din Scriptură ne avertizează că putem fi "jefuiți" crezând o filozofie greșită și acceptând un stil de viață greșit. Lumea ne poate "jefui" de copiii noștri învățându-i să urmeze căile lumii în loc să-L urmeze pe Cristos.

Cel mai bine este ca întreaga educație pe care o primesc copiii să fie dată de profesori și părinți creștini. În locurile în care nu există școli creștine, părinții ar trebui totuși să se asigure că copilul învață o viziune corectă asupra vieții. Educația laică poate învăța copilul ateismul, evoluția și umanismul. Copiii sunt deosebit de vulnerabili la învățăturile false (Efeseni 4:14), iar părinții trebuie să își protejeze copiii. Pastorii ar trebui să învețe cum să predice o doctrină care să-i protejeze pe oameni împotriva filosofilor greșite. Pastorii și învățătorii ar trebui să ofere familiilor informații care să le ajute să-și educe copiii în adevăr.

Instruirea timpurie

► Cineva a scris o carte intitulată *Children Are Wet Cement (Copiii sunt ciment ud)*. Ce credeți că înseamnă acest titlu?

Părinții ar trebui să înțeleagă că copiii învață despre viață și decid ce este important încă de când sunt foarte mici. Caracterul se formează la vârsta timpurie.

Cea mai mare parte a uceniciei va avea loc înainte ca copiii să ajungă la vârsta adolescenței. Cele mai multe dintre obiectivele privind alfabetizarea biblică, caracterul și obiceiurile personale, sociale și spirituale ar trebui să fie formate înainte de adolescență.

Încă înainte de vârsta de cinci ani, un copil asimilează noțiunile de bază despre modul în care oamenii se raportează unii la alții și ce fel de comportament duce la rezultatele dorite. El înțelege dacă este tratat echitabil sau nu, dacă este pedepsit sau recompensat în mod consecvent. El știe dacă este iubit. Știe dacă sentimentele sale contează pentru ceilalți. El știe dacă poate fi iertat atunci când greșește. A învățat fie să își recunoască, fie să își ascundă greșelile și păcatele. A decis dacă poate avea încredere sau nu în persoanele cu autoritate, dacă le pasă de el și dacă își vor ține promisiunile.

Copiii învață din cuvintele și exemplele părinților lor, chiar și atunci când părinții nu se străduiesc intenționat să-i învețe (Efeseni 5:1). Exemplele adulților modelează ideile copiilor despre viață. Copiii învață ce este important văzând ce este important pentru adulți. Observându-i pe adulți, copiii învață cum să se poarte cu ceilalți, cum să reacționeze în situații și cum să își îndeplinească responsabilitățile. Această educație începe încă de la nașterea copilului.

Uneori, părinții cred că oferă o lecție doar atunci când îi explică unui copil ce trebuie să facă. Cu toate acestea, un părinte își învață, de asemenea, copilul de fiecare dată când este observat de copil.

Un copil îi privește pe adulți și învață cum să reacționeze la stres. El învață cum să se poarte cu străinii. El învață cum să trateze persoanele care au un statut inferior. El învață cum să răspundă la critici. El învață cum să răspundă la nevoile celorlalți. Părinții își învață copiii mereu, chiar și atunci când nu știu că o fac.

Dacă copilul este criticat în mod constant, el învață să-și ascundă greșelile, să găsească scuze și să dea vina pe alții. Când va deveni adult, el va fi critic, ipocrit și secretos. Dacă există un conflict constant în casă, el va deveni timid sau agresiv. Dacă membrii familiei îl ridiculizează, el poate refuza să socializeze cu oamenii sau poate deveni un bătauș. Dacă părinții îl fac mereu să se simtă rușinat, el învață să trăiască cu vinovăție, fără să simtă niciodată că este acceptat de Dumnezeu. Dacă nu poate îndeplini niciodată standardul de comportament pe care îl cer părinții săi, el se va răzvrăti în cele din urmă împotriva acestora și se poate alătura unui grup de alți rebeli care devin pentru el ca o familie de substituție.

Dacă oamenii sunt răbdători cu el, el învață să fie răbdător cu ceilalți. Dacă oamenii îl încurajează, el are încredere să încerce. Dacă este lăudat, el se simte valoros și este dispus să acorde credit celorlalți. Dacă vede corectitudine, el vrea să fie corect.

Dacă un părinte încalcă regulile, dar își obligă copilul să se supună, copilul crede că într-o zi va fi suficient de mare pentru a încălca și el regulile. Dacă părintele este nepoliticos cu ceilalți, copilul poate spera să devină suficient de puternic pentru a fi nepoliticos cu ceilalți. Dacă părintele consideră că problemele și nevoile copilului nu sunt importante, copilul crede că într-o zi va fi un adult care poate avea grijă de el însuși și nu va ține cont de nevoile altora.

Părinții ar trebui să demonstreze în mod constant supunerea față de Dumnezeu. Copiii trebuie să știe că părinții lor ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă un părinte arată că propria voință este mai importantă decât autoritatea lui Dumnezeu, copiii se vor aștepta să trăiască în același mod. Un părinte ar trebui să le explice adesea copiilor motivele unei decizii și factorii luați în considerare. Acest lucru îl învață pe copil cum să ia decizii.

Copiii învață atunci când părinții lor se joacă cu ei. Ei trebuie să învețe corectitudinea, considerația și receptivitatea față de ceilalți. Joaca dezvoltă abilitățile copilului. Obiectivele jocului în familie sunt învățarea, dezvoltarea personală și plăcerea de a se distra cu membrii familiei. Competiția în jocul în familie este bună, dar nu trebuie să aibă ca scop dominarea celorlalți, astfel încât învingătorul să se bucure de un sentiment de superioritate. O întrebare de luat în considerare în timpul unui joc este: „Se bucură toată lumea de joc?”. Dacă doar câștigătorul se bucură de joc, înseamnă că se urmărește un scop greșit. Dacă oamenii se enervează sau se simt frustrați în timpul unui joc, jocul nu servește scopului corect.

Părinții arată că își prețuiesc copilul atunci când își fac timp pentru activitățile acestuia. Părinții ar trebui să își ajute copilul la proiectele școlare, să confecționeze sau să repare jucării, să îi ofere copilului spațiu personal în casă, să îi asculte poveștile și glumele și să îl consoleze atunci când este supărat.

Părinții ar trebui să îi cunoască pe învățătorii copiilor lor. Aceștia ar trebui să participe la toate întâlnirile programate cu profesorii pentru a afla informații despre situația școlară a copilului lor. Ambii părinți ar trebui să participe, dacă este posibil. Dacă tatăl nu merge, se pare că alte lucruri sunt mai importante decât copilul său. Părinții ar trebui să le pună întrebări profesorilor cu privire la note și la lucrurile care se întâmplă la școală. Este mai probabil ca profesorii să ofere tot ce au mai bun pentru un copil și să îl protejeze de eventuale maltratări dacă știu că părinții sunt interesați de copii.

Oamenii care locuiesc împreună ca o familie se cunosc foarte bine. Ei învață nevoile și defectele celorlalți. Se pot iubi unii pe alții și își pot demonstra această iubire mai mult decât pot iubi pe oricine altcineva din lume. Dacă nu se iubesc, se pot răni reciproc mai mult decât oricine altcineva. Unii oameni se poartă cu membrii familiei mai rău decât cu străinii. Un cămin creștin ar trebui să fie un loc în care se manifestă răbdarea, iertarea, grija și bunătatea.

Munca copilului

Un copil mic are nevoie de timp pentru joacă și odihnă în fiecare zi. Un copil are nevoie de timp pentru a se relaxa, pentru a-și folosi imaginația, pentru a citi cărți, pentru a se juca de-a meșteșugitul sau de-a construi ceva și pentru a se bucura de natură. Având în vedere că familiile lucrează împreună în fiecare zi pentru a cultiva grădina sau pentru a îndeplini alte sarcini, este bine ca și copiii să participe la munca în familie, dar părinții ar trebui să-și amintească și alte valori.

Orele lungi de muncă sunt dificile pentru un copil, nu doar din cauza efortului fizic, ci și pentru că munca dată copilului este de obicei repetitivă și monotună. El vrea să găsească timp pentru activități care să îi stimuleze imaginația. Este trist dacă un copil este forțat să muncească atât de mult, încât singurul său timp liber este petrecut mâncând și dormind, pentru a fi nevoit să muncească din nou mai târziu.

„Când o persoană nu mai are simpatie pentru tineri, utilitatea sa pe pământ este pe cale să se termine.”
- George MacDonald

Unele familii se confruntă cu dificultăți economice și simt că au nevoie de venitul obținut din munca copiilor lor. Cu toate acestea, dacă nu le oferă copiilor lor o educație, situația familiei lor s-ar putea să nu se schimbe niciodată. Dacă un copil muncește și nu merge la școală, este posibil ca acesta să muncească pe salarii mici toată viața. Cele mai multe profesii și oportunități de afaceri vor fi inaccesibile pentru el.

Unii oameni oferă educație propriilor copii, dar sunt dispuși să profite pe nedrept de copiii din familiile sărace, angajându-i pentru ore lungi pe câmp, la muncile casnice sau la vânzarea ambulantă, știind că nu sunt educați. Creștinii ar trebui să lucreze împreună pentru a găsi soluții mai bune pentru familiile din comunitatea lor.

Copiilor le poate plăcea să muncească dacă au sarcini care le dau un sentiment de realizare. De asemenea, le poate face plăcere să lucreze cu părinții lor dacă aceștia îi încurajează. Părinții ar trebui să aibă așteptări rezonabile în ceea ce privește ceea ce poate face un copil și ar trebui să ofere feedback constructiv într-un mod pozitiv, astfel încât copiii lor să fie motivați să continue să învețe și să se dezvolte.

Este bine pentru copii să aibă responsabilități zilnice pentru a-i învăța să fie de încredere și atenți. Părinții ar trebui să afirme verbal calitățile de caracter pe care le văd la copilul lor în timp ce lucrează, cum ar fi inițiativa, sârguința, atenția și perseverența. Părinții ar trebui să-și învețe copiii principiile de muncă predate în Cuvântul lui Dumnezeu.

Este bine pentru copii să aibă posibilitatea de a câștiga bani pe care pot alege să îi cheltuiască. Ei învață valoarea muncii lor și învață cum să își folosească banii în cel mai bun mod. Un copil care muncește pentru a câștiga bani își poate da seama că nu ar trebui să-i cheltuiască pe toți pentru bomboane, ci că poate cumpăra ceva util ce poate păstra. Părinții ar trebui să își instruiască copiii să se gândească la bani și să îi folosească în mod evlavios.

Este bine ca copiii și adolescenții să fie familiarizați cu diverse tipuri de muncă care le dezvoltă abilitățile. Este bine ca un tânăr să aibă posibilitatea de a lucra cu persoane cu abilități diferite pentru a învăța.

► Ce situații legate de munca copiilor există în societatea dumneavoastră? Ce ar trebui să facă părinții? Ce ar trebui să facă biserica?

Dezvoltarea copilului cu un scop precis

Părinții sunt responsabili pentru dezvoltarea caracterului copiilor lor. Un cuplu de creștini, Matt și Mary Friedeman, au enumerat calitățile pe care doreau să le dezvolte la copiii lor. După ce au făcut lista, au revizuit-o și au făcut planuri de acțiuni care să-i ajute pe copiii lor să dezvolte fiecare dintre aceste calități. Procesul nu avea să fie rapid. Aceste calități nu apar brusc. Părinții trebuie să fie intenționați și consecvenți pe parcursul anilor de creștere a copiilor lor. Lista de mai jos conține câteva calități enumerate de soții Friedman.⁴⁰ Alte calități au fost adăugate la listă.

Categoria	Calități pe care trebuie să le aibă persoana până la vârsta de 18 ani
Spiritualitatea	<ul style="list-style-type: none"> • Să știe că sunt purtători ai chipului lui Dumnezeu, cu valoare eternă • Să știe că sunt păcătoși care au nevoie de un Mântuitor • Să își ia un angajament față de Cristos • Să aibă o viață devoțională zilnică • Să practice darurile spirituale • Să fie pregătiți pentru slujirea creștină • Să rămână puri din punct de vedere sexual până la căsătorie
Cunoașterea Bibliei	<ul style="list-style-type: none"> • Să înțeleagă doctrinele creștine fundamentale • Să fi memorat versetele cheie din Scripturi (300 de versete) • Să cunoască istoriile din Biblie • Să cunoască cărțile Bibliei • Să cunoască Cele Zece Porunci și Predica de pe Munte • Să cunoască temele evanghelice ale păcatului și mântuirii din întreaga Biblie

⁴⁰ Matt Friedeman, *Discipleship in the Home*, (Wilmore: Francis Asbury Society, 2010), 31-33

Viziunea biblică asupra lumii	<ul style="list-style-type: none"> • Să știe cum să-și apere credința • Să fie capabili să răspundă la marile întrebări ale vieții dintr-o perspectivă biblică. • Să înțeleagă ce face creștinismul să fie unic printre religiile și cultele lumii
Intelectul (Educația)	<ul style="list-style-type: none"> • Să fi primit o educație creștină, dacă este posibil • Să fie consacrați în disciplina de a citi sau de a asculta podcast-uri sau videoclipuri instructive • Să urmeze o facultate sau o formare profesională, în funcție de darurile și chemările lor
Caracterul	<ul style="list-style-type: none"> • Să practice autocontrolul • Să fie umili - să poată să-și ceară scuze • Să demonstreze respect pentru autoritate • Să vorbească cu bunătate • Să învețe să folosească timpul cu înțelepciune - să se disciplineze în utilizarea social media, divertisment și altele.
Banii și slujirea	<ul style="list-style-type: none"> • Să înțeleagă grija lui Dumnezeu pentru cei săraci • Să practice generozitatea și slujirea celor săraci • Să practice zeciuiala și economisirea • Să învețe cum să folosească un buget financiar
Relațiile	<ul style="list-style-type: none"> • Să iubească și să se înțeleagă cu frații • Să dea dovadă de politețe în mediul social • Să învețe cum să fie prieteni loiali • Să fie capabili să vorbească cu adulții cu respect și încredere
Sănătatea	<ul style="list-style-type: none"> • Să practice o bună igienă • Să facă exerciții fizice în mod regulat • Să mănânce orice fel de mâncare le este servită • Să aleagă alimente sănătoase atunci când este posibil
Abilitățile	<ul style="list-style-type: none"> • Să-și dezvolte darurile pe care Dumnezeu le-a dat • Să-și dezvolte abilitățile prin disciplina unei practici consecutive

Matt Friedeman a descris ce au făcut el și soția sa după ce au enumerat aceste calități.

De îndată ce am avut calitățile de mai sus pe o singură foaie de hârtie, am trasat o linie pe mijlocul foii și ne-am întrebat: „Acum, ce trebuie să facem pentru a ne face partea noastră pentru a dezvolta aceste calități la copiii noștri?”. Pe partea stângă a foii de hârtie, am notat responsabilitățile noastre de părinți.⁴¹

Dacă aceasta vi se pare o responsabilitate mare, nu uitați că Dumnezeu ne-a dat 16-18 ani pentru a face ucenici din copiii noștri. Este important:

1. Să puneți în aplicare un plan de ucenicie.
2. Să stabiliți ritualuri de familie, cum ar fi o masă zilnică și câteva minute de învățătură/formare structurată.
3. Să faceți din ucenicie o parte firească a vieții de zi cu zi, folosindu-vă de numeroasele ocazii de a preda și instrui.
4. Să roștiți în mod continuu Cuvântul lui Dumnezeu asupra copiilor dumneavoastră.
5. Să nu renunțați niciodată, chiar și atunci când nu reușiți.

► Alegeți câteva elemente din tabelul de mai sus și descrieți ce pot face părinții pentru a atinge în mod intenționat aceste obiective.

Factorul voinței umane

► Uneori cineva poate spune: „Experiențele mele m-au făcut să fiu genul de persoană care sunt”. O afirmație similară este „O persoană este produsul mediului său”. Sunt adevărate aceste afirmații?

Oamenii sunt creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Oamenii fac alegeri reale și nu sunt controlați de instinct sau de mediu. De-a lungul Scripturii, Dumnezeu îi cheamă pe oameni să aleagă să facă binele și să respingă răul.⁴² Dumnezeu îi judecă pe oameni pentru deciziile lor.

Mediul și experiențele noastre ne influențează, dar nu ne controlează, pentru că, în calitate de oameni după chipul lui Dumnezeu, facem alegeri reale. Acest lucru înseamnă că un copil poate face în cele din urmă alegeri care sunt contrare casei și mediului în care a fost crescut. Un copil care provine dintr-o familie păgână în care viața păcătoasă era o normă poate să se pocăiască și să trăiască pentru Dumnezeu. Un copil care provine dintr-o familie creștină poate alege să nu-L urmeze pe Dumnezeu.

Deși oamenii fac alegeri reale, ei nu sunt complet liberi. Biblia ne spune că ne naștem cu o natură care are tendința de a păcătui (Psalmul 51:5, Psalmul 58:3). Oamenii au o tendință

⁴¹ Matt Friedeman, *Discipleship in the Home*, 33.

⁴² Iosua 24:14-15, Ezechiel 33:10-11, Apocalipsa 22:17.

naturală de a se împotrivi autorității, de a alege propria direcție, de a ceda ispitei, de a-i înșela pe alții și de a fi egoiști (Efeseni 2:1-3). Copiii nu sunt neutri, așteptând să fie conduși în orice direcție. Copiii caută rapid modalități de a-și servi propriile dorințe, chiar dacă trebuie să mintă și să nu asculte pentru a obține ceea ce vor. În plus, știm că Satana încearcă să-i înșele și să-i ispitească (Efeseni 2:2, Apocalipsa 12:9).

Părinții trebuie să înțeleagă că doar instrucțiunile nu sunt suficiente pentru a-l determina pe copil să facă ceea ce trebuie. Există o luptă spirituală (Galateni 5:17). Părinții trebuie să se roage ca Duhul lui Dumnezeu să influențeze și să conducă copilul. Părinții ar trebui să depindă de Dumnezeu pentru înțelepciune și pentru puterea de a fi exemple spirituale bune. Părinții ar trebui să se roage cu fervoare pentru ca copilul lor să se pocăiască și să experimenteze renașterea spirituală la o vârstă fragedă.

Chiar dacă copilul este convertit, părintele nu trebuie să se aștepte ca acesta să fie ca un creștin matur. Atitudinile și sentimentele sale nu vor fi consecvente. Este posibil ca el să cedeze uneori tentației. Atâta timp cât copilul manifestă dorința de a face ceea ce este corect, părintele nu ar trebui să îl descurajeze spunându-i că nu reușește să trăiască ca un creștin. În schimb, părintele ar trebui să laude comportamentele bune ale copilului și să îl încurajeze să se roage pentru ajutorul lui Dumnezeu în luptele sale.

Deși fiecare om se naște cu o tendință spre păcat, fiecare om are, de asemenea, nevoie de Dumnezeu. Duhul Sfânt îi vorbește fiecărei persoane și îi dă dorința de a avea părtășie cu Dumnezeu. Știm că avem ajutorul lui Dumnezeu atunci când îi învățăm pe copiii noștri Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu, ca un avocat, se află în interiorul copilului, confirmând adevărul și dându-i acestuia dorința de a fi în relație cu Dumnezeu.

Timpul devoțional în familie

Familiile ar trebui să se întâlnească zilnic pentru câteva minute de lectură biblică, discuții și rugăciune. Ar trebui să participe atât părinții, cât și toți copiii din familie. Tatăl ar trebui să conducă, dar el poate cere membrilor familiei să citească Scriptura și să participe în diferite moduri.

Timpul devoțional nu trebuie să urmeze întotdeauna același model. Acest timp poate avea o varietate de formate și poate include istorisiri biblice, povestiri din istoria creștină și din misiunile creștine, discuții pe marginea unor întrebări, folosirea întrebărilor și răspunsurilor memorate pentru a preda adevăruri doctrinare, citirea de materiale creștine, cântări creștine, memorarea Bibliei, teatru și diverse tipuri de rugăciune.

Exemplu de activitate de timp devoțional: Alegeți o povestire biblică și puneți membrii familiei să o însceneze.

Pastorii ar trebui să aloce timp pentru a-și învăța biserica despre timpul devoțional în familie. Părinții ar trebui să-și amintească faptul că Dumnezeu le-a dat responsabilitatea de a-și învăța copiii Cuvântul lui Dumnezeu (Deuteronom 6:5-7).

Discuții de grup

- Care sunt unele concepte din această lecție care sunt noi pentru voi? Cum intenționați să aplicați adevărul pe care l-ați învățat?
- Ce poate face biserica pentru a consolida familiile și a ajuta părinții în creșterea copiilor?
- Cum ar putea oamenii din biserică să lucreze împreună pentru a ajuta la provocarea de a-i pregăti pe copii să-L urmeze pe Cristos?
- Care sunt câteva exemple de practici zilnice pe care ar trebui să le urmeze familiile?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim că ai creat familia și că ai dat oamenilor marele privilegiu de a fi părinți.

Ajută-ne să ne iubim copiii așa cum îi iubești Tu. Ajută-ne să ne amintim mereu că ei sunt creați pentru a Te cunoaște și a Te sluji.

Dă-ne dragostea, răbdarea și înțelegerea de care avem nevoie pentru a-i forma și influența pe copii să Te urmeze.

Dă-le putere credincioșilor din bisericile noastre să echipeze familiile, tinerii și copiii pentru a fi puternici în credință și ascultare.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Studiază fiecare dintre următoarele pasaje. Folosește aceste pasaje pentru a scrie trei pagini despre ceea ce ne învață Scriptura despre responsabilitatea părinților:

- Geneza 18:17-19
- Deuteronom 6:4-9
- Psalmul 78:1-8
- Coloseni 3:21
- Efeseni 6:4
- 1 Timotei 3:4-5, 12
- 2 Timotei 3:14-17
- Matei 18:5-6

(2) Fie că ești sau nu părinte, alege cinci obiective pentru a dezvolta calitățile enumerate în tabelul din această lecție. Scrie trei modalități practice de a-i ajuta pe copiii tăi să atingă fiecare dintre cele cinci calități selectate.

(3) Dacă ești părinte, scrie un plan și angajamentul tău de a avea devoțiuni zilnice cu copiii tăi. Responsabilizează-te în fața cuiva pentru planul și angajamentul pe care ți l-ai luat.

Lecția 13

Probleme legate de creșterea copiilor

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să adopte perspectiva lui Dumnezeu cu privire la disciplina și corecția copiilor.
- (2) Să se angajeze să creeze un mediu familial bun pentru ucenicia copiilor.
- (3) Să înțeleagă responsabilitatea unui copil față de Dumnezeu.
- (4) Să fie echipat cu idei practice pentru situațiile zilnice de parenting.

Susanna Wesley - o mamă cu scopuri precise

Susanna Wesley a dat naștere la 19 copii, dar, din cauza condițiilor de atunci, nouă dintre ei nu au trăit prea mult. Printre cei 10 copii pe care i-a crescut s-au numărat John și Charles Wesley. Fiul ei, John, după ce a devenit adult, i-a cerut să scrie o descriere a metodelor ei de creștere a copiilor, iar ea i-a trimis o scrisoare cu această descriere.⁴³

Copiii au fost învățați Rugăciunea Domnească de îndată ce au început să vorbească și o repetau în fiecare dimineață și seară. Copiii citeau împreună un capitol din Scriptură în fiecare zi. În acele vremuri, majoritatea femeilor erau slab educate, dar Susanna a insistat ca toți copiii să fie învățați să citească. Ea a acordat prioritate alfabetizării mai degrabă decât învățării de a munci.

Susanna a spus că răzvrătirea este rădăcina tuturor păcatelor și a mizeriei. Ea și-a învățat copiii să își controleze impulsurile și să se supună autorității. Ea spunea că orice act de ascultare ar trebui lăudat chiar dacă nu era îndeplinit perfect. Greșelile puteau fi tolerate, dar orice nesupunere intenționată trebuia pedepsită.

Familia lua întotdeauna masa împreună, iar copiii învățau să mănânce ceea ce li se servea fără să se plângă.

Corecția și disciplina

Biblia ne spune că „Nebunia este lipită de inima copilului...” (Proverbe 22:15). Psalmistul spune că copiii se nasc spunând minciuni: „...mincinoșii se rătăcesc odată cu ieșirea din pântecul mamei lor” (Psalmul 58:3). Pentru că acest lucru este adevărat, părinții au responsabilitatea de a-și corecta copiii.

⁴³ Eliza Clark, *Susanna Wesley*, (London: W. H. Allen & Co, 1886), 30-36. Accesibil online pe: <https://archive.org/details/susannawesley00clariala/page/30/>.

Imaginați-vă că îi oferiți unui copil de 3 ani posibilitatea de a alege între a mânca o bomboană chiar acum sau a primi un bol de bomboane peste o săptămână. Chiar dacă un părinte i-ar explica copilului opțiunile, majoritatea copiilor ar alege să mănânce imediat o singură bomboană. Această ilustrație ne arată că explicația nu este suficientă pentru a corecta comportamentul greșit al unui copil, deoarece:

1. Un copil nu poate înțelege un raționament matur (1 Corinteni 13:11).
2. Un copil nu poate vedea consecințele complete și pe termen lung ale acțiunilor sale.
3. Un copil nu este suficient de matur pentru a-și controla impulsurile și dorințele cu ajutorul raționamentului.

Poate că pare crud să provoci durere fizică unui copil, dar un părinte iubitor o face pentru a preveni un rău mai mare: „Cine cruță nuiua urăște pe fiul său, dar cine-l iubește îl pedepsește îndată” (Proverbe 13:24). De exemplu, un copil mic care se joacă în apropierea unui foc poate cădea în el și poate fi grav rănit pentru că nu înțelege pericolul. Dar dacă mama lui îl plesnește ușor atunci când se apropie prea mult de foc, durerea mică a plesniturii va preveni durerea mai mare a arsurii.

Unii oameni au suferit abuzuri fizice din partea unor persoane care nu îi iubeau. Experiența lor îi face să urască gândul ca cineva să pedepsească fizic un copil. Cu toate acestea, un părinte care neglijează corecția adecvată provoacă multe probleme copilului său mai târziu.

► Studenții vor citi Proverbe 19:18 și Proverbe 29:17 pentru întregul grup.

Corecția ar trebui să înceapă atunci când copilul este suficient de mare pentru a înțelege că se împotrivește părinților săi. Chiar și un copil foarte mic conștientizează când refuză să coopereze.

Cea mai mare parte a corecției trebuie să se realizeze cât timp copilul este mic și maleabil (Proverbe 22:15). Așa cum lutul se întărește cu timpul și devine mai greu de modelat în forma dorită, tot așa și caracterul unui copil devine mai greu de format odată cu trecerea timpului. Dacă un copil își nesocotește în mod persistent părinții după vârsta de 10 ani, părinții nu reușesc în corecția pe care o aplică, iar șansele lor de succes final devin mult mai mici. Corecția fizică devine din ce în ce mai puțin eficientă pe măsură ce copilul crește. Este o greșeală ca părintele să creadă că corecția va fi mai ușoară când copilul va fi mai mare - ea va fi mai dificilă și, în cele din urmă, va deveni imposibilă.

Pe măsură ce un copil devine un adult tânăr, el sau ea nu mai poate fi corectat fizic ca atunci când era copil. Un tânăr sau o tânără are nevoie de respect, chiar dacă comportamentul lor nu este matur. Părintele poate folosi alte forme de corecție, cum ar fi limitarea timpului de divertisment, de utilizare a telefonului sau a activităților sociale, dar comunicarea plină de dragoste și atentă va fi cea mai importantă. Părintele trebuie să realizeze că tânărul ia decizii reale și, deși părintele are influență, nu poate împiedica tânărul să își exercite voința personală și să experimenteze consecințele deciziilor.

Unii părinți nu sunt siguri cât de severi ar trebui să fie atunci când aplică pedepse fizice unui copil. Dacă un copil se comportă în continuare cu furie și rebeliune după corecție, înseamnă că pedeapsa nu a fost suficient de severă (acest principiu nu se aplică în cazul unui copil care este prea mare pentru a fi corectat în mod eficient cu pedepse fizice). Corecția ar trebui să fie suficient de severă pentru a-l face pe copil să regrete nesupunerea sa și să aleagă să se supună autorității. Corecția nu trebuie să provoace răni. Corecția care provoacă vânătăi sau semne pe piele care rămân mai mult de câteva minute poate fi prea severă.

Biblia folosește ilustrația pedepsei fizice pentru a explica modul în care Dumnezeu Se poartă cu copiii Săi.

► Studenții vor citi pentru întregul grup Proverbe 3:11-12 și Evrei 12:5-8.

Aceste pasaje din Scriptură ne spun că Dumnezeu Își disciplinează copiii pentru că îi iubește. În mod similar, un tată își disciplinează fiul pentru că îl iubește. O disciplină adecvată este un semn de dragoste. O lipsă de disciplină este o lipsă de dragoste.

Corecția fizică îl învață pe copil autocontrolul, deoarece acesta învață să reziste unei tentații, știind că va fi pedepsit dacă va greși. Pe măsură ce rezistă tentației de a greși, el își dezvoltă un caracter mai puternic. Când va fi matur, el va rezista tentației pentru că înțelege consecințele, și nu din cauza pedepsei fizice. Cu toate acestea, un copil care nu este corectat în mod constant devine un adult prea slab pentru a rezista tentației chiar și atunci când știe că ceva este rău pentru el.

Imaginați-vă un părinte care îi dă copilului său doar bomboane pentru că acesta le vrea. El nu vrea să îl facă pe copil nefericit, dar îi face rău acestuia. La fel, un părinte care cedează mereu în fața comportamentului copilului face rău caracterului și condițiilor viitoare ale acestuia. Biblia spune chiar că un părinte își urăște copilul dacă nu-l corectează (Proverbe 13:24).

Un copil care trăiește într-o casă fără limite nu este fericit. Limitele aduc siguranță. Dacă un copil învață că obține ceea ce vrea certându-se și agitându-se, o va face tot timpul, dar nu va fi fericit. Copiii sunt fericiți atunci când se simt în siguranță și dirijați în limite, fără să simtă că trebuie să lupte și să se împotrivească controlului pentru a avea ceva. Un copil indisciplinat este rareori fericit.

Când copilul devine adult, lumea nu-i va oferi tot ceea ce-și dorește. El nu va fi respectat și promovat dacă este nepolitic, egoist și iresponsabil. Un părinte ar trebui să își crească copilul într-un mod care să îl pregătească pentru viață. Părinții trebuie să-și amintească faptul că nu cresc copii - ei cresc adulți.

Un părinte ar trebui să explice și să demonstreze că corecția pe care o aplică copilului său are scopul de a-l ajuta pe copil să devină o persoană cu un caracter bun, în care se poate avea încredere și care poate fi respectată.

► Studenții vor citi Proverbele 22:15, Proverbele 23:13-14 și Proverbele 29:15 pentru întregul grup.

Amintiți-vă că scopul corecției este de a dezvolta copilul. Atunci când copilul înțelege răul pe care l-a făcut și îi pare deja rău, este posibil ca corecția fizică să nu fie necesară. Scopul este corecția, nu justiția. Părintele nu trebuie să se asigure că copilul primește pedeapsa pe care o merită.

► Prin ce se deosebește corecția unui părinte de acțiunile unei persoane care intimidează și amenință cu răul fizic pentru a-i determina pe oameni să facă ceea ce vrea ea?

O persoană violentă este dispusă să facă rău altor persoane pentru a obține ceea ce dorește. Un părinte își iubește copilul. Corecția fizică este în beneficiul copilului. Un părinte iubitor nu dorește să facă rău copilului. O persoană nu va simți că un abuzator sau un asupritor o iubește, dar un copil poate ști că este iubit chiar și atunci când este corectat. El își poate da seama că viața lui este mai bună datorită autorității părinților săi.

Unii părinți pedepsesc sever și inconsecvent din cauza furiei sau a cruzimii. Aceștia își rănesc copilul fizic și emoțional. Își pedepsesc copiii ca o modalitate de a-și ușura propriul stres și frustrarea față de viață. Aceasta este o problemă serioasă care nu ar trebui tolerată de cei care o observă. Prietenii, vecinii și rudele ar trebui să confrunte o persoană care abuzează un copil. Soțul/soția unui părinte abuziv ar trebui să caute ajutor de la rude, prieteni sau de la un pastor. Este important să protejăm copilul.

► Unii părinți își umilesc copiii în public atunci când aceștia greșesc. Este aceasta o metodă bună de corecție?

► Un student va citi Efeseni 6:4 pentru întregul grup.

Copilul trebuie să fie sigur că părinții săi îl iubesc și că disciplinarea lor este în beneficiul său. Atunci când un copil este umilit de părinții săi, el nu se simte iubit. El poate deveni amărât și poate simți că autoritatea părinților săi este un lucru teribil de care trebuie să scape. Părinții ar trebui să-și corecteze copiii în particular și să evite să-i facă de rușine în prezența altor persoane. Părinții ar trebui să-și instruiască și să-și corecteze copiii cu blândețe și răbdare.⁴⁴ Proverbe 16:21^b ne spune că „... dulceața buzelor mărește știința.”

► Imaginați-vă că i-ați spus copilului dumneavoastră să aibă grijă de animale. Seara, când veniți acasă, vedeți că animalele nu au fost hrănite. Sunteți obosit pentru că ați muncit toată ziua, dar trebuie să hrăniți animalele înainte de a vă odihni, deoarece copilul dumneavoastră nu v-a ascultat. Ar trebui să vă supărați? Este greșit ca un părinte să fie supărat pe copilul său?

⁴⁴ Deși 2 Timotei 2:24-25 și Galateni 6:1 au fost scrise ca instrucțiuni pentru tratarea păcatului în biserică, instrucțiunile de a da dovadă de răbdare și blândețe în timp ce îi corectezi pe cei care greșesc se aplică și în contextul educației parentale.

Părintele trebuie să-și amintească faptul că corecția ar trebui să fie în beneficiul copilului. Atunci când un părinte este furios pentru că se simte nerespectat sau pentru că neascultarea copilului îi provoacă neplăceri, el are o mânie care nu poate face nimic bun (Iacov 1:20). Mânia lui este egocentrică.

Un părinte ar putea să-și exprime corect furia astfel: „Fiule, nu ai hrănit animalele așa cum ți-am spus. Animalele erau flămânde și ar fi fost flămânde toată noaptea dacă nu le dădeam eu de mâncare. A trebuit să le hrănesc, deși eram obosit pentru că am muncit toată ziua. Sunt supărat pentru că nu vreau să fii genul de persoană care ignoră nevoile altora neglijându-ți responsabilitatea. Proverbe 12:10 ne învață: „Cel neprihănit se îndură de vite, dar inima celui rău este fără milă.”

Rebeca le-a spus copiilor ei să nu ia mâncare sau băutură în camera unde era mochetă nouă pe jos. A doua zi, ea a văzut unul dintre copii mâncând acolo și l-a certat. Mai târziu, unul dintre copii a trecut pe covor cu un pahar de suc și ea l-a certat. În zilele următoare, copiii au dus uneori băuturi în acea cameră, dar Rebeca era ocupată și nu i-a corectat. Apoi, într-o zi, fiul ei a vărsat Coca-Cola pe covor. Rebeca s-a înfuriat și l-a palmuit.

► Ce este în neregulă cu modul în care Rebeca își corectează copiii?

Regula Rebecăi era ca copiii să nu ia mâncare sau băutură în cameră cu covorul, dar apoi a tolerat încălcarea regulilor până când a avut loc un accident. Ea a pedepsit mai degrabă accidentul decât încălcarea regulii. Acest lucru îi învață pe copii că pot încălca regulile atâta timp cât pot preveni consecințele negative. Această idee dezvoltă un caracter rău, deoarece stă la baza tuturor încălcărilor de reguli. O persoană încalcă regulile deoarece crede că poate obține rezultatele pe care le dorește și poate evita rezultatele rele. Părinții ar trebui să corecteze neascultarea mai degrabă decât să pedepsească copiii pentru că au avut accidente.

Michael le-a spus fiilor săi să își pună întotdeauna bicicletele la loc seara. În fiecare zi din timpul săptămânii, bicicletele erau lăsate afară când Michael ajungea acasă. Într-o zi, la serviciu, Michael și-a pierdut una dintre unelte, s-a rănit accidental la deget, iar când se întorcea acasă, a făcut pană de cauciuc. Când a ajuns acasă, bicicletele erau încă parcate în stradă, iar el și-a pedepsit fiii.

► Ce este în neregulă cu modul în care Mihai și-a corectat fiii?

Mulți părinți tolerează neascultarea atunci când sunt bine dispuși și pedepsesc neascultarea atunci când sunt supărați din cauza unor situații de viață. Copiii nu învață să se supună decât dacă părinții îi corectează în mod constant.

► Analizați următoarele puncte și explicați de ce este important fiecare dintre ele. Ce se întâmplă dacă un părinte nu respectă aceste indicații?

- Cerințele ar trebui să fie adecvate abilităților și maturității copilului.
- Se va sancționa doar neascultarea intenționată, nu și accidentele.

- Regulile și cerințele trebuie să fie clare și ușor de înțeles.
- Atunci când un copil nu se supune, părintele ar trebui să explice ce ar fi trebuit să facă copilul.
- Nu se pedepsește niciodată un copil pentru ceva ce nu a fost în controlul său.

Instrucțiuni practice de la copii

Cu ani în urmă, psihologul britanic Dr. R.F. Hertz a efectuat un proiect de cercetare. El a cerut unui număr de 100.000 de copii cu vârste cuprinse între 8 și 14 ani din 24 de țări să întocmească o listă de reguli de comportament pentru părinți. Această cercetare nu are autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu, dar ne arată unele dintre nevoile pe care le simt copiii. Iată câteva dintre cele mai frecvente răspunsuri:

- Nu vă certați de față cu copiii voștri.
- Nu mințiți un copil.
- Răspundeți întotdeauna la întrebările copiilor.
- Tratați-vă toți copiii cu aceeași afecțiune.
- Trebuie să existe prietenie între părinți și copii.
- Tratați-i pe prietenii copiilor dumneavoastră ca pe niște vizitatori bineveniți.
- Nu învinovați și nu pedepsiți copiii în prezența prietenilor lor.
- Concentrați-vă asupra punctelor bune ale copilului dumneavoastră și nu accentuați prea mult defectele sale.
- Fiți consecvenți în afecțiunea și dispoziția dumneavoastră.

Atunci când un părinte îl critică în mod constant pe celălalt în prezența copiilor, copiii pot presupune că și ei ar trebui să fie capabili să nu fie de acord cu părintele nerespectuos și să vadă defectele acestuia.⁴⁵ Părinții ar trebui să discute în particular despre dezacordurile lor și să încerce să elaboreze politici pe care să le urmeze în mod cooperant.

Părinții nu trebuie să mintă un copil (Coloseni 3:9), nici măcar pentru a-i da motive să coopereze sau pentru a-i ușura grijile. Când un copil își dă seama că părintele său îl minte, nu se mai simte în siguranță. Unii părinți nu reușesc să-și consoleze sau să-și îndrume copiii atunci când aceștia se tem, deoarece copiii nu cred ceea ce spun părinții.

► Alegeți unul dintre punctele din secțiunea de mai sus și descrieți problemele care rezultă dacă un părinte nu urmează această indicație.

⁴⁵ Instrucțiunile și principiile din Efeseni 4:29-32, Efeseni 5:33; 1 Petru 3:7-12 sunt toate aplicabile aici.

Casa creștinului

► Când un străin vine în casa ta, vede el imediat că este o casă în care trăiesc creștini? Cum?

► Un student va citi pentru întregul grup Deuteronomul 6:6-9.

Israelii trebuiau să fie atenți la modelarea viitorului prin cultivarea caracterului copiilor lor. Cum trebuiau să facă acest lucru? Trebuiau să creeze un mediu protejat pentru a-și învăța copiii principiile biblice. Trebuiau să afișeze Scriptura peste tot („scrie-le pe stâlpii ușilor casei tale și pe porțile tale”). Nu doar că Scriptura trebuia să fie afișată la propriu în casă, dar, cel mai important, tot ceea ce se întâmpla acasă trebuia să fie în concordanță cu Scriptura.

Aceste familii nu ar fi avut cele Zece Porunci pe un perete și o imagine a unui artist păcătos și monden pe celălalt perete. Acest lucru ar fi fost foarte derutant pentru înțelegerea valorilor de către un copil.

Copiii sunt influențați în mod inconștient de lucrurile pe care le văd și le aud în fiecare zi. Dacă în casa lor se difuzează mereu un post de radio, ei absorb o parte din filosofia care stă la baza acelei muzici.

Este imposibil pentru părinți să-și protejeze copiii de orice filozofie rea sau influență lumească, dar părinții creștini trebuie să-și învețe copiii să evalueze tot ceea ce aud și văd prin prisma Cuvântului lui Dumnezeu. Isus s-a rugat: „Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău... Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17:15, 17).

Copiii observă pe cine admiră părinții lor ca eroi. Ei știu pe cine respectă părinții lor. Este inconsecvent ca un părinte să își învețe copiii adevărul creștin în timp ce el însuși admiră oameni lumești și imorali. Un părinte care face acest lucru îi transmite copilului său că ar fi mai fericit ca acesta să fie un artist de succes decât să fie un creștin devotat.

Unii părinți cred că este în regulă să își lase copilul să fie expus la lucruri păcătoase dacă îi explică de ce sunt greșite acele lucruri. Gândiți-vă totuși la acest lucru: dacă ați încerca să vă convingeți copilul să mănânce mâncarea corectă, nu ați pune în fața lui o grămadă de bomboane și prăjituri, apoi ați încerca să-i explicați de ce ar trebui să mănânce legume. Toate detaliile despre vitamine nu ar putea învinge dorințele sale naturale care sunt stârnite la vederea bomboanelor.

Unii părinți permit ca televizorul să fie deschis tot timpul fără să se îngrijoreze de ceea ce văd copiii lor. Creștinii trebuie să-și amintească faptul că societatea învață că păcatul este în regulă atâta timp cât rezultatele sunt controlate. Televiziunea arată oameni care trăiesc în păcat fără consecințe, dar nu este o descriere adevărată a vieții reale. Televiziunea îl face pe copil să creadă că părinții îl împiedică să se bucure de viață, iar el așteaptă momentul în care va putea face ceea ce dorește.

Mulți creștini locuiesc în case cu rude care nu sunt creștine. În aceste cazuri, căminul nu este un mediu protejat de influențele greșite. Este important ca părintele creștin să dea un exemplu de dragoste, credincioșie, puritate și bucurie, rugându-se în același timp ca Duhul Sfânt să îl ajute pe copil să aleagă direcția corectă în viață.

Familii imperfecte

Deoarece familiile nu sunt perfecte, există adesea greșeli și conflicte nerezolvate în relații.

Nici măcar părinții creștini nu sunt perfecți. Este posibil ca aceștia să nu fie întotdeauna consecvenți în stabilirea și aplicarea regulilor. Ei nu înțeleg întotdeauna situația adolescentului lor, deoarece lucrurile s-au schimbat în noua generație. Ei nu au întotdeauna suficientă înțelegere pentru problemele reale ale copilului lor. Nu au întotdeauna cea mai bună atitudine și pot spune cuvinte dureroase.

Dumnezeu i-a creat pe primii oameni și a creat familia. A creat un bărbat, i-a făcut o soție și le-a dat copii pe care să-i crească. Dumnezeu știe totul. Dumnezeu știa că părinții vor face greșeli, dar a proiectat oricum familia. El a văzut că este încă cea mai bună cale, cu toate defectele pe care le au oamenii. Asta înseamnă că trebuie să existe o cale pentru ca familia să reușească. Există multe beneficii ale sistemului familial chiar și atunci când nu este perfect.

Faptul că Dumnezeu a inventat relațiile parentale este semnificativ pentru copii. Înseamnă că atunci când copiii se răzvrătesc, ei decid să respingă sistemul pe care Dumnezeu l-a instituit. Dumnezeu a spus: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri” (Efeseni 6:1). Părinții se răzvrătesc împotriva planului lui Dumnezeu atunci când neglijează să își îndeplinească responsabilitățile pe care Dumnezeu le-a dat. A respinge planul lui Dumnezeu înseamnă a te răzvrăti împotriva lui Dumnezeu.

Responsabilitatea în creșterea copiilor

În această scenă a parentingului există trei domenii de responsabilitate. Copilul are un domeniu de responsabilitate. Părintele are o zonă de responsabilitate. Dumnezeu are o zonă de responsabilitate. Am analizat deja responsabilitatea părinților în multe detalii în aceste ultime două lecții. Acum vom lua în considerare implicarea lui Dumnezeu în viața copiilor și responsabilitățile copiilor.

Lucrarea lui Dumnezeu în viața copiilor

1. Dumnezeu dorește ca copiii să aibă o relație personală cu El prin credința în Isus. (Citiți Matei 18:1-6 și Matei 19:13-15).
2. Dumnezeu este credincios să îi atragă pe copiii noștri spre această relație cu El. (Citiți Ioan 6:44).
3. Dumnezeu vorbește cu copiii noștri prin Cuvântul Său. (Citiți 2 Timotei 3:14-15).

Copiii în relația cu Dumnezeu

1. Copiii pot fi iertați de păcatele lor (1 Ioan 2:12).
2. Copiii Îl pot cunoaște pe Dumnezeu (1 Ioan 2:13).
3. Copiii pot crește în relația cu Dumnezeu (1 Samuel 2:26).
4. Copiii se pot închina lui Dumnezeu (Matei 21:15-16).
5. Copiii și tinerii pot fi folosiți de Dumnezeu (Ioel 2:28).

Există multe exemple în Scriptură de copii și tineri care au fost folosiți de Dumnezeu pentru a împlini scopurile Sale: Samuel, fetița servitoare a soției lui Naaman, băiatul al cărui prânz Isus l-a folosit pentru a hrăni mulțimea, Daniel, Iosif, David, Maria și mulți alții.

Responsabilitatea copilului

Potrivit Cuvântului lui Dumnezeu, responsabilitatea copilului este de a asculta de părinții săi (Efeseni 6:1-3). Ce se întâmplă dacă părintele greșeste uneori? Copilul trebuie să își îndeplinească responsabilitatea și să nu-și condiționeze responsabilitatea de modul în care se comportă părintele. Un copil nu este responsabil pentru comportamentul părintelui său. Copilul este responsabil să se supună.

Dacă copilul ar putea decide să se supună doar atunci când crede că părintele are dreptate, părintele nu ar avea nicio autoritate. Asta nu poate fi ceea ce a vrut Dumnezeu, pentru că ar distruge întregul sistem de educație parentală.

Copilul nu este responsabil pentru modul în care părintele folosește autoritatea. Propriul său domeniu de responsabilitate este să se supună. Ce se întâmplă dacă părintele îi spune copilului să facă ceva greșit, cum ar fi să îi aducă o bere din frigider? Copilul nu are responsabilitatea de a decide dacă părintele are sau nu dreptate. El își poate exprima opinia în mod respectuos, dar trebuie să se supună.⁴⁶

Problemele pe care copiii le au cu părinții lor nu sunt, de obicei, pentru că se întreabă dacă o poruncă este în concordanță cu principiile creștine. Copilul rebel se împotrivește, de obicei, părinților săi în chestiuni de rutină, cum ar fi curățarea camerei sale, efectuarea treburilor casnice, prezența acasă la o anumită oră și restricțiile privind distracțiile sale.

Copilul răzvrătit se opune conceptului de autoritate părintească, revendicându-și dreptul de a decide când poruncile părintelui său sunt greșite. Rezistența sa provine din dorința fundamentală de independență, de auto-suveranitate și de autonomie personală. La ce vârstă dobândește o persoană acest lucru? Niciodată.

⁴⁶ Dacă un copil este victima unui abuz fizic sau sexual din partea unui părinte sau a altcuiva, cineva trebuie să intervină pentru a-l proteja. De obicei, un copil nu știe cum să găsească ajutor în această situație.

Acest concept de independență este o iluzie. Veți avea întotdeauna responsabilități care decurg din relația cu alte persoane. Vor exista întotdeauna sarcini pe care știi că trebuie să le faci, chiar dacă mama ta nu este prin preajmă pentru a-ți spune despre ele.

O persoană care insistă să trăiască fără nicio obligație față de ceilalți lasă o amprentă de durere și distrugere, rănindu-i pe toți cei care au încredere și depind de ea.

Uneori, copiii se simt jigniți de îngrijorarea părinților lor, considerând că aceștia ar trebui să aibă mai multă încredere în ei. Dacă copilul încearcă să înțeleagă și să respecte grijile părinților, aceștia ar putea avea mai multă încredere în ei și vor fi dispuși să ajusteze limitările. Atunci când copilul respinge îngrijorările părinților, aceștia simt că trebuie să îl limiteze mai mult pe copil.

Recunoașterea greșelilor

Mulți oameni se tem să recunoască o greșeală într-o relație, deoarece se tem că recunoașterea îi va slăbi în conflictele viitoare. În realitate, poziția de a fi sincer și gata să faci ceea ce este corect este cea mai puternică poziție în care te poți afla. Singura modalitate de a ajunge în această poziție și de a rămâne în ea este să recunoști greșelile pe care le-ai făcut, să începi să faci ceea ce este corect și să fii dispus să fii corectat ori de câte ori ai greșit.

Uneori, persoana cu autoritate dorește ca subordonații să-și recunoască greșelile, dar nu este dispusă să-și recunoască propriile greșeli, deoarece crede că acest lucru îi va diminua autoritatea. Acest lucru este greșit. Dacă o persoană cu autoritate nu poate recunoaște greșelile, subordonații săi nu au încredere în ea. Acest principiu se aplică oricărei poziții de autoritate, inclusiv celei de părinte.

Părinți, dacă sunteți în conflict cu copilul dumneavoastră, probabil că ați făcut unele greșeli care trebuie recunoscute. Este posibil ca copilul să își justifice greșelile prin greșelile dumneavoastră. Cereți-vă scuze pentru cuvintele dure, răspunsurile pripite și pentru că nu ați înțeles o situație. Probabil că nu poate exista niciun progres în vederea încheierii conflictului până când nu faceți acest lucru, deoarece: „...Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți” (Iacov 4:6).

Fie că sunteți părintele sau copilul, trebuie să vă recunoașteți greșelile. Pocăința, scuzele și supunerea consecventă față de autoritatea dată de Dumnezeu vor obține, de obicei, o mai bună cooperare din partea celorlalți, dar nu acesta este motivul pentru care ar trebui să o faceți. Ar trebui să o faceți pentru a-I fi pe plac lui Dumnezeu.

Atunci când vă recunoașteți greșeala, nu trebuie să încercați să îl faceți pe celălalt să se simtă vinovat pentru fapta sa. Nu folosiți greșelile celeilalte persoane pentru a vă scuza faptele voastre greșite.

Relația se poate îmbunătăți imediat sau poate dura ceva timp. Uneori, oamenii trebuie să vadă că o schimbare este reală înainte de a se schimba și ei. Dar motivul pentru care trebuie

să faceți ceea ce este corect nu este acela de a determina pe altcineva să se schimbe. Trebuie să faceți ceea ce vrea Dumnezeu să faceți. Poate că cealaltă persoană nu se va schimba, dar dumneavoastră veți avea conștiința curată și binecuvântarea lui Dumnezeu pentru că vă îndepliniți responsabilitatea. Încredeți-vă în Dumnezeu că Își îndeplinește responsabilitatea.

Importanța ca fiecare domeniu al vieții să fie supus autorității lui Dumnezeu

Imaginați-vă o mică țară insulară numită Zhivia. O țară insulară din apropiere, numită Grekia, vrea să cucerească Zhivia. Conducătorul din Grekia promite guvernului din Zhivia că cele două țări pot avea pace dacă Zhivia va da Grekiei doar 10 acri în mijlocul insulei lor. Ar fi aceasta o soluție bună pentru pace? Dacă Zhivia îi oferă inamicului o zonă în mijlocul teritoriului său, inamicul se poate răspândi din acea zonă pentru a cuceri mai multe zone.

Imaginați-vă viața dumneavoastră ca pe un teritoriu cu diferite regiuni. O regiune poate fi cea a locului de muncă sau a școlii. O altă regiune este distracția. O altă regiune este relația dumneavoastră cu membrii familiei. Există multe alte regiuni.

Întregul teritoriu, cu toate regiunile vieții dumneavoastră, ar trebui să se afle sub autoritatea lui Dumnezeu. Ce se întâmplă dacă o regiune, relația cu membrii familiei, nu se află sub autoritatea lui Dumnezeu? I-ați permis lui Satana să intre în acea regiune. Din acea regiune, el va începe să invadeze alte regiuni ale vieții dumneavoastră. De asemenea, dacă o persoană nu este curată în felul în care se distrează, alte regiuni ale vieții sale vor fi invadate de Satana. Un creștin trebuie să pună fiecare zonă a vieții sale sub autoritatea lui Dumnezeu.

Scurte instrucțiuni pentru părinți

► Studenții vor citi pentru întregul grup Efeseni 6:4, Coloseni 3:21, 1 Corinteni 13:11 și Coloseni 3:8.

Dacă copilul dumneavoastră este emotiv, exprimându-și furia sau frustrarea, el crede că nu îl înțelegeți. Probabil că el crede că nu vă pasă suficient de mult încât să îl ascultați și să încercați să îl înțelegeți.

Încercați să ascultați și să înțelegeți. Dacă deseori îi respingeți problemele ca fiind banale sau ridicole, înseamnă că nu înțelegeți cu ce se confruntă el cu adevărat. Dacă i se pare că este o problemă mare pentru el, atunci este o provocare pentru credința și caracterul său. Dacă nu înțelegeți de ce reacționează în acest fel, atunci nu înțelegeți semnificația situației.

Nu renunțați niciodată la copilul dumneavoastră și nu faceți declarații care sună ca și cum ați renunțat.

Nu presupuneți că toți copiii dumneavoastră sunt la fel.

► Un student va citi Efeseni 4:30-32 pentru întregul grup.

Când apar probleme, nu aduceți în discuție istoricul eșecurilor. Copilul vrea să se gândească la eșecurile sale din trecut ca fiind irelevante pentru prezent. El crede că este diferit acum și că este nedrept să îi amintiți greșelile din trecut. Cu toate acestea, nu vă așteptați ca el să fie atât de generos cu dumneavoastră.

Discuții de grup

► Care sunt unele concepte din această lecție care sunt noi pentru dumneavoastră? Vreți să ne împărtășiți câteva lucruri pe care intenționați să le schimbați în practica dumneavoastră?

► Discutați alte modalități prin care familiile bisericii ar putea lucra împreună pentru a îmbunătăți viața de acasă și pentru a-i ajuta pe copiii bisericii.

Rugăciune

Tată ceresc,

Vrem ca locuințele noastre să fie locuri de dragoste, siguranță și binecuvântare. Ajută-ne să fim puri și iubitori în tot ceea ce facem acolo.

Ajută-ne să fim consecvenți în ceea ce privește învățătura și comportamentul creștin. Dă-le copiilor noștri dorința de a Te urma.

Îți mulțumim că ești credincios față de fiecare dintre copiii noștri. Știm că Duhul Tău lucrează în inimile lor.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Alcătuieste o listă cu șapte direcții biblice pentru familii. Apoi enumeră aplicații specifice pentru situații din viața reală. Redactează un alineat care să explice fiecare aplicație (șapte alineate).

(2) Alege unul dintre subiectele de mai jos. Parcurge cartea Proverbe și întocmește o listă de Proverbe care abordează acest subiect. Scrie două paragrafe care să rezume ceea ce spune Proverbele despre acest subiect. Apoi scrie trei paragrafe cum ar putea un părinte să-și învețe copilul sau adolescentul aceste principii. Subiecte:

- Relatarea adevărului
- Finanțele
- Diferențele dintre valorile înțelepciunii și banii
- Încrederea
- Puritatea sexuală
- Smerenia
- Primirea învățăturii și a corecției
- A fi sânguincios/ a lua inițiativă
- Viziunea lui Dumnezeu despre plăcere
- Vorbirea
- Relațiile cu ceilalți
- Generozitatea

Lecția 14

Parenting-ul la vârsta adolescenței

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă prioritățile lui Dumnezeu pentru adolescență.
- (2) Să-și asume responsabilitatea de a-i influența și instrui pe adolescenți în vederea pregătirii lor pentru vârsta adultă.
- (3) Să fie motivat să cultive relații sănătoase și fructuoase cu adolescenții.
- (4) Să fie echipat pentru a urma principiile scripturale în timp ce se confruntă cu provocările din viața adolescenților.

Diana - un antrenor la domiciliu

În fiecare seară, Diana își făcea timp pentru rugăciune și citirea Scripturii împreună cu cei doi copii ai ei. Ea citea câteva versete din Scriptură, oprindu-se la sfârșitul fiecărui verset pentru a vorbi despre aplicațiile în viață. Când copiii ei au devenit adolescenți, Diana le-a oferit pe rând citirea și explicarea pasajelor din Scriptură. Ei explicau bine Scriptura pentru că învățaseră din exemplul mamei lor. Puteau să exprime în propriile lor cuvinte principiile de viață pe care le învățaseră de la ea.

Perioada adolescenței

Fiecare societate are un nume pentru perioada de viață dintre copilărie și vârsta adultă. Este perioada în care o persoană tânără începe să aibă interese adulte, cum ar fi sexualitatea, dar nu este încă capabilă să își asume responsabilități de adult. În unele țări, o persoană este legal adultă la vârsta de 18 ani. În aceste țări, o persoană cu vârsta mai mică de 18 ani nu se poate căsători, nu poate servi în armată și nu poate încheia contracte legale fără permisiunea unui părinte.

Vârsta adolescenței nu este la fel peste tot. În unele societăți, o persoană poate fi pregătită să trăiască ca un adult mai devreme de 18 ani, când a învățat deja să facă munca pe care o fac adulții. În alte societăți, o persoană poate continua să depindă de părinți timp de câțiva ani după vârsta de 18 ani, în timp ce își termină studiile.

- Care este termenul folosit în societatea dumneavoastră pentru a descrie tinerii aflați în etapa dintre copilărie și vârsta adultă?
- Ce este un adult?

O definiție a termenului „adult”, folosită atât pentru oameni, cât și pentru animale, este următoarea: o creatură care a ajuns la maturitate fizică. Cu toate acestea, maturitatea umană înseamnă mai mult decât maturitatea fizică. Un tânăr poate avea mărimea și forța unui adult, dar să nu fie încă pregătit să își asume responsabilitățile unui adult.

► Ce caracteristici au adulții în afară de maturitatea fizică?

În general, un adult este o persoană capabilă să se autodirecționeze și să își asume responsabilitatea pentru decizii. Această definiție nu este tocmai precisă, deoarece nivelurile de responsabilitate personală variază foarte mult. Orice persoană care nu este complet izolată este influențată de alte persoane și chiar și adulții nu sunt complet liberi în fiecare decizie. Cu toate acestea, vârsta adultă se caracterizează, în general, prin luarea și asumarea responsabilității pentru propriile decizii. La sfârșitul perioadei de adolescență, persoana ar trebui să fie pregătită să ia decizii pentru sine. Scopul părinților este de a-l pregăti pe adolescent pentru această responsabilitate.

Isus a povestit istoria unui fiu care și-a cerut moștenirea de la tatăl său, care era încă în viață (Luca 15:11-32). Fiul a luat banii și i-a risipit cu nesăbuiță. Acesta este un exemplu de persoană care a încheiat etapa adolescenței și a devenit adult, dar nu era pregătită să ia decizii înțelepte. Există mulți tineri adulți care se confruntă cu dezastrele deciziilor greșite pe care le-au luat pentru că nu s-au dezvoltat bine înainte de a primi libertatea și responsabilitatea vârstei adulte.

Cuvântul lui Dumnezeu are multă înțelepciune pentru adolescență, o perioadă importantă în cadrul dezvoltării umane.

Dezvoltarea fizică și mentală

► Un student va citi pentru întregul grup Luca 2:40, 52.

Isus a intrat în adolescență și a crescut mental și fizic. Între aceste două versete se află relatarea despre vizita lui Isus la Templu pentru a discuta cu învățătorii. Nu numai că creștea fizic, dar se simțea și capabil să fie mai independent. Era, de asemenea, pregătit să împărtășească idei cu alte persoane în afară de familia și prietenii săi.

Maria și Iosif au fost uimiți de conversația lui Isus cu învățătorii, dar apoi Maria I-a spus lui Isus că ea și Iosif erau îngrijorați de trei zile (Luca 2:46-48). Isus le-a spus că nu ar fi trebuit să se îngrijoreze, pentru că El începea lucrarea Tatălui Său (Luca 2:49). În adolescență, a simțit dorința normală de a începe să urmeze pasiunea vieții Sale. Cu toate acestea, El a revenit acasă și s-a supus autorității părinților Săi pentru restul anilor de adolescență (Luca 2:51).

În timpul adolescenței timpurii, corpul unui copil se schimbă pentru a semăna mai mult cu cel al unui adult. Copilul poate crește rapid în înălțime. Părul începe să crească în mai multe locuri de pe corp. Vocea poate deveni mai gravă. Un tată sau o mamă trebuie să se asigure

că copilul lor înțelege că schimbările sunt normale. Dumnezeu a planificat dezvoltarea fizică și mentală normală a oamenilor.

O relație bună cu copilul dumneavoastră îl va ajuta să se simtă capabil să poarte conversații deschise cu dumneavoastră în această perioadă a vieții. Un copil care nu se simte confortabil să vorbească cu un părinte despre aceste lucruri poate avea temeri secrete și poate căuta informații de la prieteni sau de pe surse online.

Dezvoltarea emoțională

Adolescența nu este doar o continuare a vieții copilului așa cum a fost înainte. Părinții se înșeală dacă cred că pot continua să îl dirijeze și să îl învețe pe adolescent la fel cum ar face-o cu un copil mai mic. Mentea și interesele adolescentului se schimbă. El simte o dorință de libertate, succes și respect din partea adulților. Adolescenții devin frustrați dacă sunt tratați ca niște copii mici.

De-a lungul Scripturii există exemple de tineri care iau decizii înțelepte, așa cum a făcut Isus, sau decizii proaste, așa cum citim în întâmplarea relatată de Isus (Luca 15:11-32). Părinții trebuie să înțeleagă modul în care fiul sau fiica lor se dezvoltă din punct de vedere emoțional. Scopul unui părinte este de a ajuta tânărul să își dezvolte autocontrolul în toate domeniile, inclusiv în cel al emoțiilor, astfel încât să nu mai fie nevoie de controlul unui tată sau al unei mame.

► Citește Efeseni 6:1-4. Ce indicații specifice primim din acest pasaj?

Copiii trebuie să asculte de ambii părinți, ceea ce implică faptul că tatăl și mama trebuie să coopereze. Pasajul face o legătură puternică între ascultarea de părinți și obligația de a asculta de Dumnezeu. Părinții care nu își învață copiii să asculte nu îi pregătesc să asculte de Dumnezeu. Dacă le permiteți copiilor să se răzvrătească împotriva voastră ca părinți, îi pregătiți să se răzvrătească și împotriva lui Dumnezeu.

Acest pasaj din Scriptură oferă o îndrumare specială pentru tați. Tații ar trebui să îi disciplineze pe copii într-un mod care să nu-i frustreze sau să-i descurajeze să facă ceea ce este corect. Pedepsa și corecția sunt necesare și nu îl fac pe copil fericit imediat, dar tatăl trebuie să fie consecvent și iubitor. Aceasta înseamnă că tatăl ar trebui să înțeleagă câte ceva despre dezvoltarea emoțională a copilului.

Tatăl nu trebuie să dea doar corecție, ci și hrană spirituală și învățătură de la Domnul. Nu ne dezvoltăm copiii doar atacându-le defectele. Trebuie să încercăm să ne înțelegem și să ne încurajăm copiii. Ne folosim de adevărul lui Dumnezeu, nu doar de propriile noastre cerințe. Arătăm că și noi înșine trăim în ascultare de Dumnezeu.

Dacă un copil a învățat să onoreze și să se supună în anii copilăriei sale, instruirea unui adolescent este mult mai ușoară! Relația pe care părinții au stabilit-o când copiii erau mici îi va ajuta în timpul schimbărilor fizice, emoționale și spirituale pe care le experimentează

adolescentul. Nu există instrucțiuni cum să faci educația copiilor ușoară, dar stabilirea unor relații bune la o vârstă fragedă face posibilă comunicarea pe parcursul anilor adolescenței.

Părinții își doresc ca copiii lor să îi asculte, dar adesea tatăl sau mama trebuie să asculte mai întâi. Vă rugăm, pentru binele dumneavoastră și al lor - lăsați telefonul, cartea, munca sau orice altceva faceți și acordați-le atenția dumneavoastră atunci când au nevoie să vorbească. Ascultați-i ca și cum nimic altceva nu ar conta. Ascultați-i fără să le corectați erorile până când înțelegeți cu adevărat ce vor să spună. Ei trebuie să simtă că îi prețuiți cu adevărat pe ei și perspectivele lor și că îi respectați ca oameni. Chiar dacă nu le plac sfaturile dumneavoastră, le vor respecta mai mult după ce vor ști că i-ați ascultat cu adevărat.

Poate fi dificil să ascultați atunci când o persoană tânără își exprimă frustrarea, furia sau se retrage în sine. Amintiți-vă că tânărul nu își înțelege pe deplin propriile sentimente. Uneori, tinerii spun ceea ce spun pentru că emoțiile lor sunt afectate de circumstanțe, relații și propriul lor corp. Toate aceste lucruri pot afecta emoțiile adolescenților: stresul de la școală, presiunea de a fi acceptați de prieteni, îngrijorarea cu privire la schimbările fizice, resentimentul de a nu se simți valorizați sau respectați, efectele hormonilor și oboseala cauzată de regimul inconsecvent de somn.

Dezvoltarea spirituală

► Citiți Eclesiastul 11:9-12:1, 13. Cum ați explica poruncile din aceste versete unui tânăr?

Lumea poate justifica comportamentul frivol și imoral al tinerilor, dar aceste versete le spun tinerilor că trebuie să își amintească că sunt răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru acțiunile lor. Dumnezeu este Judecătorul lor.

Instruirea în Cuvântului lui Dumnezeu în timpul diverselor activități este încă foarte importantă în această etapă a vieții (Deuteronomul 6:6-7). Cu toate acestea, este mai dificil, deoarece adolescenții devin ocupați cu multe activități în afara grupului familial. Ei au propriile lor interese, activități educaționale, activități sportive și grupuri de prieteni. Părinții lor nu pot fi cu ei tot timpul, dar Dumnezeu este, iar părinții ar trebui să fie credincioși în a se ruga pentru ei. Tații și mamele ar trebui să caute înțelepciune la Dumnezeu pentru a-și face timp pentru conversații speciale. Este atât de important ca părinții să rămână implicați și conștienți de diferitele aspecte ale vieții copilului lor tânăr.

► Citiți împreună 1 Tesaloniceni 2:11-12. Ce responsabilitate le-a dat Dumnezeu taților în relațiile cu copiii lor în creștere?

Părinți, nu presupuneți că totul este în regulă doar pentru că problemele nu sunt evidente. Așteptați-vă ca fiul sau fiica voastră să se confrunte cu ispite și să experimenteze slăbiciuni, pentru că așa va fi! Oferiți-le responsabilitate în ceea ce privește finanțele lor, modul în care își petrec timpul, alegerile de viață pe care le fac și puritatea lor sexuală. Cereți înțelepciune și sfaturi de la alții. Ascultați-i pe profesori și pe alții care își exprimă îngrijorarea. Chiar dacă nu sunteți de acord cu părerea altcuiva despre copilul dumneavoastră, ar trebui să ascultați și să încercați să înțelegeți nevoile copilului dumneavoastră.

Rugați-vă pentru adolescenții voștri și spuneți-le că vă rugați pentru ei. Lăsați-i să vă audă cum vă rugați pentru ei. Împărtășiți cu ei rugăciunile specifice pe care le roștiți. De exemplu, ați putea spune: "Mă rog ca tu să flămânzești și să însetezi după neprihănire (Matei 5:6) și ca tu să însetezi după Dumnezeu ca un cerb care tânjește după apă (Psalmul 42:1). Îl rog pe Dumnezeu să te umple cu Duhul Său (Efeseni 5:18), astfel încât să Îl iubești cu toată inima, sufletul și mintea ta și pe aproapele tău (sau pe fratele tău) ca pe tine însuși (Matei 22:37-39)."

► Care sunt alte pasaje din Scriptură cu care vă puteți ruga pentru adolescentul vostru?

În cele din urmă, în această călătorie spirituală cu adolescenții, recurgeți la Cuvântul lui Dumnezeu împreună cu ei:

- Fiți un exemplu: petreceți în mod regulat timp personal pentru a studia Biblia. Discutați cu fiul sau fiica dumneavoastră despre ceea ce vă învață Dumnezeu și despre modul în care aplicați Cuvântul lui Dumnezeu în viața dumneavoastră. Chiar dacă nu au un răspuns entuziast sau nu continuă conversația, ei ascultă și sunt impactați de Cuvânt!
- Memorați împreună în familie pasaje din Scriptură și recitiți versetele la o masă zilnică sau la sfârșitul zilei.
- Citiți și vorbiți împreună despre cartea Proverbe, verset cu verset. Proverbe este o carte minunată pentru momente devoționale scurte, cu înțelepciune practică pentru viața de zi cu zi. Oferă oportunități pentru o mulțime de conversații și are un impact uriaș.
- Instrucțiunile, principiile și exemplele din întreaga Scriptură sunt aplicabile în toate anotimpurile vieții, așa că studiați tot Cuvântul lui Dumnezeu împreună cu fiii și fiicele dumneavoastră.

Dezvoltarea socială

Luca 2:52, versetul care descrie dezvoltarea lui Isus ca adolescent, spune că Isus a crescut și în relațiile cu ceilalți. Dumnezeu este foarte interesat de relațiile noastre. El ne-a proiectat să avem interacțiuni umane și partășie.

În afară de membrii familiei, suntem influențați de colegii de clasă, vecini, grupuri bisericești, angajatori, profesori și alți lideri, precum și de mass-media. Colegii sunt, de obicei, cei mai influenți, în bine sau în rău. Părinții creștini ar trebui să monitorizeze interacțiunile sociale ale copiilor și tinerilor lor.

Pe măsură ce adolescentul tău se îndreaptă spre vârsta adultă, gândește-te cu atenție și cu rugăciune la cât de multe provocări poate face față. Pe computerele și dispozitivele mobile ale familiei dumneavoastră, utilizați parole și aplicații specifice care vă pot proteja familia de accesarea conținutului lipsit de scrupule.

Stabiliți limite de timp pentru utilizarea dispozitivelor. Monitorizați site-urile web, filmele, programele TV și platformele de socializare. La fel cum nu i-ați permite adolescentului dumneavoastră să petreacă timp cu anumite persoane din cartier, nu-i permiteți să urmărească sau să se conecteze cu persoane nepotrivite pe dispozitivul lor electronic.

► Nu este suficient doar să vă protejați adolescenții. În adolescență, vă pregătiți, de asemenea, fiul sau fiica să își asume responsabilitatea de a lua propriile decizii înțelepte care să îl onoreze pe Dumnezeu și să le protejeze sufletul. Care sunt câteva modalități prin care îl puteți învăța pe adolescentul dumneavoastră responsabilitatea și răspunderea în utilizarea tehnologiei și în lumea lor socială?

Tinerii au tendința de a forma grupuri de prieteni care petrec mult timp împreună. Ei învață să împărtășească interese comune, cum ar fi plăcerea de a se bucura de aceleași tipuri de divertisment. Ei încep să împărtășească aceleași atitudini față de biserică, părinți, școală și alte instituții. Părinții sunt adesea surprinși de schimbările de atitudine ale adolescenților lor. Tinerii au uneori comentarii și critici neașteptate și folosesc un vocabular pe care l-au învățat de la prieteni. Grupul de prieteni devine o familie alternativă care le oferă membrilor săi acceptare. Un tânăr este puternic atras de o familie alternativă dacă propria familie nu îi oferă un sentiment de valoare, identitate și acceptare.

Unui părinte îi este foarte greu să scoată un adolescent dintr-un grup de prieteni sau să limiteze influența grupului. Atunci când părintele critică grupul sau indivizii, copilul vrea să le ia apărarea și simte că părintele nu înțelege. Un tată sau o mamă îl poate ajuta pe adolescent arătându-i grijă, interes și dragoste. Atunci când părintele satisface nevoile emoționale ale adolescentului, acesta nu este dependent de un grup de prieteni, care reprezintă o alternativă la familie.

► Cum pot părinții din mai multe familii să lucreze împreună pentru a-și ajuta adolescenții?

► Cum poate biserica dumneavoastră să sprijine părinții adolescenților în timp ce îi ajută pe adolescenții lor să aibă o viață socială sănătoasă care să-L onoreze pe Dumnezeu?

Dificultățile tranziției la vârsta adultă

Un copil nu devine adult dintr-odată. Un copil trece printr-o perioadă de tranziție care durează mai mulți ani.

Din toată Scriptura, cartea Proverbelor a fost scrisă în special pentru tineri. În Proverbe, regele Solomon s-a adresat fiului său, care învăța despre viață și își dezvoltă o viziune asupra lumii. Solomon a vorbit cu fiul său despre fiecare domeniu al vieții, despre recompensele alegerii căilor lui Dumnezeu și despre pericolele respingerii căilor lui Dumnezeu.

Credințele formate în copilărie și în anii adolescenței și alegerile făcute în această perioadă sunt foarte importante pentru viața unei persoane. Pe măsură ce luăm în considerare câteva

dintre provocările tranziției către vârsta adultă, ne vom gândi la modul în care Cuvântul lui Dumnezeu ne poate ajuta să navigăm prin anii adolescenței împreună cu tinerii noștri.

Provocarea 1: Adolescentul evaluează tot ceea ce a fost învățat și decide ce să creadă.

Adolescentul dorește ca convingerile sale să fie clare pentru el însuși, așa că evaluează și pune la îndoială ceea ce a fost învățat. Există o șansă ca el să nu accepte tot ceea ce l-au învățat părinții săi. Părinții se tem de acest risc. Dacă simt că nu-l pot ajuta să înțeleagă problemele pe care le are în vedere, pot începe să-l trateze din nou ca pe un copil, cerându-i să le accepte convingerile fără să le pună întrebări. Acest lucru îl va face pe adolescent să simtă că nu îi permit să gândească singur.

Părintele ar trebui să explice cu răbdare motivele convingerilor sale și să îi ofere adolescentului posibilitatea de a discuta cu alte persoane care îl vor putea ajuta pe părinte în acest sens.

► Citiți împreună Proverbe 23:22-23.

În aceste versete, Dumnezeu spune că un tânăr ar trebui să aleagă să asculte de înțelepciunea părinților săi. Un tată sau o mamă nu pot face această alegere pentru adolescentul lor, dar pot cultiva o relație bună. Dacă părinții păstrează o comunicare deschisă și respectuoasă cu fiul sau fiica lor, îi vor încuraja pe adolescenți să facă această alegere.

Provocarea 2: Adolescentul începe să își asume responsabilitatea de a lua decizii.

Adolescentul începe să înțeleagă cum se iau deciziile și se simte capabil să ia decizii pentru el însuși, dar părinții și ceilalți îi limitează alegerile. El este tentat să se răzvrătească împotriva autorității lor, deoarece crede că aceștia nu îi conștientizează capacitatea. Dacă se răzvrătește, părinții au tendința firească de a răspunde limitându-l și mai mult.

Părinții ar trebui să pună bazele acestei etape din viața copiilor lor atunci când aceștia sunt foarte mici. Ei le pot arăta copiilor lor că ceea ce le cer este pentru binele copiilor, așa cum disciplina lui Dumnezeu este pentru binele nostru (Evrei 12:9-10). Părinții pot demonstra că nu stabilesc doar reguli care să le aducă comoditate lor ca părinți.

În al doilea rând, părinții le pot da treptat copiilor lor responsabilitatea pentru decizii mai mari și mai importante pe parcursul copilăriei și adolescenței lor. Acest lucru le permite tinerilor să exerseze responsabilitatea, să-și dovedească încrederea și să se pregătească pentru viața de adult.

Părinții sunt încă responsabili în fața lui Dumnezeu să stabilească limite pentru adolescenții lor (1 Timotei 3:4), dar anii adolescenței sunt ani de pregătire pentru vârsta adultă, când tânărul va deveni pe deplin responsabil în fața lui Dumnezeu pentru alegerile sale.

Părinții ar trebui să își pregătească adolescenții pentru acest sezon următor. Proverbele sunt scrise de un tată care își roagă fiul să ia decizii înțelepte. Solomon știa că, în calitate de

părinte, nu poate face alegeri pentru fiul său, dar putea face ca alegerea corectă să pară cea mai atrăgătoare.

Provocarea 3: Adolescentul nu are maturitatea unui adult.

Este posibil ca adolescenții să nu înțeleagă pericolele și riscurile care îi preocupă pe părinții lor. De obicei, adolescenții au impresia că își pot îndeplini obiectivele și pot evita pericolele. Ei se simt adesea frustrați de faptul că părinții lor nu au încredere în abilitățile și discernământul lor.

Proverbele ne arată că este important ca părinții să nu se limiteze doar la a le spune adolescenților lor ce este bine și ce este rău sau doar să le stabilească limite, ci să discute cu ei despre consecințele fiecărei alegeri. Ascultând aceste îndemnuri, adolescentul va învăța să gândească într-un mod matur.

► Citiți împreună 1 Petru 5:5.

Cel mai inteligent lucru pe care îl poate face un adolescent este să se supună autorității părinților săi evlavioși și să asculte sfaturile lor înțelepte. După cum ne arată 1 Petru 5:5, tânărul care face acest lucru are favoarea specială a lui Dumnezeu.

Provocarea 4: Adolescentul are dorințele unui adult, dar nu are privilegiile unui adult.

Adulții au posibilitatea de a avea multe privilegii, inclusiv căsătoria, dreptul de proprietate, poziții de conducere și libertatea de a lua decizii. Pentru că adolescenții nu pot avea încă aceste privilegii, deși au dorințe naturale pentru aceste lucruri, ei simt frustrare. Dorințele lor provoacă tentații puternice. 2 Timotei 2:22 îi ajută pe adolescenți să știe ce să facă în legătură cu această dilemă.

► Citiți împreună 2 Timotei 2:22.

Dumnezeu are har pentru tinerii care sunt dispuși să asculte de El. El îi va ajuta să se supună autorităților și să refuze împlinirea propriilor dorințe care sunt în afara timpului sau a voinței Sale. El îi va ajuta pe adolescenții creștini să transforme aceste dorințe în motivație pentru a se pregăti pentru vârsta adultă prin creșterea în înțelegere, caracter și abilități de viață.

Provocarea 5: Adolescentul vede inconsecvență la alții și se simte ofensat de aceasta.

De multe ori, adolescenții au fost dezamăgiți de multe persoane care ar fi trebuit să fie exemple mai bune și lideri spirituali mai buni. Când se întâmplă acest lucru, adolescenții sunt tentați să nu mai aibă încredere în nimeni. Din acest motiv, este esențial ca voi, ca lideri ai bisericii și ca părinți, să trăiți o viață consecventă și evlavioasă. Inconsecvențele din viața voastră ar putea face ca tinerii să-și petreacă eternitatea în iad. Deși Isus vorbea despre copii, nu despre adolescenți, Matei 18:6 este cu siguranță relevant aici.

► Citiți împreună Matei 18:6.

Tânărul creștin poate fi un exemplu de evlavie, chiar dacă nu a văzut că a fost modelat de alții. În Vechiul Testament, Samuel este un exemplu în acest sens. Samuel a fost crescut într-o familie de preoți care era neevlavioasă și coruptă din multe puncte de vedere, dar a decis de la o vârstă fragedă să trăiască pentru Dumnezeu (1 Samuel 1:20; 1 Samuel 2:11-18, 22-26). Încă din copilărie și din adolescență, el a dus o viață sfântă (1 Samuel 3:19, 21).

► Citiți împreună 1 Timotei 4:12.

Provocarea 6: Adolescentul se confruntă entuziast cu multe decizii și oportunități.

Adolescenții văd lumea ca pe una plină de oportunități. Ei se pot zbate să găsească o direcție pentru viața lor. Ei primesc sfaturi contradictorii de la diverse persoane.

Ei cred că cineva ar trebui să le dea ceea ce au nevoie pentru a urma o oportunitate. Este important ca adolescenții să exerseze să fie credincioși în lucrurile mărunte și să se încreadă în Dumnezeu că le va deschide mai multe oportunități la timpul Său perfect.

► Citiți împreună Luca 16:10.

De asemenea, este important ca adolescenții să aleagă să asculte sfaturile pline de evlavie.

► Citiți împreună Proverbe 11:14.

Adolescenții vor descoperi că există binecuvântare și libertate în a urma căile înțelepciunii lui Dumnezeu.

Discuții de grup

► Ce idei din această lecție vă sunt cele mai utile? Cum vă vor afecta pe dumneavoastră și familia, comunitatea sau biserica dumneavoastră?

► Dacă ați fost părintele unui fiu sau al unei fiice adolescente, ce sfaturi puteți împărtăși despre cultivarea unei relații deschise și respectuoase cu un copil aflat în această etapă a vieții? Fiți sinceri cu privire la greșelile comise.

► Care sunt câteva lucruri practice pe care le puteți face pentru a-i ajuta pe tineri să învețe să gândească cu înțelepciune și să ia decizii bune?

► Cum vă dați seama, în calitate de părinte, când trebuie să extindeți privilegiile și responsabilitățile copilului dumneavoastră?

► Rezumați principalele responsabilități ale unui părinte și principalele responsabilități ale copilului în perioada adolescenței.

► Care sunt câteva domenii ale vieții în care un tată ar trebui să își motiveze, să își avertizeze și să își îndrume copiii pe măsură ce aceștia cresc?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim că ne-ai încredințat responsabilitatea de a crește copiii până la maturitate. Această responsabilitate este complicată în multe feluri și trebuie să avem înțelegere din partea Ta.

În Cuvântul Tău, am văzut responsabilitatea noastră de a-i învăța pe copiii noștri înțelepciunea, stăpânirea de sine și ascultarea de Tine. Ne pare rău pentru momentele în care nu am reușit să ne concentrăm asupra acestor priorități în relațiile noastre cu adolescenții noștri.

În timp ce citim și ascultăm de Cuvântul Tău, dă-ne înțelepciune specifică pentru nevoile copiilor noștri. Dorința noastră cea mai mare este ca ei să Te urmeze cu credincioșie în toate zilele vieții lor.

Amin

Sarcini de lucru

(1) Găsește cel puțin trei versete sau pasaje din Scriptură pe care le poți folosi pentru a te ruga pentru adolescenții din familia ta sau sub influența ta. Căutați pasaje din Scriptură care se referă la:

- Nevoile lor spirituale
- Dezvoltarea caracterului lor
- Lucrurile și persoanele care îi influențează
- Modurile în care trebuie să crească și să se dezvolte

Scrie aceste versete și plasează-le undeva ca să fie permanent în vizorul tău. Începe să folosești aceste versete pentru a te ruga pentru adolescenții tăi în fiecare zi.

(2) Selectează două dintre întrebările de discuție în grup de la sfârșitul lecției. Scrie cel puțin un alineat ca răspuns la fiecare dintre ele.

(3) Alege un pasaj din Scriptură pe care să-l citești:

- Proverbe 4-5
- Proverbe 6
- Proverbe 23
- Proverbe 24

În timp ce citești, ia în considerare următoarele întrebări în baza pasajului respectiv:

- Ce priorități ar trebui să aibă părintele unui adolescent?
- Ce priorități ar trebui să aibă un adolescent?
- Ce atitudini ar trebui să aibă părintele unui adolescent?
- Ce atitudini ar trebui să aibă un adolescent?
- Ce ar trebui să facă părintele unui adolescent?
- Ce ar trebui să facă un adolescent?
- Despre ce domenii ale vieții ar trebui să vorbească un părinte și un adolescent?

Scrie o listă de afirmații care să rezume mesajele pasajului pentru părintele unui adolescent. Scrie o a doua listă de afirmații care să rezume afirmațiile pasajului pentru un copil adolescent.

Lecția 15

Tânărul adult

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă perspectiva lui Dumnezeu cu privire la responsabilitățile și problemele importante ale perioadei de tânăr adult.
- (2) Să fie echipat pentru a-i influența pe tinerii adulți să ia decizii înțelepte și să se supună instrucțiunilor lui Dumnezeu.

Radu, un tânăr motivat

Când Radu era copil, părinții lui l-au învățat să muncească bine. Era întotdeauna fericit când avea ocazia să muncească și să câștige bani. Era întotdeauna gata să facă orice muncă pentru care cineva îl angaja. În tinerețe, a lucrat în curte, a livrat ziare și a reparat biciclete. Radu era interesat să fie un om de afaceri, dar știa că Dumnezeu îl chema la slujire. Radu a studiat la un institut biblic. Pentru a-și plăti cheltuielile la institut, făcea curățenie în birouri, lucra la restaurant și în grădină. După ce a absolvit, a început slujirea, dar uneori vopsea case sau făcea renovări de clădiri, deoarece slujirea nu îl întreținea în totalitate. Întotdeauna a încercat să facă din responsabilitățile de slujire și din dezvoltarea personală prioritățile sale, mai degrabă decât să facă din profit o prioritate, chiar dacă avea o soție și copii de întreținut. În cele din urmă, a venit momentul în care slujba sa l-a întreținut complet.

Maturitatea și caracterul

► Studenții vor citi pentru întregul grup 1 Timotei 4:12 și Plângeri 3:27.

1 Timotei a fost scrisă unui tânăr adult care era responsabil de supravegherea mai multor biserici. Din 1 Timotei 4:12 vedem că Dumnezeu se așteaptă ca tinerii adulți credincioși să fie modele în ceea ce privește caracterul și comportamentul lor. Ei ar trebui să acorde prioritate maximă înrădăcinării în doctrinele creștine. Ei ar trebui să dea dovadă de puritate și de dragoste dezinteresată în fiecare interacțiune cu ceilalți. Comportamentul și vorbirea lor ar trebui să Îl onoreze pe Dumnezeu și să Îi aducă slavă.

Tinerii credincioși ar trebui să trăiască o viață conștiințioasă, cu un scop precis. Ei nu ar trebui să abuzeze de puterea pe care Dumnezeu le-a dat-o în această etapă a vieții. Nu ar trebui să irosească oportunitățile de a învăța, de a-și dezvolta abilitățile, de a-i sluji pe alții și de a-și asuma responsabilități.

Anii adolescenței și începutul vieții de adult nu ar trebui să fie petrecuți în ambiții egoiste. Aceștia sunt cei mai buni ani pentru creștere și slujire. Dumnezeu îi poate ajuta pe tinerii credincioși să învețe autocontrolul, astfel încât să fie rodnici pentru El.⁴⁷

Munca

Perspective privind munca

În unele culturi, este obișnuit să vezi oameni care nu prea muncesc și care rămân neimplicați, chiar dacă sunt tineri și sănătoși. Deși au nevoi și sunt responsabili pentru alții, nu au motivația de a munci. Ei spun că ar munci dacă ar fi angajați cu salarii bune. Nu sunt dispuși să muncească pentru salarii mici sau să facă o muncă ce pare să aibă un statut scăzut. Ei nu sunt dispuși să muncească pentru a-și îmbunătăți mediul înconjurător decât dacă acest lucru le va aduce beneficii personale.

Uneori, persoanele care sunt angajate sunt încântate că au un loc de muncă. Poate că trăiesc într-o țară în care un procent mare de oameni nu reușesc să găsească un loc de muncă bun. Le place să poarte uniforma companiei și sunt mândri de statutul lor de angajați. Dar, în timp ce se bucură de statutul lor, nu se gândesc prea mult la cum să servească angajatorul sau să servească clienții. Sunt mândri că fac parte din companie, dar nu își dau seama de ce au fost angajați.

Spre deosebire de persoanele care refuză să muncească, unii oameni sunt prea concentrați pe carieră sau pe câștigarea de bani. Poate că s-au mutat într-un loc unde se plătește un salariu mult mai mare decât în zona lor de origine. Ei vor să lucreze și să câștige cât mai mulți bani. Ei neglijează alte părți importante ale vieții, cum ar fi cultivarea relațiilor cu Dumnezeu și cu familia lor.

Oamenii din societate pot face aceste lucruri, dar credincioșii nu trebuie să facă pur și simplu ceea ce este normal în cultura lor. În schimb, ei trebuie să afle ce spune Dumnezeu și apoi să se supună Lui. Biblia spune multe despre muncă, sârguință și productivitate.⁴⁸

Originea muncii

Dumnezeu este creator (Psalmul 104:24). Dumnezeu este productiv (Psalmul 104). Dumnezeu este mereu în lucrare, implicat în viețile individuale ale oamenilor și în afacerile lumii din toate timpurile (Ioan 5:17). Când Dumnezeu a creat oamenii, i-a făcut după chipul Său, o reflectare a Sa. El a vrut ca oamenii să fie manageri creativi și productivi ai creației Sale. Dumnezeu a dat oamenilor stăpânire peste orice animal de pe pământ, din mare și din cer (Geneza 1:26). El i-a făcut pe oameni gestionari și administratori ai resurselor pământului (Geneza 1:28-30).

⁴⁷ Mai multe despre acest subiect găsiți în Lecția 12 din *Formarea spirituală*, disponibilă la Shepherds Global Classroom.

⁴⁸ Mai multe despre acest subiect găsiți în Lecția 3 din *Viața creștină practică*, disponibilă la Shepherds Global Classroom.

Munca face parte din planul lui Dumnezeu pentru viața umană. Încă de la început, Dumnezeu a dat oamenilor o mare responsabilitate. Fiecare dintre noi va răspunde în fața Lui pentru felul în care ne-am îndeplinit lucrarea pe care ne-a încredințat-o.

Principii din Proverbe

Cartea Proverbelor a fost scrisă în special pentru tineri, învățându-i să gândească și să se comporte cu înțelepciune. Proverbele au multe de spus despre muncă.

► Studenții vor citi fiecare pasaj din Scriptură pentru întregul grup.

Proverbe 6:6-11, Proverbe 10:5. Furnicile sunt exemple bune pentru oameni.

- **Ele muncesc cu sârguință, chiar dacă nimeni nu le obligă să muncească.** Nimeni nu le spune ce ar trebui să facă sau cum ar trebui să o facă, dar sunt productive. De la furnici învățăm că nu ar trebui să fim forțați să muncim. Ar trebui **să vrem** să muncim, pentru că așa ne asigură Dumnezeu nevoile.
- **Ele lucrează atunci când este timpul să lucreze.** Există momente pentru muncă și există momente pentru alte activități și pentru odihnă. Poate fi util să vă întrebați: „Ce ar trebui să fac în acest moment?”
- **Ele lucrează cât încă mai există posibilitatea de a lucra.** Anotimpurile se schimbă, iar oportunitatea de a obține resurse poate trece. Și oportunitățile noastre vin și trec. Trebuie să folosim oportunitatea pe care o avem acum, altfel o vom irosi.
- **Ele muncesc pentru ca mai târziu să aibă hrana de care au nevoie.** Nu ar trebui să dormim sau să ne relaxăm atunci când este timpul să muncim. Dacă suntem leneși atunci când ar trebui să fim ocupați cu o muncă bună, nevoile noastre viitoare nu vor fi asigurate. Ar trebui să muncim **astăzi** pentru a satisface nevoile de **mâine**.

Proverbe 19:15, Proverbe 20:4, Proverbe 12:24. Dumnezeu a așezat lumea în așa fel, încât alegerile noastre să aibă consecințe reale (Galateni 6:7).

Dacă alegem în mod continuu să fim leneși în ceea ce privește corpul nostru, vom deveni slabi din punct de vedere fizic. Dacă alegem în mod continuu să fim leneși cu gândurile noastre, capacitatea noastră de învățare, de gândire și de raționament va scădea.

Dacă refuzăm să lucrăm atunci când suntem capabili, Dumnezeu spune că merităm să rămânem fără hrană. (Citiți 2 Tesaloniceni 3:6-12).

Dacă suntem sânguincioși, Dumnezeu ne va răsplăti cu oportunități sporite și responsabilități mai mari.

Dumnezeu a stabilit consecințele generale pentru alegerile noastre. Nu putem alege consecințele, dar putem alege ceea ce facem!

Proverbe 14:23, Proverbe 20:6. Unii oameni se cred foarte deștepți, dar refuză să muncească. Le place să viseze și să vorbească despre cum ar trebui să se facă lucrurile, dar ei înșiși nu fac nimic. Dumnezeu vrea ca noi să lucrăm cu adevărat, nu doar să vorbim despre asta. El vrea ca noi să ne asumăm responsabilitatea și să fim credincioși față de ceea ce am spus că vom face.

Proverbe 15:19. Uneori, oamenii sunt leneși în ceea ce privește **modul în care** fac ceva. Ei aleg o cale ușoară, chiar dacă nu va avea un rezultat bun. Poate că fac ceva mai puțin costisitor, dar ceea ce fac nu va dura în timp. Poate că metoda lor necesită mai puțin efort, dar produsul finit va fi de proastă calitate. Poate că cedează la presiunile altor persoane în loc să fie dispuși să treacă peste provocări și să facă ceea ce este corect.

► Ce exemple vă vin în minte în care oamenii sunt leneși în metoda lor de a face ceva?

Acest proverb ne învață că, atunci când suntem leneși în modul în care facem ceea ce facem, acest lucru ne va crea probleme pentru noi și pentru alți oameni mai târziu. Dar atunci când facem ceea ce este corect, vom fi răsplătiți cu un rezultat bun. Ar trebui să fim atenți și minuțioși acum, astfel încât să ne putem bucura de cele mai bune rezultate mai târziu.

► Ce exemple puteți aduce când lenea a dus la dificultăți și probleme mai târziu? Ce exemple puteți aduce când perseverența și sârguința au avut rezultate bune?

Proverbe 12:11, Proverbe 21:20, Proverbe 28:19. Tinerilor, Dumnezeu nu v-a dat putere și sănătate pentru a le irosi în activități inutile! El a avut încredere în voi să fiți niște buni administratori ai capacităților voastre fizice și mentale. El v-a oferit oportunități de a-L sluji. Pentru a fi administratori credincioși va fi nevoie să aveți stăpânire de sine. Nu veți putea satisface orice dorință de plăcere. Va trebui să vă concentrați energia, resursele și timpul pentru a îndeplini scopurile lui Dumnezeu.

Dumnezeu se așteaptă să vă asigurați propriile nevoi, nevoile familiei voastre (1 Timotei 5:8) și nevoile celor care merită ajutor și nu au pe nimeni altcineva care să le acopere aceste nevoi (1 Timotei 5:3-16, Efeseni 4:28, Iacov 1:27, Iacov 2:15-16).

În 1 Tesaloniceni 4:11-12 se spune:

... Să căutați să trăiți liniștiți, să vă vedeți de treburi și să lucrați cu mâinile voastre, cum v-am sfătuit. Și astfel să vă purtați cuviincios cu cei de afară și să n-aveți trebuință de nimeni.

Aceasta este voia lui Dumnezeu pentru credincioși.

► Ce fel de muncă ar trebui să fie dispuși să facă credincioșii? Contează statutul? Dacă da, în ce fel sau în ce măsură?

Vom continua subiectul muncii prin a discuta despre finanțe. Tocmai am discutat despre cele mai importante motive pentru care Dumnezeu vrea ca noi să muncim, inclusiv asigurarea nevoilor noastre și ale altora.

Munca este modalitatea obișnuită prin care Dumnezeu ne asigură nevoile de bază - hrană și îmbrăcăminte (1 Timotei 6:8). În multe locuri, oamenii câștigă bani muncind, pe care apoi îi cheltuiesc pe bunurile materiale. În alte locuri, oamenii sunt plătiți cu alimente, bunuri sau servicii în loc de bani. Oricum ar fi, Dumnezeu asigură nevoile oamenilor prin munca lor.

Finanțele

Multe pasaje din Scriptură abordează subiectul banilor. Felul în care ne gândim și ne ocupăm de bani afectează în mare măsură relațiile noastre cu Dumnezeu și cu ceilalți oameni. Pentru că este atât de important, Dumnezeu dorește ca noi să avem o înțelegere corectă despre bani și utilizarea lor.⁴⁹

Principii din Proverbe

► Studenții vor citi fiecare pasaj din Scriptură pentru întregul grup.

Care este sursa siguranței noastre?

1. Dumnezeu este, în cele din urmă, susținătorul celor dreți (Proverbe 10:3).
2. Nu trebuie să iubim bogățiile și să ne încredem în ele, deoarece acestea sunt limitate în putere și temporare ca durată (Proverbe 11:4, 28).

► Ce gânduri, atitudini și acțiuni demonstrează încrederea în Dumnezeu ca susținător și siguranță a unei persoane?

Multe lucruri sunt mai importante decât a fi bogat. De exemplu:

1. Să ai relații bune cu ceilalți (Proverbe 15:17).
2. Să ai cunoștințe și înțelepciune (Proverbe 8:10-11).
3. Să te temi de Dumnezeu și să ai o relație corectă cu El (Proverbe 15:16).
4. Să fii onorat datorită unui caracter bun (Proverbe 11:16).
5. Să fii credincios, cinstit și bun (Proverbe 19:22).

► Care dintre cele de mai sus reprezintă cea mai mare provocare pentru dumneavoastră din cauza circumstanțelor în care vă aflați?

Principii pentru gestionarea corectă a banilor:

1. Să câștigi banii prin muncă sânguincioasă și devotată (Proverbe 10:4).
2. Să aduni cu răbdare bani în timp (Proverbe 13:11).

⁴⁹ Mai multe despre acest subiect găsiți în Lecția 9 din *Viața creștină practică*, disponibilă la Shepherds Global Classroom.

3. Să-L onorezi pe Dumnezeu dându-I prima parte din câștigul tău (Proverbe 3:9-10).
4. Să fii generos cu săracii (Proverbe 11:24-25, Proverbe 14:21, Proverbe 19:17, Proverbe 21:13).

► Cu care dintre acestea ai tendința de a te lupta cel mai mult?

Avertismente împotriva utilizării inadecvate a banilor:

1. Nu nesocoti niciodată Cuvântul lui Dumnezeu de dragul oportunității de a câștiga bani (Proverbe 10:2, Proverbe 15:27).
2. Nu lua decizii pripite sau neglijente (Proverbe 21:5).
3. Nu promite că vei plăti datoriile altora (Proverbe 6:1-5; Proverbe 17:18).

► Care dintre aceste principii din Proverbe sunt cele mai neglijate în cultura ta?

Prietenii apropiați

► Studenții vor citi Proverbe 13:20 și 1 Corinteni 15:33 pentru întregul grup.

Prietenii apropiate sunt una dintre cele mai puternice influențe în viața unui tânăr adult. De obicei, oamenii devin prieteni apropiați cu cei care le împărtășesc valorile. Dar o prietenie poate schimba fiecare persoană din această relație, în bine sau în rău. Continuarea unei prietenii apropiate cu cineva vă va influența în cele din urmă. Vă vor fi influențate opiniile, filozofia, prioritățile, comportamentul, alegerile și caracterul. Prietenii cei mai apropiați vă vor influența prin exemplul lor, dar și prin aprobarea sau dezaprobarea alegerilor dumneavoastră și prin cuvintele lor convingătoare.

► Fiecare student va scrie numele a 1-5 persoane specifice ca răspuns la fiecare dintre aceste întrebări:

- La cine mă uit de obicei pentru aprobare și afirmare?
- Cu cine vorbesc despre problemele din viața mea?
- Cui îi cer sfatul atunci când trebuie să iau o decizie?
- Al cui comportament îl influențează pe al meu?
- Ale cui opinii filosofice le împărtășesc?

Gândiți-vă la persoanele ale căror nume le-ați scris. Cum este caracterul lor? Cum este comportamentul lor? Cum vorbesc? Dacă le urmați exemplul, Îl urmați pe Cristos? (1 Corinteni 11:1). Întrebați-vă dacă aceștia sunt oameni care se remarcă prin următoarele caracteristici:

- Ei se tem de Domnul (Deuteronom 10:12, 20, Psalm 112:1).
- Ei sunt modelați de Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 17:14-17).
- Ei își fac o prioritate absolută din a-L mulțumi și a-L asculta pe Domnul în toate (2 Corinteni 5:9-10).

Te influențează acești oameni spre o umblare apropiată și ascultătoare cu Dumnezeu? Îți spun ei ceea ce este adevărat (ceea ce se aliniază cu Cuvântul lui Dumnezeu) sau îți spun ceea ce este plăcut să auzi? Te încurajează ei să faci ceea ce simți că ai chef să faci sau te încurajează să faci ceea ce este corect în ochii lui Dumnezeu chiar și atunci când este dificil?

A fost cândva un tânăr care avea influență. Ceilalți tineri se uitau la el pentru a-și primi aprobarea pentru comportamentul lor. Când spuneau ceva sarcastic sau grosolan, se uitau la el, pentru a vedea dacă zâmbește. Când făceau ceva rebel, se uitau să vadă dacă le făcea cu ochiul, arătându-și astfel aprobarea. Voiau să-i facă pe plac. Dar niciunul dintre ei nu s-a oprit să se gândească la aceste întrebări: De ce vreau aprobarea **lui**? Este el o persoană pe care ar trebui să încerc să o mulțumesc? Este caracterul și comportamentul lui un model bun pentru mine?

Este nevoie de efort pentru a reflecta la aceste întrebări. Credincioșii ar trebui să fie intenționați în ceea ce privește alegerea celor mai apropiați prieteni și a celor mai influente persoane. Desigur, Dumnezeu dorește ca oamenii Săi să influențeze persoanele imature din punct de vedere spiritual sau necredincioase, dar aceste persoane nu au dreptul să fie cei mai apropiați tovarăși, consilieri și autorități ale noastre. Nu trebuie să căutăm aprobarea lor.

► Un student va citi Psalmul 101 pentru întregul grup.

Acest psalm a fost scris de regele David. El se temea de Domnul. El și-a luat angajamentul față de Domnul că va trăi o viață de integritate. El știa că oamenii cărora le permitea să-l influențeze îl vor ajuta să își îndeplinească această promisiune sau îl vor împiedica să o facă. Din acest motiv, el a hotărât să aleagă doar oameni credincioși și evlavioși care să îi fie surse de influență.

Noi nu suntem regi așa cum a fost David și, de obicei, nu avem autoritatea sau responsabilitatea de a-i pedepsi pe cei răi, așa cum a promis David că va face. Cu toate acestea, trebuie să urmărim exemplul lui David în alte privințe. Trebuie să ne angajăm să trăim o viață integră. Trebuie să ne propunem să alegem doar oameni evlavioși în calitate de cei mai apropiați prieteni și cei mai mari influenceri ai noștri.

Luarea deciziilor

Începutul vieții de adult este o perioadă în care se iau multe decizii, dintre care unele vor avea consecințe pe tot parcursul vieții (sau chiar **vieții veșnice**).⁵⁰ Iată câteva dintre întrebările de care ar trebui să ținem cont atunci când ne gândim la alegerile noastre:

- **Este această acțiune în concordanță cu ceea ce vrea Dumnezeu să devin?** Societatea ne spune: „Fii tu însuși”. „Fii sincer cu tine însuși”. „Urmează-ți inima”. Dar noi suntem chemați să fim sinceri cu Cristos, nu cu noi înșine. De fapt, El ne

⁵⁰ Mai multe despre acest subiect găsiți în Lecția 5 din *Viața creștină practică*, disponibilă la Shepherds Global Classroom.

poruncește să spunem „nu” propriilor noastre dorințe atunci când acestea sunt în conflict cu ascultarea de El (Matei 16:24-26). Dumnezeu ne cheamă să trăim după standardul Său de neprihănire. El descrie oamenii care vor fi binecuvântați: cei care se tem de El și Îl ascultă în toate (Psalmul 15, Psalmi 112, Matei 5:3-11). Pe măsură ce Îl urmăm cu credincioșie, devenim oamenii care Dumnezeu vrea să fim.

- **Cum va afecta această acțiune reputația mea?** Cu fiecare alegere pe care o facem, ne construim propria reputație (Proverbe 20:11). Este adevărat că ar trebui să ne pese cel mai mult de ceea ce crede Dumnezeu despre noi. Dar atunci când suntem cunoscuți ca oameni integri, îi influențăm pe alții în sensul corect și devenim martori credibili pentru Cristos. Proverbe 22:1 ne spune că o bună reputație este mai importantă pentru noi decât bunurile materiale.
- **Ce consecințe va avea această alegere?** Proverbe 22:3 ne arată că ar trebui să ne pregătim pentru viitor făcând alegeri bune astăzi. Atunci când ne gândim la opțiunile noastre, trebuie să luăm în considerare rezultatele probabile ale fiecăreia. Cum va afecta alegerea noastră viața noastră și a celorlalți?

Proverbe 4:23 ne spune că alegerile și comportamentele noastre provin din motivațiile din inima noastră. Dacă vrem să facem alegerile corecte care Îi plac lui Dumnezeu, trebuie să fim siguri că Îi suntem credincioși (Deuteronom 6:2, 5-6, Deuteronom 13:4).

Sănătatea fizică

Tinerii adulți sunt responsabili pentru alegerile personale, inclusiv cele legate de ceea ce mănâncă, de activitatea fizică și de rutina de exerciții fizice, precum și de obiceiurile de somn. Autocontrolul este important în toate aceste domenii (1 Corinteni 9:27). Credincioșii ar trebui să-și amintească faptul că trupurile lor sunt templele Duhului Sfânt și că au fost răscumpărate prin sângele lui Cristos (1 Corinteni 6:19-20). Pentru că suntem, de asemenea, slujitori ai lui Dumnezeu, ar trebui să avem grijă de trupurile noastre și să ne disciplinăm pentru a face alegeri bune în fiecare dintre aceste activități, astfel încât să fim în cea mai bună formă pentru El.⁵¹

► Studenții vor citi pentru întregul grup 1 Corinteni 6:12-13, 19-20 și 1 Corinteni 10:31.

Gândiți-vă la alegerile alimentare și la porțiile pe care le-ați ales în ultima săptămână. Poate că ați avut o abundență de mâncare și ați putut alege ce să mâncați. Poate că ați avut puțină mâncare și nu ați avut de ales. Oricum ar fi, mâncarea și băutura voastră ar trebui să Îl slăvească pe Dumnezeu. Dacă ar fi posibil ca Isus să fie invitat să stea și să mănânce cu tine, ai alege aceleași alimente și porții pe care le alegi în mod normal? Aceasta poate părea o întrebare prostească, dar poate că va servi ca un memento pentru a fi atent, recunoscător și cumpătat în timpul mesei.

⁵¹ Mai multe despre acest subiect găsiți în Lecția 13 din *Viața creștină practică*, disponibilă la Shepherds Global Classroom.

Somnul este un alt domeniu în care credincioșii trebuie să dea dovadă de stăpânire de sine. Nu trebuie să fim leneși și să dormim prea mult (Proverbe 6:10-11, Proverbe 20:13), însă Dumnezeu a conceput corpul nostru cu nevoia de odihnă regulată și suficientă (Psalmul 3:5). Adulții sănătoși au nevoie, de obicei, de 6-8 ore de somn în fiecare noapte.

Eclesiastul 5:12 ne spune că somnul este o răsplată pentru cei care muncesc cu sârguință. Proverbele 3:24 și Psalmul 4:8 vorbesc despre somnul dulce și liniștit pe care Dumnezeu îl oferă copiilor Săi. Acesta este tipul de somn care ne reface corpul. Cu pacea lui Dumnezeu, suntem eliberați de grijile și preocupările zilei, știind că un Dumnezeu credincios veghează asupra noastră. Somnul odihnitor revigorează corpul și mintea, pregătindu-ne pentru activitățile și slujirea viitoare.

Proverbe 3:24 se găsește într-o parte a cărții Proverbe care include instrucțiuni pentru a trăi o viață plină de înțelepciune, pricepere și prudență. Dacă vrei să ai un somn liniștit, trebuie să faci alegeri înțelepte în alte domenii ale vieții tale, inclusiv în ceea ce privește timpul pe care îl petreci uitându-te la televizor sau la filme, navigând pe internet sau folosindu-ți smartphone-ul sau petrecând timp cu prietenii.

Somnul poate fi afectat de alegerile alimentare și de porțiile de mâncare pe parcursul zilei, de cantitatea de exerciții fizice pe care ați făcut-o, de modul în care ați gestionat o situație dificilă sau de modul în care v-ați cheltuit banii. Somnul poate fi dulce atunci când relațiile noastre cu ceilalți au fost pline de caracteristicile roadei Duhului enumerate în Galateni 5:22-23.

► Luați-vă timp să citiți pasajele din Scripturi la care se face referire în secțiunea de mai sus. Evaluați-vă somnul în funcție de principiile găsite în aceste versete. Îi oferiți corpului dumneavoastră odihna de care are nevoie pentru a funcționa corect, așa cum a vrut Dumnezeu? Observați contextul versetelor din Psalmi: David le scrie în niște situații foarte stresante și, cu toate acestea, el mărturisește despre credința lui Dumnezeu care îl ajută să-și refacă trupul prin somn.

Gestionarea stresului

Prin planul lui Dumnezeu, primii ani de adult sunt plini de multe responsabilități și griji care necesită atenție și provoacă stres (Plângeri 3:27). Este posibil ca o persoană să depună eforturi pentru a finaliza o diplomă de studii, să înceapă o afacere și să aibă o slujbă sau mai multe slujbe. Există multiple relații care au nevoie de atenția acordată în mod intenționat de un tânăr adult. Finanțele, nevoile de transport și o casă, toate acestea necesită atenție, dar provoacă stres.

Stresul a fost definit ca fiind „răspunsul fizic și emoțional la evenimente care ne amenință sau ne provoacă”⁵². Gândiți-vă la modul în care vă vedeți circumstanțele. Cum rezolvați mental o situație pe care o experimentați?

Când se anunță ceva în viitorul dumneavoastră, cum vă gândiți la asta? Ce emoții vă permiteți să simțiți în legătură cu aceste posibilități? Ce perspectivă influențează modul în care veți aborda acea situație? Care este temperamentul și personalitatea dumneavoastră generală (Proverbe 15:15)?

Perspectiva, temperamentul și personalitatea dumneavoastră influențează modul în care răspundeți la situațiile din viață și nivelul de stres pe care îl veți experimenta. Deși stresul este o parte normală a vieții, modul în care gestionați stresul este o chestiune personală. Anxietatea provoacă uneori dureri de cap, dureri musculare, boală, hipertensiune arterială, ulcer și multe alte handicapuri mentale, emoționale și fizice (Proverbe 12:25). Un răspuns necorespunzător la stres poate împiedica foarte mult slujirea dumneavoastră pentru Cristos. Din această cauză, nu este o surpriză faptul că Cuvântul lui Dumnezeu ne spune să nu ne îngrijorăm și să nu fim neliniștiți.

► Studenții vor citi pentru întregul grup Matei 6:34, 1 Petru 5:7 și Psalmul 105:4.

Atunci când ne confruntăm cu circumstanțe copleșitoare, trebuie să alegem să ne încredem și să depindem de Dumnezeu, Singurul care nu are limite. El este perfect în putere, înțelepciune și bunătate. El se îngrijește de copiii Săi în mod perfect. El dorește ca noi să ne dăm seama de dependența noastră de El, să Îi aducem orice îngrijorare și să căutăm puterea Lui. Pe măsură ce facem acest lucru, El ne poate da pace, odihnă și tot ceea ce avem nevoie. În tinerețe, trebuie să învățăm să păstrăm o stare de calm și liniște înaintea lui Dumnezeu și să așteptăm ca El să ne conducă (Psalmul 46:10, Plângeri 3:25-27).

► Enumerați situațiile stresante pe care le trăiți acum. Care ar trebui să fie răspunsul dumneavoastră pe baza Cuvântului lui Dumnezeu?

Discuții de grup

► Ce idei sau principii din această lecție au fost noi pentru dumneavoastră? La ce alte principii biblice v-ați gândit care au legătură cu aceste domenii din viața tânărului adult?

► Cum va fi afectată viața dumneavoastră personală de ceea ce ați studiat în această lecție?

► Care dintre aceste subiecte trebuie să fie abordate cel mai mult în biserica dumneavoastră în rândul tinerilor credincioși?

► Cum îi puteți influența pe tinerii creștini pe care îi cunoașteți să gândească și să se comporte în mod biblic în aceste domenii ale vieții?

⁵² Robert S. Feldman, *Discovering the Lifespan*, 2nd ed. (Upper Saddle River, NJ: Pearson, 2012), 317.

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim că Cuvântul Tău ne învață cum să trăim pentru Tine în fiecare etapă a vieții. Îți mulțumim că ne pregătești să trăim o viață rodnică și productivă în anii tinereții noastre adulte.

Ajută-ne să Te glorificăm, fiind administratori credincioși ai puterii, resurselor și oportunităților pe care ni le oferi. Ajută-ne să avem o influență evlavioasă asupra celorlalți și să ne alegem prieteni și consilieri evlavioși.

Fie ca noi să luăm decizii înțelepte și să Te onorăm cu trupurile, mințile și spiritele noastre.

Amin

Sarcini de lucru

(1) În 1 Timotei 4:12, Pavel l-a îndemnat pe Timotei să fie un exemplu în anumite domenii. Definește, în scris, fiecare dintre aceste domenii. Apoi, descrie cum poate fi trăită fiecare dintre ele în viața unui tânăr adult. Oferă cel puțin un exemplu practic pentru fiecare dintre ele.

(2) Alege unul dintre subiectele din această lecție:

- Maturitatea și caracterul
- Munca
- Finanțele
- Prietenii apropiați
- Luarea deciziilor
- Sănătatea fizică
- Stresul

Scrie cel puțin trei alineate despre subiectul ales:

- Rezumă principiile biblice legate de acest subiect.
- Explică câteva consecințe pozitive care decurg din ascultarea de aceste principii.
- Descrie unele consecințe negative care apar atunci când aceste principii sunt neglijate.

Atunci când scrii despre consecințele pozitive și negative, asigură-te că te gândești la modul în care alegerile unei persoane afectează diferite persoane: pe el însuși, familia sa, comunitatea sa și biserica sa.

Anexa A

Respectul pentru femei

Exemplul lui Isus de respect pentru femei

În lumea romană din primul secol și în iudaism, femeile erau considerate inferioare bărbaților. Ratamentul inferior al femeilor este încă răspândit în multe culturi din întreaga lume și în multe case din zilele noastre. Femeile nu sunt respectate, sunt folosite ca obiecte sexuale și sunt abuzate. Dar stima deosebită a lui Isus față de femei ar trebui să ne servească drept exemplu.

Pentru Cristos femeile au o demnitate și o valoare egală cu cea a bărbaților. Isus a spus: „Oare n-ați citit că Ziditorul de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască” (Matei 19:4, Geneza 1:27). Femeile sunt create după chipul lui Dumnezeu, la fel ca și bărbații. Ca și bărbații, ele au conștiință de sine, libertate personală, capacitatea de autodeterminare și responsabilitate personală pentru acțiunile lor. Femeile sunt văzute de Isus ca persoane autentice, nu ca simple obiecte ale dorinței masculine. El le vedea ca pe niște persoane pentru care venise în lume (Luca 8:1-3).

James Borland, împreună cu John Piper și Wayne Grudem, oferă exemple atât de vii ale înaltei considerații și ale respectului lui Isus față de femei, așa cum se găsesc în cele patru Evanghelii:

(1) Isus se adresa de obicei direct femeilor în public.

Acest lucru era neobișnuit pentru un bărbat în zilele lui Isus (Ioan 4:27). Ucenicii au fost uimiți să-L vadă pe Isus vorbind cu femeia samariteană la fântâna din Sihar (Ioan 4:7-26). De asemenea, El a vorbit liber cu femeia prinsă în adulter (Ioan 8:10-11). Luca notează că Isus a vorbit în public cu văduva din Nain (Luca 7:12-13), cu femeia cu hemoragie (Luca 8:48, Matei 9:22, Marcu 5:34) și cu o femeie care L-a chemat din mulțime (Luca 11:27-28). Isus s-a adresat unei femei gârbove de 18 ani (Luca 13:12) și unui grup de femei pe drumul spre cruce (Luca 23:27-31).

(2) Isus Și-a arătat respectul și înalta considerație față de femei prin modul în care le vorbea.

El a vorbit într-un mod atent și grijuliu. Matei, Marcu și Luca consemnează că Isus i s-a adresat femeii cu hemoragie ca „fiică” și s-a referit la femeia cu probleme de sănătate ca la o „fiică a lui Avraam” (Luca 13:16). Prin faptul că le numește „fiice ale lui Avraam”, Isus le plasează pe un statut spiritual egal cu cel al „fiilor lui Avraam.”

(3) Isus arată valoarea intrinsecă a femeilor, făcându-le personal responsabile pentru păcatul lor.

Acest lucru poate fi văzut în interacțiunea Sa cu femeia de la fântână (Ioan 4:16-18), cu femeia adulteră (Ioan 8:10-11) și cu femeia păcătoasă care I-a uns picioarele cu mir (Luca 7:44-50). Păcatul lor nu a fost ignorat, ci confruntat. Acțiunea Sa a arătat că fiecare femeie avea libertate personală, era responsabilă pentru alegerile sale și trebuia să se ocupe personal de problemele legate de păcat, pocăință și iertare.

Cum ar trebui să abordeze Biserica de astăzi valoarea pe care Isus a dat-o femeilor

Rolul biblic ideal al femeii în slujire și în familie este discutat astăzi în multe biserici și confesiuni, așa cum ar trebui să fie, însă valoarea și egalitatea femeilor ca persoane create după chipul lui Dumnezeu nu ar trebui să fie niciodată puse la îndoială. Isus a arătat în mod continuu valoarea și demnitatea femeilor ca persoane. Isus le-a însărcinat pe femei să fie primele vestitoare ale învierii Sale (Ioan 20:17). El a prețuit părtășia, rugăciunile, slujirea creștină, contribuția financiară, mărturiile și declarațiile lor. Isus le-a onorat pe femei, le-a învățat pe femei și le-a slujit pe femei cu grijă.

Respectul față de femei prezentat în Noul Testament

Exemplul lui Isus de respect pentru femei se vede în manifestarea Sfântului Duh. În ziua Cincizecimii, Duhul Sfânt s-a revărsat atât peste fii și fiice, cât și peste robi și roabe (Faptele Apostolilor 2:17-18). Duhul Sfânt nu a făcut părtinire.

În Romani 16, Pavel laudă o femeie pe nume Fivi, ca slujitoare a bisericii (versetul 1), atât pe Priscila, cât și pe Aquila, ca pe niște tovarășe de muncă în Cristos Isus care și-au riscat viața pentru el (versetele 3-4), pe Maria, ca pe una care a muncit din greu (versetul 6), pe Iunia, ca pe una bine cunoscută de apostoli (versetul 7), și pe alte femei, de asemenea.

În 1 Tesaloniceni, Pavel menționează tandrețea și dragostea maternă pe care Dumnezeu a destinat-o femeilor, când scrie: „Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și crește cu drag copiii” (1 Tesaloniceni 2:7). În Efeseni, el le poruncește soților să își iubească soțiile, „cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea” și ca pe propriile lor trupuri (Efeseni 5:25, 28). Petru face apel la soți: „purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre...” (1 Petru 3:7).

Este evident că femeile erau considerate valoroase în biserica primară, iar bărbații erau învățați să fie respectuoși față de femei. Este timpul ca liderii spirituali de pretutindeni să ia apărarea femeilor și să se opună maltratării lor în toate culturile. Este timpul ca noi să prețuim femeile ca persoane concepute în mod unic de Creatorul lor, după chipul Său. Orice învățătură privind distincția dintre rolurile masculine și feminine în biserică sau acasă trebuie să înceapă de la această temelie, altfel învățătura noastră va deveni o cale pentru abuzuri.

Discuții de grup

- ▶ Descrieți distincțiile dintre bărbați și femei care se practică în cultura dumneavoastră. Cum ar putea fi reformate aceste distincții prin aplicarea atentă a adevărului biblic?
- ▶ Cum tratează bisericile din țara dumneavoastră femeile în mod diferit față de bărbați? Există o diferență între biserici și cultură?
- ▶ Pe baza exemplului lui Isus, ce obiceiuri ar trebui schimbate?

Anexa B

Controlul nașterilor

Metode de prevenire a sarcinii

Știința medicală a dezvoltat metode de prevenire a sarcinii pentru persoanele care doresc să fie active sexual, dar nu doresc să aibă copii. Termenul folosit pentru metodele de prevenire a sarcinii este contracepție. Există mai multe metode de contracepție:

1. Pastile care împiedică organismul femeii să producă un ovul care să fie fertilizat;
2. Pastile care fac ca ovulul să moară după fertilizare;
3. Dispozitive de protecție care blochează intrarea spermatozoizilor în corpul femeii

Există o perioadă de câteva zile în fiecare lună în care o femeie este fertilă. Un cuplu poate studia ciclul corpului femeii, astfel încât să poată evita activitatea sexuală în perioada în care femeia ar putea rămâne însărcinată. Această a patra metodă de prevenire a sarcinii nu este considerată contracepție.

Motive pentru care oamenii folosesc contraceptivele

Unele organizații recomandă utilizarea prezervativelor pentru a reduce răspândirea bolilor și pentru a preveni sarcina în rândul persoanelor care nu își limitează activitatea sexuală la un singur partener. Utilizarea contraceptivelor în afara căsătoriei nu este discutată aici. Biblia condamnă activitatea sexuală în afara căsătoriei. Creștinii evanghelici cred că modul corect de a evita bolile și de a preveni sarcinile în afara căsătoriei este de a rezerva activitatea sexuală doar pentru căsătorie.

Există mai multe motive pentru care unele cupluri căsătorite folosesc contraceptive:

- În multe locuri, profesioniștii din domeniul sănătății recomandă cu insistență contracepția pentru familiile sărace care au dificultăți în a întreține mulți copii, astfel încât să se nască mai puțini copii.
- Uneori, un cuplu dorește să aștepte o perioadă de timp după ce se căsătoresc înainte de a avea copii, deoarece trebuie să economisească bani sau să își îmbunătățească în vreun fel condițiile de viață.
- Un cuplu poate folosi contraceptive pentru a prelungi perioada dintre nașterile de copii.
- Uneori, un cuplu folosește contraceptive pentru că simte că are numărul de copii pe care și-l dorește și nu mai dorește mai mulți.

- Uneori, o femeie are probleme de sănătate, iar medicul o sfătuiește să folosească contraceptive deoarece sarcina ar fi periculoasă pentru ea și pentru copil.

Dezbaterea dintre biserici cu privire la contraceptive

Biblia nu spune în mod specific dacă este corect să încercăm să prevenim o sarcină. Biserica Romano-Catolică condamnă utilizarea contracepției, dar permite metoda de planificare pentru a preveni sarcina. Unii lideri ai Bisericii Ortodoxe Răsăritene se opun prevenirii sarcinii, dar nu toți. Există doctrine diferite în rândul bisericilor protestante și evanghelice.

Următoarele puncte sunt folosite de unele biserici ca motive pentru interzicerea contraceptivelor. Fiecare este urmat de o discuție care oferă un punct de vedere suplimentar.

(1) Copiii sunt o binecuvântare de la Dumnezeu și un scop al căsătoriei.

Lecția despre neputința de a avea copii descrie binecuvântarea lui Dumnezeu prin copii. Unele biserici cred că valoarea copiilor oferită de Dumnezeu este un motiv pentru a interzice contraceptivele. Alți credincioși ar spune că, dacă au copii, nu este greșit să prevină sarcini suplimentare, mai ales dacă există probleme de sănătate sau provocări economice.

(2) Contraceptivele sunt folosite pentru a proteja activitatea sexuală imorală de consecințele ei.

Faptul că acestea pot fi folosite în scopuri imorale nu este în niciun caz relevant pentru problema utilizării lor de către cuplurile căsătorite.

(3) Contraceptivele fac activitatea sexuală egoistă și impură prin eliminarea scopului legitim al sexului, care este acela de a concepe copii.

Deși este adevărat că activitatea sexuală poate fi egoistă sau impură, aceasta face parte din relația de căsătorie și nu se rezumă la scopul conceperii de copii (1 Corinteni 7:3-5). Biblia ne spune că soții și soțiile trebuie să se slujească unul pe altul în acest fel.

(4) Contraceptivele fac din sarcină o alegere umană în loc de alegerea lui Dumnezeu.

Unele biserici cred că un cuplu ar trebui să aibă încredere în Dumnezeu pentru a le da copii pe care trebuie să-i aibă, fără a încerca să controleze momentul sau numărul de copii. Alți creștini ar spune că suntem responsabili să luăm decizii cu privire la toate aspectele vieții noastre și că putem lua decizii cu privire la evitarea sarcinii dacă încercăm să urmăm prioritățile biblice.

O chestiune de conștiință

Deoarece (1) Biblia nu face o declarație definitivă cu privire la contraceptive și (2) credincioșii evanghelici au o varietate de opinii cu privire la această problemă, credincioșii ar trebui să respecte deciziile altor credincioși. Un cuplu ar trebui să se asigure că se supune

lui Dumnezeu și că urmează prioritățile biblice, apoi să se roage pentru înțelepciune de la Dumnezeu în timp ce iau această decizie.

Atunci când apare o sarcină, nu trebuie să se ia nicio decizie cu privire la faptul de a avea sau nu un copil. Scriptura este categorică asupra faptului că este greșit să se pună capăt vieții unui copil nenăscut. Deoarece viața umană începe la concepție, pastilele care împiedică ovulul să trăiască după fertilizare sunt un lucru greșit. Un cuplu care alege să folosească contraceptive ar trebui să se asigure că folosește ceva care previne sarcina și nu ceva care provoacă moartea ovulului fertilizat.

Resurse recomandate

Pregătirea de căsătorie

Drescher, John. For Better, For Worse. Morgantown, PA: Masthof Press, 2012.

Thomas, Gary. Sacred Marriage. Grand Rapids: Zondervan, 2000.

Căsătoria

Eggerichs, Emerson. Love and Respect. Nashville: Thomas Nelson, 2004.

Thomas, Gary. Sacred Search. Colorado Springs: David C Cook, 2013.

Sexualitatea

Ferrer, Hillary. Mama Bear Apologetics Guide to Sexuality: Empowering Your Kids to Understand and Live Out God's Design. Eugene: Harvest House Publishers, 2021.

Sprinkle, Preston. People to Be Loved: Why Homosexuality is not Just an Issue. Grand Rapids: Zondervan, 2015.

Yuan, Christopher. Holy Sexuality and the Gospel: Sex, Desire, and Relationships Shaped by God's Grand Story. New York: Multnomah, 2018.

Shimer, Ted. The Freedom Fight: The New Drug and the Truths That Set Us Free. Houston: High Bridge Books, 2020.

Parenting-ul

Brown, Nadine M. How to Have Kids with Character (Even if Your Kids are Characters) Wheaton: Tyndale House Publishers, Inc., 1990.

Chapman, Gary and Ross Campbell. The Five Love Languages of Children. Chicago: Northfield Publishing, 1997.

Dobson, James. Bringing up Boys. Wheaton: Tyndale House Publishers, Inc., 2001.

Friedeman, Matt. Discipleship in the Home: Teaching Children. Changing Lives. Wilmore: Francis Asbury Society, 2010.

Hubbard, Ginger. Don't Make Me Count to Three! Wapwallopen, PA: Shepherd Press, 2003.

Mulvihill, Josh. Biblical Worldview: What It Is, Why It Matters, and How to Shape the Worldview of the Next Generation. Roanoke: Renewanation, 2019.

Tripp, Tedd. Shepherding a Child's Heart. Wapwallopen: Shepherd Press, 1995.

Familia

Instrumente de Predare În Familie. Shepherds Global Classroom, 2023. Disponibil pentru descărcare gratuită la <https://shepherdsglobal.org/courses/romanian/christian-family/>

Garland, David and Diana Garland. *Flawed Families of the Bible*. Grand Rapids, MI: Brazos Press, 2007.

Mally, Sarah and Stephen Mally and Grace Mally. *Making Brothers and Sisters Best Friends*. Marion, IA: Tomorrow's Forefathers Inc, 2002.

Registrul realizării sarcinilor

Numele și prenumele studentului _____

Bifați în spațiul corespunzător când fiecare sarcină a fost finalizată. Toate sarcinile trebuie finalizate cu succes pentru a primi un certificat de la Shepherds Global Classroom.

Lecția	Sarcina 1	Sarcina 2	Sarcina 3	Sarcina 4
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

Cererea pentru un certificat de absolvire de la Shepherds Global Classroom poate fi completată pe pagina noastră web la www.shepherdsglobal.org. Certificatele vor fi transmise în format digital de către președintele SGC instructorilor și facilitatorilor care completează cererea în numele studenților lor.